

782.32
Gra

Er 17. útg.

GRADUALE
Ein Almenneleg
Messusaungs Bok,
Innehalldande
Saung og Ceremoniur,

Sem i Kyrkiuñe eiga ad sÿngiast og halldast hier i Lande/
Efter góodre og Christelegre Sidveniu, sem og Vors Allra-Naadug-
ásta Arfa Kongs og Herra, Kyrkiu Ritual.

EDITIO XVI.

Selst Alment Iñbundeñ 30. Fiskum.

Pryckt a Hoolum i Hialltadal, Af Eyrike Gudmundssyne Hoff.
ANNO DOMINI M, DCC, LXV.

Plausor

Col. III. v. 16.

Christi Ord bwe Rijkuglega medal ydar i øllum Vijsdoome, Læred og áminñed ydur sialfa, med Psalmum og Saungum og Andlegum Kvædum, i þvi þier siinged ununarsamlega i ydar Hiarta fyrer DROttne.

v. 17.

Og allt þad sem þier gioøred J Orde edur Verke, (jaa) alla Hlute (skulud þier giøra) i þess DRottens JEsu Nafni, þackande Gude og Fødur fyrer hañ.

Psalm. XCVI. v. 1. 2.

Siingid DROTTNE nijañ Lof Saung, Siinged DROTTNE øll Verølldeñ: Siinged DROTTNE og Lofed hañs Nafn, Prediked Dag fraa Deige hañs Hiaalpræde.

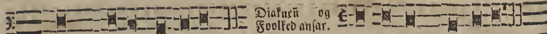
Goodfwsum Lesara, Heilsa og Fridur.

EFter þvi eg hefi fornumid, þad marger i þessu sem hinu Stiftinu hafe kvartad um̃ þad, ad ei væri upplagder Gradvalarner a nij, þa hefe eg lated þeñañ a Prent wtganga, efter þeirre 13. Edition Saal. Byskupsens Mag. Steins Jonssonar, i þvi sama Forme og med Nootum, bæde vegna Hægdar fyrer Kieñe-doomeñ lijka til Uppfrædingar fyrer þa er villdu nockud leggia sig efter þvi ad læra Saung.

Eñ hvad Messu-Giørdena ahrærer og Saungeñ i Kyrkiuñe, þa eiga Prestarner ad Rietta sig efter Kongl. Majest. Ritual, og strax efter þad samhrijngt er, lata lesa i Koordyrum a Helgum Døgum þessa Bæn og Fader Vor a epter:

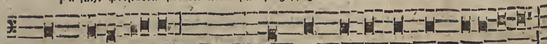
DROTTeñ, eg er Jñkomeñ i þetta þitt Heilaga Hws, ad heyra hvad þu Gud Fader miñ Skapare, þu DRottiñ JEsu miñ Frelsare, þu Verduge Heilage Ande miñ Huggare i Lijfe og Dauda, villt vid mig tala. DROtteñ, Opna nu so fyrer þiñ Heilaga Anda, Fyrer JEsu Christi Skulld mitt Hiarta, ad eg kuñe af Predikuneñe ad læra, ad bera Angur fyrer mijnar Syndir, og i Lijfe og Dauda ad trwa a JEsum, og Dags Daglega betra mig i einu Heilogu Lijferne og Framferde, þad Heyre og Bænheyre Gud fyrer JEsum Christum, Amen. Fader Vor.

Pa strax þar epter byriast Saungureñ, sem hvørium Deige tilhlijder, og þa Kyrie er wtsunged, byriar Presureñ sialfur: Alleinasta Gude i Himerijke, sie Lof og Dijrd fyrer sijnar Naader. Edur añad Gloria. Eñ ad þvi Endudu, snijr hañ sier til Foolksins, seigiande:

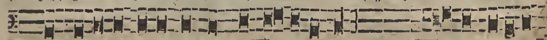
DRotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda.

Pa snijr Prestureñ sier til Altaresins, og sijngur Collectuna, þa sem til er giørd.

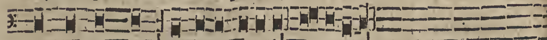

Laatum oss bidia. Heyr HErra Gud og Himneske Fader.

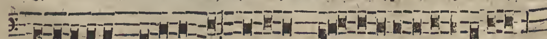
Epter Collectuna, snijr Prestureñ sier til Foolksins, og sijngur Pistileñ sem til er giørdur, skijrt og laangsamlega, so Foolked meige skilia hvad þar talast, Uppbyriande med þessum Hætte.

Þeñañ Pistil skrifar Sancte Paall til Romanos. vel sic. Til Corinthios.

Kiæter Brædur Comma, (Strik) Periodus. (Punctur og Klausa)

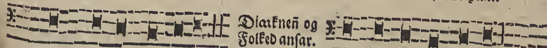

Qvæstio? (Spurning) Finale. (Þad er Nidurlag.)

N.B. Þegar Lectian er ſkrifud añarſtadar, eñ i Piſtlum Poſtulaña, þa hagar Preſtureñ ſier þar epter, ſeigande: Þeſſe heilaga Lectia ſkrifaſt i N. N. Spædooms Book, Poſtulaña Gioꝛningum, Opeñberingar Bookeñe, etc. N.N. Capitula. Nær epter ſomu Nootum ſem ſtrax var uñgieted.

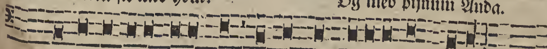
Halelnja, Item Seqventiañ, ſijngeſt af Grallaranum, ſo ſem til er gioꝛt, og Tijmanum hæfer.

Sijdañ ſnijr Preſtureñ ſier fram, og ſijngur Gudſpialled, Uppbyriande a þeñañ Hætt.

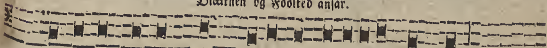
Diakneñ og Folked anſar.

DRotteñ ſie med ydur. Og med þijnum Anda.

Þeſſe epterfylgiande Ord, ſkrifar hiñ Heilage Matthæus.

Diakneñ og Foolked anſar.

Gude ſie Lof og Dijrd, fyrer ſiñ gledelegañ Bodſkap.

Comma, Periodus.

Qvæstio? Finale.

Epter Gudspialled byriar Presturenn Credo. Vier trwum aller a eirn Gud.

Predikunenn skal jafnann uppbyriast med Aminningu til Foolksins, og ad þad bidie Gud umm Heilags Anda Naad, til ad heyra og vardveita hanns Ord, hønum til Lofs, enn þeim til Lærdooms og Undervijsunar Saalnhiaalparennar vegna, sem þad heyra.

Adur enn Presturenn les Gudspialled, sijngest Eitt eda Tvø Vers, sem uppaa þad hlijder, og feirna feiger.

Ad endadre Predikun, aaminner Presturenn og so Foolked i annad Sinn, ad giøra almennelega Bæn til Guds Fødurs, i hanns Sonar JEsu Christi Nafne, umm alla Naudsynlega Hlute, Andlega og Lijkamlega.

Epter Predikunena, skal sijngia Almennelega aa Sunnudøgum, Heidrum G. d Fodur Himnum aa. Enn aa ødrum tilteknum Tijmum Arsins, sijngest epter Grallaranum, utann þa stoor Naudsyn er a Ferdum, Land-Plaaga edur Hardinde, þa sie sungenn Litaniann med sijnum Bænum.

Strax þar epter, eige Børn ad skijra, þa Handtiere Presturenn þad Embætte epter Ritualnum og Handbookenne. Enn nær Confirmatio skiedur, sijngest: Kom Skapare Heilage Ande, etc.

Vere so vid, ad Openber Aflausn skule frammfara, þaa byriest undann henne Psalmurenn; Konung David sem kiende, og sijngest af hønum so miked sem þarf, nema sie ecke Børn ad skijra, þa byriest saa Psalmur strax af Predikunar Stoolnum, i Stad þess tilgiørda Vers. Epter Openbera Aflausn, sijngest þetta eina Vers: Po mørg og stoor sie Mannleg Synd. Sijdann giøre Presturenn Aminning til þeirra, sem til Guds Bords gaanga, so sem Efterfylger.

SAker þess mijner kiærustu Christi Viner, ad þier riettelega og Maklega mættud medtaka þad haaleita Sacramentum Kvølldmaaltijdar vors DRottens, þa ber ydur sierdeilis þessa tvo Hlute ad vita og skilia, sem er, hvad þier skulud trwa og giøra, þviad þessum Ordum, sem Christur sagde (þad er minn Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefenn, Item, þad er mitt Blood, sem fyrer ydur wthellist, til Fyrergiefningar Syndanna) skulud þier fullkom-

fullkomlega trwa, ad so i Sañleika er, þvlad JEsus Christur er þar sañarlega sialfur hiaa, med sijnum Lijkama og Bloode i Sacramenteñu epter Ordaña Hlioodan. Þar næst skulud þier og so trwa Christi Ordum; Til Syndaña Fyrergiefningar, þad, ad JEsus Christur skeinkte ydur og gaf siñ Lijkama og Blood, til eins Jñsiglis og Stadfestingar uppaa allra ydar Synda Fyrergiefning. Ad Sijdustu skulud þier fyllelega giora Christi Befalningu og Skipan, þar hañ so bijdur ydur seigiande: Medtaked og Eted. Item: Drecked hier af aller. Item: giored þad i mijna Miñing: þvi hañ hefur giefed oss siñ Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña, og þar med ad miñast hañs heilaga Dauda og Pijnu. Þar fyrer, þegar þier so trwed þessum Christi Ordum, og giored efter hañs Skipan og Befalningu, þa erud þier riettprofader og reynder, sem Paulus seiger, og meiged so maklega eta Christi Lijkama, og drecka hañs Blood, til Fyrergiefningar Syndaña. Þar til giefe ydur Gud Himneskur Fader sijns H. Anda Naad, fyrer þañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar uñ vilium vier aller Gud bidia af Hiarta og selgia.

Efter Amiñinguna, snijr Presturen sier til Altaresins, og uppbyriar Fader vor, skijrt og laangsamlega, med Hiarta og Muñe, Seigiande:

Laatum oss bidia. Fader vor þu sem ert a Himnum. Helgist þitt Nafn. Til-

kome þitt Rijke. Verde þiñ Vilie, so a Jordu sem a Himne. Gief oss i Dag

 vort

vort daglegt Braud. Og fyrergief oss vorar Skullder, so sin vier og fyrergiefum

vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oss i Freistne. Helldur frelsa oss fra

Illu. Diaknen og Folked ansar. Amen.

Siidan skal Presturen taka Patinuna med Braudenu sier i Hendur, og hallda þar a, medan han siingur Innsetningar Orden, sem efterfilger, af Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Vor HErra JEsus Christus, a þeirre Natt, sem han Forraaden var,

took han Brauded, giørde Þacker og braut þad, og gaf siinum Læresveinum

og sagde. Taked og eted, þad er min Lijkame, sem fyrer ydur verdur giefen.

Giøred þad i mijna Miñing.

Hier næst take Presturen̄ Kaleiken̄ sier i Hendur, fyrer utan̄ Papiska Elevationem edur Upphafning, og siinge Testamentis Orden̄, sem epterfylger. En̄ á medan̄ Presturen̄ wtdeiler Sacramented, talar han̄ ecke an̄ad til Foolksins, en̄ þessi Ord: Petta er San̄ur Jesu Lijkame: þetta er San̄arlegt JEsu Blood.

Sømuleidis epter Kvølldmaaltijdena, took han̄ Kaleiken̄, giørde Packer, gaf þeim han̄ og sagde, Drecked aller hier af. Pad er Kaleikur hins Nija Testamentis i mijnu Bloode, sem̄ fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndan̄a. Giøred þetta so opt sem þier (þad) drecked, i mijna Miñing.

A medan̄ Sacramented wtdeilist, þa siingur Diaknen̄ og Samkundan̄ nockra af þessum Psalmum sem til eru giørder, Eirn edur Tvo, Sem eru einkum þesser.

Þier ſie Lof og Dijrd JEſu Chriſt, etc.
O Guds Lamb Saklauſa, etc.
Gud vere Lofadur, og ſo bleſſadur, etc.
Heyr þu Guds Lamb, etc.

JEſus Chriſtus er vor Frelſare, etc.
JEſu þ jn Miñing mi og ſæt er, etc.
Chriſte vier aller þockum þier, etc.
Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Skal ecke ſijngia leinge fram yfer þad, ad Foolked er bwed ad medtaka Sacramentum. Preſtarner ættu og ad æmiña Foolked, og ſiæ til, ad þad gæangi til þeſs Heilaga Sacramentis med Gudhrædſlu og goodre Sidſeme, fallande a Knie, Kallmeñ til hægre Handar, eñ Kviñur til Vinſtre. Par er og aftakande ſa liootur gamall Vane, ſem ſumer Preſtar lidu, ad Foolked med Ys og Pis (nælega) leitar hvør ad ſijnum Nææunga, og goodum Vin, ad miñaſt vid hañ, ſo þar fyrer hindraſt Gudleg Pioonuſtugiørd. Sie nockur vanſættur vid añañ, þa forlijkeſt fyrer Embættед, Eñ hinum ødrum Koſſagænge, byriar med øllu afteknum ad verda.

Strax þa wte er Sacramented, Pa ſnijr Preſtureñ ſier fram og ſeiger;

DRotteñ ſie med ydur. Diakneñ og Almwgeñ ſvarar: Og med þijnum Anda.

Par epter ſuijr hañ ad Altarenu, og ſijngur þeſſa Bæn og Packargiørd.

VIer þockum þier DRottiñ Almættugur Eilijfur Gud ad þu med þeſſare Hellſuſamlegre Giøf hefur oſſ alla nært, Vier bidlum þijna Myſkunſeme, ad þu læter nu þeſſa þijna Gæfu koma oſs til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sañrar Trwarſtyrkingar i þier, og til eins breñande Kiærleika og Elſku a medal vor Jñbyrdis. Fyrer Saker Nafns þijns Elſkulegaſta Sonar JEſu Chriſti Vors DRotteñs og HErra.

Foolked ſvarar: AMEN.

Nær eingeñ er til Altaris, ſijnge Preſtureñ þeſſa Bæn: Lætum oſs alla bidia.

OHErra Gud Himneſke Fader! Vier þockum þier fyrer þeña þiñ Fødurlegañ Velgiørning, ad þu af þiñe ſtooru Næd og Myſkunſeme, hefur giefed oſs þitt Heilaga og Sæluhiælplega Ord, med hvøriu þu og ſo hier hiæ oſs ſafnar þiñe Chriſtelegre Kyrkiu. Vier bidium þig audmiwklega, Gief oſs þiñ Hellaga Anda, ad vier med þacklætu Hiarta,

ta, mættum taka vid þvi, og ſkicka oſs þar epter, og alltijd og yduglega fara vaxande i Chriſteligre Trw og Kiærleikanum, og ſo Lokſens Saluhoolpner verda, Fyrer þin Elſkulegan Son JEſum Chriſtum vorn DRottenn, Sem med þier Lifer og Rijker i Einingu Heilags Anda, Eirn ſannur Gud, fraa Eilijfd til Eilijfdar. Foolked ſvarar: Amen.

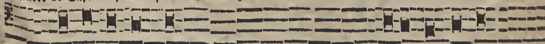
Enn umm alla Langa-Foſtu, ſkal pronuncera þeſſa Epterfylgiande Bæn, a Sunu og Bænadøgum, Enn ecke fleire.

Vier þockum þier Gud Fader, Ad þu hefur giefed oſs þinn Eingletenn Son JEſum Chriſtum, uppa þad, Ad aller þeir ſem a hann trwa, ecke fyrerfareſt, helldur hafe Eilijft Lijf. Vier þockum þier JEſu Chriſte, ad þu hefur bored vorar Synder a þijnum Lijkama, og med þinu Bloode afmaad vorar Yfertrodſlur. Vier þockum þier þu Verduge Heilage Ande, Ad þu hefur giefed oſs þa Trw i vor Hiortu, Ad vier eckert vitum annad til Saluhiaalpar, enn þann Kroſsfeſta JEſum Chriſtum. Gief oſs O Gud, þijna Naad, ad vier fullkomlega trwum, ad allar vorar Synder ſieu fyrer JEſu Pijnu og Dauda Krapt oſs fyrergiefnar. Upplijs oſs med þijnum Heilaga Anda, Ad vier fyrer JEſu Dauda, Daglega afleggium Syndena, og alldrei ſleppum JEſu wr vorum Hiortum, Þangad til vier ſiaaum hann berlega i Eilijfu Lijfe. Þeſſa bidium vier þig aller i Nafne JEſu Chriſti vors HErra, Amen.

Þa ſnijr Preſturenn ſier framm aptur, Og ſeiger:

DRottenn ſie med ydur. Diaknenn ſvarar. Og med þijnum Anda.

Hier epter Bleſſar hann yfer Foolked, med þeſſum Ordum, ſem Gud ſiaalfur baud ad Bleſſa ſitt Foolk med; Numer. 6. Capitula, Med ſoddann Nidurlage.

Og giefe þier Frid. (vel ſic.) Og giefe þier Frid.

DROTTEñ bleſſe þig og vardveite þig, DROTTEñ láte ſijna Aſioonu lijſa yfer þig, og ſie þier Náadugur, DROTTEñ upplypte ſijnu Auglite yfer þig, og giefe þier Frid. Søfnuduren ſvarar: AMEN.

Eñ þegar Confirmation framfer, lijſer ecke Preſtureñ Bleſſan yfer Søfnudenum, fyrr eñ hun er a Enda. Og ad Sijduſin ſijngeſt Exitus ſem til er giørdur, Og Lokſens endaſt Meſſañ, þa Catechiſationeñ er wte, med þeſſare litlu Bæn, og Fader Vor.

DRotteñ, Eg þacka þier af øllu mijnu Hiarta, Ad þu hefur nu kleñt mier, hvad þu villt ad eg ſkule giøra. Hiálpa mier nu, miñ Gud, med þijnum Heilaga Anda, Fyrer Saker JEſu Chriſti, Ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta, og þar af ſtyrkiaſt i Trwñe, Og i einu Heilogu Framferde forbetraſt, Og mig þar vid i Lijfe og Dauda hugga, AMEN. Fader Vor, etc.

Eg Oſka af Hiarta, ad þetta Verk meige þiena Prij-Einum Gude til Dijrdar, og hañs Dijrkeyptum Søfnudum til Andlegrar og Lijkamlegrar Þienuſtu

Viliande ſiñaſt allra ſañra Guds Elſkenda Einlægur Reidubwéñ Þienare

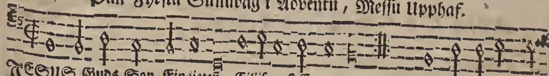
Hoolum i Hialltadal,
D. 25. Octobris 1765.

Giſle Magnusſon.
Superint. Hoola St.

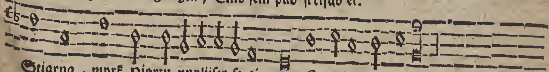

Þañ

Pañ Fyrsta Suñudag i Adventu, Messu Upphaf.

JEsus Guds Son Eingieteñ, Eilijfur HErra vor. Su mæta Morgun-
Af hañs Hiarta wtgeingeñ, Eins sem þad skrifad er.

Stiarna, myrk Hiortu upplijser so giarna, Og allre Villu ver.

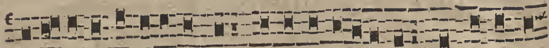
Hañ fæddest oss eirn Madur, a efftu Heim sins Tijd, hañs Hellogustu Moodur, hiellt Gud siñ Meydoom vid, hañ fieck Dioful herteked, Himnarijke upploked, og fært oss eilijfañ Frid.

Alls Heims Skapareñ ædste, og Fodurs Ligneñ skiær, Eilijfur HErra hædste, hvors Walld ei Enda fær, forda oss vel vid Syndum, veit oss ad þig aastundum, so fraa þier ei follum vær.

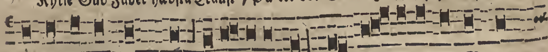
Laat oss i Astsemd þiñe, og Kyñing vaxa hier, ad Trwañ aukast kyñe, i Anda þioonum þier, So ad þiñ Sætleik hreina, Saal vor mætte vel reyna, og til þijn verdum þyrster.

Hirt oss sem Hiartans Fader, hiaalpa og veit oss Lid, og gamla Adam deyder, svo giere nijr Lifnad vid, sem hier med Huga hreinum, Hafa vill i þier einum, Ord siin, Verk og allañ Sid.

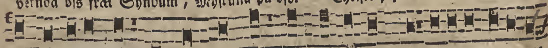
KYRIE.

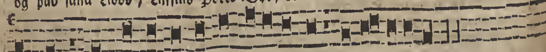
Kyrie Gud Fader hædsta Traust, Þu ert vor Glede og Lyst, Þyrm oss aumum

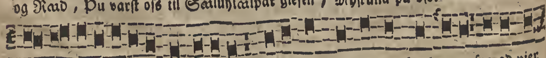
vernda oss frá Syndum, Myskuna þu oss. Christe, þu ert vor Vegur,

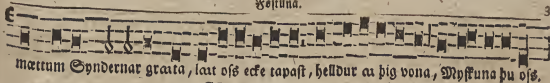
og þad sama Lioos, Liissins Ports Dyr, Kiærleikans Speigell, allra Christeña Liif

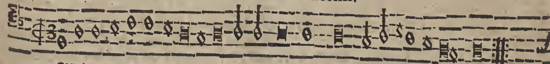
og Raad, Þu varst oss til Sáluhiálpar gieseñ, Myskuna þu oss.

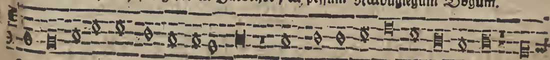

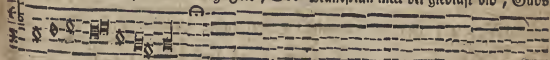
Kyrie Heilagur Ande Gud Eilijfur, Vertu hiá oss Myskunsamlegur, svo ad vier mættum

GLORIA in Excelsis.

Vier lofum og dijrkum, vier heidrum þig, eñ Gud Fader i Himnarijke, þu hefur oss
vier þockum þier fyrer þijna Elsku, O Drott- synt stooran Kiærleika, alla Hlute hefur þu

i þiñe

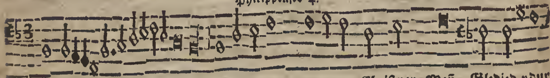
i þiñe Magt, hvad þu villt hafa i framẽ fær eingeñ sagt, Gott skiedur þar er þig Ottast.

O JEsus Christus Guds einka Son! sem hiaa Gude Fodur situr, þu hefur frelsad allt Mañkyn, og oss vid Gud forlijkad; Fyrer þitt Blood og bitrañ Deyd, hefur þu oss leyst af Syndum og Neyd: gief oss Naad i Trwñe ad blijfa.

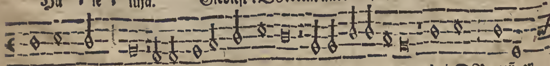
Þu ert alleina vor Hiaalpar Mañ, sem oss vill Himerijke glesa, þu ert Guds Fodurs saklausa Lamb, sem fyrer oss villder Daudañ lijda; Þu ert alleina vort Hiaalpar Raad, fyrer þijna Skulld þa faaum vier Raad, Allsmegtugaste JEsu Christe.

O Þu helge Ande vor Huggare, sem oss villt Sañleikañ kieña, hiaalpa oss ad hallda þiñ Lærdoom, Gude Fodur, Syne og Þier til Æru; Vernda oss fraa Dioflulsens falskre Lyst, Hiaalpa oss ad trwa aa JEsum Christ, nu og æfeñlega, Amen.

HALELUIA sem sijngiast skal um̃ Joola-Fostu Tijmañ, Philippenses 4.

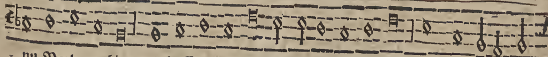

Ha - le - luja. Gledlest i DRottne aller Christner Meñ, Gledied ydur

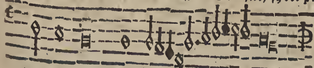

þad seigium vier eñ, ydar Uñgeingne gooda, Laated alla skoda, þvi DRotteñ er

nu

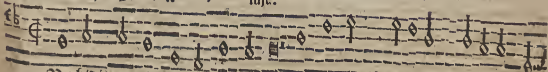

nu Nalægur hier, med blessad Ord sitt, fyrer þad verdur kvitt, Aundeñ vor af oll·

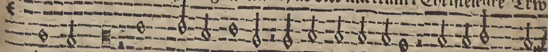

SEQUENTIAN.

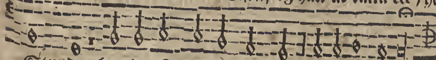
úm Voda, Ha = le = lujc.

Nu bidium vier Heilágañ Anda, ad vier mættum i Christeleare Trw

riett standa, Eirn Gud ad Elska, og hañ ad kalla a, helst i Daudans

Stundu, þa vier Heime førum fra, Kyrie-eleison.

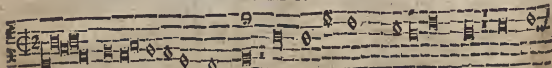
Nu

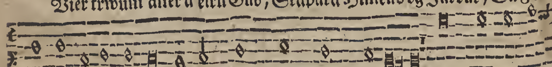
Þu verduga Lioos, gief oss þitt Skyn; Lær oss ad kieña JEsum Christum alleina, og hiaa honum ad vera, vorum Hialpar-Mañ, sem oss vill iñleida, i vorn rietta Fodurs-Rañ, Kyrie-eleison.

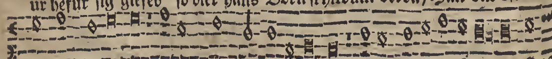
Þu sæte Ande, send oss þijna Naad, laat oss faa ad hallda þijn elskuleg Raad; so vier mættum af Hiarta, hvor añañ Elska, i einum Huga vera, og i Fride Christs ad blijfa, Kyrie eleison.

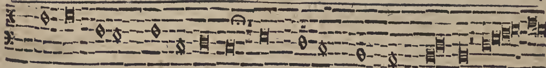
Þu hædste Styrkur i allre Neyd, hialp, so vier hrædunst hvorke Skam̃ nie Deyd, og i voru Siñe, sieum oruggver þa, nær Diofull vill a oss strijda, og Sealeñ skilst Lijkama fraa, Kyrieeleison.

CREDO.

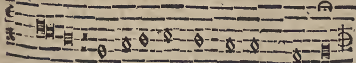

vum Voda meigum þvi mæta, Forſioon og Vernd og Heill vor, er hann

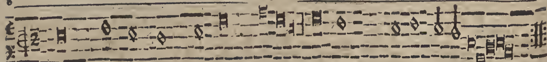

ævallt, þviad i hañs Vallde ſtendur allt.

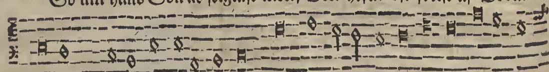
Vier trwum og a JEſum Chriſt, Einget-eñ Son hañs vorn HErra, hvørs Mattur, Dijrd og Eylijfd viſt, ei kañ nockurn Tijma þverra. Gieteñ af heiløgum Anda, og af Mey fæddur æn Synda J ſijnum Mañdoome ſoñum, til Lijknar oſs toppudum Moñum, a Kroſſenum leid Dauda, og yfervañ; Af Guds Krap te upp aptur reis hañ.

Vier trwum a Anda Heilagañ; Eirn Gud med Fødur og Syne, Voladra Styrkur heiter hañ, hædſtu Gæfur a þeim ſijner, Allre Chriſtne hier i Heime, helldur, ſo Samlynde geyme, Aflauſn trwum allra Synda; Af Jordu ſkal Holld vort uppſtanda, Epter Utlegd þeſſa, oll Guds Born fær æfenlegt Lijfed honum i hiæ, Amen.

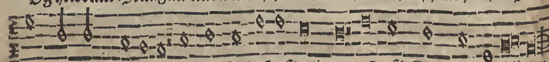
Epter Predikun ſkal ſijngia þetta Vers.

Heidrum Gud Fødur Himnum aa, sem hvørskyns hefur ad Raada,
So um̃ hañs Son ad seigiast maa, Saa hefur oss frelst af Voda.

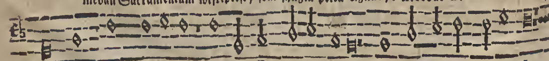

Og heidrum Heilagañ Anda med, hañ veiter oss Giafer sijnar, er siv Held-

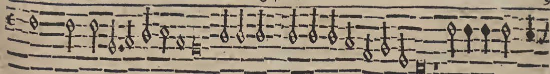

ran fra Eilijfd skied, alldrei hiedañ af dvijnar, uñ oss Gud Nader þijnar.

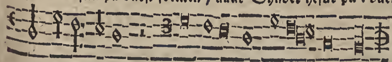
Hier strax epter fylger Amiñ'ng til þeirra sem gaanga til Alltaris. Eñ aa medañ Sacramentum wtskiptest, skal syngia þetta Agnus, i Moodur-Maale.

O Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaateñ, Fÿ durnum varstu hlydeñ,
hvørnen

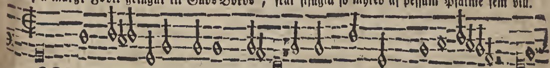

hvørneñ sem þu varst forliteñ, aññar Synder hefur þu i burttekeð, Ellegar værum

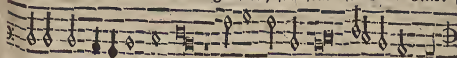

vier Fortapader.   Myskuna þu oss O JESU!
Myskuna þu oss O JESU!
Gief oss þiñ Frid O JESU!

Pa margt Foolk geingur til Guds Bords, skal siingia so myked af þessum Psalme sem vill.

JESUs Christus er vor Frelsare, sem fraa oss Guds Reide snere, med

siñe Pijnu og sarre Neyd, svipte hañ oss fraa Ellijfum Deyd.

Ad þvi skylldum alldrei gleyma, oss baud ad eta sinn Lijkama, Pad helga Braud hans Hollded er, Hans Blood i Vijne dreckum vier.

Hvor sem vill þa Maaltijd þiggia, þeim ber vel ad sier ad hyggia, saa Omaklegur medtekur þad, mun Daudann faa i Lijfsens Stad.

Heidra Gud Himneskann Fodur, hvor af Naad þig so vel fedur, og so þu leysteſt Syndum af, Son sinn fyrer þig i Daudann gaf.

Trw þu riett, so ecke Efest, Ostyrkvum sw Fæda glefest, hvorra Samvitsku Synden lijr, Sorg og Mæda i Hiarta bijr.

Soddann Naad og miwka Millde, mædd ur Hugur finna villde; Ef saklaus ert, þa siert þar fraa, so stærre Hefnd ei hlioter ad faa.

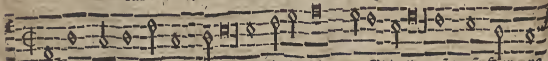
JEsus til sijn Aumum bijdur, eg vil Mystun veita ydur, Heiler gyrnast ei Grædarann, Gagnlaus lijtst þeim sw Ment hann kann.

Ef þier Lausn wtvega kynner, ei være Þorf a Þijnu minne; Hvad skal þier mijn Maaltijd þa, megner þu siaalfur Hiaalp þier ad faa.

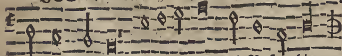
Ef þu trwer af Huga hreinum og iaatar med Munne þijnum, Velskickadur þa verdur þu; Vijst nærer Saal þijna Fæda sw.

Avoxt þennan aattu ad sijna, Eiska Kalltu Naunga þijna, og þeim giarnann Adstod siert, Eins sem ad Christur hefur þier giort.

Iubilum S. Bernhardi, IESU dulcis memoria.

JESU þijn Minning mioog sæt er, og miwka Hiartans Glede lier, umfram Hunang

og allt hvad er, ylmar af JESU Nafne hier.

Sijngiast eckert Sætara maa, nie seigiast Gledelegra fraa, Hurun er eingeñ hærre ad faa, eñ HErrañ JESUM muñast aa.

JESUS er Von þeim Ydrast kañ, øllum Milldur sem bidia hañ, þeim er hañs leita Liwfur añ, med Lijkn vill græda sierhvørn Mañ.

JESUS Sætleike Hiartans hijr, Hugarens Lioos og Bruñur Nijr, øll Heimsens Glede er þa rijr, ef Laungun Hiartans til þijn snijr.

Tunga þad eingen tala maa, nie Tign wtskijra nockur þa, Dreyuder trwad aungver faa, hvad Elsku er JESU gott ad naa.

JESUM i Hvijlu hura eg, Hiartans i læstum iñra Veg, Astundan sw er Iñeleg, Opeñberleg og Heimugleg.

Eins og Mariu Angraadt Gied, eg sæke JESU Grafar Bed, Hiartans Sorgfullu Hroope med, og Hug, þad Auguñ faa ei sied.

Hañs Legstad Taarum helle eg i, Hiartad mitt Svalar sier med þvi, ad JESU Footum fell eg aa nij, i Fadme þeim eg læstur bij.

JESU Undrunar Kongur kiær, Kongur Sigrande miøg fraabær, Omælanlegur Ilmur skiær, Æstelegaste Fiær og Nær.

HErrañ vor milldur hiaa oss bw, Heiløgum Gaafum uppfyll þu, Hugskots Myrkrum fraa Moñum snw, med þijnum Sætleik fæd oss nu.

Hvønær þa kiemur Hiartad i, Helgur Sañleike, lijser þvi, Heimsens Faanijtu hversa Skij, hrein Elska kvikuar uppaa nij.

JESUS Sætasta Elskañ er, Ilmur Sætaste fyrer mier, Þusundfalldlega Þockuan ber, Þusundfalldt meir eñ skilinn vier.

Hañs Kvøl beviisa hellst kañ þad, og Heilagt JESU Dreyra Bad, oss sem Lausu hefur wtvegad, og vid Gud Fødur Forlijkad.

JESUM þecke hvør hellst sem kañ, hañs Astar leite sierhvør Mañ, JESUS af ydar Elsku brañ, Elskañ breñande fiñur hañ.

Elsked þañ er so Elskar oss, Elskuñe mæte Trwar Koss, aastunded slijkt ylmande Hnoss, Med Astar Bæn og Taara Foss.

Miñ JESU HErra Myskunar, mijn Huggun allrar Gledeñar, Bruñur Sætleiksins Sadningar, og saña Hiartans Fagnadar.

Miñ goode JESU gief mier þa, Gnægd af þiñe Elsku ad faa, veit mier aan Enda ad vera þier hiaa, Vegsemd þijna og Dijrd ad sioa.

Mijn Tunga vijst Overdug er, veit þo ad ecke þeygia ber, Elskañ þijn Diørfung eykur mier, alleina gled eg mig i þier.

Elskañ þijn JESU alltijd hjer, Endurlijfgunñ Hiartans er, aan Leida saña Sadning lier, Saalena hwngrar efter þier.

Hvør þig smackar, þig hellst gyrnest, hvør Saal þig drack, þar til er þyrst, Hiartans nein ecke næg-

er

er Lyst, nema vier elskum JESUM Christ.

Hvørn þu dryckiar med Astar Yl, a Sætleik þijnum finur Skil, hvad sæll er sa þar huxar til, Hiartanu geingur þa i Vil.

JESUS er Eingla Heidur hijr, Heirneñe Glede Saungur skijr, i Muñe Hunangs Ylmur dyr, i Hiarta Lijfsins Drickur nijr.

Gloande hef eg Gyrnd til þijn, miñ goode JESU, kom til mijn, nær gledur mig sw Naalægd þijn, nær fær mitt Hiarta Laungun sijn?

Soñ Elska JESU sijfelldlig, Siwkañ af Elsku giører mig, sæte JESU mier sijn þu þig, Saalen mijn þar vid gledur sig.

JEsu þu ert Myskunen mest, miøg Dasamt Glede i Hiarta fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ lietst, giefdu mier þig ad Elska best.

O! hvad good JEsu Elska er? Añad ei stunda skylldum vier, AE! ad eg dryg mætte mier, miñ JEsu, so eg lifda þier.

O JEsu Saalar Unun trw, allra sætaste miñ JESU, þijn leita Taareñ naakvæm nu, nærst er Hiartanu Gyrndeñ sw.

Hvørt sem ad geing eg wt edaiñ, eg þreye JESUM HErra miñ, hvad gledst eg daatt þa hañ eg fiñ, hvad feigeñ vid þañ Sætleikiñ?

Mijns JEsu Fadm ad miñast vid, meira gledur eñ Hunangid, þa vier teingiunst hañs Hægre Hlid, Hiartann fiñst ei laangsom Bid.

Hvørs eg leita mitt Hiarta sier, hvad eg gyrnest, þad fiñ eg hier, Siwkur af JESU Ast eg er, allt Hiartad breñur nu i mier.

Ef þu so JESUM epter þreyr, Alldrei slackna Kiærleikar þeir, Ast sw hijrnar eñ ecke deyr, ætijd vex hun og kvikuar meir.

Sw Elska breñur sijfelldleg, Sætnar og verdur undarleg, med Undran smackar Astwdleg, Astwdleg Gledeñ farsælleg.

Sw Elska kiemur Ofañ ad, i Merg og Hiarta fiñur Stad, Hugareñs Astar iñra Bad, Andeñ mijn gledur sig vid þad.

O! þad farsæla Astar Baal, upptendrar mijna Gyrnd og Saal, O hvad sæt er sw Svala-Skaal, Son Guds elskar Hiartad og Maal.

Sæll JESU Meyar sæla Saad, Sætleikur vor og Elsku Daad, þier Valld, Dijrd, Heidur, Heilsa, Raad, og Hroosun Gudleg æ sie tiaad.

Kom, kom þu goode Kongur nær, kom þu Vegsemdar Fader kiær, sijn vorum Hug hvad siertu skiær, sem nu af Hiarta gyrnunst vær.

Siaa, JESUS fegre eñ Sooleñ er, sætare eñ Balsam fiñst hañ mier, um fram Ilm allañ, Ilma ber, Elskulegre eñ giørvallt hier.

Hañs Smeckur hrærer nu aa nij, neirn Ilmur kañ ei jafnast þvi, Maatt-vana Paankeñ er hier i, Elskuñe lijka Hvijld eg bij.

Hier vid uner sier Hugurinn, þier miñar Elsku

Snægd

Gnægd eg fiñ, þu ert miins Hiarta Hroosunin, HErra JESU Frelsare miñ.

Æ! Kom þu Hiartans Elskañ miin, eins og Fødursins Magt, er þiin, i Himna Diird sem œ þier stiin, Dvinur þiñ mœ skamast siin.

Eg skal þier fylgia æ hvört fer, eingeñ kañ slita mig frœ þier, Hiartad mitt JESUS hefur med sier, Hroosun Mañkynsens JESUS er.

Fagni nu giörvall Himna-Her, Himnaña Portin opna ber, þeim Sigre hroosar siingium vier, sæll HErra JEsu Dyrd sie þier.

Kongur Vegsemdar, Kongur hiir, Kongur hroosande Sigre diir, frelsudum JESUS Frelse biir, Frelsarans Diird ei verde riir.

Þu Bruñur allrar Blessunar, blessada Lioosid uppe þar, greid burt Skyeñ Ogledeñar, gief þu oss Byrtu Vegsemdar.

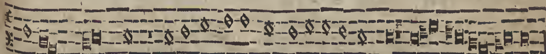
Þig priisar allur Himna-Her, Heidur og Dyrd hañ siingur þier, JESUS eirn Heimeñ uppliiser, og oss vid DRottens Fridbæger.

Stioorn JESU, Frid uñ Eiliifd œ, yfer vorn Skilning geingur sœ, Hiartad mitt gyrnest hañ ad sœ, hønum eg feigeñ villde nœ.

Til Fødursins uppstiigeñ er, øllum stioornande Dyrdar-Her, mitt Hiarta burtu hvarf frœ mier, HErrañ JESUS took þad med sier.

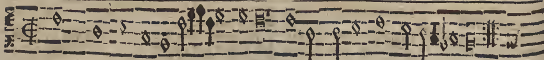
Veitt sie þier JESU Vegsemd klœr, Vyrding, Lofgiörd og Bæna-Tœr, lœt þu oss HErra Liifsins Hœr, lifa hiœ þier uñ Eiliif Aar! Amen.

Þegar fœer eru Comunicantes, Mœ siingia þetta Agnus Dei, Einusiñe edur optar.

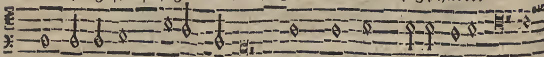

O Þu Guds Lamb, sem i burt-tekur Veralldareñar Synder, Myskuna þu oss!

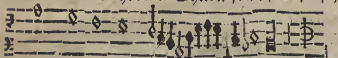
Einn Packlætis Psalmur epter Sacramentid.

Christe vier aller þockum þier, þa ſætu Aſt þu oſs ſijnder,
Ut þu gafſt oſs þig allañ hier, og allt i Daudañ þig pijnder.

Svo ad vier yrdum Synda frii, ſiœlfs þijns Bloode twthellter þvi, ſo

yrdum vier ei Tijnd = · er

Þvi er þad nu uppfyllt ſo, ad hañs Myſkun vier hliootum. Syndaña Lauſn og ſaña Roo, ſlijkrar hañs Elſku nlootum, ſemium Trauſt og ſierleat Rœd, ſo ad vier eige þeſſa Nœd, med Otrw af oſs briootum.

Þiñ fagra Lijkama til Fœdu gafſt, og ſieckſt oſs þitt Blood ad drecka, ad auka ſo vorn Anda-Krapt, og illum Gyrndum ad hneckia. Endurfœdingar eñ þu oſs Aud, er Fœda þeſſe Barna-Braud, riettaſt ſkal ei ad Rockum.

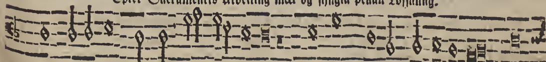
Hiœlp; ſo vier kuñum Kiœrleiks-Verk, Chriſtnum Moñum ad veita, Vel ſem þijn Kieñing vijſar, ſterk, vier mættum þijn Bo-

en helta. Þier iðrætter þeinkium ꝛ, þijns Aptans Mꝛls ad neyta so, og eige af þvi breita.

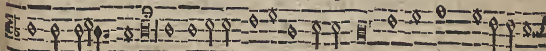
Medan vier lifum hier i Heim, hans Velgiörda vier minnunst, hans Kvol og Dauda ad kynna þeim, i Kiærleik þar um finnunst, þar til Rijked þiggium vær, þad sem aungvan Enda fær, i eilijfum Fögnud finnunst.

Sialfum Gude vier seigium Dyrd, hans Syne og Heilogum Anda, sem ad Upphafe wt var skijrd, og æfenlega skal standa, og um Allder Allda meir, Amen seige aller þeir, sem Hiortun hier vill vanda.

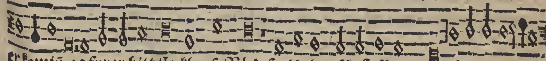
Epter Sacramentis Utdeiling maa og syngia þennan Lofsaung.

Gud vere Lofadur, og so Blessadur, sem oss fædt hefur alla sialfur, med sijnum Lijkama og med sijnu Bloode, þad giefe oss Herra Gud til Gooda.

Kyrie - eleison. Herra fyrer helgan Lijkama þinn, hvor af Jomfru Mariu

er komin, og fyrer þitt flecklausa Blod, frelsa þu oss af allre Naud, Kyrie-eleison.

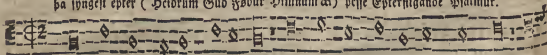
Þitt Heilaga Hollð, er fyrer oss wtgiefed, i Daudañ, so vier feingium Lijfed. Ástgiof stærre eingeñ mætte fiñast, af þvi skulum vier heñar miñast, Kyrie-eleison.

HErra þijn Elska þvijngade þig, þaug Undur ad þola Dæsamlig, vora Sekt hefur Blood þitt bætt, Vid blessadañ Fodur oss alla sætt, Kyrie-eleison.

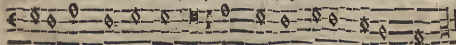
Blessan siñar Nædar Gud oss giefe, ad gaungum hañs Veg alla Æfe, i hreinnre Ást og oruggre Trw, so oss sie heilnæm Fæda su. Kyrie-eleison.

HErra, þiñ Ande sie oss ætijd hiæ, Og giefe oss jafnañ þa Næd ad fæ, ad þijn Christne, þitt litla Lid, life i Samlynde og Frid, Kyrie-eleison.

Þegar ongver gæunga til Guds Bords, a þessum Adventu Tijma, þa syngest epter (Heidrum Gud Fødur Himnum a) þesse Epterfilgande Psalmur.

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Hindra Pavans og Tyrkians Mord, sem

vilia JEsum Son þiñ sia, Sijnum Velldis-Stoole hrundeñ fra.

Syn þijna Magt O JEsu Christ, ollum Herrum þu stioornar vijst, oss þijna Christna auma ver, Æfeñlegt Lof so synaum þier.

Gud helge Ande Huggun trw, Hiord þiñe gief Samlynde nu, Vertu hiæ oss i Efstu Neyd, wr Dauda iñ i Foanud leid.

Þiñe Kyrkiu og Christnum Lijd: Kiære Fader blijf allañ Tijd, hallt þu oss fast i hre-inre

r nre Trw, Heruad Ovina fraa oß snw.
Aull Svikraad þeirra Onijt gior, Jlsku
siñe so mæti hier, gief þeir steipest i Grof þa
iñ, sem grafa, ad skada Søfnud þiñ.
Fullkomlega þeir þeckia þa, þu Gud lifer og
ert oß hiaa, Hoop helm sem hefur a þier Trw,
Hiaalp Volldugloga veiter þu.
Fyrer Lausn og Frid, þiñ Lijdur hier, leynt
og berlega siinglum vier, þier Guds Heilagre
Preñingu, Packer Lof Dijrd ad Eilijfu.

Edur þesse epterfylgiande Psalmur, Ton, Være nu Gud oß ecke hiaa, etc.

O Gud bijfolud æ sie þier, wtvaleñ Christne
hreina, so hun jafnañ i Heime hier, halldest
fyrer Naad þijna, laat þijna Magt og Sooma
siaast, sæta Huggun og saña Ast, villier
oß aumum siina.

Pott moodgum þig a margañ Veg, med
Synd a hvorium Deige, af þijnum Vilia
opt og miog, Unger og Gamler hneige, hvoru
Dag styrker oß Huggun su, hefur þvi lofad
siaalfur þu, Syndugs Dauda vil eg eige.

Pa fullkomlega fordast vill Framferde sitt
hid lloota, og vidurkieñist Verk sijn ill, Velferd
og Lijf skal hliota, Hug vorn gledur sw
Huggun væn, Heyra vyrdest þu vora Bæn,
Lætur oß Naadar niota.

Fyrer þitt Nafn oß frelsa nu, Fraa vorre
Mædu laangre, þeim bundner eru biarga þu,
burtu fraa þeirra Angre, Hoop þijnum Christna
halltu vid, Huggun veit þeim og goodañ
Frid, J Heims Astrijdu straangre.

Sem Borgena Bethulia, brioota villde
med Sverde, Holophernes, sem hafde þa,
Hatur a þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla
Stad, Lijd allañ sem þig jafnañ bad, Frw
Judith þad fullgiørde.

Eins er nu Zion siaalfs þijns Borg, sokum
Kieñinga þiña, af Verolld hveñ Svik og
Sorg sækest hana ad viña; Alleina þu Guds
Einka Son, ert heñar Vernd og Hiaalpar
Von, Hiaalstod laat hana fiña.

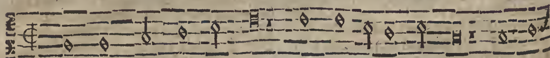
Heilagre Christne hallt þu vid, Heidner
so alldrei eyde, Veit þu oß DRottens Vernd

og

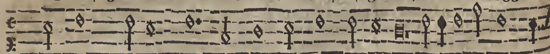
og Lid, vid Diofuls Flærd og Neide, send oss af Myskun saña Trw, so oss til Enda styrke sw, og i Lijf til þijn leide.

Heidrum Gud Fødur og Frelsarañ, fyrer Myskun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hver oss vid Trw vill hallda Dyrd Guds sem var i Upphafe, eins nu á Jordu og Himnum sie, um̃ Allar Allder Allda.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Gled þig Guds Sonar Brwd, Gled þu þig vid þiñ Gud, bygg ad

hañs Hiaalpar Naade, hvar um̃ Propheteñ spaade, Hosiaña Heidur

og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Greidt

Greidt wt af Salnum gær, Glede þijna ad siaa, Syrg ecke Zions Lijdur, Sonur Guds til þijn rijdur, Hosiaña Heidur og Æra, vorum Herra JEsu kiæra.

O! siaa ein Asna ber, þañ allra DRotteñ er, Prial hañs er saatt ad fiña, flioott kañ þo Daudañ viña, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Hañ prijder hoogvært Gied, og Hiartans Giædska med, sæ vill Naad sijna giefa, siñe Brædur æn Efa, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Opna þu Porteñ oll, Jñtak Guds Son i Holl, hañ sie hiaa þier til Giesta, Hialpræded allra besta, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Kvistu og Klæde æ Leid, Kongsins med Audmykt breid, Foolked skal færa Palma, fagrañ Vid, og Lof-Psalma, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu kiæra.

Ungbarna ægiætt Vál, allt ad eins glora skal, Sa heile Saungva Skare, sijna Lofgiørd ei spare, Hosiaña Heidur og Æra, vorum HErra JEsu Kiæra.

Añañ Suñudag i Adventu, allur Saungur sem þañ Fyrsta.

Epter Blessan syngest þesse Psalmur. Ton, Heimile vort og Hwsen med, etc.

Talar JEsus ad Teikn mune skie, a Tungle, Sooluog Stiornum, og Ognar Kvøl æ Jørduñe, yfer þeim Kvijda giørnu, Sioor og Bylgiur þa hlioda hautt, fyrer Hrædslu Meñ þa missa Maatt, af Heims frabærum Førnum.

Kraptar Himnaña Hræraſt þa, hijngad i Skyemun koma, Mañsins Sonur af Himne hær, med heilogum Dijrdar Liooma. Nær þetta skier, þa hefied haatt, Hofuden upp, þvi nælgast braatt, Endurlausn ydar med Sooma.

Fyrer ydur virded Fijkiu-Trie, og fleire Eikur Skoogar, þier vited ad nærre Sumre sie;

fie, þa sijna þaug Plomur noogar, eins lijka þañ Tijd þetta skier, þeinked Guds Rijke naa lægt er, Utvølldum øllum þegar.

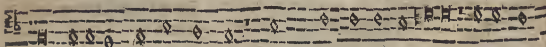
Sañlega, Sañlega sagde hañ, Sveiteñ Christeña Maña, forgaanga ei nie eydast vañ, iñ til þess slijkt fær kaña. Jørd og Himnar forgaanga fliott, følnar giørvallt og hrørnar skiott, utañ Guds Orded saña.

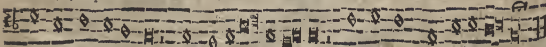
Eg trwe þvi sem þu sagder hier, sæte Guds Son og millde, bid eg þu giefer vel Gaum ad mier, og geimer med Hlijfdar-Skillde, auktu mier Krapt i Eymdum þeim, sem yferfalla þa þeñañ Heim, stødugur standa villde.

Fødur Syne og Anda sie, Ædst Dyrd um̃ Jørd og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, kvittast og skiliast Synder vid, saa þad vill sijnge Amen.

Þridia Suñudag i Adventu, Allur Saungur sem 1. og 2. Suñudag.

Epter Blessan.

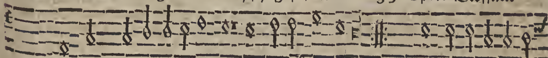
Þa eirn Heilagañ Hug og Raad, og hreint Framferde veiter, gief oss þad Hiarta af þiñe Naad, þijns Ords allelna leite, epter þvi I Trwñe breite.

Þ

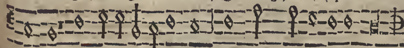
Þo vor Misgiord sie morg og stoor, med Naad virdest þad bæta, af Lijkn og Myskun lijt til vor, Laat oss ei Reide mæta, fyrer JEsum Son þiñ sæta.

Um̃ þad bidium vier oll þijn Born, ad Frid vilier oss giefa, med þiñe Hend og milldre Vorn, moote Ovinum oss hlijfa, þier til Loss so mættum lifa.

Fiorda Suñudag i Adventu, syngest sem 1. 2. og 3. Epter Blessan.

Sa Vitnisburdur hiñ valde, vottast nu giorla hier, Er Johañes Judum talde, Jatning hañs soñ þad er. Fra Jerusalem þeir

senda, Syne Levi vel kienda, med Hofud-Prestaña Her.

Þeir friettu ad hvort hañ være, HErrañ sa Christur ei? Hañ svarar sem honum bære, seigiande vid þvi Nei. Ertu Elias froode? eda sa Spamañ goode? Nei kvad hañ þvert vid þvi.

Framar þeir frietta villdu, og færa Svar heim med sier, bædu hañ skijra skyllde, skiotlega hvor hañ er, og þvi ecke tregde, Eitthvad so lioost hañ segde, riett af sialfum sier.

Johañes ansa nade, Eg er þad Rǎt dar-Hliood. sem Esajas um̃ spæde, af Eydemorku stood, Gotu DRottne þier greided, og

gioreð

giored hañs riettar Leider, Huggest nu Hiortun good.

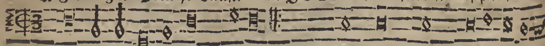
Frá Pharisæunum fooru, fyrr-greinder Sende-Meñ, sem af þeim valder voru, vöktu þa Spurnjng eñ, Þvi skijrer ef ertu eige, af Þremur þeim Eirn eg seige? Ansar þeim öllum señ.

Eg skijre i Vatne ad Vanda, Veit þo Hjá ydur hañ, midt i Midiu standa, munud ei kieña þañ, Epter mig kiemur hiñ kiære, Þo froptugur fyrer mig være, Heimsins Hiálpar-Mañ.

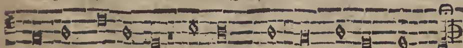
Þo framfallande eg fære, ad Footum þessa Mañs, Verdugur ecke være, ad vera þo Sko-Sveirn hañs. Sw Skijrnar-Skickan klaara; Skiede i Bethabara, vid Jordan Juda-Lands.

Eg er nu JEsu goode, þiñ aumur Lærisveirn; kalla med hvellu Hlioode, hvorn Mañ jafnt sem eirn. Veit þu eg Veg þiñ greide, og Volada til þijn leidi, Sie trwr og Hiarta hreirn.

A Fædingar Hátijd Lausnarans JESU Christi, Messu Upphaf.

Frelsareñ er oss fæddur nu, Hañs froom Mooder var Jomfrw; Af Mañs Völldum ei visse

sw, i Heim til vor, af Himnum foor, su Heilleñ stoor.

Med

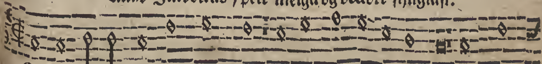
Med oss er Gud Emanuel, Ord þaug bodade Gabriel, um̃ þad vitnar Ezechiel, Guds Fodurs Son, Giof Lijfs og Von, vor gioꝛdest Pioon.

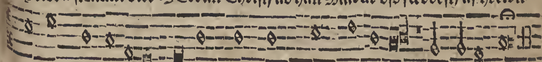
Ord Davids vel uppfyllast hier, og hvad skrifa Spaamenerner, Christur saa Eingla Kongur er, hvorn Fiaar Men̄ siaa, i Jotu laa, Ein Manneskia.

HErran̄ ofan̄ af Himnum stie, heriade epter Mann̄kyne, þvi vill han̄ kvitt af Sindum sie, Saal hvors eins Man̄s, og hoolpen̄ til San̄s, med Myskun han̄s.

Follum nu til Foota Christs, sem fæddest oss til Lausnar vijst, fieck oss aa Himnum Frid og Vist, sijnge han̄s Hiord, honum Lof og Dyrd, og Packarglord.

Añar Introitus, þeir meiga og baader sijngiast.

Son Eilijfs Fodurs Eingieten̄, i Stallenum nu fin̄a Men̄, vort auma Hold og Blod nu ber, Blessadur Gud aa sialfum sier, Kyrie=eleison.

J Meyar Lijse hvijlest han̄, hvorn vijd Verolld ei lykia kan̄, saa er nu orden̄ ungur Sveirn, sem ollum Hlutum stioornar eirn, Kyrie=eleison.

Eilijft Lioos Iñgeingur þar, alla Verolld upplioomar, midt i Myrkre lioomar þad Lioos, Liosſens Born þad giorer oſs, Kyrie-eleiſon.

Sañur Guds Sonur Fodurſins, ſiaalfur vitiade Mañkynſins, ad leyſa oſs wr Eymdar Dal, og Arfa giora i Himna Sal, Kyrie-eleiſon.

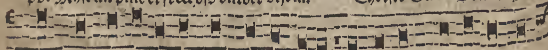
Fatækur kom i Heimeñ hier, hañs Myſkun ſo ad feinglum vier, og a Himne yrdum Auduger, Einglum Heilogum ſamlijker, Kyrie-eleiſon.

Þetta hefur hañ allt oſſ veitt, ad ſijna þad oſſ elſkar heitt, Guds Chriſtne oll þvi gledieſt nu, Giof þa þacke ad Eilijfu, Kyrie-eleiſon.

KYRIE.

Kyri - e Gud Fader Himna Rijkia, Son þiñ þu ſender til Jardrijkia,

þvi Myſkun þiñe ei fraa oſs villder vijkia. Chriſte Guds Sonur Himnum fraa,

num fraa, þu fæddeſt Madur hier Jordu aa, ſo vier mættum verda Guds

Born

Børn þier hiaa. Ky-rie Heilagur Ande, hvørs Verk þad var, ad hrein

Meyan Mañs Þrwngañ bar, Laat oss i Syndum ei deyia hier, gief

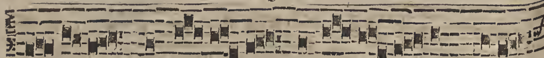
helldur Christum med oss hefum vier.

GLORIA.

Gloria Dijrd Heidur sie Gude i Hædum, og aa Jørdu Fridur øllum

Møñum, Og Good-ur Ville. Vier Lofum þig, Vier Veg-

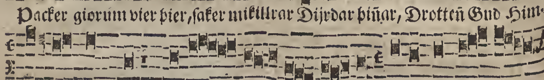
 sømum

sömum þig, Vier Gøfgum þig, Vier Dijrkum og Heidrum þig.

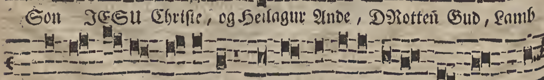
Packer giorum vier þier, saker mikillrar Dijrdar þiñar, Drotteñ Gud Him-

neskur Kongur, Gud Fad · er Almaattugur, DRotten Eingietenn

Son JESU Christe, og Heilagur Ande, DRotteñ Gud, Lamb

Guds og Sonur Fodursins, Pu sem burtu tekur Synder Heimsins,

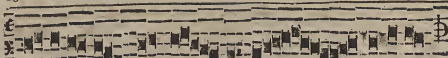
Myſku - na þu oſs. Þu ſem burt tekur allar Heimſins Synder,

Tak til þijn vorar audmiwkar Bæner, og Myſkunſamlega heyr þu oſs.

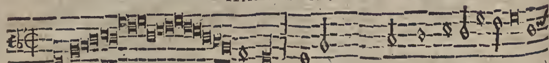
Þu ſem ſitur aa hægra Veg þijns Eilijfa Fodurs, Myſku- na þu oſs.

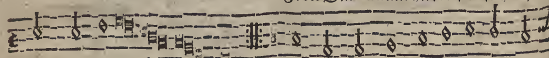
Þviad þu eiñſamañ ert Heilagur. Þu eiñſamañ ert DRotteñ. Þu

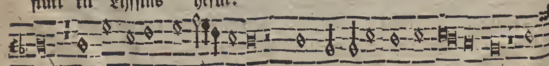
eirn ſamañ ert hiñ Hæſte JEſu Chriſte, med Heiløgum Anda,

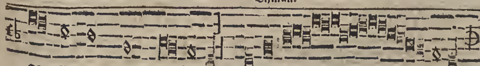

i Dijrdeñe Guds Fodurs, A . . men.

HALELUIA.

Ha le . . . luja. Eitt Sveinbarn fœdt oss sañlega er, og
Fra Daudanum hñ frelsste oss hier, og

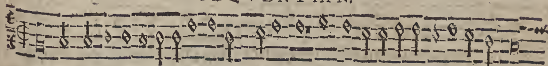

Sonur af Gude gifenn. Pvi skulum hañ prijsa af Hiarta
flutt til Lyffins hefur.

mest, so Hugureñ par til vende, Hañs Orde epter ad breita best, sem
Blessad

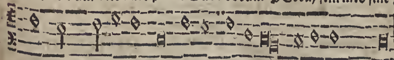

Blessadur Gud oss kiende. Ha le . . . luja.

SEQVENTIAN.

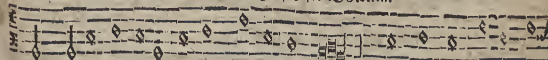

Nu vilium vier aller þacka Gude vorum HErra, sem med siñe Fædingu hefur oss leyst,

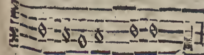

Heidra skulum vier HErrañ Christ. Siingest Prisvar.

fra Dioful sins Valde og Herteknıngu, Lofed DRotteñ.

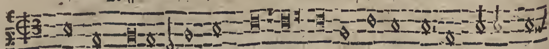

Honum ber jafnañ ad vier syngium med Einglunum, Dijrd og Prijs sie Gude

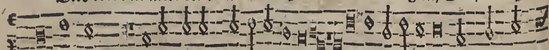

Fodur i hæstum Hædum.

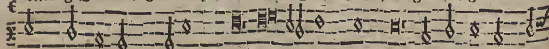
Messu CREDO, Noterud sem næst maa epter Latinunie.

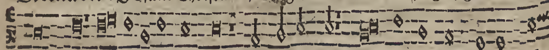
Vier trwum aller a eirn Gud. Fodür Almattugan, Skapara Him-

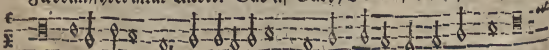
ens og Jardar, og allra Hluta Sijnelegra, Og Osijnelegra. Og a eirn

Drotten vorn JEsum Christum, Eingieten Guds Son, Og af Fodurnum

Fæddan, fyrer allar Allder. Gud af Gude, Lioos af Lioose, eirn sannan

Gud, af Gude sonnum, Gieten en ei giordan samrar Veru med Fodurnum,

fyrer

fyrer hvørn ad allt er giørt, Hvør vegna vor Mañaña, og vorrar Heilſu

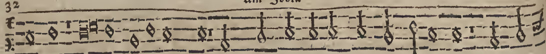
Saker, ſtie nidur af Himne. Og took Holldgan af Heilags Anda Krapte

af Mariu Meyu, og er Madur vordeñ. Hañ er og fyrer oſs Kroſsfeſtur,

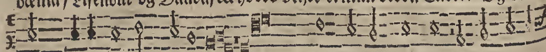
under Pontio Pilato, var hañ Pijndur og Grafeñ. Og er Uppriſen

a Pridia Deige, epter Ritningunum. Og hañ vppſtie til Himna, Situr

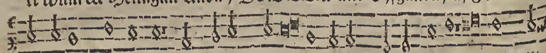
til hægre Handar Fodurſins. Og hañ mun aptur koma med Dijrd til ad

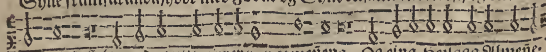
dæma, Lifendur og Dauda, at hvors Rijke ei mun verda Ender. Og vier

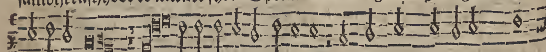
truum a Heilagañ Anda, DROTTeñ allt Lijfganda, af Fødur og

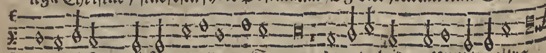
Syne framfaranda, hvor med Fødur og Syne atsamt tilbeidest, og avallt

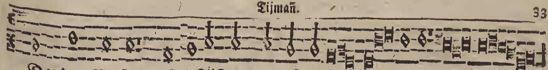
samdijrkast, hvor ed mællte fyrer Spaameñena. Og eina Heilaga Almeñe-

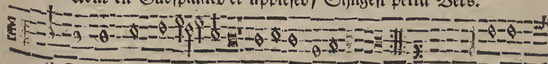
lega Christne, stadfesta fyrer Postulana. Og vier jatum eina Skijrn

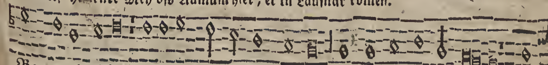

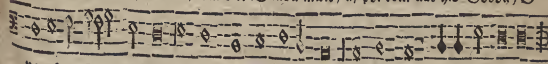
vera til Fyrergiefningar vorra Synda. Og epterbijdum Upprisu allra

Adur eñ Gudspialled er uppleſed, Sijngeſt þetta Vers.

Honum ber jafnañ, etc. Epter Predikun, Heidra ſkulum vier HErrañ Chriſt.
Strax þar epter uppbyrie Preſtureñ Præfationem, A þeñañ Hatt.

DRott·

Diaknenn.

Drotteñ sie med ydur. Og med þijnum Anda. Lyptum upp Hiørtum

Diaknenn.

vorum til Himens. Vier hefum þau til DROtteñs. Laatum

Diaknenn.

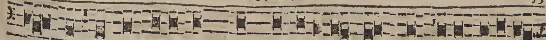
oss þacka DRottne Gude vorum. Pad er tilheyrelegt og Riettvijst.

Sañlega er þad Tilheyrelegt og Riettvijst, Skylldugt og miøg Hiaalpsamlegt,

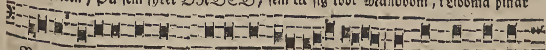
Ad vier alla Tijma og i øllum Stødum Lofum þig og Þockum þier, þu Hei-

lage HErra Almattuge Fader og Eilijfe Gud, fyrer JEsum Christum vorn

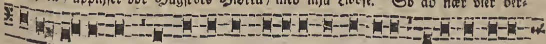
DRott-

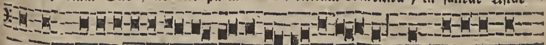
DRotteñ, Pu sem fyrer ORDED, sem æ sig took Mañdoom, i Lioomа þiñar

Byrtu, upplijser vor Hugskots Hiortu, med niju Lioose. So ad nær vier ver-

lega þecklum Gud, ad vier þa mættum i riettum Kiærleika, til sañrar Astar

og Syrndar Osorgeingelegra Hluta, verda uppkveikter. Og þar fyrer med

Einglunum og Hofud-Einglunum, med Troonunum og Maktarvolldunum;

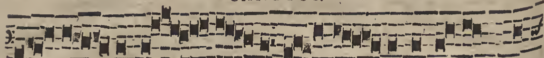
Somuleides æsamt med ollum Himneskum Hyrdsveitum, Sijngium vier

Lof-

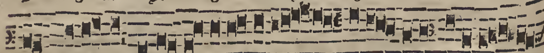

Lofsaungen þinar Dijrdar, O = aflaatanlega Seiglande:

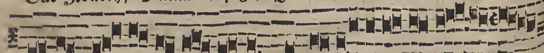
SANCTUS.

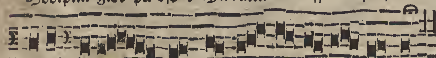
Hei - lag - ur. Hei - lag - ur. Hei - lag - ur ert þu DRotteñ

Gud Zebaoth, Himnarner og so Jørdeñ, eru full af Dijrd þiñe.

Hoolpna giør þu ois i Hædum. Blessadur sie ja sem kiemur i Naf=

ne DRotteñs. Hoolpna giør þu oss i Hædum.

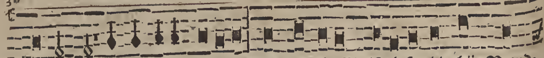
Epter Sanctus fylger Aminingen til þeirra sem gæanga til Guds Bords, etc.
Eñ a medan Sacramentum wtdeilest, Pa sie sunged.

Þier sie Lof og Dijrd JEsu Christ, Blessadur sie þesse Dagur vijst,

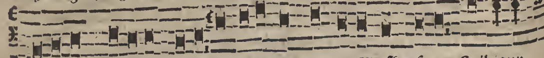
Þig lofum vier nu og æfeñlega, Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu a

Hærstum Hædum. Einglarner og Høfudeinglarner, Thronarner og Him-

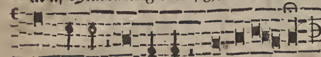
neskar Hyrdsveiter, þig lofa Cherubim og Seraphim, Heilagur, Heilagur,

Heilagur, seigest þu i Hædeñe. Þitt Folk O Christe lofar þig, þijn Brud-

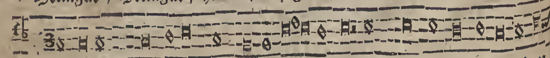

ur af Hiarta nu gledur sig, fyrer þijna Naad og Myskunseme, Heilagur,

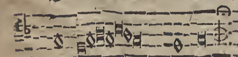

Heilagur, Heilagur, hun lofar þig.

Epter Blessan.

Boreñ er Sveirn i Bethlehem, i Bethlehem, best gledst af þvi Jerusalem,

Ha - le - luja

J

J hordum Stalle hvijlest sa, hvijlest sa, hvors Rijke. alldrei endast maa, Haleluja.

J Hwse Uxa og Asna þar, Asna þar, eilijfur DRottenn fæddur var, Haleluja.

Vijser af Austre færdu Fie, færdu Fie, fagurt Gull, Myrru og Reikelse, Haleluja.

Fæddur af Moodur Meyu var, Meyu var, Manns Volld eingenn komu til þar, Haleluja.

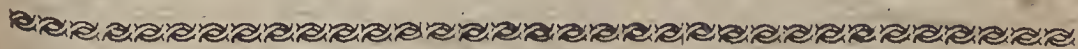
Ormsins Spilling ei var a þeim ei var a þeim, af Bloode voru barst i Heim, Haleluja.

Hann lijktest oss ad Holldsins Mynd, Holldsins Mynd, hreirn og Ofafn oss ad Synd, Haleluja.

Ad oss med Giæsku giorde hier, giorde hier, Gude lijka og siaalfum sier, Haleluja.

A Fædingar Hatijd Frelsarans, Frelsarans, fagne og synge Christnenn hans, Haleluja.

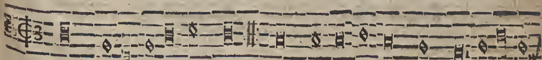
Helgasta Prenning heidrud sie, heidrud sie, med hreirnre Trw og Packlæte, Haleluja.

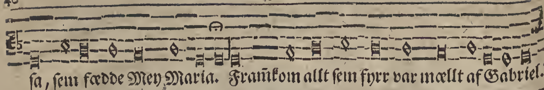
Annann Dag Joola.

Introitus, Kyrie, Haleluja, Seqventian, Credo, og Versenn af Predikunar Stoolnum, so sem a Joola-Dagenn. A medann Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

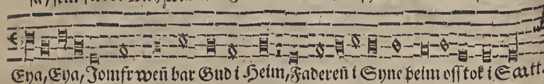
Pro Offertorio.

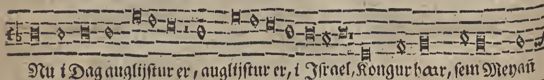
Sijnged Gude sæta Dijrd, Par med Lof og Packargiord, nu byrtest Zion og oll Christenn Hiord.

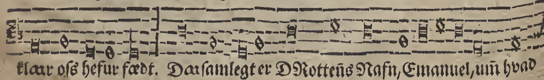
sa, sem fædde Mey Maria. Fram̃kom allt sem fyrr var mællt af Gabriel.

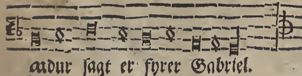
Eya, Eya, Jomfrwen̄ bar Gud i Heim, Faderen̄ i Syne þeim oss tok i Sætt.

Nu i Dag auglijstur er, auglijstur er, i Israel, Kongur hær, sem Meyan̄

klær oss hefur fædt. Dæsamlegt er DRottens Nafn, Emanuel, um̃ hvad

ædur sagt er fyrer Gabriel.

JEsum Christ i Heim oss bar, Jomfrw sem hañs Mooder var, um Mañs Volld ei visse par. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt, etc.

Fæddum Konge fagne Piood, fagurt syngē Börneñ good, seige hvor sem hefur Hlіood. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr var mællt af Gabriel. Eya, Eya, Jomfrweñ bar Gud i Heim, etc.

Zion lofa Lausnarañ, Lijf-Giof vora Gud og Mañ, Synd og Kvol oss svipte hañ. Nu byrtest sa, sem fædde Mey Maria. Framkom allt sem fyrr, etc.

Epter Blessan skal siingia þeñañ Psalm.

Ton, Fader vor sem ꜳ Himnum ert, etc.

GLude sie Lof fyrer Gledeleg Jool, gladt skijn fögur Riettlætis Sool, Guds Son uppranñ ꜳ Himna-Hæd, hier ꜳ Jord giordest Kviñu Sæd, Auglijstest hañ med Ast og Frid, under hañs Væng var Hiælpræðid.

Upplijsta Meñ med Ordsens Ment, all marga hefur til vor sendt, hañ vill med Fodurnum hiwkra ad, hvorium sem kuña ad þeckiast þad, hvor til hañs leitar Huggunar, hon um hañ alldrei frꜳvijsar.

Dæme Gydinga dꜳrlegt er, DRotteñ goodur þvi forda mier, þeir villdu ei þitt Vængia. Skiool, Villu-Myrkreñ hosnudu Sool, Hws þeirra fyrer HErrans Magt, hardlega var þvi Eydelagt.

So ecke kome ꜳ mig stefnd, alls Riettlæts Bloods hin sꜳra Hefnd, hvor þeim Forherdtu hootud er, sem hrinda DRottens Nꜳd frꜳ sier; Giefdu HErra ad Hug-Ast mijn, hijrlega take Bodum þijn.

Uñ mier ad sinwast æ vel vid, ollum þeim sem mier boda Frid, ꜳd eg sem Hreidur-Unge þiñ, Athuge Gagn og Heidur miñ, og audsveipur med Elsku-Traust, adhyllest þijna Nꜳdar-Raust.

Og þo eg yrde eirn fyrer þvi, Utfør ad reyna Stephani, ef þad miñ DRotteñ þocknast hier, þessa Heims reyn: Offookner, Jꜳ, þo mig deyde dꜳrleg Piood, dijrmætt er fyrer þier mitt Blood.

Andlegañ

Andlegañ Styrk mier auktu þa, er eg skal Heime fara fræ, ad Gied-hijr mijna gliwpa Dauid, giefe eg JEsu i þijna Hond, Hormum mijnum i Huggun snw, og Himnenum fyrer mier uppliwk þu.

Sofna læt mig i Sælre Roo, Sælañ med helgum Stephano, og þo eg kañe Abels Neyd, iñ i þiñ Dyrdar Fögnud leid. Framfør mijn sie, þo fylleſt Kijfs, Fædingar-Dagur til eilijfs Lijfs! Amen.

Þridia Dag Joola, Messu Upphaf og allur añar Saungur fyrer og epter Predikun, eins so sem Añañ Dag Joola.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Ofañ af Himnum hier kom eg, etc.

HErra JEsu mijn Heilsu-Giøf, Heidur sie þier og Eilijft Lof, Hiarta-Gied þitt og heilaqt Mæl, huggar stoorlega mijna Sæl.

Hiñ sem neitade Prisvar þier, þijdlega aptur Naidader, og af henter honum Embætted, sem aumlega hafde forbroted.

Ad hañ skyllde med Orde og Giord, annast þijna Sauda-Hiord, hier af merke eg þig, Hyrder miñ, heite eg utvaleñ Saudur þiñ.

Elur þu jafnañ Oñ fyrer mier, og Um̃bod þitt þar til Brædrum lier, so Lomb þijn ecke lijde Neyd, lijtel Trw biargast vid þiñ Eid.

Glotun Syndugs þu girnest sijst, Grætande villt hañ leidriettist, med Petre so meige fiña Frid, og fyrre Rafn-Bootum taka vid.

Johañes er þu elskader, um̃ þig eitt Sañleiks Vitne ber, uñter þu honum leynt og liost, og lagder sem Ung-Barn þier æ Briost.

Hañs er Miñing nu halldeñ frijd, æ helgre þiñe Burdar Tijd, um eilijfs Gietnadar Upphaf þijns, Upphaf liet vera Gudspialls sijns.

Læresveirn þesse styrkur stood, studde hañ

Gud:

Guddooms Vitskañ frood, odladest Glede, Unadsemd, og eilijft Nafn i Himneskre Sæmd.

Mosskun þijn Jesu maattug eln, mig giøre soddañ Læresvein, sem eilijflega elsker þu, auk mier Gudhrædslu, Dygd og Trw.

Anda þiñ laat þu orva mig, so elskad faie eg af Hiarta þig, eins og Petur, epter sitt Fall, einkum þa Hana-Raustiñ gall.

Eins þo so fielle um miñ Hag, ætte eg med Petre Sorgar Dag, og dragest mitt Hollð a Daudans Stig, Dijrkad so faie eg þar med þig.

Elskhugeñ sæte uñ þu mier, ad epterfylge eg giarnañ þier, i Hoogværd, Audmykt Hlijdne og Ast, halde mier jafnañ vid þig fast

Helgra Maña so hafe eg Sid, hvad sem mier kiemur ecke vid, ad eg þar alldrei uñ hnijsest, eñ athuge sialfs mijns Skylldu Brest.

Ædste Hirder og Elskañ mijn, al þu oss veikleg Lombeñ þijn, med Orde og Naad i Heime hier, og Himnesku Braude sijdar meir! Amen.

Suñudageñ mille Joola og Attadags, allur Saungur fyrer og epter Predikun, eins og a Añañ DagJoola, fyrer utañ CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

Forelldrar JEsu fuller af Ast, Fregn nær ed heirdu þessa, af honum sagda, ad þvi vaast, eñ þau Simeon blessar, seiger vid Mariu Moodur hañs, morgum til Falls er sa til Sañs, eñ suma mun samt vid hressa.

Hañ er þad Teikn og Hæfed eitt, hvorium þeir tala a moote, eñ Harma Sverded Hiartad þitt, Hart trw eg særa hliote, so margra Hugskot og Hiartans Þel, hygg eg þa verde auglioost vel, þo añad yfer flioote

Phanuels Dootter Eckla Ein, Aña su Spædooms Kviña, af Assers Kyne Hiarta hrein, Hafde sem Gudspioll iña, Med Eignar Mañe um̃ Areñ Sio, Aflifad riett fra Meydoome, Saurgan ei viliad siña.

Fioora um̃ Attrætt hafde hun, Himna Guds priisar Millde, um̃ Dag og Nætt bess miñast mun, Mustered rækla villde, Med Bindinde og Bænahalld, Bijfalar sig a Drotteñs Valld, sem Ecklur vel akta skillde.

Su kom þar fram̃ i somu Tijd, Seiger med skijru Maale, Lijdnum þeim sem ad Lausnar beid, Leinge til Jerusalem, Lofar þad Barn, sem lioost hun kañ, Lijser ad hañ sie Gud og Mañ, Eydande Illsku Tæle

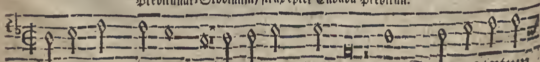
Pa giort var allt sem Bodord baud, bæde Hioon aptur snwa, i Galilæam, þo nalgest Naud, J Nazaret ad bwa, eñ Barned JEsus Alldur jook, allañ Vijsdoom og Proska took, med Guds Naad, þvi gløgt ma trwa.

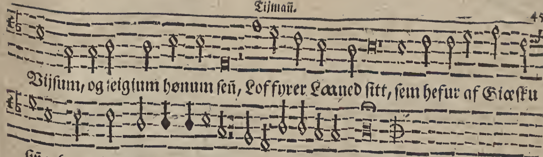
Lattu mig Drotteñ daist ad þeim, dijrmæta Vitnisburde, Pu varst boreñ i þeñañ Heim, So Præll eg frelstur yrde, Til Uppreystar eñ ei til Falls, Ertu mier og Geota alls, Fæddur so Huggun heirde.

A Nijaars Dag.

Messu Upphaf, Frelsareñ er oss fæddur nu, Kyrie, Gloria, Seqventian, Credo, og allur añar Saungur sem a Joola-Dageñ.

Packargiørd fyrer um̃lided Ar, a ad syngiast a Nijaars Dag, og birtast af Predikunar-Stoolnum, strax epter Endada Predikun.

siñe, hvør eirn trwe eg þad siñe, at þessu Are ossveitt.

Myskun hañs og Millde, Vier miñunst fyrst uppaa, og virdum vijst sem skyllde, hañs Velgiørninga þaa, sem hañ nu þetta Ar, oss giefed hefur ollum bæde Konum og Kollum, og kuñugt fyrer oss staar.

Volldugur Gud veitte, voru Lande Frid, Foolk allt eirneñ fædde, og fieck hvad þurfte vid, af hañs Myskunar-Hond, þvi Blessan Faderen millde, Bygd og Bæum villde, giefa um giørvallt Land.

Oss hefur vardveitt alla, af Fødurlegre Naad, ef villde hañ yfer oss falla, sem vor er Synd og Daud, med jafnre Hefnd og Pijn, fyrer laungu værum vier deydder, af Sorg og Eymdum eydder, Hvør fyrer Synder sijn

Sem eirn Sætur Fader, so er hañ milldur vijst, vier verdum þa frelsader, Ef trwum a JEsum Christ, med eirnre riettre Trw, hañ svipter af oss Syndum, og sijdañ eirneñ Eymdum, og þañeñ hiaalpar nu.

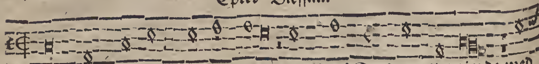
Slijkar Giæsku Gaafur, O Gud vor Himnum a, Sem þu giefed hefur, Lofe hvør sem maa. J JESU Christi Nafn, Vier bidium þig eñ fremur, G ef þad Ar sem kiemur, Gie þier til Æru eñ oss til Gagns.

JJEsu

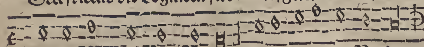
I JESu Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

I JESU Christi Nafn. Vier bidium þig eñ fremur, Gief þad Ar sem kiemur, Sie þier til Æru eñ oss til Gagns.

Epter Blessan.

Sæ friáls vid Løgmáal fæddur er, Flecklaus Synd aungva giørde, med

Adams Børnum ødrum hier, æ sig lagde þa Byrde.

Hvar med Løgmáale leyster af, leingur kañ oss ei saka, Kvittan þessa Christur gaf, kom þad æ sig ad taka.

Fyrer oss Guds Son Eingieteñ, wthellte Bloode sijnu, þar med leyste hañ Lijdeñ siñ, fra Løgmáals Oke og Pijnu.

Þeim Son Guds veiter Sigur hañ, sa er vid Løgmáal kvittur, Fyrer þvi JESUS heiter hañ, Hiáalp og Lausnare riettur.

Þo sæ þeir ecke Frelse þad, sem framar i Glæpum liggia, Lijka sem hvad vær hefdunst ad, hañs Náad mune ei styggia.

DRottenn seiger: þiñ Gud eg er, ættu þvi froomur ad vera, Myskun og Náad eg veite þier, Vilia miñ skalltu giora.

O Gud veit þu oss Vitsku þa, vorn Hug umskiere þiñ Ande, ad giarnañ holldum oss i fra, Illsku og Synda Grande.

For hwdar Lyst oss ferda miøg, fra oss vier hana giefum, af þiñe Náad a allañ Veg, Eptir Villd þiñe lifum.

Suñu

Suñudageñ mille Attadags og Prettanda, Allur Saungur fyrer og epter Pred kun, sem Añañ Dag, fyrer utañ Suñudaga Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens, etc. Epter Blessan beñañ Psalm, med Ton, Guds Son kallar komed, etc.

HA Herodes þad heyra vañ, ad hofdu Vitringar gabbad hañ, fullur med Fors og Bræde, sende hañ wt med Sverd i Stad, Svein, Bornum velta Heliar-Bad, geystur af Grimdar Ede.

J Bethlehem þar Barn var fædt, Borneñ hafa þeim Dauda mæt, Tvævetur og oll hin yngre, epter þeim Tijma æ var sett, af Vitringunum hafde friett, þesse var Neydeñ þijngre.

So fyllest þad sem fyrr var spaad, og fordum Spamañ hafde tiaad: heyrast mun Kall a Hædum, reigeñ Grætur og Raddar-Hliod, Rachel sijn grætur Borneñ good, Huggast ei Harms af Mædum.

Epter Herodis illañ Deyd, Eingell Guds kiende Joseph Leid, wt af Egyptalande, J Draume baud hañ halde heim, i Heliu være þeir, Sveine þeim, villde verda ad Grande

Joseph took Svein og Mariu Mey, med sier a Leid, og tafde ei, foor heim til Juda Jardar, Archelaus sa Rijkium ried, Riettvijs Joseph hañs hræddest Gied, Reide og Hefnder hardar.

Vogar þvi ei ad vitia heim, vitrade Gud i Svefne þeim, i Galilea ad gista, næde þvi Bygd i Nazareth, Nædugañ Svein þar fooltrast liet, so var og sagt med Fyrsta.

Af Spamoñunum er þad tiaad, ædur til Forna so var spaad, so skule Sveiñ sa heita, Nazarenus vid Nafned bætt, sem nøg er lioost og harla sætt, Þvi Lausn vill Lijdum veita.

J Utlegd gafst þiñ Einka Son, Eilijfe Gud, sem Vesslañ Þioon, Til Fodur-Lands oss ad færa. Ovina Hrædslu frels oss fra, Fyrer oss þa til Heliar sla; Þier sie Lof, Eilijf Æra.

Þañ

Pañ Prettanda Dag i Joolum, skal siingia þeñan Psalm pro Introitu. Med þeim Ton. J Dag eitt blessad Barned er.

PA Barned JESUS i Bethlehem, bored var i Heimeñ, Herodes a Dogum þeim, hiellt Juda Kongdoomeñ, Vitringar i Austre þa, yfred fagra Stiornu siaa, þetta Teikn se þijda, Kongur eirn sem ollum maa, Er nu fæddur Judum hiaa, Þeim oll Lond eiga ad hlijda.

Tignar Gaafur tooku nu, tofdu ecke leinge, honum ad jaata holla Trw, Herrans Raad svo feinge, i Jerusalem sooktu þa, sogdu: Hvar er Kongur saa, nu er fæddur Judum? Stiornu hañs vier hofum sied, hier komum þvi Foorner med, ad Hlijdne honum biodum.

Ad Herodes Otta sloo, og ollu Borgar-Lide, Heiptar-Raad i Brioste bioo, Barnad svipta Fride, Kyrkiu Raad og Kieñe-Meñ, kallar til siin alla señ, So med Svikum spurde: þa Christur fædest hier i Heim, sem heiteñ er til Lausnar þeim, i hvorre Borg þad yrde?

Aller svara a eina Lund, i Bethlehem Juda, seigia honum i samre Stund, so E paa doomeñ hliooda: Bethlehem þu Juda Jord, best ert þu af Borgum verd, a Gydinga Lande: Eirn sa Herra af þier skal, wtkoma, sem Jsrael, Riett verdur Raadande.

Vitringa i Leyne liet, lijka til siin koma, af þeim nam sem gloggvast gat, Gaang og Stiornu Tijma, Baud þeim fared i Bethlehem, bijded ei, ad Sveine þeim, med allre List ad leita, þa Barn þad fiñed, birted mier, braadlega so komum vier, Virding þvi ad veita.

Ferdast so sem sagt var þeim, soñum Konge ad þiena, Stiarna su i Austur Heim, aadur hofdu siena, a þeim Veige undañ foor, allmiog var su Glede stoor, þa kom þeim i Siñe, so gaf Stadar Stiarnañ biort, stood yfer þvi Hwse þvert, sem blessad Barn var iñe.

J þvi Hwse ungañ Svein, og hañs Moodur siña, Þeirra Trw var helg og hrein, He-
ims

sins Fatækt ei sina, fram fyrer Barned fiellu þar, Foorna Gaafur Veglegar, Gull, My r ru, Reykelse, Mer algangara Man og Gud, Minkt badu, ad Heidnum Lijd, Veitti Frid og Frelse.

J Draume var þeim Andsvarad, Aññ Veg heim snwa, Herodes þa heyrde þad, Her Meñ liet wt-bwa, um alla Borgena Bethlehem, og Bygd fylgiande Stadnum þeim, saklaus Svein-Born deydde, Tvævet-ur og yngre oll, epter Tijd, sim Synda-Præll, af Vitringunum veidde.

Joseph veittest Vitran trw, Veik þui fyrr wr Lande, med JEsum og Mariu Frw, mætte ongvu Grande, hiaa Egyptskum um Areñ saa, allt til þess Herodes doo, dvelst af Drottens Radum, Aftad Siñ aavijsa liet, apt-ur foor i Nozareth, og biuggu þar i Nadum.

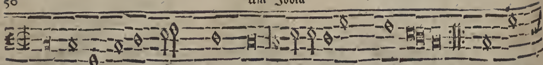
O JEsu þitt er Orded oss, Andleg Leidar-Stiarna, Christne þijna þetta Lioos, byggia lattu giarna, so ad hun til þijn snwe sier, Sig med Hiarta giefe þier, Ovinum ei hlijde, Askverk þijn ad eignunst vier, og i þa Dijrd sem Eilijf er, Forum vier i Fride.

Kyrie, Gloria, Seqventian, og allur Saungur, So sem a Jooladageñ, fyrer utañ Præfatiuna, sem alleinasta er a sialfre Stor-Haatijdeñe.

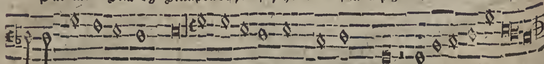
Fyrsta Suñudag epter Prettanda, Messu Upphaf.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Vier trwum aller a eirn Gud, Skapara Himens, etc. Fyrer og Epter Predikun, a medañ Sacramentum wtskiptest, allt so sem Aññ Dag.

Eñ hvar ecke eru Communicantes, Pa syngest þesse Psalmur.

Millde JEsu sem Mañdoom tookst, i Mariu Jomfrær Kvide, Þu saist
Þar med Heill og Hiælpræde jookst, hvorium sem a þig trijde!

vora Eymd og Andar Tioon, ollum var bweñ Skoñ og Smæn, og sa eilijfe Daude.

Yfer oss virdtest aumka þig, ei kuñer þad leingur lijda, ad Diofull kiæme oss under sig, eirn villder fyrer oss strijda. Af Himnum komst i Heim til vor, hoofst oss þvilausn og Frid ur stoor, Fyrer þiñ dijrstañ Dauda.

Oz þu hefur oss ollum sagt, A þig skylldum vier treysta, Off ir þitt Hlijdne Ast og Magt, af Syndum hefur oss leysta. Eflaust þvi setium ær þig Trw, allt þad fyrer oss lofadet þu, alldrei kañ oss ad bresta.

Ver Brooder kiær þu ordeñ ert, ætijd villt hi æ oss byggia, Vernd og Adstod oss veitert, vier vilium Hiælp þijna þiggia. Þad er oss Gagn og Glede stoor, Guds Son ordeñ er Brooder vor, hvad mai oss sijdañ hryggia.

Heidrum og losum HErrañ vorn, hañ eirn oss Endurleyste, vier erum med þier blessud Born, Brooder vor JEsu Christe. Gledie oss jafnañ Gæfa sw, Gude þockum hañs Ast og Trw, Lijknsamañ sig Auglijste.

Epter Blessan. Siinged Gude sæta Dijrd, ut supra.

Añañ

Añañ Suñudag epter Þrettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun, so sem fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum. Epter Blessan, med Ton, Heimile vort og Hwseñ med, etc.

HEidrad sie JEsu hæleitt Verk, og hønum Lofstijr tiedur, sem giorde lioosañ siñ Guddooms Styrk, Gudlegum Tæknum medur, uppbyriande þad i Cana, Almætti sitt ad lata siaa, sijna Sveina og Moodur.

Hugsvolun stoor er hryggre Lund, Happ sem i Cana skiedi, HErrans þa kiemur Hiaalpar-Stund, Hormungeñ snijst i Glede, hiaa þeim sem hafa Gud fyrir Giest, Giæfusamleg Umbreiting siest, til Pocknunar þeirra Glede.

Hier af lære eg ad Hioona-Stiett, Heidarlig er af Gude, Moñum til Heilags Sooma sett, i Syndlausum Fögnude, ad Egtast og byggia Brwdkaups-Bod, Blessunar eru Dæmeñ good, Leyfd er oss grandvor Glede.

Sætlega fagnar Saaleñ mijn, J sijnum Hiartans Uñusta, hvort sem hun dreckur Vatn eda Vijn: vil eg þar Trw a festa, fyrst hun Guds Syne fostnud er; til Farsælldar a[illegible]t mun snuast mier, i þijna Naad læt mig þyrsta.

Vill JESUS ei sem Veralldar-Meñ, Vijned i fyrstu giefa, steiper helldur a Stein-Kiereñ, Stwr og Vatnenu daufa, H[illegible]orrum kolldum til Hreinsunar, hvort ed umsnijst til Velferdar, Þeim sem Þolgooder lifa.

Satan giefur þad sæta Vijn, sijnum Bornum med fyrsta, eñ epter a kiemur elllijf Pijn, Angur og Bøl, med Sijdsta; eñ DRotteñs Foolk sem Sorg hier saup, sijdar medtekur Glede-Staup, Og Atlætid allra besta.

Þvi eg Brotleg Brwdur er, Bodum þijnum reis moote, audseingeñ eru Andsvör mier, J Eymdum þo Fulltijngs leite, sætl JEsu ei seig vid mig, Syndare, hvad hef eg med þig? Hiaalp þijn mier Huggun veite.

 Bæte

Bæte miñ Hag þijn blessud Naad, Brwdgumeñ JEsu Christe, so Mariu þiñar Moodur-Naad, mier sie skrifud i Briooste, ad ætijd giore eg, Þienare þiñ, þad sem þu skipar Drotteñ miñ, og yfer allt þier treyste.

Snw mijnu DROtteñ Vatne i Vijn,

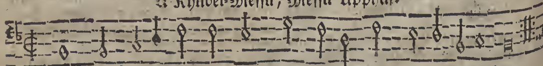
Vondskuñe i Riettlæte, J Himneska Heilsu Holldsens Pijn, Hrygd i Gudlega Kiæte, Epter Stundlega Eymd og Prau, uñ þu oss þijna Dijrd ad siaa, J blessudu Brwdkaups Sæte.

Þridia Suñudag epter Þrettanda, allur Saungur fyrer og epter Predikun sem fyrerfaranda Suñudag, fyrer utañ Exitum.

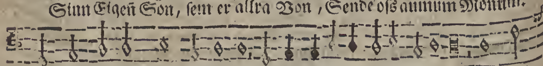
Epter Blessan, Sijnged Gude sæta Dijrd, etc.

Og med þessum Hætte skal sijngia sijdañ, allt til Kyndel-Messu.

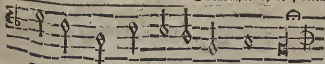
A Kyndel-Messu, Messu-Upphaf.

Med Hiarta og Tungu, hver Mañ sijnge, haatt Lof Gude sennum,
Sinn Eigeñ Son, sem er allra Von, Sende oss aumum Monnum.

Fagnud þeñañ, Folk liet kieña, Frelsareñ Lijda, ei villde bijda, hañ liet

Flockur Englaña, Fognud ſañañ, Foorbodande a Jordu, Chriſts af Burde, kæter urdu; Kyne Maña Velgiorder, frekar tieduſt, Fridur og Glede, Fagur Soome, af Drottne komeñ, þeim er ſier valde, og Vine talde, Vor Gud.

Gyrntuſt ſkijrer, Guds Meñ diijrer, Pañ Glede Dag ad ſiaa, ad Son þiñ kiære, Chriſtur være, Komeñ hier Jordu aa, Spaamañaollra Ord ad fylla, Sem þeirra fyrer, Muñ þu mællter, Pad þu villder, Vera oſs Milldur, Vor Gud.

J Moodur Kvide Johañes gaade, jafnſkiott nærre vera, Lifande Maña, Lauſnarañ ſaña, Piñ liwfa Son vorn HErra, hædſtu Naad, og hier med Glede, hafa aller, Sem þig aakalla, þa þeir heyra, med Hugſkots Eyra, Vorn Gud.

O! þa Glede, hier Gud tiede, þu hin gooda Eliſabeth, af þinum Burde, þa þu ſpurder, þad Gud hafde aaſett. Simeon gladdeſt, J Gude, og ſaddeſt, af Saalar-Kiæte, ſa Madureñ mæte, hoof ad prijſa, med helgre Vijſu, Vorn Gud.

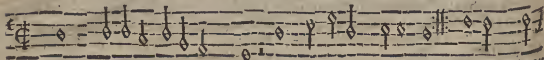
Laat nu Pioon þiñ, liwfe Herra miñ, hiedañ i Fride fara, epter Orde þijnu, med Augum mijnum eg leit þañ Frelſara, ſem hefur ad ſoñu, Hialp ollum Moñum, fyrer bwed, fraa Dauda ſinwed, Lioos Heidingia, Heidur Gydinga Vor Gud.

Spaakona Aña, Ein fleck ſañañ, Andar Fognud og Glede, af Naadarſomu, Sonarins Komu, og Sælu þeirre oſs tiede þa Hollde klæddeſt, og hijngad fæddeſt, Herrañ ſañe, Hialpareñ Maña, Songñhreina, ſagde þig eina, Vors Guds.

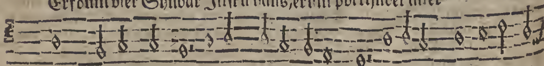
Gude ædstum, æ Himne hædstum honum sie Lof og Æra, fyrer sijna Mïllde; sem hañ villde, siælfur oß til færa, fyrer sitt Ord, af hvoriu er giord, Velferd oll, og Andar Heill, Hañ er sem huggar, Hiortun gloggvast, Vor Gud.

Kyrie, Gloria, Haleluja, Seqventian, Credo, Fyrer og epter Predikun, Sub Communione, allt samañ so sem Añañ Dag Joola.

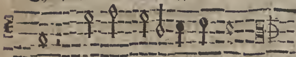
Eñ sieu ecke Communicantes, þa sijngest þesse Psalmur.

Nætturañ oll og Edle Mañs, er spillt i Adams Folle, An Hiælpar Erfdum vier Syndar Illsku hañs, erum þvi tijnder aller

Christs, sem Auma vijst, af þessum Voda keypte, þar i Adam, oß ollum

kom, Guds Reide yfer oß steypte.

Ormureñ

Ormurenn hefur Efu giört, af Guds Beige at falla, Ordum Guds hefur hun ei sinnt, hier af kom yfer oss alla, Eilyfur Deyd, so noog var Neyd, Raad Guds ad senda villde, þa Lyknar Von, Sinn særa Son, sem Lijf oss veita skyllde.

Sem nu anarleg Adams Volld, alla Fordæmda giora, so komunst vier fyrer Christi Skulld, J Kiærleik Guds vors HErra, og sem oll Mannkynd, J Adams Synd, erfde eilijfann Dauda, So hefur Gud, fyrer Christi Deyd, Frelsad oss fra þeim Voda.

Vor Gud gaf Son sinn ollum oss, þa yfer oss var hanns Bræde, hann er daenn og hieck a Kross, hafenn i Himna Hæder, Fyrer þad til sin, Fra Daudans Pijn, Frelsar oss ef vier trwum. A Frelsarann, þeim Faderenn ann, fra Daudans Ogn oss snwum.

Hann er vor Vegur, Hlid og Lioos, hreirn Sannleikur og Lijfed, Guds Raad og Ord sem ollum oss, af Fodurnum er giefed, og aa þad Traust, Efunarlaust, aller meigum vier voga, oss helldur hann, so eingenn kann, wr hans Hondum ad draga.

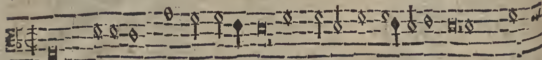
Sa Mann fra Gude fallenn er, finnur ei Heill nie Glede, af Monnum Traust sem ætlar sier, enn ei af sialfum Gude, hvor adra Von, enn aa Guds Son, hefur i sijnum Huga, Satan mun þann, hinn sama Mann, sigra og yfer buga.

Hvor a Gud trwer og vonar vijst, verdur stodugur standa, Bygd hefur saa a Biarge reyst, Po bere honum til Handa Mæda og Neyd, Menn hafa þad sied, mun saa þo alldrei falla, sem hefur Traust, a HErranum Christ, hann frelsar Trwada alla.

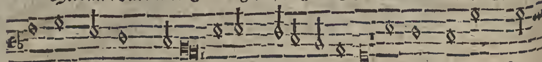
Hier bid eg nu af Hiartans Grunn, HErrann ei fra mier take, sitt liwfa Ord af mijnum Munn, ad mig ei Syndenn sake, Sem bijr i mier, Best treyste eg þier, bregdst þu i aungvum Voda, hvor sem vid þig, kann hallda sig, hrædast þarf saa ei Dauda.

Pitt klaara Ord oss kienner riett, kunnum þvi ei villt fara, Hvor sem þad fær i Hiartad sett, Hlijtur strax anglioost vera, med Giæsku Hatt, Sig byrter braatt, Blessud su Guds Gaafa, Guds Ande kjær, Er ollum nær, sem aa honum Von hafa.

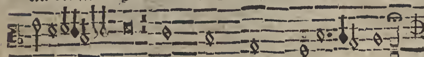
Epter Blessan þeñañ Psalm.

Hiedañ i burt med Fride eg fer, feigeñ og gladur i Gude, Huggad

nu vel mitt Hiartad er, og horfeñ allur Kvijde, so sem Gud siaalfur

fyrerhiet mier, Hviijldar Svefn miñ er Daude.

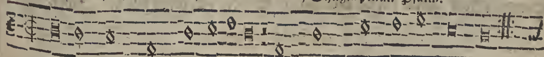
Guds Son JESUS eirn giører þad, Grædareñ goode og Trauste, hvørn nu mijn Augu hafa sied, Hug miñ hañ vel upplijste, So ad eg veit i Dauda og allre Neyd, er hañ mijn Heill, Lijf og Hreyste.

Þañ hefar oss fyrer sett, Þijn Naad og Myskun gooda, Og til hañs Riikis allre Heims Stiett, HErra þu lætur biooda, fyrer sæt Ord þijn sem nu Lioost og Riett, so vijda um̃ Heimeñ hliooda.

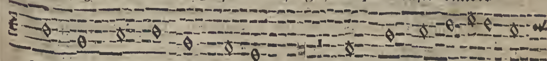
Hañ er blessad Lioos, Heill og Skiool, Heideña allra Maña, upplijsande þa, so ad lære vel, Lijfsins Veigeñ ad kaña, af þessum fær allt Foolked Jsrael, Fognud, Prijs og Sælu saña.

Allt

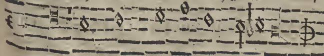
Allt fra Kyndel-Messu og til Nijuviknu Føstu, Messu Upphaf, Naattwraũ øll og Edle Maũs. Kyrie, Gloria, Haleluja, Credo. Epter Predikun, sem Dominica Prima Adventus. Eñ sieu ecke Communicantes, þa skal, i Stadeñ fyrer Offertorium, Siungia þeñañ Psalm.

Aller Guds Pioonar athugid, ad haũs Hws vel Forstanded, Siunged Guds Lof og Predikid, og haũs Pioonustu vanded

Med Dygd og Trw, um̃ Dag og Naatt, DRottens Ord vel ad allañ

Haatt, byrted, breided um̃ Landed.

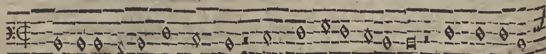
J Helgedoom, Hiarta og Sioon, og Hendur skulud upprietta, ackalled Gudi ydar Boon um̃ Velferd allra Stietta, Offur JEsu og Astverk med, Endurlausn og Naad Prediked,

diked, so allt Foolk þacke þetta.

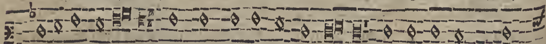
Boded Guds Sofnud Blessan þa, Boot Synda og Riettlæti, Lijf eilijft Gud þig lætte faa Lausnareñ JEsus sæte, fyrer sijns Gudspialls Sañleiks Ord, sa sem skapade Himen og Jord, Mein þitt og Mootgang bæte.

Fodur Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verde frameñ. Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, kvittast og skiliast Synder vid, sa þad vill, sijnge Amen.

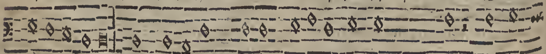
Epter Blessan.

Myskuna oss O HErra Gud! gief Frid um̃ vora Daga, Laat oss lifa

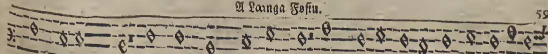

epter Orde þijnu, svipt fra oss Hallæris Pijnu, þvi þu ert vor Vernd-

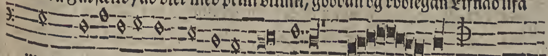

are alleina. Gud giefe vorum Konge og allre Valdstioorn, Frid og

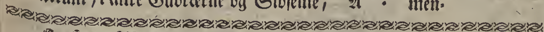
gooda

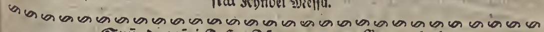
gooda Farsælld, ad vier med þeim øllum, goodañ og roolegañ Lifnad lifa

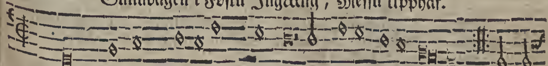
mættum, i allre Gudrækne og Sidseme, A · men.

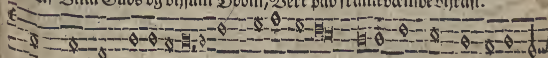
Fyrsta og Añañ Suñudag i Niju-Vikna Føstu, sem fyr seiger, fraa Kyndel Messu.

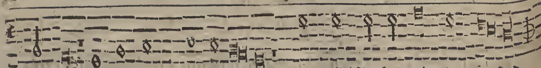
Suñudageñ i Føstu Iñgaang, Messu Upphaf.

JEsus Christur ad Jordan kom, af Johañe ad skijrast. Eina
Af Villa Guds og vijsum Doom, Verk þad frañkvæmde dijrast.

Hiaalpar Laug iñsette þa, ad afmaa vorar Synder, og Andar Kvøl ad frelsa

oss frá, fyrer sitt Blood og Under, Nijtt Lijf høfum vier þar funded.

Høyre aller og huxe vel, hvad sialfur Gud Skijrn kallar, og hvad eirn Christeñ Trwa skal, ad fordast Villur allar. Gud vill og bijdur Vatn sie þad, Vatn skal þo eitt ei vera, Guds Ord teingiast þar eirneñ ad, og Andans Gaafañ dijra, so vill hañ sialfur skijra.

Þad hefur Gud oss auglioost giørt, i Myndum og so Ordum; Fødursins Raust þar opeñbert, aller vid Jordan heyrdu. Sagde: miñ sæte Son þad er, sem mitt Hiarta wtkiøre, þañ vil eg aller heidre hier, og hønum giarnañ heyre, og epter hañs Vilia giøre.

Son Guds i søñum Mañdoome, sialfur vár þar og staddur, Heilagur Ande ofañ stie, i Dwfu Lijking klæddur, so alldrei skule efast neirn, ad nær vier skijrder yrdum, Þriar Guds Persoonur gaafu Skijrn, giarnañ og hier a Jørdu, Heimile hia oss giørdu.

Grodur Postulum Guds Son baud, gaanged Heims Þiood ad fræda, ad hun sie øll i Syndum daud, sig skule med Ydran græda, hver sem trwir og tekur Skijrn, Tignar Eillifrar nijtur, sa Mañ nefnest Guds nijfædt Barn, Naad hañs þeim alldrei þrijtur, Arf Himnarijkes hlijtur.

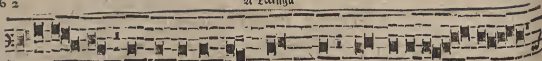
Hvør sem ei trwer soddañ Naad, sa deyr i Syndum siinum, og fellur i Fordæmdra Stad, fær þar eilijfa Pijnu, øll Helge hañs og eigiñ Verk, fær ei hialpad Saaluñe, Arfsynden þessum er of sterk, aliñ var hun þar iñe, hun leyser ei Lausn hañ fiñe.

Einsamallt Vatned Auguñ sia, eins og þa Meñ þvi ausa, Trweñ i Anda þecker þa, þañ Krapt Bloodsins fleckl ausa, þvi lijst heñe sw Laugiñ Raud, litud med Christi Bloodi, sem Andar Skada af Adams Naud, og allt vort Synda-Wde, af oss þvær og græder. Halelwja

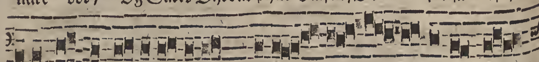
HALELUIA, Um̃ alla Langa Føstu.

Ha le lu ja. DRotteñ Gud, Giør ei vid oss epter Syndum vor - um, og ei giallt þu oss ep - ter Illskun vor - - um DRotteñ Gud vor, minstu ec - ke a Illskur vorar gam - lar, Helldur aptur hverfe marlega til vor, Myskunsemder þijn - ar, þviad vier er - um miøg Faatæker og Aumer. Hiaalpa þu oss Gud Fader og Laus-

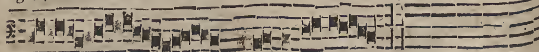
nare

nare vor, Og Saker Dijrdar þijns Nafns, DRotteñ frelsa oss,

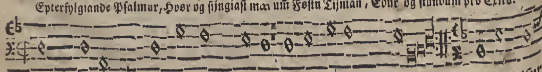

og Lijknsamur siertu yfer Syndum vo - rum, Sa - ker Nafns

þij - - = ns. Ha le lu ja.

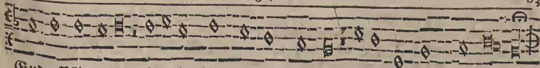
Sieu ecke Communicantes, Pa sie strax eptec, Heidrum Gud Fodur, etc. Sungeñ Epterfylgiande Psalmur, Hvor og sijngiast ma um Fostn Tijmañ, Edur og stundum pro Exitu.

Giørvøll Christneñ skal glediast nu, og Gude Loffsaung fœra,
So ad i Ast og sañre Trw, Sijngia kyñum og lœra.

Ad sialfur

Gud

J Diofuls Fiotrum eg fangenn laa, Faar Daudans vijst eg skillde, Dag og Natt mig særde Syndenn þa, Sw minne Fæding fylgde: Wiljasnann vox mijn Synda Sekt, Sigrade Lifnad minn so frekt, Til allrar Jþsku tælde.

Ogylld voru mijn Verkenn froom, Vanst heim ei mier ad stoda, Siaalfrædeð flijr Guds dijrann Doom, Daadlaus til alls hins Goda. Hugvijls fieck mier sw Hrelling lioot, hiaa mier var Daude enn eingenn Boot, og vijs Helvijtis Voðe.

Eilijfann Gud angrade þa, Eymdenn mijn morg wr Maata, hann minntest sijna Myskunna, mier villde hialpa lata, sitt Fodurlegt mier byrte Brioost, Med blijdre Nad enn ongvum Pioost, Hann kostade dijrt minn Bota.

Mæste vid kiæra Sonenn sinn, sie eg Maal Naad ad giefa, far nu til Sonur mæte minn, Mannkyne aumu ad hlijfa, Leys þad af saarre Synda Kvol, sialfann Daudann þu slaa i Hel, Leit þa so med þier lifa.

Guds Son i Heim vitiade vor, Vilia sijns Fodurs sollde, Fædde hann Meya Mooder klaar, Minn Brooder verda villde, Gieck hier med aumann Holldsins Hatt, og hullde miog sinn Guddooms Matt, ad Satan sigra skyllde.

Mier sagde hann, Þier hallt vid mig, Heite eg þier goodum Vilia, Eg gief mig sialfann fram fyrer þig, Til Frelsis þier læt mig kvelia, Þvi eg er þinn, og þu ert minn, og þar eg er, skallt vera med mier, Diofull skal oss ei Skilia.

Mijnu Bloode wthelle hann, Hier med Life mig svipter, þier til hins besta eg þetta vann Þijn Trw huxe þar epter, Sialfur Daudinn sigradur var, Synd þijna mitt Meinleise bar, so

so Andar-Hviild þu hrepter.

A Himna aptur til Fødursins fer, fra þessa Lifsins Hætte, ad eg Myskun wtveige þier, og Anda hañ senda mætte, sem hugge þig i hvorskins Kvol; So i hreinre Trw mig þecker vel, og aa Leid Sañleiks þijn giætte.

Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, i Breidne og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dijrd ad efter hier, og auk.r sc Christ ne mijna, Setningum Maña siaa þu v.d, sem saurga þeñañ Hiaalpar-Sid; þeim Skilmaala skalt ei tijna.

A medañ Sacramentum wtdeilest, sijngest so sem Fyrsta Suñudag i Adventu.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

SO Elskade Gud aumañ Heim, ad Einka Son siñ gaf hañ þeim, ad aller sem trwa aa hañ eirn, Eilijft Lijf hafe, Ei tapest neirn.

JEsus Christur vor HErra kiær, Kom Heimenum til Myskunar, sijnum Postulum sialfur hañ, Sagde Hiaalprædis Lærdoom þañ.

Nema hvor eirn Endurfædist, af Vatne og Guds Anda vijst, i Guds Rijke kañ ecke saa, iñ ad gaanga, og þad ad siaa.

Holldlegt er allt af Hollde fædt, Hiaalplaust, Bolvad, Ef ei er bætt, Hvad Andeñ fæder, Andlegt er, Endurnijung sw riettlæter.

Þvi fared wt um allañ Heim, Til allra Þiooda, Kieñed þeim, Fridar-Lærdoom og Føgnud þañ, Fullnadar Lausn eg ollum vañ.

Hvorier sem þiggia þesse Raad, þeim skulud veita Skijrnar-Raad, J Nafne Fødurs, og Sonar, og Anda Guds, sem allt helgar.

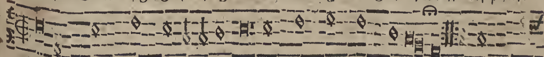
Eins sem eg hefe ydur sett, allt kieñed þeim ad hallda riett, J Trw, Kiærleika og Christnum Sid, Kvøl og Hørmung ei skielfast vid.

Hoolpeñ skal vera hver og Eirn, sem hefur Trw og helga Skijrn, Hvør ei hefur rietta Trw og Traust, Tapadur verdur Endalaust.

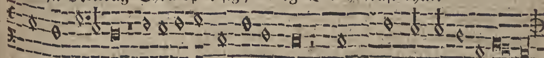
Siaa, Eg vil ydur vera hiaa, Voda og Diøfle frelsa fraa, allt þar til Verolld endast

aa, Eilijft Lijf ſkulud þier þa faa. Vor HErra JEſu vardveit þu, Veika Chriſtne i rieitre Trw, Leys oſs fra allre Andar-Neyd, J Himna Frid og Fognud leid.

Fyrſta Suñudag i Føſtu, og alla Suñudaga um̃ Føſtu, Meſſu Upphaf.

Af diwpre Hryggd aakalla eg þig, O Gud blijd Roddu miñe, Ef Synder Pijn Naadug Eyru opne ſig, ad eg Vænheyraſt kyñe.

og Athæfe illt, aalijta og tilreikna vilt, Hvor ſtendſt fyrer Reide þiñe?

Aſt og Naad duger ein hiaa þier, ad forlaata Syndena, ei gyllder par hvad giørum vier, Goodverk þo kyñum ſyna, hiaa þier eingeñ ſier hrooſa kañ hrædaſt verdur þig ſierhvør Mañ, og Myſkun þiggia þijna.

A Gud alleina eg vona vil, Verdleik miinum fraa ſnwa, Mitt Hiarta DRotteñ hyllaſt ſkal, hañs Naad og Giæſku trwa, hvad heilog Ord hañs hietu mier, Heill mijn og Bleſſan þad Eflauſt er, ad þeirre Von vil eg bwa.

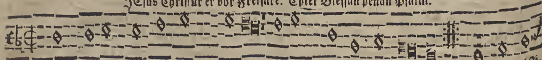
Þo Dvøl ſu færeſt fram̃ a Natt, fra þvi til Morguns ſijdañ, mitt Hiarta a Guds Aſt og Maatt, Efaſt ſkal ei nie kvljda, ſañur Iſrael ſo giører, ſem af Andanum fæddur er, Sijns Guds vill giarnañ bijda.

Þo morg og ſtoor ſie Mañleg Synd, myklu ſtærre er Naadeñ, Endalaus er Guds Hialpar-

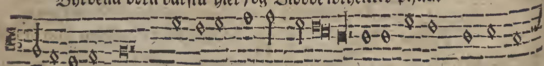
alpar Hond, Hvorsu stoor sem er Skadeñ, Sa Hyrder eirn afleyser vel, af ollum Synd um Israel, þad er oll Christna Piooden.
Fodur Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, an Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sa þad vill, singe Amen.

Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Suñudageñ i Fostu-Iñgang.

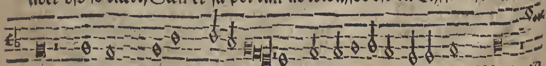
A medañ Sacramentum er wtdeildt, skal siingia, O Guds Lamb, etc. Edur JEsus Christur er vor Frelsare. Epter Blessan þeñañ Psalm.

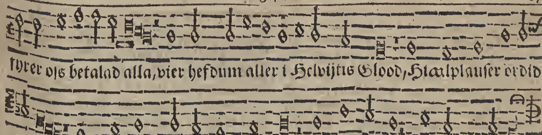
JEsu Christe vier þockum þier, þu frelster oss fra Pijnu. Þvi þu Elsk-
Byrdena vora barstu hier, og Bloode wthellter þijnu.

ader oss so kiært, Sæll er sa þvi kañ ad trwa, svo oss til Lijfsins feinger

fært, foorst sialfur Veigeñ ad bwa, hefder þu ecke wtgiefed þitt Blood, og

Eingeñ fiñst meire Ast eñ sw, af Gude høfum vier feinged, Synder þær oss ængra ny, Af Bodum hañs høfum geinged, Avallt oss þad Ogna skal, ad bærum hañs Reide þwnga, Eilif þvi hlaut ad koma Kvøl, yfer gamla Meñ og unga. Eñ Guds var Ast og Goodvilld stoor, giørde oss Myskun veita. Siñ Son hijngad sende til vor, ad Sælum vorum ad leita. JEsu Christe, vier þockum þier, Vier lofum þig, Vie r heidrum þig.

A þetta ad gledia alla oss, og ævallt skulum Gud lofa, añars gyrnest hañ ei eñ þess, fyrer allt sitt Lææn ad hafa, sijdañ fordunst Synder vier, Son Guds þvi liet sig pijna, Gudlegt Lijferne holldum hier, Hvør ødrum Elsku ad sina, þeim oss moodga, giørum þeim gott, Gud vid oss þañ Veg giørde, Ef kallast vil-lum vier Christed Foolk, Kiærleikureñ halldeñ verde. JEsu Christe, Vier þockum þier; Vier Lofum þig, Vier Heidrum þig.

Añañ Suñudag i Føstu, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun, sem Fyrerfarande Suñudag, fyrer utañ Exitum.

Epter Blessañ mæ syngia þeñañ Psalm, Ton, O! þu ægiæta, Edla Nafned JESus.

EIn Canversk Kvińa, kom þar sem var JESUS, særd Sorgar-Lińa, so mæler, O! JESU, Myskuna mier þu, Mogur Davids JESU, Dootter mijn kvad digg Frw, Er Dioful-seteń, JESU, sijndu ock-ur Naad nu, Naud-Hiaalpareń JESU, ad hratt verde heil sw, Hugga mig svo JESU.

Hæglega heyrde, hvad hun kallar, JESUS: Eń ongvu Orde, Ansar heńe JESUS, Hańs Sveinar svara: Siaa til heńar JESU, Laattu Fliood fara, Fyrst hun kallar JESU: Til Israels Skara, Er eg sendur kvad JESUS, vid Vondu vara, Og vera þeirra JESUS.

Neyd Konu knwde, Hun komst a Fund vid JESUM, Tilbad og trwde, Og talar svo vid JESUM, O! HErra heyr mig, Hiaalpa þu mier JESU, Biarga þu, eg bid þig, Barne mijnu JESU. Ohijrań liet siaa sig, vid sagda Kvińu JESUS og Afsvør þańeń aumlig, aptur greidde JESUS.

Hæfer ei Hundum, Heilagt sagde JESUS, Braud fraa Barn-kyndum, bijtt sie þeim, kvad JESUS, Vijf seiger vel satt: Vijst er þad miń JESU, Po tijna þeir hratt, Pad veitstu miń JESU, Mola þań af Dwk datt, Drottna þeirra JESU, Allt er þetta eins satt, ockar a mille JESU.

O! Dootter mæt mijn, Mællte þa so JESUS, Trw miøg so merk þijn, mikil er, kvad JESUS, Verdi þvi Vijf þier, sem villtu, Sagde JESUS, Under eins þad Ord tier, Almaattugur JESUS, Heńar Dootter heil er, Hiaalpa nam so JESUS, Hań sem ollum Lykn lier, Losadur sie JESUS.

Su Dootter Saal mijn, siwk er lijka JESU, Pvi hef ea Porf þijn, Og þińar Lijknar JESU, O! HErra hiaalp mier, Hunde þijnum JESU, Po illa hafe ea þlent þier, Pad forlaat þu JESU, Verdugur þess ei er, Ad aa ser þu mier JESU, Utskwfa þo ei mier, Fra Augsyn þine JESU.

Brot veit eg mijn mørg, Mööte þier O! JESU, Hund-Tijk þvi er ørg, J Augsyn þińe JESU, Po mig giorer þu flaa, Pad

er maklegt O! JESU, eñ Poan þijn er þung þa, Prauter stanga JESU, liggiande langt fra, lwdra eg til þijn JESU, sañlega munt mier tia, Myskun þijna JESU.

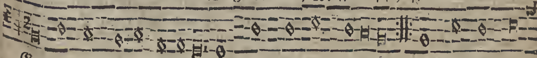
Myskunar Mergd þijn, mig tilhvetur JESU, og so lijka Eymd mijn, ad akalla þig JESU, vijst er þo veik Trw, i Vid logunum JESU, utañ veite Ast sw, ædsta-Hetiañ JESU, Af-Svør og Pogn þu, þreyt ei leingi JESU, verde þier sem villt þu, vid mig seigdu JESU.

Jeg þræe þangad, þu sem ert miñ JESU, so feinge eg fangad, Fulltijng þitt O! JESU, þu læknar Lijf Mañs, Lijfsins Brauded JESU, Myskunar Molans, mier uñ þu, O! JESU, sem fellur burt af Bord-Krans, Barna þiña JESU, nu sem fæ eg neitt hañs, næger mier þad JESU.

Pa eg fæ þig sia, i þijnu Hwse JESU, Mola ecke þarf þa, þar ad tijna, JESU, Eilijf og øll Hægd, er hia þier miñ JESU, og Sadningar noog Nægd, af Narvist þiñe JESU, Synd kvitt og Sorg lægd, sæll er eg þa JESU: þitt Lof og þijn Frægd, þverre alldrei JESU.

Pañ 3. 4. 5. Suñudag i Føstu, allur Saungur fyrer og epter Predikun, sem Fyrsta Suñudag i Føstu.

A Bodunar Dag Mariæ, Messu Upphaf.

Gud pañ Eingel sijñ Gabriel, Af Himnum sialfur sendi, Einni Jomfrw J Nazaret, so Borgeñ hiet, A Gallilæa Lande.

jꝏtud var su, Joseph Davids Ættmañe, su Meyañ helg med Sañe, hiet Maria, af Millde hꝏ, Guds Bodskap bar, ad hveñ var, Blessun Mañkyne a Jordu, være stv Naad, ei Verolld tiꝏd, aller Fordæmder yrdu.

Til heñar iñ, gieck Eingilliñ, og Nꝏdar Koediu lyste, Heil Maria, af Millde hꝏ, med þier er HErrañ hædste, þu Jomfrw hrein ber Blessan ein, ollum Koeñmoñum meire: hrædest þa Ord þau heirer, og hugade, hvor Koedia sie: Eingilliñ sa, ansade þa, ad hun ei skielfast skilde, frꝏ Gude æg þier, med Fognud ser, fañst þu hans Naad og Millde.

Slꝏ, Avext hier, i Lijfe bér, eirn Son ꝏttu ad fæda, JESUS nefnest, þad Barned best, Bolvan Mañkyns mun græda: Dyrstur hañ er, i Heime hier, Hædsta Guds Son skal heita, honum vill Drotteñ veita, Dyrd Kongs Rijkes, og Davids Sess, allt Jacobs Kyn, eirn HErra siñ, hañ skal uñ Eilijfd hallda, hañs Tianar Stooll og Stioorneñ oll, stendur uñ Allder Allda.

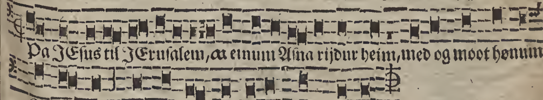
Mey

Mey Maria, ansade þa, aungvañ Kall. Mañ eg kieñe, hvorneñ mun þad, mier koma ad? Eingell so svarar heñe: Hellagur Ande, er komande, og yfer þier mun byggia, æ þig mun eirneñ skyggia Guds Krapt; urklær af Himnum hær, Mañ-Vit ei kañ, um Atburd þañ, añars, nie leingra leita. Sa þu fæder, Sañhelgur er, Son hæd. sta Guds skal heita.

Guds Millde merk, og Vollt ug Verk, vid þau ættu þier hallda, þess eins eg giet, Elisabeth, Ast-Kviña þier miog skyllda, olld-rud er hun, eñ þo gat Son, er nu æ Mæanud Siotta, olljkt þo þætte þeita: Guds Ord hægt allt, þu hyggia skallt. Mey Maria, so mællte þa: siaa DRottens Ambaatt eina; Verde mier nu,, sem, sagder þu. So skilst Eingell vid hana.

Kyrie, Gloria, so sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Epter Blessan, Millde JEsu sem Mañdoom tookst, sem Fyrsta Suñudag epter Prettanda.

Suñudageñ Palmarum, Messu Upphaf, Af diwpre Hrygd ækalla eg þig, ut supra. Haleluia og allur Saungur so sem fyrerfarande Suñudag, nema epter Blessan þeñañ Psalm, med þeim Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, Mæa og syngia under þessum Nootum.

Hosaña

Hosaña glader syngia hædst, Syne Davids sie Virding stædst! Sigur og Blessan sie þeim stoor, sem i Guds Nafne kiemur til vor.

I Hædum Dyrd og Himnum Frid! hropade þetta Fylgdar-Lid: i hañs Komu bisadest Borg, byrtest Kieñing og Tǽknen morg.

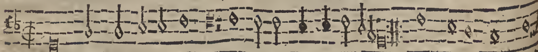
Sitt Hws byrter hañ Bǽna-Stad, Byrge Rǽningia orded kvad, Kaup-Meñ og Voru wr Kyrkiu sloo, Krepta og Blinda lǽknar þo.

Sveina og Barna Saung um hañ, sat Pharisǽum Oþeckañ, þeim ansar: Ef ad þegdu þeir, þa mundu hroopa Steinarner.

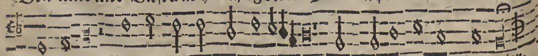
A þeñañ Dag allt þetta þar, þad seigia lioost oss Ritningar, Zions Dootter ǽ Osnu sǽ, Audmiwkañ Kong siñ koma þa.

Epter Fognud og Hefdar Hǽtt, hoosst þijn Lǽging og Pijna brǽtt, Kongur sigrande Kool og allt, Christnum til Loss þier jafnañ hallt.

A Skijrdag, Messu Upphaf.

Oss latt þijn Anda styrkia, þu Edla Skapare miñ, Fagnande mier þad
Veit mier med Vitsku ad yrkia, og virda Heidurin þiñ.

byria ber, miñ blessud Ord þijn ad syngia, Herra þar til hiaalpa mier.

Eilijfeg

Eilijfleg Ord þijn blijfa, Esajas so J siñe Book skiirt rled skrifa, Skal Verold þrioota þo, og øll Skiepna af Gude giord, Eydast og umbreytt verda, Gud bregdur ei sijn Ord.

Jættum a Jordu sendañ, JEsum Guds Fodurs Ord, Med stoorum Dœsemdum sijndañ, Selldañ fyrer lijted Verd, af Juda sijnum eigeñ Svein, Og i Dauda forrœded, Lamb Guds med Liite ei nein.

Paaska-Lamb aatu þar iñe, eins sem Guds Logmaal baud, Ad hefdu þeir hañ i Miñe, J Hendur took sier Braud, Mællte: Lijkame miñ þad er, Mun sa fyrer ydur giefast, Fraa Synd so ad frelsest þier.

Baud þeim sijnu Bloode rauda, ad bergia Vijne i, Og miñast so sijns Dauda, Sancte Paall lijser þvi, sa verdugur þyggur þetta Braud, og þeñañ Kaleik DRottens, Alldrei sier Andar-Naud.

Hañ þvode þeirra Fætur, Þeirre Noott somu a, Sa Lærdoomur var sætur, sialfur þeim kiende þa, Elsked hvor añañ allañ Tijd, og mijner Læresveinar, þeckest af þessum Sid.

J Grasgarde sijdan, Guds Son Priss var bad, Juda vill Brœde bijda, Bundu hañ i þeim Stad. Fyrer Doomarañ fluttur var, Fleyngdur og krýndur Þyrne, til Dauda dœmdur þar.

Helgastañ hætt uppfesta, Hofdingia Lijfs a Kross: Hañ sagde sig miøg þyrsta, Sañlega epter oss, ad bæta allt vort Andar Tioon. Af morgum miøg var hæddur, Eilijfur sialfs Guds Son.

Nidur sitt Hofud hneigde, hañ siñ Anda uppgaf, Sem Joañes þad sagde, Svo var Krosse tekeñ af, J Grof hafa hañs Lijkama lagt, Uppreis a Þridia Deige, Sem hafde hañ fyrer-sagt.

Uñ Tuttugu Dagana tveña, talade Christur þeim, Ord sijn og baud ad kieña, Øllum Þioodum uñ Heim. Hvør Trw og Skijrn hier teked sær, Tign Eilijfs Lijfs skal erfa: Pad veite Christur kiær.

Lucas i Letur sette, Lausnarans Himna Ferd, Er þo med Orde og Almætte, Ætijd hia siñe Hiord, Lijka sem oss lofade hañ,

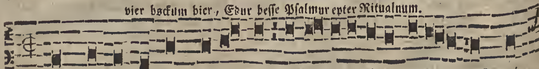
 Holld

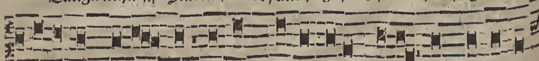
Holld, Heimur og Helvijte, Hindra þad ecke kañ.

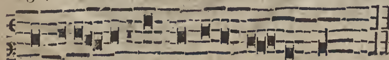
Huggarañ Hañ oſs ſende, Heilagañ Anda ſiñ, Sañleikañ ſem oſs kiende, Sæalum gaf Fognudiñ, Aller ſkulum ækalla hañ, Oſs mun ſæ ſijſt forlaata, Alldrei þad bregdaſt kañ.

Fyrer Yfervallde eigum, Aller ad bidia Gud, Af þvi þo þiggia meigum, Þijnyſt og Rænginde med, Ad Gud uñe þeim Myſt-unar, Firer JEſum Chriſt vorn, HErra, Nu og til Eilijfðar.

A medañ Sacramentum wtdeiliſt, JEſu þijn Miñing miøg, etc. pro Exitu: JEſu Chriſte vier bøckum hier, Edur beſſe Pſalmur epter Ritualnum.

Oſs

Oss var giefeñ, Oss var fæddur, af hreinustu Jomfrw sæ, Medañ i Heime hier var staddur, Hiælpar-Veigeñ leidde æ, Æfe sijna, So liet dvijna, sierhvør Skiepna undrast mæ.

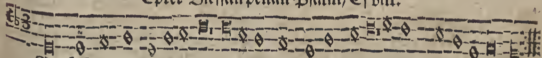
Noott seinustu sat ad Borde, Siælfur Christur Brædrum med, mynduga þa Maaltijd giørde, ad mætte fylla Løgmæled, Med Hondum hreinum, Læresveinum, sig til Fædu giefa ried.

Holld i Braude, Blood i Vijne, baud ad være Christur kiær, þo þad ei fyrer Skilning skijne, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Trw alleina, Hiartad hreina, hier nooglega stadfest fær.

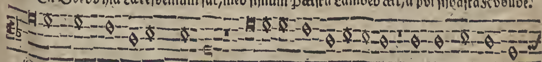
Helgedoom so hæfañ aller, heidra skulum allañ Tijd, Gamlar Løgmæls Foorner falle, fylgium Drottens nijum Sid. Trwañ mæta, Best mun bæta, Mañvits Skort hjæ Christnum Lijd.

Soñum Gude Son gietanda, Og Syne gietnum fyrer Upphaf, og Huggaranum helgum Anda, hvør þeim bædum klemur af, Æ ska! sijngia, Sierhvør Tunga, Saña Dijrd, Heidur og Lof.

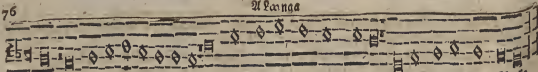
Epter Blessan þeñañ Psalm, Ef vill.

Vor HErra JEsus visse þad, vär þa hañs Tijma komed ad, vid Verolld skilia skÿllde.
Til Bords hia Læresveinum sat, med sijnum Paaska Lambed æt, a þvi sijdasta Kvollde.

Sagdi þeim mig nu længar miog, med ydur þess ad neyti eg, fyrr en Pijsl æ mig

take, upp fraa þessu ei eta vil, af Paaska Lambe þaangad til, ad komed er Guds Ryke.

A þeirre Naatt sem svikeñ var, Son Guds fyrer þeim Huxun bar, fraa Trw ad fielle eige, Eitt Testament þelm iñsette, J Hond took sier Braud, Packade, Braut þad, Gaf þeim og seiger: Taked, Eted, Pad er mitt Holld, A Krossens Trie fyrer ydar Giolld, wtgiefed aa ad vera, aller sem trwed ad eg er, ydar Lausnare, Pad skulud þier, J mijna Myñing giora.

Eins þa Kvoldmaaltijd endud var, Ostyrk um þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullgiorde, ad honum alldrei hverfe fraa, hañ took Kaleik og þackar þa, Gaf þeim hañ og so sagde: Drecked af þessum aller þier, Nijtt Testament mijns Bloods þad er, sem wtþellest firer ydur, til Syndalausnar og Saattar Heim, So opt þier drecked af Kaleik þeim, Myñest þier mijn þar medur.

Lijka sem Gud a eitnre Naatt, ollum Frumburd i hvorre Att, um Ægyptaland eydde, Forsugum Konge Pharao, Fleygde nidur i rauda Sioo, Og allt hañs Her-Lid deydde. Hañ sette Paaska Haatijd þa, Hañs Stoormerke ad miñast aa, oll Piood ad þacka kyñe, Af Prældooms-Hwse hefur leidt, HErra! þeim Lausn wr Voda veitt, aa þurrum Siaafar-Gruñe.

So hefur Christur fyrer sitt Blood, i Skijneñe af siñe Piood, Dreckt ollum Andar-Voda: Handskrift Samvitsku sæ andе, med sier feste aa Krossens Trie, Vañ Synd, Vijte og Dauda, So æ miñunst þess aller vier, ad Paaska Lamb vort hañ orden er. Eitt Sacrament iñsette, Hvar oss i Braude Holld sitt fær, Hañs Blood i Vijne dreckum vær, Af DRottens Orda Almætte.

Hvor þad Braud etur sem hañ gaf, Og HErr-

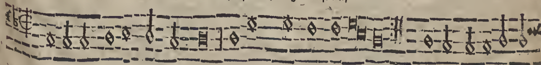
HErrans Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kungiora, ad JEsus Guds Son gallt æ Kross, og giørde noog til Lausnar oss, æ sier bætte Synd vora, So Gud er oss Nædugur nu, nær vier hofum æ þessu Trw, og vid Skiirn vora biijsum, Elskuleg Guds Born erum þa, Arf Himnarijkis eigum fæ, Med Frid, og Fognud Eilijfum.

Hvør Man proofe sig siælfur vel, Sacramentum þa þiggia skal, Svo han sitt Hiarta þecke. Hvørt han Trw rietta hafe vijst, og hreina Elsku, so han sijdst, Osætt og Vantrw flecke, Svo Dooms Afelle ei ete sier, Af þvi han ecke adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi ydrast æ, og alvarlega hverfa fræ, Sijdan Guds Vilia giora.

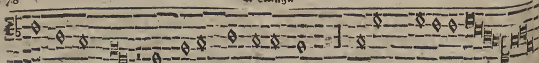
Hier med skulum sem blijden Born, Himneskan Gud og Fodur vorn, Af ollum Hug ækalla, Fyrer JEsum Christum Sonen sin, Sem a Krosse erlijdt ættin, Leid noog fyrer oss alla Med Heilags Anda Hiælp og Næd, Han styrker vora Trw, So ad, Lifum epter hans Orde, J Elsku, Samlynde og Sid, Sijdan giefe oss Eilijfan Frid, Vid Andar Voda forde.

A Fostudagen Lannga, tekst undan allur Fyrre Partur Messunar, og þar i Staden skal sijngia þenan Psalm, hvørn og sijngia mæ med þeim Nootum,

Giørvoll Christnen skal glediast nu, etc.

Eilijfur Gud og Fader kiær, æn Upphafs alls og Enda. Ad hafer þu fyrer A þig alleina trwum vær, Sem Heilog Skrift oss kiende.

þiñ hæðsta Krapt, Himen og Jörð af engvu skapt, og Skiepnur allra-handa.

Eg trwe og so a JEsum Christ, Hañ er Guds Son alleina, af Heilögum gieteñ Anda vijst, J Jomfrwr Lijfe hreina, Maria hiet sw Meyañ klaar, Milldur af hvorre fæddur var, Sa mæte Læknar Meina.

J Bethlehem fæðde siñ blijða Son, Hañs Blessud Maria Mooder, Sw er vor hæðsta Hiaalpar-Von, það hañ vor orðeñ er Brood er. Par fyrer trwe nu hvør fyrer Sañ, Að JEsus sie bæde Gud og Mañ, Sw Trw til Lijfsins leider.

J Gydinga Lande hañ gieck um kriing, Guds Fodurs Villia ad kieña, Med Jardteikn, Ord og Amiñing, Eilijfañ Gud sig sañar. Lausnareñ adur eñ leid hañ Pijn, Lazarum vakte af Dauda sijn. Saar ried Svik Judas fiña.

Þegar nu Guds hiñ sañe Son, Sig gaf i Pijnuna saaru, Giorde hañ sijna Blessadur Bæn, med blooðugum Sveita-Taarum. Alldengarde var epter það, Af Gydingum gripeñ þegar i Stad. Postular fra honum fooru.

Fyrer vora Skulld (vier trwum því) villde hañ reyrast med Bøndum, So vier yrdum af Syndum frij, Og saarum Ovina Høndum, Af eilijfum Dauda og Andar-Pijn, Sem Adams fyrer Synda-Mein, Yfer oss alla dunde.

Fyrst var hañ leiddur fyrer Annam Prest, og fieck þar margt ad lijda. Fyrer Caiphams hañ kom því næst, Kvalarar ei villdu bijda, med Hogg og allskyns Haad og Spott, Hrak eñ og dreigeñ þa alla Noott, Saart neitar Petur sijdañ.

Astundan Juda aarla Dags, Ein var siðer øllu, JEsum þeir leida aller strax, Jñ i Pilati Hollu. Fals-Vitne morg og Furdu lioot,

lioot, Færdu Judar honum a moot, Þeir kvædu hañ Kong sig kalla.

Aform þeirra vel underſtood, Og þeckte Doomſins Herra, hañ ſæ þa þyrſte i ſaklauſt Blood, ſaar Øfund kuñe ei þverra. Dræp-Sok ongva Doomareñ fañ, þo dæmde ſamt til Hvdlauts hañ, Chriſt, So ei yrde af Verra.

Pioonar Pilati þeſſu næſt Þeir komu ſam añ ad Bragde, Coronu af Þyrnum Kyn-io faſt, Þeir keyrdu ad JEſu Hofde, Med Hrækum, Slogum og hvørskyns Spie, Hædande hañ, og fiellu æ Knie, Lijttum Kongs-Nafn til-logdu.

Yfer Beniar hañs og blooduget Hold, þe-ir breiddu Purpurañ Rauda, Særdañ miøg fyrer vor Synda-Giolld, ſo liet Pilatus ut-leida, Til Gydinga, Eñ þeir giordu brætt, Med grimmum Hlioodum ad hroopa hætt: Kvel hañ med Kroſſens Dauda.

Aptur a moot þeim anſar hañ, Eg kañ ei añad ad fiña, Eñ JEſus ſie Eirn Saklaus Mañ, Þvi ſkyllde eg hañ þa pijna? Kolludu Judar af Kappe ſijn, Keyſarans ertu ecke Vin, Ef lætur þu honum i lina.

Þegar hañ heyrdi þeſsi Ord, þad Keyſar-ans Reide feinge, Dooms Riettlæted datt fyrer Bord, ſo dugde Vidvørun eingiñ, fyr-ir Keyſarans Reidi hañ Kvijdañ bar, uñ Chriſtum ei hugſadi par, ſem vijda hefur til-geingid.

Hendur i Vatni hreinſar hañ, Hvar med ſitt Sakleyſi tiædi, Eñ dæmdi ei ſijdur til Dauda þañ, ſem Dygdarlauſer umbædu, Og kvadſt Saklaus i Dreyra hañs. Þeir æptu æ moot: Þeſs ſama Mañs, ſieum vi-er ſekir i Bloodi.

Þeir hofdu hañ wt æ Hauſa Stad, Hañ hlaut ſiñ Kroſs ad bera, Margt af Foolki-nu flycktiſt þar ad, Og fieck Medaumkan ſæra. Þu Zions Doottir ſyrg ei mig, So-nu helldur þijna og þig, fyrir tilkomanda Færi.

J Kvalaſtadiñ þa komiñ var, æ Kroſſiñ JEſum feſtu, millum tveggia Mordingia þar, Meinlauſañ hañ uppreiſtu. O! Fadir þeim

nu forlaatþad, fyrer Ovinum so aa Krossi bad, Myskun Guds ad þeir ei mistu.

Fuller af Gabbi fiellu aa Knie, Flaaraader aa allar Lundir, Pa beysku Þijnu og þunglegt Spie, Priaar heilar leid hañ Stunder. Sijdañ Fodur signudum gaf, Saalena, Lijkamanum af, og so doo fyrer vorar Synder.

Haatt aa Krosse Herrañ hieck, Heiptar Meñ þetta skoda, hañs Sijdu Spioot i giegnum gieck, so grim̃ var Juda Brædi, Falureñ hvassi Hiarta stood, hier wtrañ med Vatne Blood, þad giørvoll Mein vor græder.

Joseph Yfirbodarañ bad, beint mætti JEsum jarda, Nicodemus kom og þar ad, og dijrmæt Smyrsl ei sparde, Christum tooku þeir Krosse af, Og kom̃u honum i nija Grof, J Josephs Jurta-Garde.

HErrañ foor aa Heliar-Laut, Helvijte og Diøful ad viña, marde hañs Høfud og i Mola braut, Hañs Magt og Valldeð stiña, og hefur med sijnum harda Deyd, fraa Helvijte frelst og allre Neyd, þa honum af Hiarta uña.

Pañ Pridia Dag um̃ Ottu-stund, uppreis Christur fraa Daudum, med sætum Sigre aa alla Lund, Sialfur oss leiste af Naudum, Lausnareñ driwgum liet sig siaa, af Lærisveinum sem epter aa, wtsendust med hañs Bodum.

HErrañ Christur til Himna foor, þa hofdu þeir Dagar Enda, og so hijngad ofañ til vor, wtsende þañ Helga Anda, soo er nu JEsus Gud og Mañ, jafnañ fyrer oss bidur hañ, til Fodursins Hægre Handar.

J Añad Siñ er hañs aptur Von, ad dæma þaa Lijfs og Daudu Goodum bestu giefur hañ Laun; ad glediast i Himna Fride. Omillder munu hañ eirneñ siaa, og Eilijflega honum skiliast fraa, hracker i Helvijtis Boda.

A Heilagañ Anda er og mijn Trw, Eiñ virdest hañ mier ad raada, hañ mun mitt Hiartad hreinsa nu, og hiaalpsamlegana naada, so ad eg Ottest DRotteñ Gud, og alvarlega hañs ræke Bod, mijnum Naunga til Gooda.

Añad Gagn eirneñ giører oss hier, sa goode

Heilags,

Heilage Ande, i hvorskins Neid sem ad Honum ber, hañ trwe eg hiaa oss stande, hañ hiaalpar ad sönu og huggar þaa, sem hañ af Hiarta kalla aa, i allskins Neyd og Vanda.

Hellaga Christne hier trwe eg, i Heime jafnañ vera, og sañra Guds Barna Samfielag, sem Krossen med Christo bera, oll hafa þau eina Trw og Von, a JEsum Christ Guds kiæra Son, hañ er þeirra Gud og HErra.

Eg veit og trwe viist fyrer Sañ, ad vor Himneskur Fader, Syndernar oss uppgiefur hañ, af Giæsku siñe og Nadum, alleina fyrer Christi Pijnu og Deid, oss frelsar hañ fraa Helvijtis Neyd, þvi kañ oss eckert skada.

Eg mun Daudanum efslaust fraa, aa Effsta Deige rijsa, og Oforgeingelegur verda þa, Ord Guds sem glögt auglysa. Fyrer Guds hiñ mykla Maatt þad skier, ad Meñ aller i Heime hier, Endurlifna ad vijsu.

Þad er mijn Von og Taal-laus Trw, til Christs mijns kiæra Broodur, ad mier giefe hañ andlega Roo, og eilijft Saalar Foodur, Glede vm Allder Allda og Frid, epter þeñañ Stundlega Deyd, veiter oss Guds Son Goodur.

Sijdañ, Nu bidium vier hellagañ Anda, etc. Ad honum Endudum sie leseñ Passiañ, med stuttre Utskijringu. Epter Predikun.

JEsus Christur aa Kro sie var, kvaldest allur hañs Lijkame saar, med hiñi mestu Pijnu, Sio Ord vor DRottiñ sagdi þar, haf þau i Hiarta þijnu.

Fyrsta syner hañs sæta Naad, siñ Fodur kroptuglega bad, um̃ Heill Ovina siña: Miñ Fader fyrergief þeim þad, þeir vita ei hvad þeir viña.

Añad Hañs mikla Myskun er, miñast þad jafnañ skolldum vier, Ræningia so ried svara: An Efa skaltu i Dag med mier, i mijnu Rijke vera.

Þridia Merker hañs mildu Trw, Munadarlausre selger nu: Siaa, þar er Son þiñ Kviña, Johañes Mooder þijn er sw, heñe skallt Umsioon iña.

Fioorda Ord hañs skallt festa i Hug, Frelsareñ diirt ad keypte þig, þvi sagde hañ sig Þyrsta, hañ gyrntest Heill Mañkynsins mig, Holld hañs saart Naglar nijsta.

Fim̃ta Sijnir þier Synda Matt, Son Guds kallar aa Krossi hatt: Gud, þvi villtu mig Forlaata? Hardlega kvelst allt Hollded mitt, yfrid mioog wr Maata.

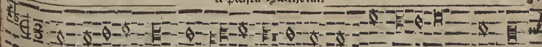
Siotta Ord Christs er einka sætt, alla Synduga fær þad kiætt, hvorium i Hug þad kiæmi: Uppfyllt er allt og oll Synd bætt, med miñi Kvol i Heimi.

Seinasta: þier Fader sel eg i Hond, fram stijgandi nu mijna Aund. Eg bid þig miñ Lausnara, Heilags Anda mier Huggun send, þa hlijt eg af Heimi ad fara.

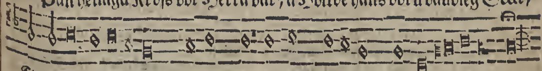
Hvor sem Christs Pijnu heidrar aa Jord, og hugar opt þaug Sio JEsu Ord, honum vill DRottiñ hlijfa, hier med Frid, eñ i Himna Dijrd, aan Enda lætur lifa.

Strax þar epterfylgir Aminñingiñ til þeirra sem til Guds Bords gaanga, og allt añad, so sem aa Skijrdag. A medañ Sacramentum wtdeilist, skal sijngia, O Guds Lamb Saklausa, aa Krossenum Lijflaatid.

Eptir Blessan þeñañ Psalm.

Þañ heilaga Kroſs vor Herra bar, a Hollde hañs voru daudleg Saar,

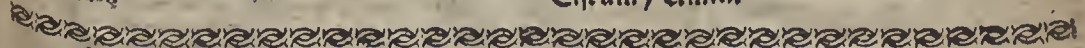
Fyrer oſs alla hañ Fullnad giørde, vier urdum ei keypter med ødru Verde.

Christi Mooder Marla, og Meñ helger eru Gudi hiaa. Þad er ei ſkied fyrer adra Forþienan, eñ fyrer Christi Dauda alleina.

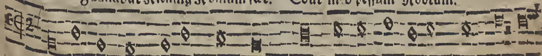
Þvi hlijded kiæru Christner Meñ, hvad kieñer oſs øllum Ritningeñ, þeir ſem Viſt aa Himnum hlioota, HErrans Pijnu þeir verda ad nioota.

Þañ helga Anda hædſtañ Twlk, hier bid eg fræda Christid Foolk, vijſi hañ oſs aa Veigeñ ſaña, fraa Villu-Lærdoome vondra Maña.

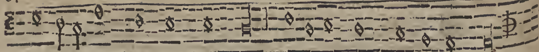
Einaſta Gudi ſie Æra og Dijrd, er ſiñ Son ſendi hijngad aa Jord, hañ ſtijri og ſtiorni oſs øllum samañ, ſo vier hañ Ottunſt og Elſkum, Amen.

A Paaſka Dageñ ſkal fyrſt ſijngia þeñañ Hymna. Med Lag, Faanadar Kieñing Kviñum fær. Edur med þeſſum Nootum.

Allfagurt Lioos oſs byrteſt braatt, Bygd Himnaña Lof ſijngur kaatt, af

Fognude gladdeſt Heimur haatt, Helvijte griet, þad miſte Maatt.

Bleſſada Kongs Almættur ad, Afl Daudans braut og eydde þad, Frægur Helvijte Footum trad, frelſade Lijd wr Kvala-ſtad.

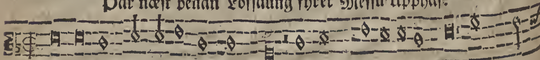
Chriſtur i Stein-Proo lagdur laa, Lid Her-Maña þar vakti hiaa, þañ Sigur dijrſtañ ſeigia maa, Son Mariu reis Dauda fraa.

Daudans Harmur er horfeñ vijſt, hin meſta Hrygd i Glede ſnijſt, ſkijnande Eing iſl fram-bar fyrſt, fraa Daudum uppriſeñ JEſum Chriſt.

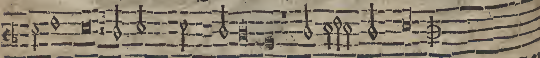
Einum Meiſtara uñu beſt, Aſt Meñ hañs Dauda Harma meſt, griñer Heidingiar giordu veſt, Guds Son hofdu a Kroſſeñ feſt.

Nu dijrkum aller Drottiñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fodur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld ei endaſt kañ.

Þar næſt beñañ Lofſaung fyrer Meſſu-Upphaf.

Endurlauſnareñ vor JEſu Chriſt, er Daudañ ſigrade vijſt, Uppreis

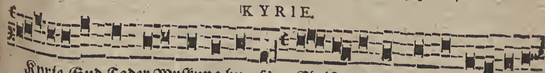

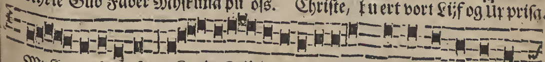
af Dauda, ei maa Synd oſs ſkada, Hale lu ja Saa

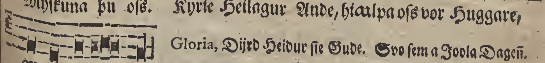
Sæ er æn Synda Fæddur var, fyrer oss Guds Reide bar, Frid hefur oss feinged, og Foðurs Næð umgeinged, Haleluja.

Synd, Dauda, Diøful, Lijf og Næð, Lagde Gud allt a hñ s Næð, hañ frelsar alla, Pa sem hañ æ kalla, Haleluja.

KYRIE.

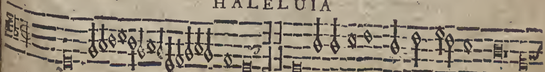

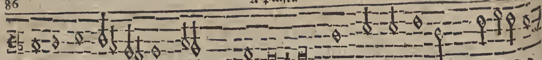

Gloria, Dijrd Heidur sie Gude. Svo sem a Joola Dageñ.

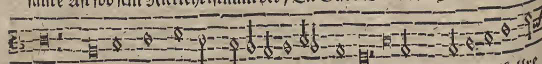
HALELUIA

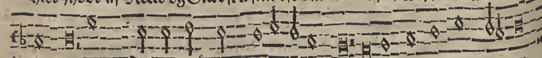
sañre

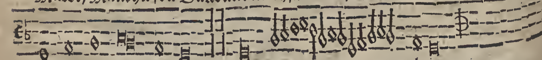
sañre Ast svo sem Riettchristnum her, Til Guds Trwader Hiortun hefied

hier, hvør af Naad og Glædsku siñe oss vardveiter, af Myskun og mikellre

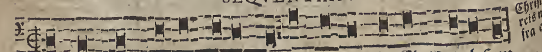

Millde, Mañkyn fra Daudanum leysa villde, Til Glede og Huagunar,

er hañ oss Upprisenn. Hale . . . luja

SEQVENTIAN.

Paaska Lamb vier heilagt hofum, Herrañ pañ vier Christner lofum. Christur reis upp fra etc.

Lamb Guds Saudum Sigur vañ, saklaus Christur Frid oss fañ, sættandi Syndugt Lid, siñ Fødur vid. Undarlegt þad Einvijg var, sem ætt u Lijf og Daudi þar, siælfur Lijfs Drottiñ do, dijrstur lifir þo. Christur reis upp fra, etc.

Upp tel oss Maria, allt hvad a Leid fieckst ad siaa. Lifanda Jesu eg Legstad fañ, leit eg i Dijrd upprisiñ Lausnarañ. Einglana hef eg heyrt og sied, Hofudd ræk hñs

og Lijnløk med, Christur vor Von upprisen er, undan sijnum i Galilæam fer.

Christur reis upp fra etc.

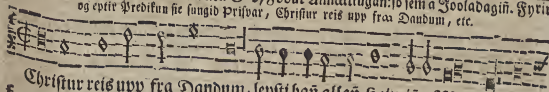
Meir trwum vier Mariu eirnre, Meinlausre og hreirnre, helldur

en Falsfullum, Flock Juda øllum. Eflaust Christum aller bodum, upprisen

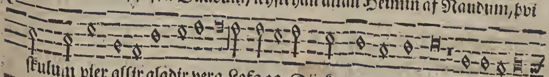
fra Daudum, Sigraren sæte, Sonur Guds vor glæte. Christur reis upp fra etc. Sigraren

sæte, Sonur Guds vor glæte, Haleluja.

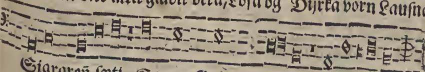
CREDO, Vier trwum aller a eirn G. d, Fodur Almættugañ: so sem a Jooladaginn. Fyrir og eptir Predikun sie sungid þrisvar, Christur reis upp fra Daudum, etc.

Christur reis upp fra Daudum, leysti hañ allañ Heimiñ af Naudum, þvi

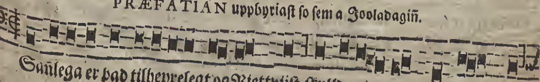

skulum vier aller gladir vera, Lofa og Dijrka vorn Lausnara, Haleluja.

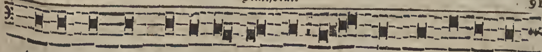
Sigrareñ sæti, Sonur Guds vor glæti, Haleluja.

PRÆFATIAN uppbyriast so sem a Jooladaginn.

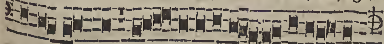

Sañlega er þad tilheyrelegt og Riettvijst, skylldugt og miog hialpsamlegt.

Ad vier Drotteñ alla Tijma, hæleitlega heidrum og lofum þig, eñ þo einkañlega a þeſſum Deige, A hvertum vort Paaſka Lamb Chriſtur er fyrer oß Foornfærdur. Þvi hañ er þad ſañarlega Paaſka Lamb, ſem burt=took allar Heimſins Synder. Sa ſem fyrer ſiñ Dauda hefur vorn Dauda ſigrad, og Lijfed fyrer ſijna Uppriſu endurnyad. Og þar fyrer med Einglunum og Hofud Einglunum, med Thronunum og Maktarvölldunum, Sommuleidis ásamt

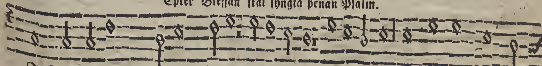
med øllum Himneskum Hyrdsveitum, Syngium vier Lofsaungeñ

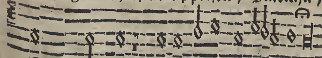
þiñar Dijrdar, O - aflœtañlega, Segiande:

SANCTUS, Heilagur, Heilagur, Sem a Jooladageñ.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm.

J Dag er Christur upprisen, Haleluja, Haleluja, af þvi gledjest nu

Christner Meñ, Haleluja, Haleluja.

Saa Fyrra Dag leid saara Pijn, Haleluja, Haleluja, Saklaus fyrer allt Mañkyn, Haleluja, Haleluja.

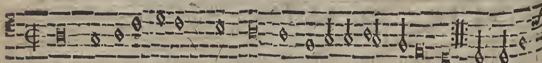
Þier hræddu Kviñur fared fram, Haleluja, Haleluja, fliootlega i Galileam, Haleluja, Haleluja.

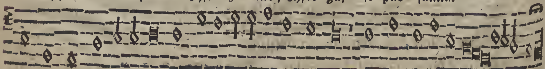
Læresveinum þad selge þier, Haleluja, Haleluja, sa Kongur Dijrdar Uppriseñ er, Haleluja, Haleluja.

A Paaska Glede sætt Lof sie, Haleluja, Haleluja, Sunged DRottne af Christneñe, Haleluja, Haleluja.

Heilagre Preñing Hædstu Dijrd, Haleluja, Haleluja, Af Hiarta seigium, og Packargiord, Haleluja, Haleluja.

A Añañ Dag i Paaskum, Allur Saungur Fyrer og Epter Predikun sem a Paaska Daageñ, Eñ a medañ Foolk:d geinaur til Guds Bords, skal siingia: Pier sie Lof og Dijrd: sem Añañ Dag Joola; Eñ sieu ecke Communicantes, þa skal siingia fyrer Offertorium, þeñañ Psalm.

Daudañ

Daudañ get eingeñ sigrad sa, er siælfur var Lostum bundeñ, af Sonum Maña, satt skaltiær, Syndlaus vard eingeñ fundeñ, þvi kom sw dapra Daudans Pijn Deydde allt med Krapte sijn, i Herfiotrum so hiellt oss þa, Haleluja.

Eingleteñ Guds Son JEsu Christ, i vorn Stad er nu geingeñ, Syndena vañ hañ so med List, Sigur er a Daudanum feingeñ, hañs Grimleik allañ burtu bar, so Born Guds skadar nu ecke par, hægur Svefnhøfge helta mæ, Haleluja.

Eitt Strijded var miøg Undarlegt, þad œttu Lijf og Daude, Lijfed svipte hañ siñe Makt, og sigrade hañs beyskn Nauder, JEsu Daude eydde hier, þeim ellijfa Deyd, sem Skrifteñ tler, eitt Gabb af Daudanum giørdest þa, Haleluja.

Vort Paaska Lamb miøg prijdelegt, pløgum vier JEsum ad kalla, af Kiærleiks Hita a Krosse steikt, i Kvøleñe fyrer oss alla, hvørs Blood er dreift uñ Hiartans Root, þvi heldur Trweñ Daudanum moot, oss kañ ei skada Kvalareñ sa, Haleluja.

Þessa Hætijd so hølldum vær, med Hiartans Glede og Ynde, þvi siælfur JEsus Son Guds kiær, Sigurveg Lijfs oss kiende, hañ uppvekur Hiartans Pel, huggande oss af Sorgum vel, Syndaña Myrkrum svipter fra, Haleluja.

Sælena skulum vier sedia fyrst, med søñu Paaska Braude, af Hiarta elskum HErrañ Christ, þvi Hwngur er burt og Daude, þad Gamla Swrdeig er horsed hier, hañs Orded klaart sw Fædañ er, sem lifande Trwna lijfga ma, Haleluja.

Leiste hañ oss fra længre Neid, lioctum Syndum og Dauda, med siñe Pijnu og sarum Deyd, so vier ei kiendum Nauda, þvi rijsum nu upp af Synda Sid, og Saurgun alla skiliunst vid, so hliootum vier Fogn ud Himnum a, Haleluja.

Pharaonis sw freka Makt, foreydd er nu med ollu, hefur Christur hañ underlagt, og hrunded Fangelse illu, sem i Egypto ættum vier, eñ Christur sañur Moyses er, Israels

Sæl.

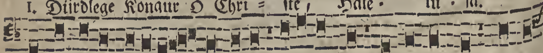
Saalum Frelse ad faa Haleluja.

DRotteñ riettur David ertu, Dijrdar Kongur O Christe: Sigur hofum ad sonu nu siñ Krapt Goliath miste: Pharao og Gollath Formeñ tveir, Fianda og Dauda merkia þeir. Vor Hialp ad Christur kallast, aa/. Haleluja.

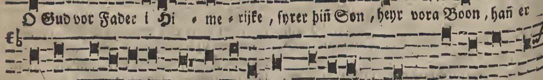
Epter Blessan, Dijrdlege Kongur O Christe, fyrer utañ Verseñ, þaug me iga syngiast i Aptansaung, þar ed vill, eñ þegar þesse Psalmur er sungeñ aan Versaña, þa a ad athugast þesse Tala, I.II. III. IV.

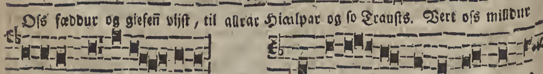
I. Dijrdlege Kongur O Chri = ste, Hale - lu - ia.

O Gud vor Fader i Hi - me - rijke, fyrer þiñ Son, heyr vora Boon, hañ er

Oss fæddur og giefeñ vlijst, til allrar Hialpar og so Traustz. Vert oss milldur

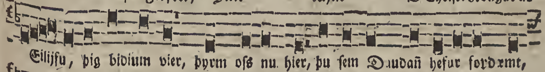

Kiære Fader - Ha - le - lu - ja.

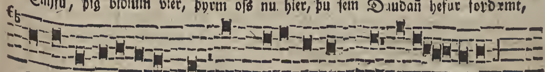
II. Sa sem var pijndur og deyddur og

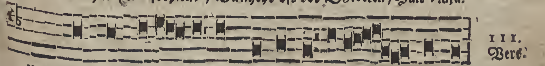
fyr · er oss giefeñ, Hale · luja. II. Vers O Christe Kongur ad

Eilijfu, þig bidium vier, þyrm oss nu hier, þu sem Daudañ hefur fordæmt,

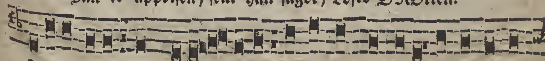

Og Sæluhiælpena forþient, Bænheyr oss vor DRotteñ, Hale · luja.

III. Vers.

III. Hañ er uppriseñ, sem hañ sagde, Lofed DROtteñ.

Heilagur Andi, vor Boon er til þijn, O Gud vor Hiælpare, Samvitskuñar

Huggari,

Huggare, Hiartans Glede og Lyst, afmaa þu allañ Hugar Brest, Frid og Føg-

nud gief oss, Lofed DRottenñ. IV. Bid þu þiñ Fødur fyrir osß. 1111 Vers.

Konungsins Dootter Christne þiin, kiæra Brwdur sig nu gledur, þvi hun i Anda

nu hefur þañ, a hvørn hun treyster Gud og Mañ, hoñ er sem hañ sagdi, Uppriñ. Uppstiigiñ.

V. Hale luja, Lofed DRotteñ, Hale luja, Hale - lu ia.

Pridia

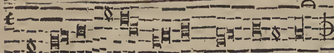
Þridia i Paaskum, Sijngest allur same Saungur, sem Aňaň Dag,
bæde Fyrer Predikun og Epter, Fyrer utaň Gloria.

1. 2. 3. 4. 5. Suňudag epter Paaska, Allur Saungur sem a Þridia i Paaskum. Eň aa medaň Sacramentum wtdeilest, maa sijngia :
JEsu þijn Miňing miøg sæt er, etc.

A, Uppstigningar Dag, Messu Upphaf.

J Dag þa Hatijd hølldum vier, til Himna stie vor Herra. Vor aum-
Eilijfe Gud vier þockum þier, þig bidium, virdstu ad vera

ra Maňa Verndeň blijd, Verølldar Kvøl er mørg og strijd, hiaalp oss hana

ad bera, Hale - luja, Ha le lu ja.

Lof sie Gude vor Lausn er giørd, Lijfs-Veg oss bwenn sønum, Christur upplauk oss Himna Hurd, Hvør byrgd var ø||um Mønnum, hvør sem trwer fær Føgnud þann, fyrer þad sig tilbwa kann, Epter ad fylgia honum. Haleluja, Haleluja.

Þeir leita ecke Lausnarans, Sem liggia i Gyrndum Synda, Lukt er þvi Himnarijke hanns, Hollde og Bloode blinda. Trwenn a Gud sie sønn og hrein, so mun Lijfed i hvørre Grein, Til hans a Himna stunda. Haleluja, Haleluja.

Guds Børn hier jafnann bwa sig, Burtu til Himna Ferda, Holldsins Gyrndum og Heimsins Sid, Heilaglega sier forda, Med Trw og Ast siaa upp i Hæd. enn Gud ofann med sinne Naad, Fram til þess Funder verda, Haleluja Haleluja.

Wid Tignar Dag þa tøkum fyrst, Til sijn læturGud oss koma, samlyka giører siaalfum Christ, J Sælu Dijrd og Liooma, þa hliotum Føgnud, Frid og Hlijf, Fulla Sælu og Eilijft Lijf, Gud giefe oss þann Sooma. Haleluja, Haleluja.

Kyrie, Gloria, Seqventian. allt so sem Annan Dag Paaska. Fyrer og Epter Predikun Þetta Vers Prisvar, Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

Christur til Himna uppfoor, Sitiande haatt yfer Eingla=Koor, og giefur oss Giafer a alla Lund, Hønum sie Heidur a hvørre Stund, Haleluja.

Epter Blessan þennan Psalm, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtest braatt, etc.

Alle

Aller Christner nu kæter sie, Christur med Dijrd til Himna stie, Lof synged hier, Lof synged hier, Lof syngium honum aller vier.

Allur Eingla Her Himnum a, Heidur Gudlegañ Christo tia, Hædst Lof og Dyrd so Fylking froom, fagurt syngur med sætañ Room.

Ad Guds Son sialfur JEsus Christ, sañur Madur er orðeñ vijst. Einglar Guds fagna af þvi mest, uña oss þeirrar Sæmdar best.

Son Guds oss tilbloo Samastad, soñ Hvijld vor æsiñleg er þad, Lof synged þeim, Lof synged þeim, Lof synged honum uñ allañ Heim.

Arf i Guds Rijke eigum vier, Einglum i Sælu samlijker, med Fognude þeir þetta sia, þacka med oss Guds Millde þa.

Ottast þursum nu ongva Kvol, Andskota, Dauda, Synd nie Hel, Son Guds og Mariu Sigureñ vañ, Sæmd þeirre ætijd helldur hañ.

Hellagañ Anda hier ofañ gaf, Hiartans Fridur þar kiemur af, hreyster oss fyrer sitt heilagt Ord, Hauskalaust giorer Diofuls Mord.

I Frid og Fognud eilijfañ, frooma Christne oss tilbijr hañ, Aller sem trwa a Guds Son, erfa þa Heill og Naadar Von.

Hlijdne, Von, Trweñ hrein og sterk, Heilags Anda er i oss Verk, upplyser Hug og Horku fær, i Hrygd og Kvol oss stendur nær.

Hvad Gudleg Tign a helgum Kross, hefur wtvegad fyrer oss, þvi wtskipter Guds Ande sa, af þvi Frædare nefnast maa.

Son siñ hefur Gud hijngad sendt, hañ fær odruvijs eingeñ kient, nema Guds Ande giefe þa Ment, giore sialfur vort Hiartad hreint.

Sa Helge Ande af Hæd oss fær, HErrans Gaafur, sem odlunst vær, fra Ovinum hlijfer oss allt uñ krijng, Orkar þess Christi Upstigning.

Hvor Mañ DRottenñ af Hug og Saal, heidra, lofa og Dyrka skal, med Gofnud

Eingla siinglum Dijrd, So hun verde i Himna heird.

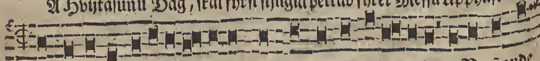
O Gud vor Fader ellijfe, æfenlega i Christneñe, Hædst Lof, Pock, Dijrd og Heidur hier, af Hiarta aller siingium vier.

O JEsu Guds Son Ellijfe, Alls Mañkyns Endurlausnare, Oll hijn Christne med Packargiord, Pier Siinge jafnañ Lof og Dyrd.

Hellage Ande HErra Gud, Huggare vor i allre Naud, Æfenlega vier pockum hier, pig Lofum og Dyrkum aller vier!

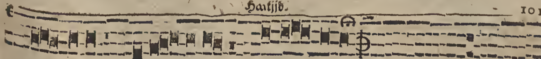
Siøtta Suñudag epter Paaska, Allur Saungur so sem a Uppstigningar-Dag.

A Hvijtasuñu Dag, skal fyrst siingia pettad fyrer Messu Upphaf.

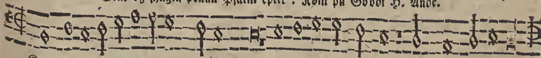

Elsku pijna, i peim uppkveiklande, hvør med Adskilnade allra Tungna

fagurlega varst kallande, Piooder allar i Eining Trwar, samann safnandi,

Skal og siingia þeñañ Psalm eptir : Kom þu Goodi H. Ande.

Uppfyll þu þeirra Briooſt, hier ſem riett trwa, So ad þvi Leint og Liooſt, læri vel bwa.

Elld þiñar Aſtar nu, J þeim upptendra, ſo hallde helga Trw, Hafne Leid Synda.

Eilijfe Ande Gud, ædſt Loſ þier ſiingium, Ad þu i eirn Sofnud, af ollum Twngum.

Til Trwar Einingar, tookſt heidnar Pioodꝛ er, Med Lærdoom Myſkunar, miog vel þær fræder.

Lof Dijrd og Pock ſie þier, þu helge Ande, ad Kieñing hreiñre hier, helldur i Lande.

O Gud laat Anda þiñ, wtſendañ vera, ad nye allt þad Kyn, Avoxt kañ bera.

HErra ſem heſur frædt, Hiortun Trufaſtra, Og i Upplijſing rætt, Andans helgaſta.

Gief oſs i Anda þeim, um þig vorn HErra, og Foorn Chriſts fyrer Heim, Fræddum ad vera.

Og ad hañs Huggun af, Hellſt Fognud tækium, J Arf-Von oſs ſem gaf, a Himna ſækium.

So Guds og Sonar hañs, Sætt a oſs komeñ, Fyrer Hialp Helgarans, Halldeſt oſs, Amen.

Sijka eirneñ þeñañ Hymna, med Lag, Hallt oſs Gud vid þitt hreina Ord, etc.]

VMilded færde oss Ared hier, aptur þañ Fognud sem mestur er, Pa Huggunar Ande med helgre Grein, HErrans Postula yfer skein.

Logande Elldur lioomar þa, Lijking Twngna þeim byrtest æ, Ad Ordfære þeim auked sie, Og so Kiærleikur Breñ ande.

Toludu allra Twngna Hliood, Teok þad ad undrast Heideñ Piood, Oldrucknа sumer ætla þa, Sem Ande Heilagur bygde hiaa.

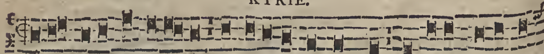
Framkom þetta Fyrerheit þar, fra Paask-unum þa lideñ var, Heilagra Daga Tala riett, Sem Logmaal hefur til Lausnar sett.

Audmiwklegana allerhier, Eilijfe Gud þig bidium vier, Himneska Giof Heilags Anda, J Hiortu vor þu virdest senda.

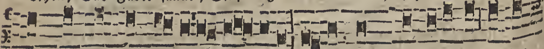
Hiortu Trwadra Helgud nu, Himneskre Gaafu sadder þu, Vorum Syndum oss frelsa fraa, Frid þiñ laat þu oss halldast hiaa.

Hædst Lof og Heidur Eilijfe, Heilagre Preñing sungeñ sie, Oss bidium Soneñ ad senda, Aftsemdar Giof Heilags Anda.

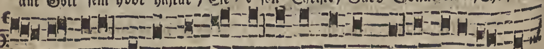
KYRIE.

Kyrie, Gud Fader sañur, Giæsku og millde Bruñur, af þier Einum flijtur,

allt Gott sem hvor hlijtur, Ele i e son Christe, Guds Sonur kiære, Christne

sijna Bænheyrre, þeim af Hug hreinum, hier a Jord trwum, jaatum og þioonum,

a þig JEſu alleina vonum, E ſ le ſ e ſ ſon. Kyrie, Lioos Guddoomlega,

liooma og verm þu vorn Huga, ad þier Heilage Ande, oll Guds Born Lof jafnañ

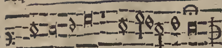
beſt vande, E ſ le ſ e ſ ſon.

GLORIA, Dijrd Heidur ſie Gude, etc. So ſem a Jooladageñ.

HALELUIA, Pſalm. CXVII.

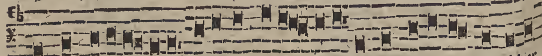
Haleluja, allt Foolk nu œ, med ſœtre Rauſt ad ſijngia trauſt, oll heidna

Þiood, heidra þiñ Gud, uñ Londeñ oll, lœtur nu kieña ſijn klaar Gudſpioll,

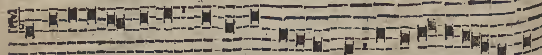

SEQVENTIAN.

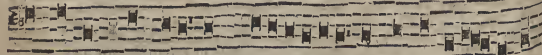
Haleluja, Haleluja.

Kom Gud Helge Ande hier, og af Himne hijngad ber, Lioosed þad sem lioomar af þier
Kom voladra Fader fws, kom greidande Gaf: r oss, kom helgasta Hjartnaña Lioos.

Huggareñ sem hiaalpar best, Heill fær Saaleñ af þeim Giest Endurnæring miwk og mest.
J Ervide ert þu Hvijld, J Of Hita Stilling milld, J Hormenum Huagun gilld.

Blessad Lioos þig bidium nu, Brioosted iñra fyller þu, hiaa þeim sem þier hallda Trw.
Sie oss þitt Fulltinge fraa, fiñst eckert Gott Moñum hiaa, ei maa nockud Saklaust faa.

Lauga

Lauga þad sem Saurugt sier, Vøkva þad sem visnad er, Lækna þad sem Lemstur ber.
Mijk þu stirdnad miøg og spillt, verm þad sem er Froste fyllt, greid þess Veg sem geingur villt.

Veit þeim sem þier vel trwa, Von allre til þijn snwa, signada Giøf Siøfallda.
Gief Dygdaña glediløg Not, gief hiælpsamleg Æfe Prot, gief Fognud um̃ Allder Allda.

CREDO, Vier trwum aller a eirn Gud, Fodur, etc. Eins og æ Jooladageñ. Versed af Predikunar-Stoolnum. Nu bidium vier Heilagañ Anda. Mæ og syngia þetta Vers i Stadeñ hiñs, Prisvarsiñum, fyrer og eptir Predikun, med Ton, Christur reis upp fræ Daudum.

Christur siñ Anda sendi, Sa oss Lijfs Veigiñ kiendi, Og huggar vora hrellda Lund, hellst þegar kiemur Dauda-Stund, Haleluja.

PRÆFATIAN Byriast so sem æ Jooladagiñ.

Sañlega er þad tilheyrelegt og riettvijst, skylldugt og heilsusamlegt, ad

vier

vier Drotteñ alla Tijma, hæleitlega heidrum og lofum þig, fyrer JEsum

Christum vorn Drotteñ, hvor upp er fariñ yfer alla Himna, sit andi til þiñar

hægre Handar, og hefur sijnum Utvolldum Bornum giefed þañ fyrerheitna

Heilaga Anda, hvar fyrer allur Heimuriñ stoorlega sig gledur, med Hiartans

hædsta Fognudi. Lijka eirniñ þeir Himnesku Kraptarner, og Einglaña

Maktarvolldiñ, asamt med þeim sijngium vier eirniñ Lof þiñi Guddoomlegri

Majestatis Dijrd og Æru, fyrir utañ Enda, Oaflaatanlega, seigiandi:

SANCTUS, So sem a Jooladagiñ. Eptir Blessan

Kom Skapare Heilage Ande, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Himneskre Naad uppfyllande, Hiørtun þau sem ad skapader þu.

Eirn Huggare sem alldrei brast, ertu, og Guds Fodurs Gaafa hædst, lifande Bruñur Elldur Ast, Andleg Smurning allrar Naadar stærst.

Siofolld er oss þijn Ast. Giof kiend, eirn Fijngur ertu a Guds Hægre Hond, Kroptug Lofun af Christo send, kieñande Twngumaal uñ oll Lond.

Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Ast semd þijn ætijd sie i oss rijk, eydandi Holldsins Ostirkleik, Afl veite oss ollum Gaafa slijk.

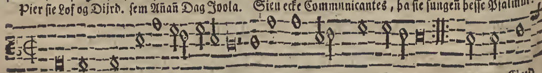
Rek fraa oss Satans Svik og Raad, send þu oss nu þiñ Blessada Frid, leide oss so þijn eilijf Naad, ad allañ Voda vel skillunst vid.

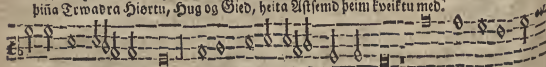
Sialfañ Fodur og Son hañs nu, so

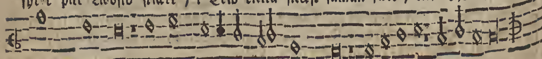
þeckium, veit oss Vitsmune, og beggia þeirra Ande þu, ætijd gief ad vor Trw stodug sie.

Sonum Fodur og Syne mest, Sie Lof, Dyrd, Heidur, Vellde, Traust, og helgum Anda sem huggar best, hvad um Allder verde Endalaust, Amen.

Aṅaṅ Dag Hvijtasuṅu og hiṅ Pridia, allur Saungur fyrer og epter Predikun sem a sialfa Hvijtasuṅu, eṅ Præfatian mau undaṅ takast. Medaṅ Sacramentum wtdeilest: Pier sie Lof og Dijrd. sem Aṅaṅ Dag Joola. Sieu ecke Communicantes, þa sie sungeṅ þesse Psalmur.

Bless

Blessada Lioos og besta Saad, Byriast laat oss piin Lijffins Raad, Kien þu oss riett ad þeckia Gud vorn, Þess Fodurs oss ad jatta Born, HErra Gud vernda oss Villu fraa, so Vitsku adra ei girnunst aa, eñ trwa riett a Guds Son, Af Hiarta ollu til hañs hafa Von, Haleluja, Haleluja.

Heilage Elldur Huggareñ sæte, Hialpeñ þijn jafnañ ad oss giæte, fram ad hallda Pionustu þiñe, Þrauter aungvar ad oss line, HErra Gud fyrer þiñ Hædsta Maatt, Holldsins Veikleika vorn styrk þu þraatt, Riddaralega so reinder hier, Rijke þitt sijdar feingium vier, Haleluja, Haleluja.

Epter Blessan, Kom Skapare Heilage Ande, etc. ut supra.

A Trinitatis Haatijd, Messu Upphaf.

Mæ þvi med Toon, JEsu Christe vier þockum þier.

GUd vor Fader vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, Leystu oss ollum Lostum fraa, Laat vel af Heime fara, Moot Diofle siert vor Hialp og Hlijf, Hallt oss vid Trwna fasta, Til þijn laat þu oss þyrsta, þiet af Hug ollum treysta. A oss Eign þijna ætijd siaa, Og allar Christnar Þiooder. Fra Satans Svikum leider. Soñum Guds Vopnum skrijder. Amen, Amen, Þad sie Jaa, Samsiingium, Haleluja.

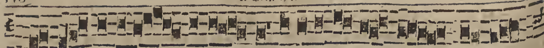
JEsu Christe vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, etc.

Heilagur Ande vertu oss hiaa, og vid Fordæmingu vara, etc.

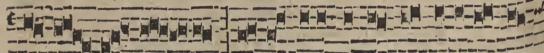
Hier næst skal siingia þettad Messu Upphaf.

Blessud siert þu heilog Þreñing, og svo Oskipte - leg Ein - ing.

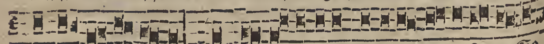
Vier

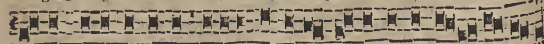
Vier lofum og dijrkum ha · na, hvlad hun framde vid oss Mys=

kun se · me sij · na. Vier lofum og dijrkum Gud Fødur og Son,

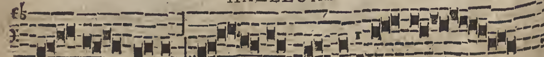
og Heilagan Anda. Dijrd sie Fødur og Syne og heiløgum Anda:So

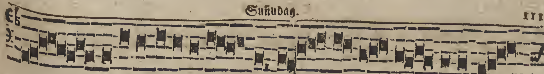
sem hun var ad Upphafe, og er eñ nu og jafnañ, og umm Allder Allda, Amen.

Kyrie, Gloria, Credo, Sem a Hvijtasuñu.

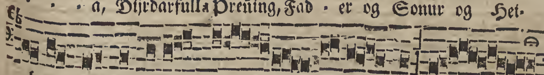
HALELUIA.

Ha · le · luja. Heyr þu hin Sæla, Blessad = = · = a, Dijrdar,

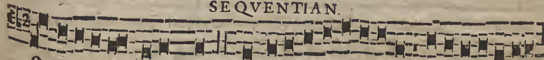

· · · a, Dijrdarfulla Þreñing, Fad · er og Sonur og Hei·

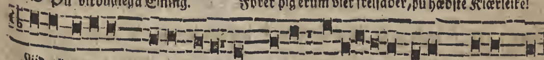

lag · ur Ande, Myskuna þu oss. Ha · le · luja.

SEQVENTIAN.

O Þu gofuglega Þreñing. Fyrer þig erum vier skapader, eñ sañe Eilijfleike.
O Þu virduglega Eining. Fyrer þig erum vier frelsader, þu hædste Kiærleike!

Lijd allañ þiñ Drotteñ vernda þu, hoolpeñ gior, frelsa og af øllum Syndum hreinsa.
Þig Almættugañ þa gofgum vier, þier sijngium vier, Lof og Dijrd og gier im Þacker,
Um̃ O · endañ · legar Allder Allda Amen.

Epter Predikun, Heidrum Gud Fødur, etc. Hvort Vers sijngia skal jafnlega allt til Adventu: Præfatian byriast so sem a Jooladageñ.

Saúlega er þad tilheyrilegt og riettvijst, skylldugt og Heilsusamlegt,

Ad vier alla Tijma og i ollum Stodum, lofum þig og þockum þier, þu hei-

lage Herra, Almattuge Fader og Elltjfe Gud, fyrer JEsum Christum vorn

Drotteñ. Þu sem med þijnum Eingietnum Syne og heilogum Anda, ert eirn

Gud og eirn HErra. Ecke i Einingu Personunñar, helldur i Þreñingu eirn-

rar Understodu. Þviad allt þad sem vier trwum fyrer þijna Openberan,

uṁ þijna Guddoomlega Dijrd, þad sama trwum vier uṁ þiṅ Eingieteṅ

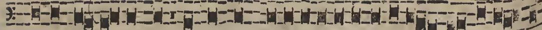
Son, þad sama og etrneṅ uṁ Hellagaṅ Anda, fyrer utaṅ allaṅ Mismun

nockurs Adskilnadar: So ad i eitnre saṅre og eilijfre Guddoomsins Vidur=

kieṅingu tilbedeṅ verde Sundurgreining Personaṅa, og Eining Veruṅar,

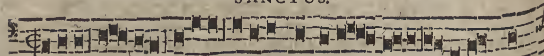
med jafnre Majestatis Dijrd og Heidre. Hvoria Majestatis Dijrd ad lofa

Einglarnir og hofud Einglarner, himnarner og aller Himnaṅa kraptar, Cheru-

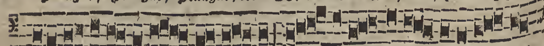

bim og so Seraphim, med samhliodande Oaflaatanlegre Roddu seigiandi:

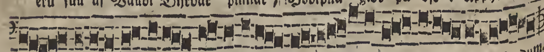
SANCTUS.

Heilagur, Heilagur, Heilagur, ertu DRottiñ Gud Allsheriar, Himin og Jord

eru full af Valldi Dijrdar þinnar, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

Blessadur sie sa sem kiemur i Nafni Drottiñs, Hoolpna gior þu oss i Upphædum.

A medañ Sacramentum wtdeilest, skal siingia so sem a Jooladageñ.

Epter Blessan þeñañ Psalm, Med Toon, Hallt oss Gud vid þitt, etc.

SAñheilagt Lioos, samiosn Preñing, J sicalfre Veru Gudleg Eining, þu giorer bicm oss Guddooms Verk, glogt sijnande þiñ Almaatt og Styrk.

Himen og Jord og Hafed vijdt, Hermia oss Krapt og Vellded þitt, Daler og Fiøll

oll þvi dyllast, sijst, DRotteñ ertu yfer öllum vijst.

Sooleñ umgeingur sierhvorn Dag, so Tungl þo hafe añad Lag, Stiornur i Hlyðne hallda sig, HErra eilijfañ þær saña þig.

Dijr og Fuglar uñ Lopt og Jord, allt hvad i Sioonum hefur Ferd, med Kost og Edle kieña ad siaa, þad Kraptur og Vitska þijn sie haa.

Þu hefur Himen utþaned vijdt, þaked med Vatne Efra hitt, uñ Jord geingur hañ allt uñ kring, Okitrañ setur þeñañ Hring.

Þu stidur, prijder, stioornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so dæsamlega, ad eingeñ Mañ, utskijra þad nie skoda kañ.

Hvorsu meigum þa veiker vier, Vitsku þijna rañsaka hier, uñ Skiepnur þær vier skodum bratt, ef skinja kuñum harla fatt?

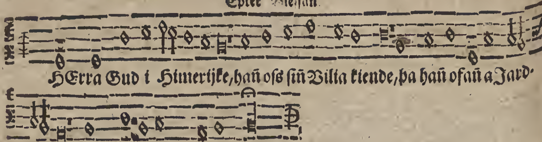
Vier siaum hun er skopud Skijr, Skilvijs, hrein, mörg, Þörf og Dijr, Og hvad dyrdlegre þu DRotteñ ert, Dyrd heñar hefur þu alla giort.

J þiñe Hende er Himen og Jord, hvor kañ utseigia þijna Dyrd? miög dæsamleg er öll þijn Stioorn, eilijfañ jatum þig HErra vorn.

Fader Sonur og Ande hreirn, eilijfur Gud i Preñing Eirn, af Hiarta lofum aller þig, Amen sijnge nu hvor uñ sig.

Dañ 1. 2. og 3. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf, Gud vor Fader vertu oss hiaa. Kyrie og Gloria sem Fyrsta Suñudag i Adventu. Haleluja, Heyr þu hin sæla. Seqventiañ, O þu Gøfuglega Preñing. CREDO, Vier trwum aller a ejrn Gud, Skapara Himens og Jardar, etc. Epter Predikun, Heidrum Gud Fodur Himnum a. Medañ Sacramentum er utdeildt, O Guds Lamb Saklausa: Edur añar goodur Psalmur, sem til er giördur j Grallaranum, og Tijmanum heutar, Vide supra Dominicam 1. Adventus. Sieu ecke Communicantes, þa maa sijngia, Aller Guds Þioonar athuged, sem 4. Suñudag epter Prettanda. Og so skal sijngia allt til 10. Suñudags, fyrer utañ Jñtroitus og Exitus.

Epter Messan.

Rijke, þau Tiju Bodord sende.

Fyrsta Bodord: einkum ætt, Af ollum Hug ad merkia, Hiaa Gude angva þu hafa mætt, Hañ eirn skallt Elska og Dijrka.

Añad. Þu skalt ad Onytiu, alldrei med Guds Nafn fara, Helldur bidia af Alvoru, Heidra og Packer giora.

Þridia hañs Bod Hugleida skallt, Hvijldar-Dageñ ad helga, Guds Ord heir þu og giarnañ hallt, Gyrnd Heimsins skalt ei fylgia.

Fiorda. Heidra med fullre Ast, Fodur og þijna Moodur, Vid Yser-Meñ skalltu alldrei fiæst, Ohlijdeñ, Stoor nie Reidur.

Fimta. Ei slaa med Heipt i Hel, Holld Maña skallt ei meida, Helldur forda og frelsa vel, Fraa Voda hvorn Mañ leida.

Siotta. Vid Hoordoom varast skallt, Villia Hollds ins ej giora, Hiwskap eda Hrein Lijfe hallt, Hoof lææt þier þeckast vera.

Siounda. Einkis ættu Fie, Okra, Stella nie Ræna, Helldur styrkia ad halldeð sie, Hiaalpa, Giefa og Laana.

Attunda Bod. Ei mæla mætt, Mein-Vitne Roog nin Lijge, Nææunga þiñ þu afsaka ætt, ad Heidre hallda meige.

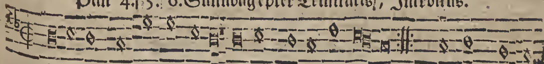
Nijunda. Ei skallt ægyrnast, añars Ma- hs

his Hws nie Pioona, helldur ad meige hañ vidhalldast, Med hvorskins Eign sijna.

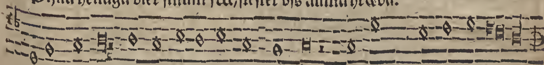
Tijunda hreirn i Hug vertu, Hañs Kviñu gyrnstu alldrei, helldur Ofka ad Ast og Trw, Vid Eigeñ-Mañ siñ hallde.

Gud Fader, Sonur og Ande hreirn, oss virdest Naad ad senda, Ad þesse Bod hañs hvor og eirn, Hallde til Lijffins Enda, Amen.

Pañ 4. 5. 6. Suñudag epter Trinitatis, Introitus.

Lifande Gud þu lijt þar a', og laattu þig þad mæda. Þijn Gudleg Ord Þijna hellaga vier fiñum fæ, flester oss auma hræda.

ei gillda nu, gior slokeñ er nær heilog Trw, hiaa Bornum allra Pioода.

Frambera jafnañ falska Lyst, sem fiña sier til Sooma. Brlooft þeirra eru samlynd sijst, Sañleik Guds ei vid koma. Eirn velur þetta, añar hitt, wr maata villa Foolked þitt, Allmiog þo utañ lijooma.

Hepte Villur og Hræsnis-Mañ, HErrañ med sijnum Anda. Eydest sw Tunga sialfhæleñ, seiger, hvor maa moot standa? Vier einer hofum Valld og Riett, verdur halldast hvad hofum sett, Hvor skal vid oss umvanda?

Þvi seiger Gud: Eg vakna verd, Volader ofþwngt bera, af Pianing stynia þrwngt aa Jord,

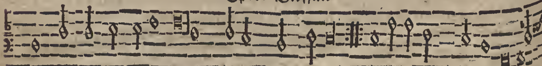
Jord, Peirra Kvein hlijt eg heyra. Blessad Ord mitt þvi byrtast skal, Berlega þeim þad þiggia vel, og Aumra Uppreisn vera.

Siosiñum bored Silfur i Elld, sañast skijr ara sijdañ, Eins skal Mañ vid Guds Ordeñ milld, Æ tijd stødugur bijda. Pad vill med Krosse verda reint, vottar þa Krapt siñ Orded hreint, Liosmar um̃ Landed vijda.

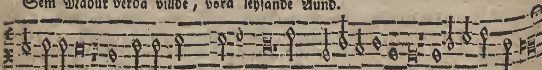
Vor Gud og HErra viller nu, vardveita Ord þitt hreina, og Æfenlega þyrmer þu vid þeim sem oss þad meina, þvi Gudlaust Foolk i allañ Stad, eykst, nær þeir hafa Yfer-Raad, Sem kiefia oss Christne þijna.

Fødur, Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, æn Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, Sa þad vill, sijnge Amen.

Epter Blessan

Hædste Gud Herra millde, Huggun og Naad oss send, Bode nu Verolld nade, Villa Sem Madur verda villde, vora leysande Aund.

er heñe kiær, eltrud af Ormsins Raade, Eymdar siñar ei gæde, er þo ei endud nær.

DRotteñs Lærdoomur dijre, Daglega lioomar nu, epter þeim aller giore, af Ast og sañ-

sanre Trw' komed er ad Heims Enda, epter vors HErra Spa, Gud virdest Nad oss senda, so til hans kyñum venda, Mildde og Myskun sa.

Fridur er ei a Jordu, Alment þad geingur liost, Heims Piood i Orde og Giordum, er full af Heipt og Pioost, Otrwer og Illrad, er, eingeñ er Ast i þeim, Hædste HErra þad vaorde, hrakter eru og smader, Aumer i ollum Heim.

Sia þu Synduge Madur, Sok þijn er morg og þwng, milldur Gud er moodgadur, minst þess hans Hefnd ver straung, hvad sialfur Christur seiger, um Sam-Pioon Omilldañ, hans Kvol a Hefndar-Deige, Hord kom, so linte eige, þvi Nad Guds gleimdi hañ

Gledst eg af þeim Guds Ordum, greiner oss Abraham, til Lijffins leidder verdum, Lazarus so foor fram Kem Gud med Mildde þiñe, minstu þa riettu Tijd, so Hiord þijn Hiastod siñe, Huggun er Ondu miñe, Ersd i Eilijfum Frid.

Um Volada i Anda, allt þetta skilia skallt, HErrañ vill hia þeim standa, hindrar þar eckert Valld: Hvad Christur hefur heited, hañs Fader ve ta vill, vel ad Guds Vilia leited, voru nst Ovinar Eitred, sigrum hañs Svikeñ ill.

Peñañ Lofsaung nu latum, liña, þo miñ-unst Eitt, Aur-Eigum Adstod veitum, alldrei skal oss þad leidt, Huggun þa Hool ei lijte, Hræsnes Sid leggium af, Heilræde þaug hvor nijte, Hondeñ Vinstre ei vite, hvad sw hin Hægre gaf.

A Jons Messu Baptistæ, Messu Upphaf, Lifande Gud þu lijt þar a, Og allur añar Saungur Fyrer og epter Predikun, sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum wtdeilest, Pier sie Lof og Dyrd, etc.

Epter Blessan skal syngia þeñañ Psalm, med Lag, Allsagurt Lioos etc.

Eilijfum Fodur øll hañs Hiord, af Hiarta synge Packargiord, Med siñar Naadar sætu Ord, sende Johañem ofs a Jord.

Hañ baud øllum ad hafna Synd, hrædde Dramblaatra Maña Lund, hædsta Doomarans feinge Fund, frañ til þess være lijtel Stund.

Hier med þa Lydur hræddur var, Hiaalpar Veg sañañ predikar, siaalft Lamb med Fijngre syner þar, sem Mañkyn ofs vid Gud Forlijkar.

Stodugur þeñañ Bodskap ber, byrte Christs Komu fylgia sier, eins sem Dag Stiarnañ undañ fer, Uppgaungu Soolar kuñgiorer.

Pharisæarner froomañ Mañ, feingu ei beigt, nie Anda þañ, Elias Añañ hølldum hañ, Hræsne diarflega straffa kañ.

O! Fader þig aakøllum vier, ad þu vor Hiortu uppvekier, svo eflaust trwum aller þier, eins sem Johañes Vitne ber, Amen.

A Vitiunar-Dag Mariæ, Messu Upphaf. Med Hiarta og Tungu, hvor Mañ synge, etc: Eins og a Kyndel-Messu. Allur añar Saungur Sem fyrerfarande Suñudag. Medañ Sacramentum wtdeilist, Pier sie Lof og Dyrd, etc. Epter Blessan skal sijngia þeñañ Psalm, med Hymna Lag.

Fagnadar Bodskap byrte þa, burt foor laangt af Gallæa, Frænd-konu sijna kom ad sia, og kvadde Jomfrw Maria.

Hædsta Glede i Hiarta var, heilagrar Elisabethar, þa Andeñ heñe auvijsar, ad Mey Maria Guds Son bar.

Frelsarañ, sem siñ Fodur vid, forlijka skylde Mañkyned, sem grimelegum Glæpa Sid, Gud hafde styggt, og broted vid.

Fedur Oskudu adur þess, ad kiæme Helme til Hiaalpræd es, þañ Fyrstur Maña med kiendest, i Moodur-Lijfe Johañes.

Zacharias

Zacharias ei seigia kañ, Sokum Maalleisis Feanud hañ, a sier þo Merke synde hañ, sialfañ Gud vera nalægañ.

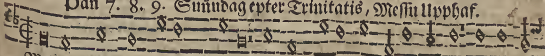
Nyrrar Guds Christne hellog Hiord, Hws Korn þetta var fyrst a Jord, sem Kviñu Sædis sætu Ord, Sañar, og lijser stødug Giord.

Herodes med Mañdrapum þa, Makt sijna vilde stadfesta, Caiphas leidde Lærdoom fra, siet Guds Kieñemeñ Dauda fa.

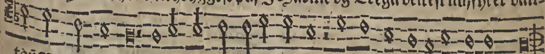
So er nu Christneñ sijnelega, særd og þvijngud a allañ Veg, Strijd, Villur og Vijg ymisleg, vekur nu grime Satan miog.

Ad Heilusins Styrk og Holldsins Matt, Hialparlaus er hun Dag og Natt, Christe veit heñe Hlijf og Satt, Heidur þiñ so hun sijnge hatt, Amen.

Pañ 7. 8. 9. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

M:tt Hiarta hvar til hryggest þu, J Harme og Trega velkest nu, fyrer vall-

täñ Veralldar Aud, set þijna Trw a sañañ Gud, sa allt skapade fyrer sitt Bod.

Yfergiefa þig ei vill nie kañ, alla Þorf þijna þecker hañ, hañs er Himen og Jord. Miñ sæte Fader og sañe Gud, þu send mier Hialp i allre Naud.

Þu ert miñ Gud og Fader kiær, þitt Barn alldrei forlated fær, Ast þijn er miwk og milld, Eñ þo mig mæde Eymdeñ hörd, eckert hef eg Traustid a Jord.

Rijkur af Gotze gleddur sig, Gud miñ i þier eg hugga mig, þo hier forliteñ sie, þad er mijn Trw og Eflaus Von, Adstod veiter þijnum Þioon.

Hiaalpare Gud Helia var, Þa Himen luktest so ei rignde þar, J þeirre Daars Tijd, a Sidons Lande Eckia ein, allvel fædde Drottens Svein.

Þig maatte eingeñ mæda Kvøl, Med þvi Gude þioonader vel, og honum hlijdeñ varst, Hrafnar komu med Kiøt og Braud, Kvølld og Morgna ad svipta þig Naud.

Einerber Trie sastu under þa, Eingell Guds kom og liet sig siaa, bar þier Vatn og Braud, Til Orebs Fialls þar epter gieckst, aungva Neyd a Veigenum fieckst.

Ægyptskum Joseph selldur var, Saklaus sat i Faangelse þar, Gud leit med Giædsku hañ, Med Herra Nafne hefur hañ giædt, Til Heidurs allre siñe Ætt.

A Daniel miñtest Gud so gløgt, J Grøf Leona þa var honum søkt, Siñ Eingel sende wt, Fædu liet honum færa þar iñ, Fyrer Habacuch Þienara siñ.

Sañur Gud byrte þa sitt Valld, Sveinum Þremur var fleygt j Elld, siñ Eingel sende þeim, Bææled þa ecke Breña maa, Burt wr Voda frelsade þa.

Hiaastod Guds Jonæ hlijfde þar, J Hvalfiskenum byrgdur var, Þriaa Daga og Nætur Þriaar, Eñ fyrer Guds eilijft Raad, Aptur hefur hañ Landenu naad.

Þitt Rijke DRotteñ þrijtur sijdst, þitt Valld er stødugt jafnañ vijst, A þier er allt mitt Traust, Eilijft Gotz hefur eckert Taal, Audga med þvi mijna Saal.

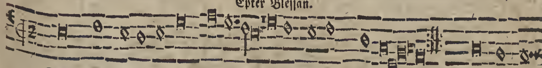
Stundlegañ Heidur eg huxa ei aa, Himneskañ villde eg giarnañ faa, Hvørn þu hefur keypt, Med þijnum Dauda og dijrre Þijn, DRotteñ bid eg heyrdu til mijn.

Allt þad i Veraldeñ er af full, Eigner, Gotz, Silfur eda Gull, Stundlegt Skraut og Skart, Lijteñ Tijma þad laanad var, Lijkn ar ecke Saaluñe þar.

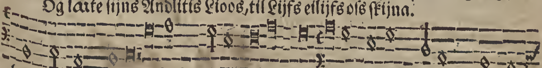
JEsu Guds Son eg þacka þier, Þessa Visku þu synder mier, Fyrer þitt Gudlegt Ord,

Ord. Veit mier stoduga Von og Trw, være nist er Saalu Huggun sw.
Lof og Heidur a hvorre Stund, Hædste Gud, sie þier a alla Lund. Þig Fader þess eg bid: Eilijfañ gief oss Andar-Frid, og Arf Himens þa skiliunst hier vid.

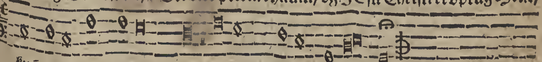
Epter Blessan.

Gud Myskune nu øllum oss, og giefe Blessan sijna, So Vilia
Og læte sijns Andlitis Lioos, til Lijfs eilijfs oss skijna.

hañs og Verkeñ øll, i Verelld þeckia kyñum, og JEsu Christi kroptug Heill,

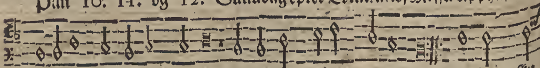

kuñug sie øllum Moñum, ad giarnañ hlijde hønum.

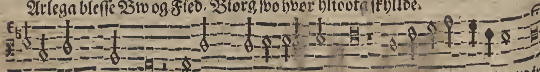
Þier Gude Lof og Þackargiørd, þeir Heidnu jafnañ iæte, Og fagne allskyns Foolk a Jord. Fagrañ Saung heyrast læte, ad þu Doomare ert a Jord, Jusku lijdur þvi eige, Vernd og Upphellde er þitt Ord, allt Foolk styrker, svo meige, gæanga a riettum Veige.
Þacke þier Gud og lofe þig, Þitt Foolk fyrer þa Millde, Avoxt ber Jord og audgar sig,

Ord þitt er vort Upphellde. Gud Fader Son og Ande hreirn, oss blesse allasaman̄, vegsame han̄ og Ottest eirn, allt Man̄kyned um̄ Heimen̄, Seigium af Hiarta, Amen.

Pan̄ 10. 11. og 12. Sun̄udag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Heimile vort og Hwsen̄ med, nema Herran̄ byggia villde, Af Giædsku
Arlega blesse Bw og Fied. Biorg svo hvør hliota skyllde.

hūs og Guddoms Raad, sin̄ giarnan̄ eftir allra Raad, an̄at s vor Idia ei gilldir.

Nema Gud siælfur styrke Stad, og stiorne Borg og Lande, Hlijfe og giæte ollu ad, So ongvu stofnest Vande. Giefe og siælfur good, an̄ Frid, gagnlaust er þo vake Lid, fær ongvu fordad Grande.

Vera upp ærla veiter ei Þorf, nie Vokur længar ad hafa, Ahyggiu Vijl og æren̄ Storf, Audlegd þad kan̄ ei giefa, Hugsiwker eta Harma Braud, En̄ hollare Fædu giefur Gud, Sier Liwfum þa þeir sofa.

Lijted Avoxt og ydar Born, af Gude þau hafed þeiged, Hallkvæma fær þau Hiarp og Born, han̄s Gæfur soddan̄ seigid: Forstoon vill han̄ þeim veita vel, vijs þeirra Fæda hun ævallt er, Siælfer þad san̄a meiged.

Eins sem Pijlur ecke fær, oflugur hefur i Hende,

Hende, þangad sem hugde hañ sier til Fiaar, sierhvørre fraa sier rende: Maatt Guds og Vilia Merker þad, Mañ og Kvinñu vr ymsum Stad, Til Samvista hañ sende.

Sæll er sa Mañ, Þeim giefur Gud, goodañ Fiølda Barna, Dvinum kvijder ecke vid, þeir ysa hañ ei giarnañ, J Borgar-Hlide nær yrdast aa, Drugga Himstod hefur saa, Svljvirdu sier ad varna.

Fodur, Syne og Anda sie, Ædst Dijrd um̃ Jord og Himen, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ, Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Sinder vid, Saa þad vill, sijnge Amen.

Sieu ecke Communicantes, þa skal fraa þessum Suñudeige, allt til Adventu, sijngiast þesse Eptersylgiande Psalmur, med Ton, Dviñañleg Borg er vor Gud.

Veraldeñe villde Gud, Vinaattu slijka veita, ecke sparade eiliif Naad, Eingieteñ Son siñ sæta, Helldur vtgaf hañ, Hiaalpareañ Gud og Mañ. Trwa hvor Christo kañ, Kvittur vid eilijft Bañ, Himna-Vist hlijtur mæta.

Ei sende Gud siñ Einka Son, ad Heimeñ dæma skyllde, Helldur ad feinge Hiaalpar-Von, Hvør aa hañ trwa villde. Hvør sem honum hverfur fraa, hardañ Doom mun saa, Þvi trwa vill ei aa, Eingieteñ Guds Son saa, Dllum baud ædstu Millde.

Atkvæde Doomsins er so vart: J Heim kom Lioos þad eina, Meñ elskudu so Myrkred svart, Meir eñ þad Lioosed hreina. Vallda þvi Verkeñ lioot, Villd Guds saa giorer mot, Af Hatre og Helptar-Root, Hafnar ad viña a Boot, ætlar so Jllsku ad leina.

Hiñ er Sañleika fylger fast, Feilar sier ecke i Lioose, þvi Athofn hañs ei lijdur Last, Laane DRotteñs þo hroose: Goodverk þau greine eg hier, Guds Naad sem vañ med þier, Riett Trw þa augliijst er, Avoxt ef goodañ ber, Hvørn Christi Børn sier kioose.

Epter Blessan þeñañ Psalm, med Lag, Vor HErra JEsus visse þad, etc.

SAEler eru þeir aller nu, ann Flecks lisa i riettre Trw, J Guds Logmale gannga, Vel er þeim sem hañs Vitnisburd, Viliuger geyma hier a Jord, af Hug þar epterlanngar, Hvi hvorier giarnañ á Guds Veg, gannga jafnañ, þeir varast miog, Misgiord og Synd margfallda. Herra, sem Almattugur ert, ollum hefur þu boded bert, Heilog Ord þijnad hallda.

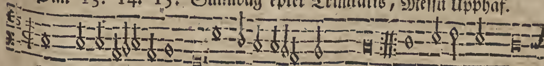
O Gud, veit mier ad Orded þitt, alvarlegana Lijfed mitt, af Hiarta hallded giære, Nær sem eg blessud Bodord þijn, Verlega set fyrer Augu mijn, Ogn og Smæn ongre mæte: af riettum Hug eg þacka þier, Pu hefur kient, og sijnder mier dijrañ Riett Dooma þiña, þijn Heilog Bod eg hallda vil, HErra, medañ eg life til, Laat mig þitt Filge fiña.

Hvorneñ siñ Veg eirn Yngis-Mañ, Ostraffanlega gannga kañ? Ef sier vid Ord þijn helldur: Eg leita þijn af heillum Hug, Hialp, so med ongvu verde eg, fra þiñe Kieñing felldur. J Hiarta mijnu hef eg fest, heilog Ord þijn, so fordadest, moote þier Grand ad giore. Lofadur siert þu sañe Gud, Sañleikañ þiñ og Heilog Bod, Gief þu eg giarnañ lære!

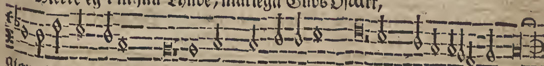
Med Vorum mijnum eg vijda skal, Vitna um þiña Dooma Tal, Sem er þijns Muñs Utkvæde, af þiña Vitnisburda Veg, verd eg gladur og feigeñ miog, Eins sem af allskins Aude. Optast Ræda og Ordeñ mijn, Eru um Heilog Bodord þijn, Og Veg þiñ vel umskoda, Pijnu Riettlæte ætiid añ, Ord um þijnum ei gleima kañ, J Sælu, Sorg og Voda.

Heidur, Lof, Dijrd med hreinne Trw, Himneskum Gude Fodur nu, sætlega skulum syngia, Hañs einka Syne JEsu Christ, sem oss hefur med Dauda leist, Kient Leid til Lijfs ad gannga, Heilogum Anda sem jafn er þeim, upplijser oss i þessum Heim, Og eykur Christeñdoomeñ, Fyrer Guds Ord og Frelsarañ, Siñum, Elskum og Eignust hañ, Sa þad vill, syngie Amen.

Þañ 13. 14. 15. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Konung David siñ kiende, klaga eg miñ Vanmaatt, Neyne eg þad praatt,
Merke eg i mijnu Lynde, maklega Guds Osmaatt,

giøra þad glæpa Synder, siñ Gud miñ allar Stunder, stiggia a margañ Haatt

Miñ Gud, eg þier jaata, jafnañ eg Synd-er vañ, so eg i aungvañ Maata, Ast þijna med mier kañ, helldur meir odru añ, Holld trwe eg hvorn Dag naude, Heims ad safna Aude sem mig þo svijkia kañ.

Myskun virdstu mier veita, miñ DRottenñ, þess eg bid, Synder mier Svika leita, sie eg þeim ecke vid, jafnañ mig fyrra Frid. Vid Fiandans Flærdar Skeyte, Frelsareñ mijn giæte, a þessare Naadar Tijd.

Synder mier so ei kiæme, Sæla ad missa Von, þijn Ord þo Illverk dæme, Andar þau bæta Tioon, Vor Gud mier veit þa Boon, ad stødugur standa kyñe, so Flærd eingiñ mig giñe, fraa þiñe Sañleiks Sioon.

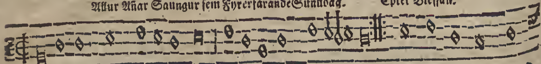
Christe, þu ert alleina, Eirn Gud og Hiaal-par-Raad, hefur þu Guds Orded hreina, Heims Synder eirn afmaad, þeir sem þa þyggia Daad, lætur þaa Heidur hlioota, og Himna Arfs vel nioota, med Glede og good-

 re

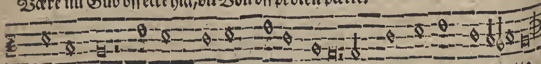
re Naad.

Hædste Heilage Ande, Hafande Guds doms Mekt, sem Sañleik Christum kiender, og Kiærleik efter frekt, Med þiñe Naad og Spekt. Medañ lifi eg hier i Heime, i þreirnre Trw mig geyme, Fraa allre Synda Sekt!

Allur Añar Saungur sem Fyrerfarande Suñudag. Epter Blessan.

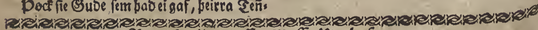
Være nu Gud oss ecke hiaa, Israel seigia mætte. Þvi vier erum Hiord
Være nu Gud oss ecke hja, øll Von oss þroteñ pætte.

aum og sinaa, sem allskins Þiooder setiast aa, aangra med øllum Hætte.

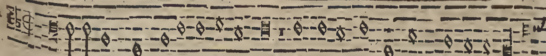
Heipt þeirra er so a oss strijd, Ef Gud veitte þeim Leyfe, uppsvelgdu oss a eitnre Tijd, alla med Saalu og Lijfe, sem Votn søktu og eyddu oss, Yfer Saal vora geinge Foss, Mykell og haar wr Hoofe.

Þock sie Gude sem þad ei gaf, þeirra Teñur oss myrde, So sem Fugl Snøru sviptur af, Saal vor þar fraleist yrde, Brast Snarañ og burt sluppum vier. Blessad Guds Nafn vor Adstod er, Sem Heimeñ og Himna giørde.

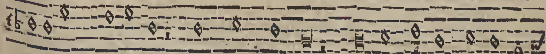

A Michaelis Messu, Messu Upphaf.

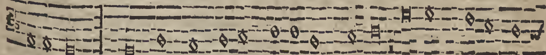
Esaias

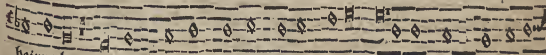
Esajas Spaamañ odladest ad faa, ad hañ i Anda Drotteñ sitia saa, J

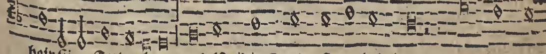
sijnu Velldis Sæte, Hañs Tign var stoor, Hañs Klæde uppfylltu þañ

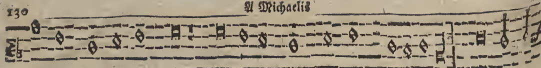
allañ Kor. Tveir Seraphim stoodu hia honum þar, Sex Vænge ad hvor

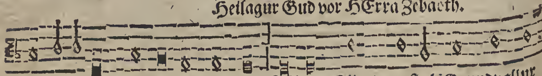
þeirra bar, med tveimur byrgdu þeir sitt Andlit klaara, og ødrum tveim hulou

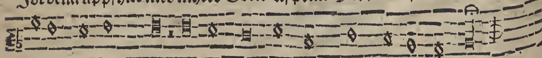
þeir sijna Fætur bera, med Pridiu Tveim flugu þeir braatt, moot hvor ød-
rum

ruin hroopande svo hatt. Heilagur Gud vor HErra Z baoth. Sem hefur
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.
Heilagur Gud vor HErra Zebaoth.

Jordena uppfyllt med myked Gott. Af þeim Hlioodum skalf Grundvøllur

og stoorer Stoolpar, og Hwsed fullt med Reyk og Poku vard.

Mæ og siingia þesse Ord under sømu Nootum.

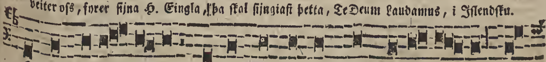
Esaias Spæmañ i Anda sæ, Eilijfañ Gud hædsta Stoole sitia æ, i lioomande Tign, Makt og Heidre hæ, hans Klæda Falldur fyllte upp Korkiun þa. Tveir Seraphim stoodu þar honum hiæ, hvør hafde Vænge Tveña Peiæ. Tveimur hvør um̃ sitt skiæra Andlit bræ. Adrer Tveir Hulning þeirra Footum fæ. Med Pridiu Tueimur flaug hvør mest sem mæ, mille siin hroopande hatt, og þetta tiæ: Heilagur Gud vor HErra alls Valldæ, Heilagur Gud vor HErra alls Valldæ, Heilagur Gud vor HErra alls Valld

M

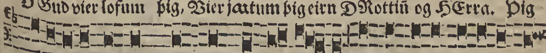
æ, Hans Dijrd uppfyller øll Londstoor og Hliood þau hæ, Hwsed vard fullt af Reyk
smæ. Stoolpar og Grundvollur skalf vid og Poku þa.

Allur añar Saungur, sem Fyrerfarande Suñudag. Credo,
Vier trwum aller a eirn Gud, Fødur Almættugañ, etc.

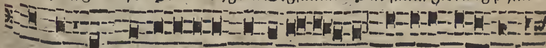
Epter Predikun i Stadeñ almeñelegrar Packargiørdar, ad Gud hañ vardveiter oss, fyrer sijna H. Eingla, þa skal sijngiast þetta, Te Deum Laudamus, i Islendsku.

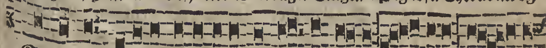
O Gud vier lofum þig, Vier jætum þig eirn DRottiñ og HErra. Þig

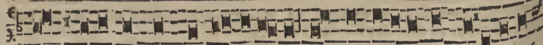
Eillijfañ Fødur, øll Heims Bygdeñ Vegsamar. Þad sama giøra og þijner

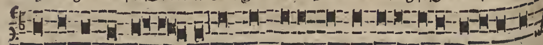
Einglar, Himnarner og aller Volldugir Einglar. Þig lofa Cherubim og

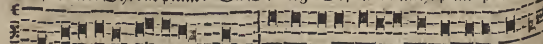
Seraphim, med Oaflætanlegri Roddu, seigiande: Heilagur. Heilagur.

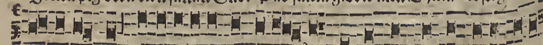
Heilagur ert þu Drottiñ Gud Zebaoth. Himnarner og so J: rdiñ, eru full

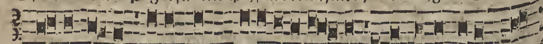
af Valldi Dyrdar þiñar. Sa Dyrdlegi Søfnudur allra þiña Postula,

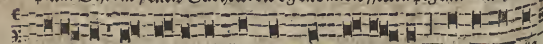
Jaata þig vera eirn sañañ Gud. Pad sama gjørir alla T:jma lofleg Tala

Spaamañaña. Þig lofa allir Pijslarvottar, med fullkomlegum Vitnisburdi

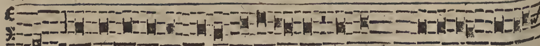

þiñar Dijrdar, Aller Gudhræddir og Utvalldir, jaata þig uñ alla Heims-

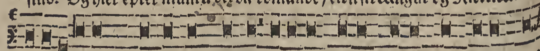

Byggdena, eirn Fodur hiñs hædsta Vallds og Dijrdar. Og þiñ Einka

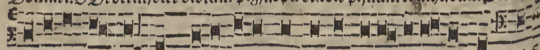
Son JEsum Christ, hallda þeir med þier eirn sañañ Gud. Þar til hiñ Helga Anda eirn sañañ Huggara. O Herra Christe, þu ert Kongur Dyrdareñar. Þu ert eilliyfur Sonur þyns Fedurs. Þu forsmader ecke Jungfrwr Holld yfer þig ad taka, til Lausnar allra Utvalldra Maña. Þu sem halldeð hefur Strijd hins bitra Dauda, og ollum Utvolldum Moñum upploked Rijke Himnaña. Þar fyrer situr þu nu a hægra Veg, i Dijrdeñe Fodur sins.

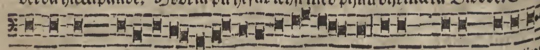
ʃins. Og hier epter muntu verda komãnde, eirn ʃtrangur og Riettlaatur

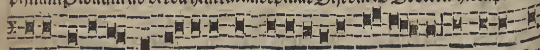
Domari. O Drottiñ, vier bidium þig, ad þu villdir þijnum trulyndum Þionum

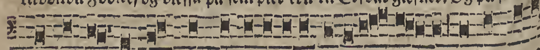
verda hiaalpande, Hvøria þu hefur leyʃt med þijnu dijrmæta Bloode. Gief

þijnum Þionum ad verda hluttakande þiñar Dijrdar. O Drotteñ hiaalpa þijnu

Utvølldu Foolke, og bleʃʃa þa ʃem þier eru til Erfdar giefner. Og þu ʃtalfur

þeim ʃtioorna, og kieñ þeim þiñ æfeñlegañ Vilia ad giøra. Vier lofnum og

dijrdkum sañañ Gud, alla Daga og Tijma. Og vier lofum þitt Nafn æfeñ-

lega, og um̃ Allder Allda. O DRotten vardveittu þijna Utvalda alla

Tijma, so ad þeir meige alldrei aa moote þijnum Vilia giøra. O DRotteñ

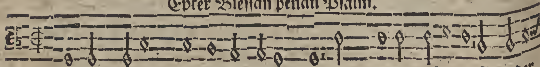
Gud Myskuna oss, og vert oss Lijknsamur. O DRotteñ liaa þu oss þijna

Myskunseme, epter þvi ad vier setium vora Von i þier. J þier DRotteñ er

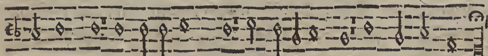
oll vor Von, þar fyrer laat þu osse ecke neitt til Skamar verda, A = men.

Medañ Foolk er til Sacramentis, Pier sie Lof og Dijrd, etc.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Pier Packer giørum, Skapara vorum, þijnum Syne kiæra, skapader

þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Einglana þijna.

Af Lioosi þijnu, liooma þeir einu, i Dijrdar-Sæti, Siaa þeir þitt Augliti, og Ord þijn heyra, Vitsku þvi dijra, vita og skijra.

Ei villt þeir væri, Ydiulaus Skari, nie Raadlauslega, uñ Loftid sliwga, nie medal Vinda, utañ Parsinda, aa Skiemtan stunda.

Helldur hiaa Christe, villt þeir sig viste, Ondu og Lijfi, Utvalldra ad hlijfi, sem Ord þijn muna, af Hiarta uña, Efla sem kuña.

Þvi þijnu Lidi, med Helpt og Strijdi, Forn Dreki stundar, Faar Lijfs og Andar, sa Heim Heill sneyddi, Synd fyrst iñleiddi, Sw Mañkynd deyddi.

Hvor Landi, Bygdum, Logmaali, Tryggdum, Stioorn, Frelsi, Fridnum, Stiett, Heilsu, Sidnum, Ollu vill illa, og Kyrkiu mest spilla, og Kieñing villa.

Oss fordar þeirri, Astriidu stoorri, Christur vor kiæri, og hañs Eingla Skari, sem miog mootstanda, oss aasækianda, ohreina Anda.

Loth af Sodoma, Einglar wtkoma, Af Hernadar-Voda, Elisæo gooda, kom eingeñ

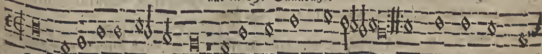
eñ Kvijde, Frials var med Fridi, J Eingla Lidi.

Dijr Guds Spaamadur, Daniel sat gladur, midt milli Leona, meigum vier so vona, þessa Pienara, Ætijd forvara, Oß og Eign vora.

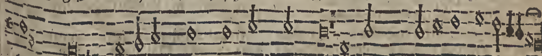
Þessa Giof þijna, heidrum nu hreina, Chr- istner Meñ kaatir, Og Einglaña Sveitir, Med Hüg og Vorum, Packir vier giorum, Skapara vorum.

Af ollum Huga, oßkum miwklega, Christ- eñdoom soñum, Sonar þijns Moñum, sem Ord hañs stunda, Æ viller senda, þa Vard- hallds-Anda, Amen.

Þañ 16. 17. 18. Suñudag epter Trinitatis, Meßu Upphaf, allt til 19. Suñudags.

Til þijn heilage Herra Gud, hef eg lypt Saalu miñe, Laattu mig alldrei Af Hüg og Hiarta i hvørre Neyd, Hlastod treystande þiñe.

Ijda Smaan, Olucku, Bryxl nie Saalartioon, so Fiandmeñ ei fagna kuñe.

Oß kam̃ adir verda aller þeir, eptir þier hvør- ia laangar, eñ svijvirdast munu meir og meir, so marger sem Afvega gaanga, hafnandi þiñi Hialp og Naad, eñ hyllast Diofulsins Kiem- dar

dar Raad, Og elska ei utan hid Raanga

Volldugur HErra vijsa mier, A Veg og Gotu þijna, Vid Sannleik þinn mier halltu hier; Og hwngroda Saalu mijna, med Vijsdooms Anda uppfylltu, og Orde þijnu blessudu, Pvi a þig trwe eg alleina.

Minstu a þijna miklu Naad, og Myskun Pusundfallda, og þad Himneska Hiaalpar-Raad, sem hugder fyrer Allder Allda; fyrer Giæsku þijna minstu mijn, og mier þitt Fodurlegt Hiarta sijn, Hreinne Trw laat mig hallda.

Minn Ungdooms Brest og Afbrot leid, aalijt ei HErrann kiære, Peinktu helldur aa þinn Eid, og Obryggdannlegt Sære. O Herra Gud af Hiarta eg bid, Harmþrwngnum þu mier veiter Lid, So sem eg Saklaus være.

Goodur og Riettvijs Gud vor er, sem giarnann medtekur alla, Pa sem ad Lijfs-Braut leita sier, og lætur þa til sijn kalla, Hughreyster Skielfda og hiaalpar vid, So hafe þeir Glede og Andar Frid, Og ei meige fraa honum falla.

Ord Guds og Veiger aller hans, Eru Myskun og Sannleike, Naadar-Brunnur og Næring Manns, Naakvæmust, hvad sem veiker, Pa sem Hug og Hiarta mest, Hafa at hans Orde fest, af Trwnne so alldrei skeike.

Naaduge Gud fyrer Nafned þitt, og Næ gd Myskunar þinnar, Gief ad mijn Sind sie klaar og kvitt, Kienne eg Daglega hennar, Hun færer bæde Saal og Lijf, Nema sender þu mier Styrk og Hlijf, Samvitskann so Frid meige finna.

Hvor sem Ottast og Elskar Gud, skal eilijfa Myskun hliioota, Gud kienner honum sijn Heilog Bod, Og lætur ei Blessan þriioota, Afkvæme hans mun Audlegd faa, Og bloomgast allvel Jordu aa, Gudhrædder Naadar niota.

Upp til DRottenns Augunum aavallt gioree eg ad renna, Pvi alleinasta hiaa honum, Huggun trwe eg mig finna, Synda Fiotur af Footum mier, Færa mun hann til Dirdar sier, So meige eg hans Krapt medkienna.

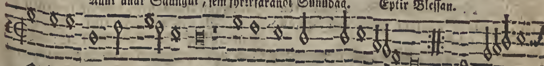
Slaa til mijn og hiaalpa mier, Til Hiarta laat

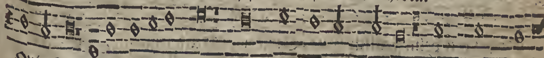
lꜳt þier gꜳnga, ad eg so blꜳdur i Eymdum er, og Offookn bijd eg lꜳnga, Ætijd margfalldast Ånaud sw, frꜳ Oki þvi mig frelsa þu, og fyrirgief Glæpi rꜳnga.

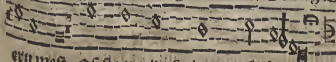
Geym mijna Sꜳl og svipt mier frꜳ, Saurgan Ohreinnra Anda, heilagt Meinleysi lꜳt mig fꜳ, til Lykta stodugañ standa, þvi mijn orugg Von er øll i þier, Israel virdstu ad frelsa hier, wr Hꜳska og hvorium Vanda.

Dijrd Gudi Fodur og Syni sie, Sunginn um Alldir Allda, eins sem hun var ad Upphafi, ædsta Lof skulum gialllda, Heilogum Anda med Hug og Raust, hlioti hañ Lofgiord Endalaust, Fyrir Blessan margfallda.

Allur añar Saungur, sem fyrirfarandi Suñudag. Eptir Blessan.

Vor

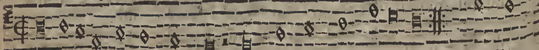
Vor eigeñ Mættur eckert kañ, Øll vor Von strax er fareñ, Fyrer oss strijder Ædste Mañ, af sialfum Gude kioreñ: Ef spyr þu hañs Heite ad, HErrañ JEsus er þad, DRotteñ Allsheriar eirn, Ei er Gud añar neirn, Sa er jafnañ Sigrareñ.

Være af Dioflum Verolld full, og villde oss svelgia alla, Vel tækist þo vor Efne øll, Eckert skal oss þvi hrella. Þessa Heims Høfdinge, Hrædelegur þo sie, æ oss ei orka kañ, ædur er dæmdur hañ, Eitt Guds Ord kañ hañ fella.

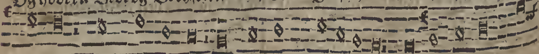
Þeir skulu ongvar Þacker fæ, þad Ord lææta þo standa, sañur Gud er oss sialfur hiæ, med sijnum Gæfum og Anda: take þeir Lijf af oss, Sæmd, Kviñu, Born og Gotz, allt þad umlijdum vier, Abate ei neirn þeim er; Arfe Guds holldum æn Enda.

Myskunar Fadereñ millde Gud, mest sie þier Dyrd um Heimeñ, ad sijnder oss aumum sæta Naad, Son þiñ er til vor komeñ; og Heiløgum Anda med, sem oss fær Lijkn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss æ Himnum hiet: Heill svo halldest oss: Amen.

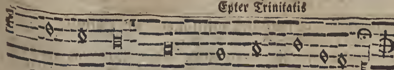
Þañ 19. 20. 21. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Sæler eru þeim sialfur Gud, Synder af Naad tilgiefur; Sæll er
Og hvorra Brot og Breyskleik med, Blood JEsu hulid hefur,

sa Mañ, þeim Gud þess añ, uñ Lost aungvañ ætelur, af Hug ydrast, og

Synd flijr fast, sialfs Guds Myskun sig felur.

So leinge sem mig Samvitskan, Synder liet ecke jaata, Mañdaud og Hugbod mijnka fañ, maatte eg þvi jafnañ graata: Um̃ Dag og Natt, eg sañ þiñ Maitt, Of-þwngañ Mañkynd aumre, Megned mitt þa, mier drogst so fraa, sem allt þornar aa Sumre.

Þvi jaata eg þier oll mijn Brot, aan Fegurdar og Varnar, hyl ei, ad syndgast hef þier moot, Holldz Villd fylgiande giarnañ. Sagde eg med mier: Miñ Gud vil þier, mijna Glæpe medkieña: Aflausn og Saatt, af þier fieck braatt, allra Misgiorda miña.

Um̃ þa Kvittun aa riettre Tijd, aller Helger þig bidia, hvonær sem kiemur Hormung strijd, hier fyrer villt þaa stydia. Þu ert mitt Skiool i allre Kvol. Vid Haaska villt mier hlijfa. Vardveit þu mig, so vite eg þig, um̃ Lausn gladur ad lofa.

Þu hietst Vitsku ad veita mier, vel-færa Leid ad boda, Forsioon vera og Fylgd mijn hier, forda vid ollum Voda. Vered ei meir, sem Vitlaus Dijr, bæg hlioota Beytsl ad lijda, utañ Ognar, og Naudungar, el vilied Gude hlijda.

Jll-fwser rata Eimd og Tioon, Ofiorþwng og Hefnd marga, hvorier aa DRottne hafa Von, hañs Myskun vill þelm biarga. Um̃ þad gledieft, i Gude mest, af Naad og Trw Riettlaater, hvorier af Hug, hañs ræked Bod, Hrooſed Guds Adstod kaater.

Dijrd Gude Fodur og Syne sie, sungeñ og heilogum Anda, eins sem hun var ad Upphafe, ofs veite Naad ad standa, vel aa hañs Veg, eñ varast miog, Synd, Diofull, Holld og Heimeñ. Gud giefe þad, hañs holldum Naad, sijngium þvi aller, Amen.

Epter Blessan skal siýngia þeñañ Psalm, med Ton, Heimile

vort og Hwsen med, etc. ut supra

SÆll er saa Mañ sem hafna kañ, hreckvijsra Maña Raade, og syndugra Vege alldrei añ, ei sat hiaa skiemdar Haade, helldur med Vilia, Hug og Maatt, hreinferdugslega Dag og Naatt, ad Guds Logmaale gaade.

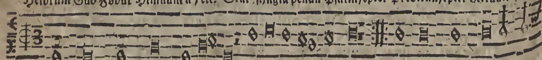
Sa Madur eins og Eyk sw er, uppvex hiaa Vatna Straume, aa sijnum Tijma Alldin ber, ei fellur Lauf nie Bloome. Allt Gott sem hañ vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsællega framkome.

Þeir Glæpa Veige gaanga aa. Guds Raadum ecke hlijda, Audnu þvílijkre alldrei naa, Afelle helldur lijda. Eins sem þa Fis aa flatre Jord, feykia Storm-Vidre hvoss og hord, um ymsar Alfur vijda.

Jllgiarner kuña ecke þvi, Uppreisn i Doome hlioota, sañra Guds Vina Sofnude i, Synduger Kiors ei niota. Eñ goodra Mañ greider Veg, Guds Naad og Myskun æfeñleg, Raanglaatra Leid mun þrioota.

Fodur Syne og Anda sie, ædst Dijrd um Jord og Himen, eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verde frameñ. Kieñ oss ad hallda Christeñ Sid, Kvittast og skiliast Synder vid, sa þad vill, siýnge Amen.

A allra Heilagra Messu, skal vera Messu Upphaf, og allur añar Saungur, sem næst fyrerfarande Suñudag, nema Haatijda CREDO. J Staden fyrer Versed, Heidrijm Gud Fodur Himnum a, etc. Skal siýngia þeñañ Psalm, epter Predikun, epter Ritualnum,

Kiært Lof Guds Christne alltijd, kvede, og vere glod, Þvi hañs Ord nu munu hlioода,
Sem diktar Skalldid David, Dijrd Gudi i hædstum Stad.

hliooda, so hautt um̃ Veralldar Lond, sem Christi Dijrd kan̄ oss blooda, og kiær er

vor Hiaalpar Hond.

Gud Fader af Giæsku sin̄e, Gaf oss eirn Christen̄ Man̄, Siin Ord ad setia i Min̄e, so og bevijsar han̄, Ad vier sem kollunst Christner, Kynstra mlog foorum villt, vorum til goods mlog visner, Vor Kien̄ing var illa spillt.

Riett Braut til Rijkes Himna, Er Raunar Guds Ord Ospilt, Han̄ sialfur so vill kyn̄a, Sw Leyd hun fer ei villt, vier hofum þad illa vaktad, vort Traust ei sett þar til, þvi hefur Gud oss ei aktad, A Myrkrum hielldum vier Skil.

Allt þad vier ættum ad giora, Er ongvum nijtelegt, Þvi Fianden̄ villde oss færa, Fast moot Guds Ordum rijkt, Med Fals-Jard-teiknum og Draumum, droo han̄ sitt Net fyrer oss, Guds Orde vill han̄ vier gleymum, og giefunst i Synda Foss.

Nu lætur han̄ noog uppskrifa, Ny Bod Guds Orde a moot, Og med Eytre wtdrijfa, alla Guds Orda Root, Ad Men̄ treyste a an̄ad, En̄ JEsu Pijnu og Deyd, Verlega Gud þad ban̄ar, og bodar þeim Vijtis Neyd.

Þa mattu so merkia og skilia, sem mestar Villur fa, Þeir hafa hvor sin̄ Vilia, Og hallda fast þar a; Falskar Fundingar Man̄a, Þeir festa i sin̄ Lærdoom, Blessad Guds Ord þeir ban̄a, þad beyskest i þeirra Goom.

Þeir hallda fram̄ Vana Man̄a, ag marg-

ra

ra Forelldra rijkt, meir eñ Guds Orde saña,
og eilijfs Guds Fodurs Skrift, sem ætijd og
æ hefur vered, eñ nu þeir seigia þad nijtt, Guds
Ord, þeir hafa af-svared, og Andskotans Lær-
doom hlijdt.

Þeir klæda stocka og Steina, Stoor-
Helgar þeim halldai Vil, og þañ veg Gu-
de ad þiena, þeir ætla sier Himna til, eñ
Fatækur fellur af Hwngre, i Frostum og
stoorre Neyd, þeir agta slijkt ad aungvu,
sem Almættugur Gud baud.

Æna hefur sa Blinde, sem ei trwer Gu-
de sijn, sem er þo eilijf Sañinde, og uppgiefur
Synd og Pijn, ollum þeim Ordum hañs
fylgia, allt hefur þad Christur forþient, a
gofugum Krossens Gælga, Gud hefur hañ
þar til sendt.

Gud Fader siñ Son oss sende, Sañlega
ad hiælpa oss, sitt Logmaal so oss kiende, sem
er eitt fullkomed Hnoss, hañ kañ þad hellst
ad læra, er hvorium er Nytsamlegt, Þijd-
ingar vier þurfum ei fleire, þitt Hiælpræde
er Christur rijkt.

Þvi lætum vier þessa fara, sem þeinkia æ
siælfs sijns Makt, vier villum vid Guds
Ord vera, vier trwum hvad Gud hefur sagt.
Aull Sañende i honum fiñast, aull Naad,
og oll Myskun, sa Ord hañs ei vill kieñast,
hrapar i Helvijtis Gruñ.

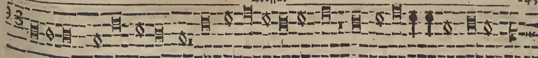
Sidvane kañ slijka ei næda, sem Doom-
ureñ halldast skal, og ei Forelldrar stoda, æd-
ra er Christi Maal, frijd Ord hañs fram mu-
nu gæanga, fyrer þær alla Meñ, sem klæra
hañs Kieñing fæanga, og komast i Himneneñ.

Lof sie æ Gude um̃ Allder, sem oss hefur
Ord sitt sendt, hvort voru Hiælpræde velld-
ur, og hefur fræ Diofulsins Ment, þad kieñ-
er oss Christo alleina, klærlega ad trwa best,
og Naunganum noog ad þiena. Nu uñe oss
DRotteñ mest.

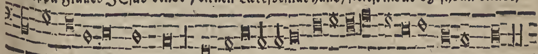
A medañ Sacramentum wtdeilest, skal sijngia, Pier sie Lof og Dyrd JEsu Christ.

Epter Blessan þeñañ Psalm.

Uppær

Uppa Fialled JEsus vende, eirneñ Læresveinar hañs, setiest nidur og sijdañ kiende,

saa þar nærri Fiollda Mañs, Maale sætu af Muñi rendi, mælti þessi Ord til Sañs:

Sæler eru vijst og verda, Volader Meñ ad JEsus tier, Andlega sem alldrei skierda, Æru og Trygd i Heime hier, Vid Lijknar Krosseñ Hug siñ herda, Himnarijked þeirra er.

Sæler eru þeir hier syrgia og graata, Sañlega skulu þeir Huggun faa, og so þeir i Pridia Maata, er þijda Hoogværd stunda aa, Jordena vil eg þaa erfa laata, Og ollum Hellum þar med naa.

Sæler eru þeir sem Þorsta lijda, þar med Sulle fyrer Riettlæted, Sañlega skulu þeir Sadning bijda, sæta Huggun faa þar med, og Myskunsamer ad missa Kvijda, Þvi Myskun skal þeim verda tied.

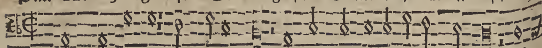
Sæler eru med Hiarta hreinu, þvi Himna Guds þeir Auglit siaa, Fridsamer so allt ad einu, aller Guds Born kalla þaa, og þeir fyrer O Riett mæta Meinum, Munu Arf i Guds Rijke faa.

Sæler erud þier, sem Offsookn alla, af illum Moñum lijded hier, Med A-Lygar þeir yfer falla, Og aktast flest til Styggdar mier, fagned Launum Himna Hallar; Hroktust so Spaameñerner.

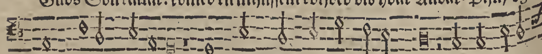
Avext Trwar Ydran saña, JEsus giefe og Hoogværd mier, gagnhreint Þel til Guds og Maña, ad giæte Fridarens leitad hier, Og Guds Barna Umbun kaña, Erfa Lijf med sialfum þier.

O Þañ

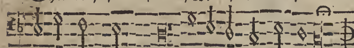
Pañ 22. 23. og 24. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf.

Guds Son kallar: komed til mijn, sem kvijded vid ydar Andar-Pijn, og

Synder jafnañ særa, Meñ, Kviñur, Alldrader og Born, ydur vil eg

vera Naadargiarn, og alla Endurnæra.

Ok mitt er sætt, og Borde liett, Epterfylg mier, so munt þu riett, Hiaa Helvijte sneida. Hiaalpa skal þier mijn Hiaasted merk, hliota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra Giæda.

Allt þad sem giörda eg ydur og leid, Um Æfe mijna fyrr og sijd, A ydur vil eg skilia. Ahyggiu, Verk og ydart Maal, Allt riett og gott þad vera skal, Ef geingur Guds ad Vilia.

Hiaalpræde kijs og Heimur faa, Hatar þo alla Mædu þa, sem Born Guds hliota ad bera, Þad tekst þo ei a añañ Haatt, ad þad ven þig sem mest þu maatt, Vilier þu hoolpeñ vera.

Øll Skiepna vel þvi Vitne ber, um Botneñ, Lopt og Jord sem er, Vid Kvøl ei kañ sier forda. J Guds Nafne sa ei vill þad, med sijdasta mun i Kvala-Stad, sitia med Hugraun harda.

Heill

Heill, Ungur, Værn i Dag er Man, a Morgun Siwkur og Saar er han, Framlid eñ fliootti vier reinum, Liika sem Bloome værn um Voll, Veralldar-Prijde þrijtur oll, Og eydest i Svip einum.

Holldeð kvijder vid Kvol og Deyd, Pa komeñ er Mañ i sijdustu Neid, Pa first byr ia fromer verda. Eitn stundar hitt, eñ Añ ar pad, alla Lijf-Daga þangad ad, um sijna Sæl ei hyrda.

Pa Lijfed ecke leingur fæst, Leiner sier ei Afsokun stærst, Pa vill sig Gude giefa. Hvort pa Gudlega hitter Nad, sem hefur Ovirdt og jafnañ smad? Pad horfer hellst til Efa.

Rijkum Fiarmagn ei forda kañ, frelsar ei Hreiste Yngismañ, Fra sijnum Fognud þeir hnijga. Po Verolld veitteſt einum oll, Audur heñar, Silfur og Gull, J Daudans Dans ma stijga.

Lærda verndar el Vitska sijn, Vols, Makt og Sæla Heimsins dvijn. Aller hliootum ad deya. Saa Gude vill ei ganga a Hond, þa giefed er Lijf og Andar-Stund, i eilijfre Eyn d mun þreya.

Heyrid og merkid Borneñ blijd, sem bundud Trw vid sañañ Gud, Ydur skal Kvol ei ergia, Hreinum Guds Ordum halldeð trauſt, Hugga þau ydur Efalauſt, Æ vill Gud ydur biarga.

Alldreige launed illu illt, yðar Lijf sie saklauſt og stillt, Ei lated ydur upperta, Einstijg þañ gaunged hier um Heim, Hefnd og Dijrd alla giefid þeim, Sem Verolld hardt mun hyrta.

Hefdud hier alla Hollðsins Villd, Sælu, Virdingar, Gotz og Gnylld, all skiott ydur po kallder. Hyrting sender þvi HErra Gud, Holld ydar typtar Krosse med, ad seirne Sælu halldeð.

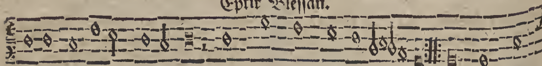
Pyke Helms Mootlæte þwngt og straungt þeink Vijtes Baal mune heitt og laungt, hvort Vitlaus Verolld reñur. Med Lijfe og Saal þar liggur i Kvol, Sem liñer hvorke nie er aa Dvol, Eñ þo alldrei uppbreñur.

Pier munud eptir þessa Tijd, Piggia med Gude Sælu og Frid. Hvort jofnañ Huga snwed. Mañs Tunga eingeñ mæla kañ,

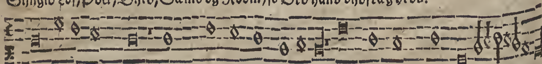
Mætt, Dýrd og Fognud Eilijfañ, sem Gud hefur ydur bwed.

Hvad Gud milldasti HErra vor, hiet og i sijnu Nafni soor, ofs Christnum ollum samañ, æn Efa helldur oll siin Heit, Ofs hiálpi hañ i Eingla Sveit, Fyrir JEsum Christum, Amen.

Eptir Blessan.

Lofed Gud i hañs Helgedoom, hañs Christner Meñ a Jordu, Med Undrum Sijngid Lof, Þock, Dijrd, Sæmd og Room, so Ord hañs vijdfræg yrdu.

þeim, uñ allañ Heim, hañs Makt og Heidre lijse, Hætign vors Guds þeir prijse.

Ad Hiartans Son siñ HErrañ Christ, Hefur fyrir ofs giefid, Þar af feingum vier Fodurs Ast, fyrir hañs Dauda Lifid, Samviskañ hrein, vid Synda Mein, sia af Guds Yndi gledur; ABBA O Fadir! bidur.

Bodad er nu þad blessad Ord, berleaa ollum Moñum, fra Upphafi og ytst uñ Jord, Ondult Mañkyni soñu; hvad andad fær, Guds Gæfur þær, gofge, þacke mest leingi, og Halleluja sijngi.

Gud Fodur og hañs einka Son, ætijd lofum og þockum, Helgañ Anda sem veitir Von, J Villu ad ei sockvum, Fyrir Ordid hreint, hañ lioost og leynt, Helldur og hlijfir Freistni, samt allri siñi Christni.

Pañ.

Þañ 25. 26. 27. Suñudag epter Trinitatis, Messu Upphaf,

Med Toon, Hædste Gud HErra millde, etc.

VAkned upp Christner aller, og siaed Synd um vid, Af Hiartans Root ækalled, Eilijfañ Fodur Gud, Ellegar Hefnd hañs mætum, Hañ hverfur oss i fra: Utañ Syndum aflaatum, Jdrunst og Lifnad bætum, mestu Kvøl munum siaa.

Sitt Ord DRottenñ oss sende, Su Raad var milldelig, Þo er aa oss sw Blindne, i Synd hvor eykur sig. Eingiñ Umvondun batar, utañ Gud hefni hart, hañs Pioona Heimur hatar, heilagri Kieñing glatar, Eitthvad vill verda snart.

Odult er allra Sioonum, Jlska sem rijkir nu, hiaa Bændum, Þegnum, Pioonum, Þeir þiggia ei Raadiñ trw, hvad vardar oss um Klerka? (ansa nu Sierlaatir): þeir vekia Villu sterka, vora Þorf skulum verka, Kieñe helr sialfum sier.

Fraa Heims Upphafi Herra, hatadi Syndir miog, grim komu Giolldiñ þeirra, geingur nu sama Veg. Ef Syndir so ei þraaum, sem sagt er Ninive fraa, Heiptar Hyrting þa siaaum, Hefnd og Straff vier faaum, Sem þeir i Sodoma.

Gydinga Priootska þiaadi, þaa forglefins var kient, hosnudu HErrans Raadi, hvad Gud þeim hafdi sendt, fyrir Spaameñ og Skrift-frooda, Johañem, JEsum mest, sijdañ hañs Sveina gooda, Sañleiks Ord liet þeim blooda, Ætt Juda afmaad siest.

Undir Tyrkians Ogn vier stondum, ei veit nær komid sie, Drep-Soott i øllum Londum, Aurbyrgd og Hallære, af hvorium Adstod þiggium? Eillife Fader kiær! Utañ þitt Lof uppbyggium, Jdrunst og Synd aflegg-ium, grimlega glotunst vær.

Eingiñ i Blindleik bijdi, betri nu hvor sitt Raad, so Hyrting Guds hiaa lijdi, sem hosum for=

forþienad, Vel meigum Plagur vita: Vond Guds sem geingur nu ei villdum fyrr ælijta, Ast Guds nie giarnañ nijta, þvi kom oss Piañina sw.

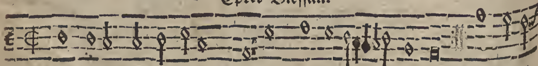
Rædleggia ydur læted, Lostu ad skilia vid, Af riettre Ydran græted, Jll Verk og vondañ Sid. Heilagre Umboot heited, Hyllest Gud hier i fræ, Mest ad hañs Orde leited, Epter þvi giarnañ breited, Hañ vill oss vera hiæ.

Heill og Nãd hañ oss giefur, Hiijdna ef fær oss sied, J eilijft Lijf oss upphefur, Ollum Guds Bornum med. Þvi er skylldt til vor tækium, Trygd Guds og Myskun hañs, Pa Nãd alldrei Orækium, Epter heñe hellst sækium, Hotum Synder til Sañs.

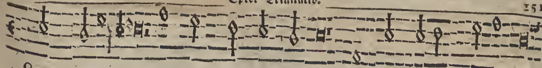
JEsum Christ Son siñ blijda, sende Gud ollum oss, Liet hañ fyrer oss lijda, Last, Heipt og Kvøl a Kross, so Nãd oss ollum syndest, i Dauda Lijf sitt gaf fyrer oss auma pijndest, æn þess, Mañkyn allt tijndest: hañ hiualpe oss Syndum af.

So Añars Heims ei deyed, ækalled JEsum Christ, Hañs Nãd hier ersa eiged, Epter Veralldar Vist Lainga Mædu hier lijded, Le ted þvi DRottne ad, Ord hañs elsked og prijded, Ollum hañs Vilia hlijded: Guds Nãd oss giefe þad.

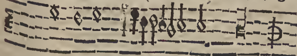
Epter Blessan.

Christs er Koma fyrer Hondum, kuñum þess syn = la sijst, J nedre Taaknum i ollum Londum, allvijda ver = dur lijst.

Lopt mun lijda, Lwdrar haatt, sijngia þa, med Eingla Fylking frijda,

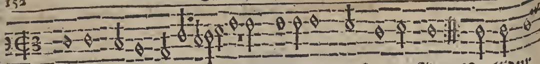
fegursta Sky = e a.

Þa mun Raanglaatum reynast, Reide Guds þwong og strijd, med Helvijtskum Loga la:mast, liñer ei Kvala Tijd, J eilijfañ Elld þeir rata, alldrei þo Daudañ siaa, gnijsta Toñum og graata, Grimdsu ei seigiast maa.

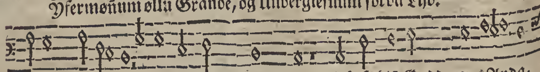
Guds einka Son wtvalde, er sendur ad leysa oss, Fullnad fyrer mig þolde, festur aa hardañ Kross: A þig eg skal mig reida, wtgafst fyrer mig þitt Blood, dyrker þad mig vid Dauda, Dioful og Heliar-Glood.

Fagnadar Lioosed frijda, fridande hryggva Lund, frels mig af Faare og Kvijda, fyrer þijns Sonar Und, þa vil eg gladur af gaanga, Guds Naad mier efle Trw, Arf þijnum mig epter laangar, i þessum Heime nu.

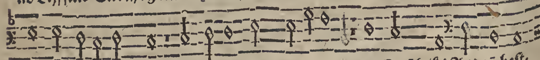
A Suñudøgum allra sijdast, epter Exitum, þa Foolk fellur fram, maa sijngia þetta Vers, sem Veniulegt er allvijda i þessu Lande.

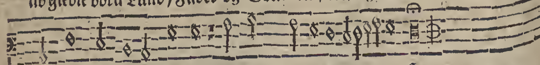
Frid veittu voru Lande, Vollduge Fader fyrr og sijd. Pa lijdur,
Yfermoñum ollu Grande, og Undergiefnum forda Lijd.

ad Lijffins Enda, og liñer Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddooms Anda,

ad gledie vora Lund, Fader og Sonureñ sæte, og Sañleiks Andeñ best,

hañ geyme vor og giæte, þa geingur ax moote mest.

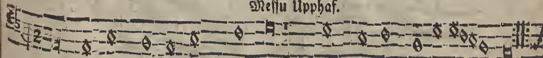
Maa og sijngia þetta Psalm-Vers ef vill, Ton,
Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Vors HErra JEsu Vernden blijd, vere med oss og hvørre Tijd, Gud hugge þaa sem Hrygden slær, hvort þeir eru Fiær eda Nær, Christnena efle og auke vid, Yfervolldunum sende Grid, hañ giefe oss øllum Himna-Frid.

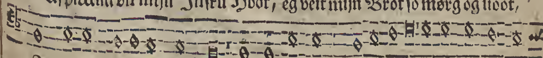
* * * * * *
* * *

Saungur og Embættisgiørd aa Bæna-og Samkomu-Døgum, þar þeir eru halldner.

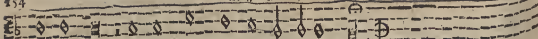
Messu Upphaf.

Nu bid eg Gud þu Naader mig, Nægd Myskunar eg beide þig,
Afplaana øll mijn Illsku Hoot, eg veit mijn Brot so mørg og lioot,

Illsku mijna þu af mier þvo, og allar Synder lijka so, þvi eg medkieñe mijna

mijna Synd, J mijnum Huga hun er ei leynd.

Moot þier einum i mørgum Last, miøg eg braut, og syndgadest fast. Øll er þijn Ræda ørugt Raad, so aller bidie þig um̃ Naad. Þvi Edled vort er allt i Synd, ellegar være ei Naaden̄ reynd. Þu sigrar þaa sem soddan̄ Trw, setia ecke i Hiartad nu.

Siaa, hier gieten̄ i Synd eg var, sem mig hijngad mijn Moodir bar, allan̄ San̄leika elskar þu, og Leynd þijn Raad mier sijnder nu, þu hefur sied, hvørnen̄ eg er, halldeṅ i Synda Gyrndum hier, aadur vissa eg ecke þad, fyrr en̄ þijn Vitska mier kom ad.

Dreif aa mig sialfur DRotten̄ min̄, dijrlegu Ysoope og Myskun þijn, snart kan̄t þu mig af Syndum þvo, so eg verde hvijtare Snioo. Petta Ysoop er þijns Sonar Blood, þad hreinsar oss af Synda Mood. Laattu mig heira þiin lystug Ord, so gledieſt þaug Bein sem hrygg voru giørd.

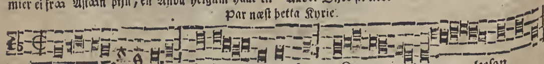
Siaa þu ecke til Synda mijn, sliett og afmaa Illsku og Pijn. Skapa mitt Hiarta skiært og hreint, med skijrum Anda lioost og leynt. Utskwfa mier ei fraa Asiaan þijn, en̄ Anda helgum hallt til mijn, gief mier aptur Glede og Naad, gladan̄ Anda og stødugt Raad.

Vantrwndum eg viisa vil, aa Veg þijn̄, þier ad snwast til; Frels mig HErra min̄ Hiaalpræđis Gud, af hættre Blood-skuld og allre Neyd. Mijnar Varer nun̄ Gud upplaat, so Munnuren̄ lofe þig med Graat. Ef þu villder vort Offur faa, eg skyllde þad fram̃ laata þa.

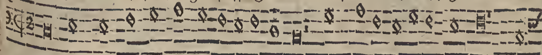
Audmiwka Ønd attar Gud mest, og aangrad Hiarta han̄ lijdur best. Zion veit þu Gud Sæmd og Naad, so Jerusalem byggest med Daad, þad er þijn Christne Kiær og hrein, kallande þig ad bæta Mein. Þesshaattar Foorn ad þu villt faa, aa þijnu Altare laata siaa.

Heidur sie Gude Himnum aa, han̄ vill oss sijna Myskun tiaa. Þar fyrir ætijd þøckum vær, ad þijn Giæska hun er oss nær. Guds einka Son vort eilijft Traust, jafnan̄ vier lofum med Hiarta og Raust, Anda heilogum ætijd med, um̃ allar Allder Dijrd sie tied.

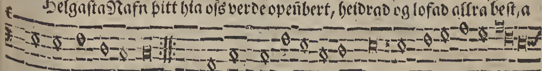
Þar næst þetta Kyrie.

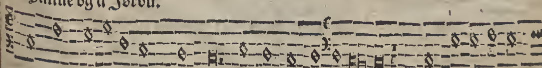
Þar næst sie sungen þesse Fader Vor, sem Epterfylger.

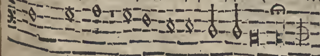
O Gud vor Fader sem i Himerijke ert, hæstt yfer oss i Anda mest, villt Helgasta Nafn þitt hia oss verde opeñbert, heidrad og lofad allra best, a

þvi tilbedeñ verda. Þitt Naadarrijke kome hier, kieñ oss i þvi ad lifa, Himne og a Jordu.

og hvad sem ecke þocknast þier, þar fra vilier oss hlijfa. Svo Efeñlega

ødlunst vier, J þijnu Rijke ad blijfa.

Volld:

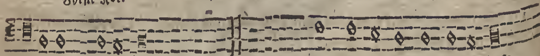
Volldugе Gud, þiñ Vilie verde Jordu a, vel jafnañ og a allañ Veg, eins og i Himnarijke. Þvi þar kañ eingeñ standast, eda koma maa, utañ þiñ Vilia ydke misg, og life so þier lijke. Vort Dagslegt Braud oss veit þu nu, vora Saal med ad næra, Fridar Ord þitt er Fæda sw, fegna laat oss þad læra, hvar med þu oss a helga Trw, og Hiaalpar Veg villt færa.

Forlaat oss vora mikla Skuld og marga Synd, moodgum vier þar med jafnañ þig, þær virdstu af oss ad taka, So sem vier fyrergiefum þeim af goodre Lund, sem giordu oss moot og styggdu misg, ei vilium þaa asaka. Jñ i Freistne oss ecke leid, a rangañ Veg so vijke. Helldur frels oss af allre Neyd, Aund vora so ei svijke. Upplijs og helga oss þiñ Lijd, ad erfum vier þitt Rijke.

Hier epter skal sijngia, Nu bidium vier Heilagañ Anda. Epter Predikun skulu Tvo edur Priw Ungmeñe sijngia Litaniuna, og skulu Prestarner hallda Folkenu ad svara þar til.

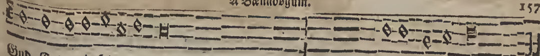
LITANJAN J MOODUR-MAALE.

Fyrste Kor. Añar Kor.

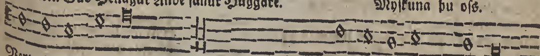

Kyrie = eleeson.	Gud Fadir Myskuna þu oss.
Christe · eleeson.	Christ: Guds Son Miskuna þu oss.
Kyrie : eleeson.	Gud heilagur Andi M. þu oss.

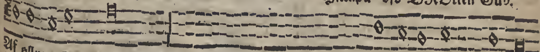
Gud

Gud Fader i Himnarijke. Myskuna þu oss.
Sonur Guds og Lausnare Heimsins. Myskuna þu oss.
DRottenn Gud Heilagur Ande sannur Huggare. Myskuna þu oss.

Vert oss Lijknsamur. Vyrm þu oss DROttenn Gud.
Vert oss Lijknsamur. Hialpa oss DROttenn Gud.

Af øllum Syndum Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra allre Villu Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra øllu Jllu Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Drepsoottum og Hallæris Tijd Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Fiandans Flærd og Lystum Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Orustum og Bloods-Uthellingu Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Upphlaupum og Tviidrægne Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Hagle og Ovedrattu Frelsa oss DRottenn Gud.
Fra Bradum og Oviisum Dauda og Fordæmingu Frelsa oss DRottenn Gud.

Fyrer þijna helgu Holldgan og Hijngadburd — Hialpa oss DRotteñ Gud.
Fyrer þiñ Blooduga Sveita — Hialpa oss DRotteñ Gud.
Fyrer þijna Beyſku Pijnu og Dauda — Hialpa oss DRotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Jardan — Hialpa oss DRotteñ Gud.
Fyrer þijna Helgu Upprisu og Uppstigning — Hialpa oss DRotteñ Gud.
Fyrer Tilkomu Heilaags Anda Huggarans — Hialpa oss DRotteñ Gud.
A vorum Sijdasta Tijma — Hialpa oss DRotteñ Gud.
A Ytsta og Strannga Doome — Hialpa oss DRotteñ Gud.

Vier Aumer og Synduger bidium þig! — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.
Stijr og stioorna þiñe Heilagre Almeñe-legre Christelegre Kyrkiu: — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.
Laat alla Biskupa, Sooknar-Presta og Guds Ords Þienara, halldast i helgum Lifnade, og Hiaalpsamlegre Kieñingu — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.
Hept þu alla Vandræda Meñ, og hindra alla Villu: — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.
Leid þa alla a rietta Gotu sem Viller fara: — Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief

Gief oss Makt ad Foottroda Diofuleñ med þiñe Kieñingu:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Trwlynda Verk-Meñ send þu i þiñ Vijngard:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief þeim øllum þiñ Anda og Krapt sem hlijda þijnu Orde:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Styrk þꜳ alla sem eru Ottaslegner:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllum Christnum Kongum og Hofdingium Frid og Samþycke:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief Vorum Nꜳduga Herra og Konge N. N. jafnañ Frid og Farsællega Rijkisstioornan.
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllu Kongsins Rꜳde i Danmørk og Norege, Med Vorum Løgmoñum hier ꜳ Lande, Sem stiijra eiga Veralldlegum Rette, þijna Hlijfd og Blessan:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief øllum Almwgañum Frid, Rꜳd og Myskun
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Hiꜳlpa øllum þeim sm̃ eru i Naudum og Hꜳska stadder.
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

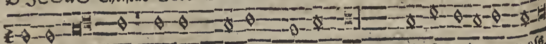
Haf Um̃hyggiu fyrer þeim sm̃ eru Hiꜳlparlauser
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Vertu Myskunsamur øllum Christnum Moñum
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

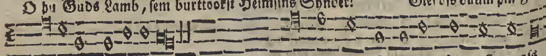
Fyrirgief øllum vorum Ovinum, og lꜳt þꜳ snwast frꜳ øllu Vondu:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

Gief Avoxt ꜳ Jordena og vardveit hana under þiñe Blessan:
Bænheyr þu oss DRotteñ Gud.

O HErra Gud Bænheyr þu oss Naadarsamlega: Bænheyr þu oss DRotten Gud
O JESUS Christus Guds Sonur: Bænheyr þu oss DRotten Gud.

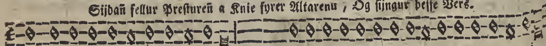

O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder! Myskuna þu ossum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder! Myskuna þu ossum oss.
O þu Guds Lamb, sem burttookst Heimsins Synder! Gief oss ollum þin Frid.

Kyrie e- lee- son. Gud Fader Myskuna þu ollum oss.

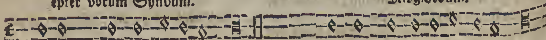
Siidan fellur Presturen a Knie fyrer Altarenu; Og siingur þesse Vers.

Vier hofum syndgast med vorum Forfedrum: O DRotten gior ei vid oss epter vorum Syndum.

Diokneñ og Foolked svarar.

Vier hofum haft oss Naangleqa i ollum vorum Framferdum. Og ei gialld þu oss epter vorum Misgiordum.

O DRotteñ heyr þu vora Bæn. Og laat vort Akall koma til þijn.

Par

Þar eptir Pronuncerar Presturiñ þessar Collectur fyrir Altarinu,
Eina edur allar Priaar, Seigiandi: Vier vilium bidia.

HEyr þu Almaattugi Gud og Eilijfe Fadir, sem jafnañ ert Milldur og Myskunsamur, af þijñi Guddoomlegri Naatturu, til þess ad fyrirgiefa Syndernar, Virdstu til þijn ad taka vorar audmiwkar Bænir, So ad vier Aumir og Faatækir, sem bundnir erum med margfolldum Synda-Bondum, mættum snarlega leysast af þeim, Sierdeilis fyrir þijna Milldi og Myskunsemi, Amen.

Bæn fyrir Kongenum og Raadinu.

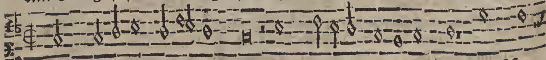
O Þu Allra Mektugasti og Eilijfe Gud, Sem sañarlega Stioornar og Stijrir, Veitir og Giefur alla Hluti aa Himne og Jordu. Lijt þu Myskunsamlega yfir vorn Naadugasta Herra Kongeñ, Kong N. N. Med ollu Hañs Rijkis-Raade, og alla þa sem eiga ad stioorna og stijra Londum og Rijkium, Borgum og Lands Bygdum, og laat þa alla Riettelega stijra siinum Almwga hier i Heime, so þeir meige epter Daudañ odlast ad vera med þier i Himerijke Eilijflega, Amen.

Bæn um Frid.

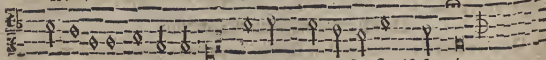
ALmaattuge Gud og Eilife Fader, sem ad ert Bruñur og Uppspretta alls Andlegs og Tijmanlegs Fridar, og allrar Hiartans Hvijlldar og Stillingar, Vier bidium þig audmiwklega, ad þu fyrer þijna Gjædsku, Good-gyrnd og Millde, Virdest ad giefa oss þañ saña Frid, hvorn Verollden maa ei giefa: So vier mættum lifa epter þijnum Bodum, i Sañleikans Otta og Frelse, fyrer allra vorra Ovina Skielfingu og Voda, Fyrer þiñ Elskulegañ Son JEsum Christum vorn HErra, Amen.

Sijdañ snijr Prestureñ sier til Foolksins og sijngur Blessunar Ordeñ.

Um̃ Laungaføstu maa syngia þessa Psalma epter Blessan, til Skiptis.

Min̄stu O Madur a min̄ Deyd, Min̄stu a mijna saaru Neyd, Min̄stu

þad eg hefe eirn fyrer þig, J Daudan̄ giefed sialfan̄ mig.

Þad laattu þier nu vera kien̄t, ad þetta hafer þu ei for-þient. Af Elsku hefe eg þier allt þad veitt, en̄ ecke fyrer þitt Verked neitt.

Þvi laattu þad uppvekia þig, Ad þu komer fram̄ fyrer mig, Med Angre og Jdran Hiarta þijns, so ad þu njootir Dauda mijns.

Ad Saal þijn verde af Syndum hrein, og saurug-legre Lasta-Grein, Fyrer þan̄ Dreyra i dapre Pijn, sem dundi wt af Saarum mijn.

En̄ hvøriu giegner Heimskan̄ su, ad huxa faaer um̄ þetta nu? Margur er saa Maduren̄ þar, um̄ mijna Pijnu ei huxar par.

Hvørnen̄ han̄ kun̄e hellst ad faa, Hiaalp Andar sin̄-ar, og leysast fraa, Eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reide Guds fyrer Synder sijn.

En̄ fagna og gledst mijn faatæk Hiørd, fyrer min̄ Dauda hoolpen̄ giørd, Sem hefur allt þitt Traust aa mier, ad vijsu vil eg hialpa þier.

J mijnum Dauda er þitt Lijf, Þijn Hiaalp, þitt Traust, Þijn einka Hlijf, Mitt heilagt Blood þier hiaalpar mest, og hreinsar þijnar Synder best.

Lof og Heidur sie Lausnaren̄ þier, Fyrer Lijkn og Myskun, þu veitter mier, Fyrer þin̄ Dauda og Drey-ra-Foss, O DRotten̄ hiaalpa øllum oss.

An̄ar Exitus med sama Lag.

Synd

Syndnge Madur siaa þitt Raad, seiger vors HErra Jesu Naad, giæt þess i Neide Guds þu ert, glatadur fær þo ei vid þvi giørt.

Eg var Lifwfur ad leysa þig, Lijknargiarnan þier sijnda eg mig, kuñug var mjer þijn Kvøl og Sekt, kostade mig þijn Borgun frekt.

Eg var hlijdeñ til Dauda allt, Jllsku þiñar og Synda gallt, hara þvi vel ad hlijder mier, HErra þiñ alldrei afræker.

Eg leid Mædu, og Heimsins Haad, hefur mig þiña vegna þiaad, so feinger Naad og Fridar Gisf, Frelsara þijnum sijnger Lof.

Eg var sleigeñ og særdur miøg, so heill þu yrder fyrer mig, og allar Synder varest vel, verder kvittur vid Eimd og Kvøl.

Eg var Bølvadur byrtur hjer, Blessan eilijf so veittest þier, og Ord mitt hefde i þier Stad, alla Hlute sier helgar þad.

Eg var bundeñ og hraktur hier, hiaalpade eg so twr Villu þier, ad aa mier stande øll þijn Trw, Asioonu mijna so siaaer þu.

Eg var hrakeñ og Hwdstryktur, Med Haadnug klæddur og krijndur, negldur aa Krosseñ, Nakeñ þo, og hryggelega aa hønum doo.

Eg gaf þar wt mitt meinlaust Blood, med þvi veittest þier Kvittun good, so leyste eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd; Dauda eg yfervañ.

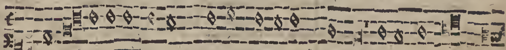
Synd, Daude, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Naadeñ kom af mier; Eva gieck Leid sem giegnde vest, giørde eg mijns Fødurs vilia best.

Andskotanum Kwm Eva gáf, unvañ skildu Trie aat hún af, eg hieck wtþaneñ aa Krossens Trie, Edik og Gall þar smackade.

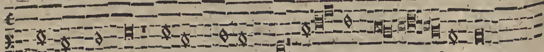
Sem Adam spilltur allur var, um allt mitt Lijf voru Undir og Saar, allar Synder sem Adam braut, aa mijnu Hollde eg borga hlaut.

Bæt þig Madur og ydrast nu, iñ-flij til mijn med hreinnre Trw, so verder þu kvittur Synder vid, Saal þiju og eilijfañ fær þa Frid.

J Stadeñ Litaniu maa og brwka þeñañ Saung, einkum aa Ut-Kyrkium, þar lijtill Søfnudur er, hvør lijka maa singiast Choraliter, af Tveimur Ung-Meñum i Kordyrum edur fyrer Altaris Gradu.

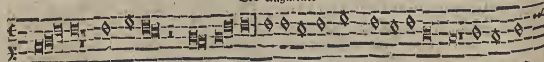

Lát fra oss sæte HErra Synder vorar og Misgiørder, so ad vier mættum

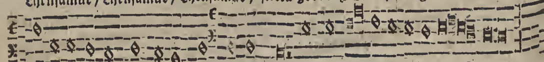

med riettre Trw, og hreinu Hiarta, fyrer þitt Auglite koma.

Tvo Ungmeñe.

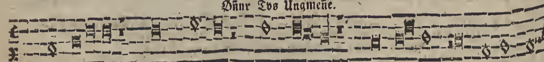

Lijknsamur, Lijknsamur, Lijknsamur, siertu goode HErra þijnu Foolke, sem þu med

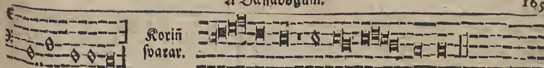
þijnu dijrmæta Bloode leyster O Christe, og vert oss ecke Æfeñlega Reidur.

Dũnr Tvo Ungmeñe.

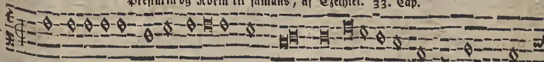
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, O HErra Gud vor Fader
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Christe
Bænheyr oss, Bænheyr oss, Bænheyr oss, Heyr vora Bæn O Helge

Myskun=

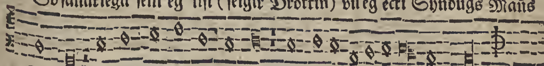

Myskunsamasti. Hiælpa oss, og vert oss Lÿknsamur.
Heimsins Frelsari. Bid fyrir oss þiñ kiæra Fødur.
Andi Huggari. Upplÿs oss, og vert oss Lijknsamur.

Presturiñ og Koriñ til samans, af Ezechiel. 33. Cap.

So sañarlega sem eg lifi (seigir Drottiñ) vil eg ecki Syndugs Mañs

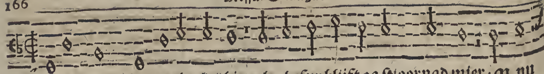

Dauda, helldur ad hañ snwi sier, og Eiltiflega life med mier.

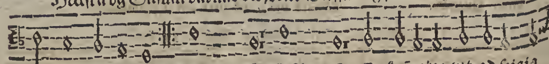
Hier epter Stiingur Presturiñ Versiñ med Bænunum og Blessaniñi, sem fyrr er sagt. Eptir Blessan, Myskuna oss O HErra Gud, ednr, Gief þiñi Christni goodañ Frid. Eñ nu Langa-Føstu, þaa Too tilgiørdu Eritus, til Skiptis, ut supra.

Þackargiørd fyrir lidiñ Vetur, og Bænar Foorn uppa komandi Sumar.

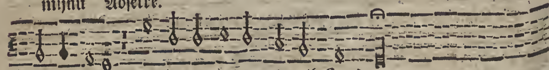
O HErra

O HErra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og stioornad mier, aa nu Haaska og Slisum varnad vid, veitt Blessan og þitt Eingla Lid, mier og

umliidnum Vetre, DRotteñ, DRotteñ, Eg kañ eige wt ad seigia mijnu Adsetre.

Astar Anda, Myskunar þiñar mier til Handa.

Samt hef eg syndgad mikeð miøg, moote þier Haatign Guddoomleg, miñ Gud, minstu þess eige, Laat yfergnæfa Giæsku þijn, giørdu eñ framar vel til mijn, hvad eg efa alldreige. DRotteñ, DRotteñ, mijn hefur giætt, og Meineñ bætt, þijn Myskun rijka, uñ mier hun fylge aa epter lijka.

Misserid er nu umliidid, eñ hid Naalæga tekur vid, þvi bid eg HErra hijre, ad mig leide þijn Hiaalpar Hønd, Hættulaust yfer Mein og Grønd, og Athøfn allre stijre. DRotteñ, DRotteñ, Ande þiñ ;ad Aundu miñe alltijd giæte, eñ Lijkameñ Eingla Lidsemd mæte.

Iñgaang bæde og Utgaang miñ, Aform og Hegdan sierhvørt Sjñ, Blessa þu Gud miñ goode, mier og miñe so stioorna Stiett, ad stunde eg hana vel og riett, i þiñar Forsiaar Floode. DRotteñ, DRotteñ,

tteñ, Leyd þu mig, uñ Luck-Stig, Fra Lasta-Boda, Virstu mig alltiid i øllu stoda.

Allt hvad eg giøre og giøra læt, Gud miñ Blessadur ad þvi giæt, So farnest farsællega, Reisur mijnar og Raada-Hag; Rædu og Tilsiand Noott og Dag, Añast þu alla Vega. DRotteñ DRotteñ, Laat ei granda, Illañ Anda, Arfleifd þiñe. Sijndu mier Myskun og Saalu miñe.

Leid þu mig Gud þañ vissa Veg, Sem vissa Ord þijn Guddoomleg, uñ alla Æfe mijna. Geim mijn i sañre Gudrækne, Gief þu eg so iñlæstur sie, I Eilijfa Elsku þijna. Drotteñ, DRotteñ, Lejfdu mier, Ad lifa hiaaþier, Og lijka deya, og eilijfa Lofgiørd uñ Allder seigia, Amen.

Þackargiørd fyrer lided Sumar, og Bænar Foorn uppaa komande Vetur, med sama Lag.

O Gud Heilagur Heilagur, Heilagur Gud og DRotteñ vor, Blessadur uñ Allder Allda. Þier offra eg nu Þacklæte, Þier offra eg nu Bæniñe, Þier vil eg gott Lof giallda. Gud miñ, Gud miñ, Skyllt er mier, Ad þacka þier, og þig ad prijsa. Upp upp mijn Harpa og Andleg Vijsa.

Lof sie þier Astar-Elskañ mijn, Eilijfe Gud, fyrer Myskun þijn, og veitta Velgiørd alla, Sem nu umlidna Sumar-Tijd, sijnt hefur þu mier, Heilleñ blijd, Og lietst mier allt vel falla. Gud miñ, Gud miñ, Mig hefur leydt Og Meinum eydt, þijn Mylldeñ rijka; Bevarad mig og blessad lijka.

Þu upplaukst þijnum Astar-Bruñ, Oped setter Naadar Afgruñ, miñ DNootteñ mier til Handa, þadañ kom mjer øll Þørseñ mijn, þvi prijsa eg nu Gjæsku þijn, Og vil þier Wegsemd vanda. Gud miñ, Gud miñ, Allt hvad er i Aumum mier, Þier einum uñe; Lof þitt sie jafnañ i mijnum Muñe.

Eñ hvad eg hefe opt og Praatt, aareitad þig a margañ Haatt, med Syndum, Haatign hijra, hygg þu ei ad þvi Herra kiær, hylia laattu og afmaa þær, Naada Blood DRottens dijra. Gud miñ Gud miñ, Bid eg eñ, Mig berer señ, aa Brioostum þijnum, Hafande Gaat aa Høgum mijnum.

Allañ mig DRotteñ Offra eg þjer, aa nu komande Vetre hier, og alla Æfe mijna, Geim mijn vid Verkum Glæpugum, geym mijn vid øllum Oførum, geym mijn fyrer Giæsku þijna. Gud miñ, Gud miñ, hvar eg er, og hvørt eg fer, og hvad eg giøre, skil alldrei vid mig Hyrder hijre.

Allt þad sem ecke þocknast þier, þad virstu taka i burt fraa mier, Vilia þijns vel so giæte; Eñ þad sem þier er þægelegt, og þienar til þiñar Dijrdar frekt, Gief mier þad Gud miñ sæte. Gud miñ, Gud miñ, Øll mijn Verk og Vegnan sterk, sem Maal og Miñe, Farsælest i þier ute og iñe.

O HErra

O HErra tak þad allt fraa mier, Er mier kañ ſnwa burt fraa þier, ſo ockur eingeñ ſkilie, O DRotteñ gief mier aptur þad, er mier kañ þier ad ſnwa ad, er þad miin Oſk og Wilie. Gud miñ, Gud miñ, tak mig mier, og mig gief þier, miñ HErra þijre: Eilijft Lof ſie þier DRotteñ dijre, Amen.

Bænar Offur, og Packlætis Offur uppaa Miſſera ſkipte.

Bænar Offur i Jñgaungu Sumars, Ton, A eirn Gud vil eg trwa.

NU ſkal eñ i Guds Trauſte, Jñgaanga nyañ Arſins Hrijng, Lijfſins Hertogeñ hrauſte, hafdu Gaat aa oſs allt um krijng. Ferſka Bleſſan Ferſkt Sumar, færa laattu oſs nu, Satans Araaſer aumar, allar forhindra þu, laat nya Naadar-Strauma, Rijkomna frioofga Tijd, Virdſt oſs vernda og geima, Veſælañ Jſlands Lijd.

Upphef þu Auguñ bæde, yfer þijn eigeñ Handa-Verk, gjefdu oſs Føt og Fæde, framleide oſs þijn Høndeñ ſterk, laat vel i voru Lande, Vijngard þiñ Blomgaſt hier, ſañre Chriſtne ſafnande, ſiaalfum til Dijrdar þier, klæd oſs Kirtle Riettlætis, Krijn Ared Frioofſeme, Utfo ſſande Agiætis, yfer oſs Naad þijn ſie.

Gylline Frideñ gooda, giefdu oſs eñ i Lande hier, af Jørdu Gras og Grooda, Gagn Siaafarins og Heilſu Kiør, Bleſſan og Andlegd alla, Andar og Lijkamans, oſs laattu eñ til falla, Abwum þeſſa Lands, ſijdañ i Naadum nioota, Næringar Lijfs og Auds, þa ſkal ei Pøckeñ Prioota, Paagu vors Daglegs Brauds.

Kongſins Tign ſtødug ſtande, ſiid þu DRotteñ hañs Rijkes-Raad, Frids og Frioofgunar Ande, Forſorge þetta Jſa-Laad, Kyrkiu-Valld Chriſteñdoomeñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fiør, lifande Lijfſins Lioomeñ, laat þad ſtioornaſt i þier, Jñgaang og Utgaang Maña, øll Verk og Ferda lag, Bw og Bygder Mañaña, Bleſſa þu Noott og Dag.

Alla Lands Yfer-Herra, Jñlæſtu þiñe ſtioornar Hønd, Eign og Embætte þeirra, og allar Saaler uñ Chriſteñ Lønd. Ey-Land þetta uñ-mwre, Almaattug Hønd þijn ſterk, oſs ſo hier eingeñ giøre Ahlaup nie Skiemdar Verk, laat þitt Velldis-Bod vera, vorn Skiølld aa alla Hlid, þa mun alls eingeñ þora, oſs ſyretta Fijngre vid.

J Stioorn og Umſiaa vorre, Ytre og Jñre Fridur ſie, Ytre i Høndlun hvørre, hiñ i Samviſku Rooſeme, eñ ſa Eilijfe Fridur, oſs giefeſt Himnum aa, Jñlæſter i hañs Ydur, aller verdum vier þa, Heill vor, Vernd, Lijf og Veria, vertu i Lande hier, ſo ſkal Sumared byria, ſañur Drotteñ i þier, Amen.

Pack:

Packlætis Offur i Utgaungu Sumars, Med sama Lag.

LOf sie þier DRottiñ dijri, Daga og Allda Stioor-neñ trw, Haa Sumar Tijmeñ hijri, hañ er kliaadur aa Enda nu: O hvad morg Edla-Giædi, oss veitti Naadiñ þijn, Einkum þad Andlegt Sædi, Ordid þitt sem hreint skijn, Klaar Trw med Kyrd og Fridi, Christiñdooms Medøl øll, Umsioon af Eingla Lidi, Eñ eingiñ stoor Slisa-Føll.

Med misg margfølldum Giædum, Myskun þijn Krijndi Sumarid, Feitleiki af Himna Hædum, hefur Jørdina aadropid, Land og Sioor Gagn og Grooda, Giesid hefur oss nu, Ahlaupi illra Piooda, Oss hefur fordad þu, Yfir- og undir-Sticttir, aasaa þijn millda Hand, J þijna Umsioon settir, Almeñelegt Tilstand.

Pier giørum Packir færa, Pijdi Fadir af Hug og Trw, Lof þitt eflist og Æra, vid allt þad sem oss veittir þu, Eñ hvad aa hvørium Deigi, høfum styggt Velldi þitt, Miñ Gud miñstu þess eigi, Misverkiñ øll gief kvitt, Laat oss ei Glæpa giallda, Giæsku streymandi Foss, helldur virdstu framhallda, Hiaalp og Naad samt vid oss.

Lof sie þier Fadiriñ frijdi, Fyrir þiñ Son sem doo aa Kross, Blessandi Land og Lijdi, Læsing Atviñu upplaukst oss, Fyrir Lijf og Lucku alla, Laan, Heilsu, Vernd og Fie, er þu lietst oss til falla, Æfinleg Dijrd þier sie. So skal Sumarid enda, Syn oss þig Naadugañ, Og virdst oss Veturiñ senda, Vægañ og Farsælañ, Amen.

Bænar-Offur i Iñgaungu Vetrar, Med sama Lag.

KOmiñ er kalldur Vetur, Komdu til med oss DRottiñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, añastu Maña Skapariñ, Ofridi, Illum Dauda, Olucku Lopt-Flugum, Ovina øllum Voda, Iñra Mañs Sturlunum, Hwngri, Strijdi, Hallæri, Hardindum, Dijrri Tijd, Forda oss, Fadiriñ kiæri, Fylgi oss Stioorn þijn blijd.

Giefdu oss goodañ Vetur, Giefdu oss Hagstæd Vedrafoll, Giefdu oss gott Adsetur, Giefdu oss Parsa Medøl øll, Añastu Eckiur allar, añastu Føðurlaussañ, añast þa aa þig kalla, añastu Vansærañ, Uñ oss þitt Ord ad læra, Uñ oss ad fordast Last, Uñ oss i þier ad vera, Uñ oss ad Leidriettast.

Blessa þu Bygdir Maña, Blessud Velferli laat oss saa, Blessada Braudid saña, Blessun Guds Orda uñ oss naa, Blessa vor Brioost og Siñi, Blessa vor Verk og Maal, Blessa vor Bæja, Kyñi, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þiñ Barna-Skara,

Blessadu Meñ og Hws, Blessa oss og Bevara, Blessade Gud JEsus.

Hersveit af Tignar Troone, Trwlega lꜳttu giæta vor, Sem oss ad øllu þiooni, so alldrei gaungum nein Slisa-Spor, Jñre og Ytre Fridur, Eining i hvørri Stiett, halldist oss eirniñ vidur, og allskonar Høndlan riett, Geym oss vid Glæpa-Føllum, Grandi Fꜳri og Neyd, sijdañ vr Eymdum øllum, J eilijft Sumar iñleid.

Packlætis Offur i Utgaungu Vetrar, Med sama Lag.

VEtur er eñ a Enda, Eilijft Lof sie þier Fader kiær, Pu lietst oss Luckn henda, Og lagder þad til, sem þurftum vær, þu hefur allt vort Efni, añast vid Fꜳri og Naud, Verndad i Vøku og Svefni, Veitandi Daglegt Braud, Varnad Voda og Føllum, Vedrum og Hwngurs Pijn, Afstijrt Stoor-Slisum øllum, og stodad vel Børniñ þiju.

Einginñ kañ yfervega, alla Blessan sem veittir þu, Andlega og Stundlega, ꜳ þessum lidna Vetri nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hagur, Hræring, Andleg good Kiør, Frañrꜳs og Fridar-Dagur Farsælldist oss i þier, Pu geimdir oss vid Grandi, Gafst oss þitt Eingla Lid, Yfir oss varst vakandi, og verndadir alla Hlid.

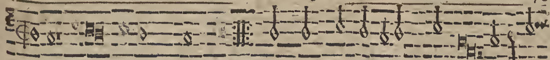
Packlætis-Offrid þijda, Pygdu nu af oss aftur ꜳ moot, Fyrir Ast og Asiꜳ blijda, Øll Velserli og Nꜳdar-Hoot, Einkum fyrir Son þiñ sæta, sendañ til Lausnar oss, þu lietst hañ Borga og Bæta, Brotiñ vor øll ꜳ Kross, J hønum allt hid gooda, oss veittir DRottiñ þu, Pier giørum Packir bivoda, Pad er vort Offur nu.

Hver kañ ad tiꜳ og tijua, Tegunder þiñar Velgiørdar, eda med Ordum sijna, alla Gnoott þiñar Myskunar? Auga þitt ad oss gꜳdi, Eyra þitt heyrde oss, Høndiñ þijn hiꜳlpa nꜳdi, Hiartad gaf Astar-Koss, O þu vor Hiꜳlpar Hella, Hyrdir og Geymare, hier og uñ Eilijfd alla, Æfiñlegt Lof þier sie, Amen.

A þeim Almeñilega Føstu og Bæna-Deigi, Sem, eptir Kongl. Majest. Hꜳloflegu Skickan, halldast ꜳ Arlega þañ Fioorda Føstudag eptir Pꜳska

Messu Upphaf, Konung David sem kiendi, edur þessi Psalmur.

Avi,

Avi, Avi, mig aumañ Mañ, Pañ hædsta Gud i HimnaRañ, hættlega Ad eg ei, þar vid Nei, seigia kañ.

mðg eg stygde hañ, mijn hroopleg Synd mier hratt i Bañ, mier hratt i Bañ.

O Gud miñ, Gud miñ, mig angrar þad, ad eg þijn Bod, og blessud Naad beint yfertrad, Heimsins Vilia hylltest ad: Hvad er forþient nema Vijtes Bad? Eilijfur Drotteñ aumka þu þad, aumka þu þad.

Gief Naad, Gief til Naad, Grædare miñ, So giete sig bætt, Og braatt vid riett Prælleñ þiñ. Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilögum Anda i hvørt eitt Siñ, Dirdlegur heyr mig DRotteñ miñ, DRotteñ miñ.

Eja, Eja, Eg þar mig gled, Af þvi nu, Ad mijn Trw, Hun fær sied, Fyrer Saal mijna er sett i Ved, Sonarens Pijna og Dandi med, Riettlega ber eg þvi Roosamt Gied, Roosamt Gied.

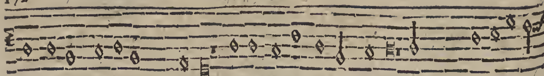
Eg fiñ, Eg fiñ i Heime hier, Huggun ba, Sem høndla maa, Ei neirn af mier, Lijknar Bruñur og Lijfsins Kier, Leyst hefur mig til Handa sier, Þijde JEsu, Pad þacka eg þier, þad Packa eg þier.

Lausnare miñ, Lausnare miñ, Pu leidst a Trie, Langa Neyd, Og saarañ Deyd, fyrer Synda Ve: Lof þitt alldrei ligge i Hlie, Laate þad hvør Tunga i Tie, Uñ allar Allder Æ svo sie, Æ svo sie.

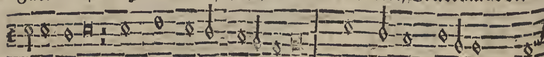
Þar næst Kyrie=eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

Sijdañ snijr Presturen sier fram, Seigiande: Drotteñ sie med ydur, etc. Collectañ epter Gudspialla Bookeñe: O Naaduge Gud, Myskunsame kiære Fader, etc. Pistilleñ Esajæ 55. Leited Drottens medañ hañ er ad fiña, etc. A mille Pistels og Gudspialls þeñañ Ps lm:

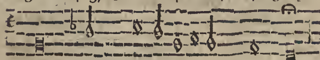
Fader

Fader vor sem a Himnum ert, oss hefur øllum boded hert, Brædrum ad vera

og bidia þig, Bæn vor þvi er þier þægelig. Hialp, so bidium af Hiartans

Root, Huglaust ei tale Tungan fliot.

Helgist þitt Nafn O HErra kiær, hrein Ord þijn gief ad høfum vær, Og heilaglega lifum hier, lijka sem þijnu Nafni ber, vid Fals-Kieñingu oss vernda þu, vieludu Foolki aptur snw.

Til vor komi nu Rijki þitt, og halldist sijdañ Æfeñligt, sa helgi Andi sie oss hiaa, sijnar Gaafur laati oss faa, Brioot Diøfuls Valld og Heipt i Heim, Hlijf þiñi Christni fyrir þeim.

Verdi aa Jørdu Vilie þiñ, Eins sem aa Himne hvørt eitt Siñ, Hiaalp oss i Neyd ad hafa Þol, Hlijdnum ad vera i Sælld og Kvøl, Holldz og Bloods Gyrndir hept og brioot, hvør þijnum Vilia giøra aa moot.

Gief oss i Dag vort Daglegt Braud, DRotteñ bæt alla Lijfsins Naud, Hlijf oss ætijd vid Ofride, Upphlaupum, Soott og Hallære, So ad vier høfum vænañ Frid, Vijl og Agyrne skilunst vid.

Forlaat oss vora Søk og Synd, So hun ei hrygge vora Lund, Sem giarnast þeim tilgiefum vier, giørdu oss moot og styggdu hier, Laat oss vid alla liwsa skaast,

lifa

lifa i Samlyndi og Ast.

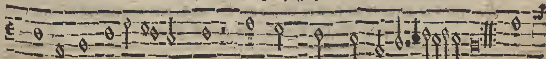
Ei leid þu oss i Freistini iñ, Pa oss aasækir Ovinuriñ, a Vinstri og a Hægri Hlid, hañs Svik ad standast veit oss Lid, med Heilags Anda Hiaastod mest, Og hreinni Trw, vidbwnir best.

Fraa øllu Illu oss frelsa þu, Faarleigir Tijmar eru nu, Leys þu oss fraa Eilijfum Deyd, og hugga oss i sijdustu Neyd, gief oss þa bæga Hvijldar Stund, Hønd þijn taki vid vorri Aund.

Amen, so verdi, wtþijdist, ætijd styrk oss i Trwñi mest, so ad alldregi efum vier, um hvad nu høfum bedid hier. Uppaa þitt Nafn og Ordiñ trw, Allir seigium vier Amen nu.

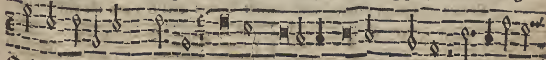
Þar epter sie pronuncerad Gudspialled, Matth. 3. Capitula, SVO GJORED NU VERDUGA AVOXTU YDRANENNE, etc. Sijdañ: Nu bidium vier Heilagañ Anda. Ad þvi end udu geingur Presturen i Predikunarstoolen, og wtleggur Pistilen, og strax þar epter les hañ af Predikunarstoolnum þa Bæn, Sem til er giørd, ad hvørre Endadre, sijngest Litaniañ øll. Þar epter Pronuncerar Presturen standande aa Kniaanum, fyrer Altarenu, Versen: Vier høfum Syndgast med vorum Forfedrum, etc. Med Veniulegum Bænum og Collectum.

Sijdañ sie sungen þesse Psalmur.

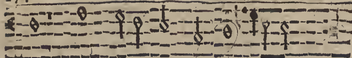
A þig alleina JEsu Christ, er mijn Von hier i Heime: Fraa

Hlijfd þijn giører mig hoolpeñ vijst Hiaastod añare eg gleyme. og

Þadverdu var eingeñ saa, Sem kvittad faae mig Kvølum fraa, Kalla eg þig

aldrei helldur fædast maa,

aa, Hiaalp þiñe laat mig HErra naa.

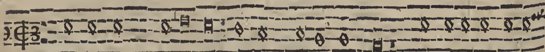
Mijn Synd er þwng, og þo misg morg, Preinger þad Hiarta mijnu, frelsa mig vid þad Faar og Sorg, Fyrer þiñ Dauda og Pijnu. Vid sialfañ Fodur mig saattañ giør, Sem fyrer mig ei þyrmde þier, vid Synda-Klif þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, Lijkt sem þu virdtest lofa mier.

Gief þu mier JESU Grædare miñ, Glovande Trw og hreina, So ad eg Naard og Sætleik þiñ, Saañlega mætte reyna, Ollu framar ad elska þig, Og Naaungañ sem sialfañ mig, Ad Framfør mijn sie Fridsamlig, Forda mier Heliar-Stig, Laat Diøfla Gyrnd ei gledia sig.

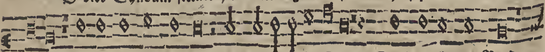
Heidur sie Gude aa Himna Tron, Hædstum Fødur alls Gooda, Og JEsu Christ hañs Sæta Son, Sem leyste oss fra Voda, Helgum Anda med sama Sid, Sem ætijd veiter Christnum Lid, Ad Ast og Trw oss auke vid, i þessa Heims Tijd, Sijdar eilijfañ eignunst Frid.

Hier eptir snijr Presturiñ sier frañ og Blessar yfir Søfnudiñ, med Veniulegri Blessan.

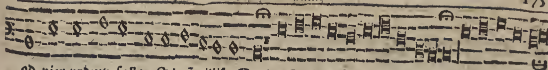
Epter Blessan maa siingia þeñañ Psalm.

O vier Syndum settner, med saarlegt Glæpa Strijd, þar iñe vier erum

gietner, og fædder hvoria Tijd, Leidde yfer oss aka, þa Eymd og siuoru Neyd,

ad vier yrdum falla, J þañ eilijfa Deyd. Kyrieeleeson, Christeeleeson, Kyrieeleeson.

Ur þeim Daudans Drooma, dugdu eingeñ Verk, oss aptur burt ad koma, uñ Os var Syndeñ sterk, eñ þad vier leyster yrdum, og er þad Trwañ mijn, Guds Son hlaut þa hørdu, Heliar lijda Pijn. Kyrie-eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

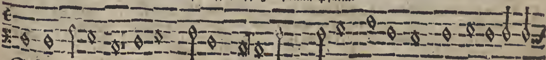
Ef komeñ ei Christur være, kiærstur i þeñañ Heim, og ecke a sier bære, Eymd i Mañdoom þeim, nie vegna vorra Synda, viliugur Lijfed mist, vier hefdum vered a Enda, æ fordæmder vijst. Kyrie-eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

Soddañ mestu Millde, og minwka Fødurs Naad, sem utañ alla Skylldu, oss hefur Gud tiad, i Christo Syne sijnum, er sig liet negla a Kross, til hardrar Heliar Pijnu, eñ Hialpar øllum oss. Kyrie eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

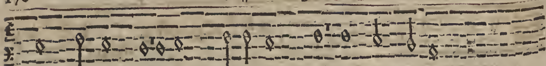
Pad skal oss Hughreysta, moot hvørre Synd og Deyd, og Ottast aungvañ Neista, af illre Vijtis Neyd, þvi Skøm og øllum Skada, skilder ervum nu fra, Fyrer Blood JEsu blessada, vors Broodurs Himnum a. Kyrie-eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

Par fyrer þrællt skulu losa, og þacka aller Meñ, Fødur og Syne a ofañ, og Anda helgum señ, og bidia hañ vilie oss vijkia, Vielum Diøfuls fra, so hañ meige oss ei svijkia, Guds seta Orde fra, Kyrie-eleeson, Christe-eleeson, Kyrie-eleeson.

Par sem halldeñ er Aptan-Saunaur edur Kvølld-Predikun, a þessum Deige, skal fyrst syngia þeñañ Psalm.

Tak af oss Fader, of þwnga Reide, og Hyrting harda, hægre lat verda, so ad

Hefndar Efnum, ei mætum svo jøfnum, sem Sekt til søfnum.

Ef Nefsijng rietta, raung Verk vor hitta, hvør stendst so strijda, Strøffunar Kvøl ad lijda? Hefndar Hrijsed reida, hratt kyñe eyda, Bygd Heimsins breida.

Siæ þvi Vægd vorum, Vondsku Hættum storum, og læt Riette lijka, Lijkn þijna fylgia rijka, samt mæ sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn Eilijfa.

Heimsins heills Smidur, þvi ert þu so reidur, Ormum Ohreinum? Efne vort vier greinum, Kveik spillt, Moor Molldar, og Myrkur Veralldar, Fet-Torfa Folldar.

Fedra Sekt Forna, Fleckar oss borna, veikañ vorn Huga, Viel Hollds vors þræbuga, Mañs Neyd so stœkre, Sioon þijn adhiœkre med Myskun miœkre.

Læt Christs Koronu, Kross, Nagla og Pijnu, Bønd, Beyskañ Dauda, og Blooded hañs hid rauda, midt mille standa, Mergdar vorra Synda og Handar Hegnanda.

Gøfugt Guds Smijde, Gløtun ei nijde, Lausnar Pijsl ljoosa, læt ei vera Gagnlausa. Dijrst Vatn og Dreyre, DRottens Brioosts hier vere, Lausn Synda Saure.

Heill þa helgasta, halldast lættu fasta, oss Christnum øllum, æ þig nu af þvi køllum, Eirn Gud og Preñe, i Hætignæñe, Heims HErra sañe, Amen.

Hier epter skal sijngia þeñañ Psalm, med Lag, Nu bidium vier Heilagañ Anda.

HEilagañ Anda-ækøllum nu, og bidium hañ helst um rietta Trw, ad vernde oss og geime, um Æfe vora, og wr aumum Heime, i Fride læte fara, Kyrie-eleeson.

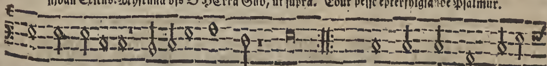
Þu Helgasta Lioos, Uppliooma oss hier, ad allina JEsum þeckium vier, hiæ þeim Lausnara vorum, læt oss blijfa, sem fylger oss, ad førum i Fødurland eilijfa, Kyrie-eleeson.

Þu sæta Ast, send oss þijna Naad, so uppkveikest i oss Kiærleiks Daad, ad af Hiarta hreinu, hvør ødrum uñe, i Samlynde einu, og Frid blijfa kyñe, Kyrie-eleeson.

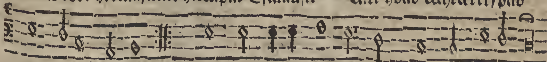
Þu Hædsta Huggun i allre Neyd, Hiælp oss so ei hrædumst Smæn nie Deyd, og Trw alldrei breste, i vorum Huga, nær Ovinur veste, vill oss Sijdvierbuga, Kyrie-eleeson.

Sijdañ geingur Presturen i Stooleñ, og predikar wt af tilsettu Evangelio, Matth. 3

Epter Predikun lesest Bæneñ, eins og i Haamessuñe. Sijdañ sie sungeñ sw stutta Litania: Tak af oss sæte HErra, etc. Med Veniulegum Versum og Collectum, hvar uppaa fylger Blessuneñ, og sijdañ Exitus: Myskunna oss O HErra Gud, ut supra. Edur þesse epterfylgiande Psalmur.

A Gud alleina, eg hefe sett mitt Traust. Ønd, Lijf mitt, Æru, og
Hañs Orded hreina, mier hiaalpar Efalaust: Allt hvad aahrærer, þad

Aform eg þier fel, Gief og giøre færa, þier Gud Immanuel.
unter þu mier vel,

Hvad Satans saaru, Svik hafa rænt fraa mier, I JEsu klaaru, Undnnum Lagfært er, vijst vil þvi giefa, I Valld þitt JEsu mig, Þu ert aan Efa, mijn Ast Oraskañleg, medañ maa eg lifa, mier une eg vid þig.

Þier laat mig þioona, Þu miñ HErra og Gud, Trw Hiartans hreina, hafande um þijn Bod: nær Heimur hatar, hrekur og stuggar vid, og Eymd eg rata, mier auktu Þolgiæded; fraa Glaum þeim er glatar, þu greid miñ Veg, Eg bid.

Þu mig Hughreister, i hvørskyns Sorg og Neyd, sem so dijrt leyster, med saarre Pijnu og Deyd, ad audnast meige, mier i þier Huggun best, og miñast eige, mitt Angur, Sorg nie Brest, þa sætt Lof seige, og sijng med Eingla Raust.

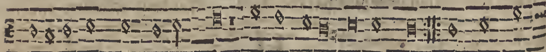
O JEsu froome, mijn einka Roosemd, veit, ad eg ei kome, I Ovinaña Reit, Leys mig fraa Mædu, og med þier leid þu heim, send Hiaalp af Hædum, þa

hied=

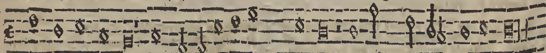
hiedañ fer, og geym; Og gled med Giædum, J Guds Jerusalem.

Þar þa ad bliifa, hiaa þier med Vegsemd hær, Og Diird Eilijfa, Med Einglum DRottens sæ. Lææt mig og læra, ad lifa i Eymdar-Dal, so hepp-nest ad heyra, þitt hiirlegt Astar-Tal: Kom Barn mitt kiæra, J Kongsins Brwdkaups Sal.

Eirn Bæna Lofsaungur i allskyns Neyd og Offooknum Christneñar, og einkanlega i moote Tyrkianum, hvarn Ungdoomureñ ætte lijka ad læra og ydka, so ecke falle wr Miñe, had Raan sem skiede hier i Lande, af Tyrkians Ahlaupum, Añõ 1627. Maa siingia Stundum pro Exitu aa Bænadogum, epter þvi sem Tiideñe hagar.

Eilijfe Gud vort einka Raad, eirn Fader og vor HErra. Lijknsamur oll Christneñ bidur um þijna Naad, aa sieadu Hørmung vora.

til vor lijter þu, Løstu vora so þeckium nu, og kyñum Ydran giøra.

Syndgast høfum hier miøg aa moot, margviislega um Æfe, med Drambe, Hatre, Heipt og Bloot, Heims Gyrndum og Saurlijfe, Fie-Draatt, Agyrne, Fals og Ploog, framed høfum med Lygd og Roog, Ei finst sa aumum hlijfe.

Helgust Ord þijn vier høfum smaad, høfnudum þau ad geyma, Astverka þiña ecke gaad, yfer oss vard þvi koma, Vøndur þiñ stoor og Hyrting hørd,

hørd, hvar med þu straffar þijna Hiørd, a þess-um Esjta Tijma.

Myklar Soottir i mørgum Stad, Mañ-Fiøl-da slooran Deyda, Dijr-Tijd geingur og Aureygd ad, aumlega Foolkid neyda, Tyrkians Ofrijki a-fram fer, asækir oft med griñum Her, og kiepp-ist Christni ad eyda.

Eingiñ Madur þad þeinkia ma, þiñ Vønd rannglega hlíootum, forskulldad hefur Hyrting þa, hvør vor, med Syndum liootum, sw Refsiing þijn af riettum Doom, Rangliæti voru makleg kom, þvi Bod þijn jafnañ vier brootum.

Af þvi vor Fadir eiñ ert þu, ei vilium fra þier falla, helldur Eflaust af Hug og Trw, Hia-stod þijna akalla, flijā til þijn med fullri Von, forsma þu alldrei vora Boon, þu verndar þijna alla.

Sæti HErra þijn Giæska good, gleymi ei Christni siñi, vernda oss þijna veiku Plood, vor Eymd sie þier i Miñi, ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veitir oss ecki Lid, so Tyrkiañ sigra kyñi.

Þu hefur frelsad fordum Tijd, Foolk Israel wr Voda, þa Ovinir uppvøktu Strijd, silldu þad ad-deyda, Josua, David, Ezechia, og fleirum ve-ittir Lidsemd þa, sem Ritning vottar vijda.

Eñ þa Lijdur þiñ ysdi þig, med allskyns Synd-um sijnum, heydrudu Skwrgod Heldinglig, hafn-adi Lærdoom þijnum, þa brautst Her-Foolk a þei-rra Lond, þyrmdi aungvu med griñri Hond, slog þad med allskyns Pijnum.

Ef þeir sneru st aptur til þijn, þa Anaud holldu mesta, og gyrtust Hialp af Hiarta siin, Hia-stod liest þoo ei bresta, þu leystir þa af þwngri Kvøl, þeirra Ovini sloost i Hel, Foolk þitt fieck Hugguñ besta.

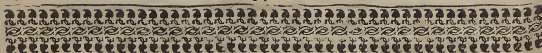
Kiæri Fadir þig kollum a, Kvøl hørmuleg oss grætir, Hialpa og eingiñ añar ma, utañ þu HErra sæti, fyrirgief þu oss alla Synd, Ovina Valldi fra oss hrind, Neyd vora Raad þijn bæti.

O Gud vor Fadir eilijst, a vorar Bænir he-yri, komi til Hialpar Christneñi, kvitta af Of-sooknum giøri, Fyrir JEsum Christ hañs sæta Son, sem oss forþienti Naadar Von, Hlijfd og Hiastod oss veri.

O JEsu Guds Son Eingietiñ, ei gleym oss Christnum þijnum, fyrir Heatign og Heidur þiñ, Helgañ-Mañdoom og Pijnu, fyrir þitt Blood og dijrañ Deyd, DRottiñ leys oss af allre Neyd, og fra griñum Ovinum.

Heilagi Andi HErra Gud, af Hiarta a þig kollum, wr hættum Kvølum, Hrygd og Neyd, Hialpa oss Christnum øllum, Ovini vora yfirviñ, upplijs og blessa Lijdiñ þiñ, so alldrei fra þier føllum

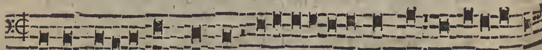
O Þreñing heiløg, HErra eirn, hugga nu Christneñdoomeñ, Gud Fadir Son og Aude hreirn, ei laat oss hrædast Heimeñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, uñ Alldir Allda, Amen.

Nockrer Hymnar / Psalmar og Lofsaungvar /

A þeim sierlegustu Hatijdum, Lijka aa Kvølld og Morgna, Utañ Kyrkiu sem Jñañ.

Um̃ Joola Tijmañ.

Nu kom Heideña Hiaalpar Raad, Helgasta þetta Meyar Saad, undarlegt virdtest

øllum Heim, ad Gud villde so fædast þeim.

Ei af Hollde nie Bloode Mañs, helldur Guds Krapte og Anda hañs, Ord Guds eirn Madur orðeñ er, Avøxtur Lijfsins bloomgast hier.

Lijf eirnrar Joomfrwr Oliett var, Okreinkt ad Meydoom Þwngañ bar, af Dygdum lioomar eins og Sool, Og var Gud þa i sijnum Stool.

So gieck hañ fram̃ um̃ Svefn-Hws sitt, sem var Konglegum Sooma prijdt, Sialfur Gud og eirn sañur Mañ, siina Leid fws ad ferdest hañ.

Af Fødurnum wtgeingeñ er, aptur til Fødurs hiedañ fer; Allt til Helvijta ofañ stie, upp þadañ aa Guds Hasæte.

Fødurnum jafn ad ællu er, aa sier Hollds Sigur-Merke ber, leggiande a sitt eigid Valld, Eymder vor-

at

ar og veika Hölld.

Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos nijtt giefur oß Nootten hans, Eckert Myrkur bad kefia kan, Christen Trw bijr vid Liooman han.

Hæðstum Gude sie Heidur og Dijrd, Hans Syni Lof og Packargiørd, Heilögum Anda sie æ og nu, um Allder Allda Virding su, Amen.

Annar Psalmur um Holldgan og Hijngadkomu HErrans Christi, med sama Lag.

AF Adam er um allan Tijd, a voru Hollde Bølvan strijd, Til Dauda Saal og Ande er saar, Saklaust eckert a Manne var.

Oß hafde saangad Ogna Neyd, Yfer oß riikte Synd og Deyd, J Fordæmingu fiellum vier, Kanst eingen Boot hiaa nockrum hjer.

Pa leit Gud yfer allt Kyn Mans, Ef nockur giørde Vilia hans, Han villde eirn sier hollan saa, Holldlega Men alleina saa.

Pvi Lijf og saulegt Sakleyse, Sæmd og Uppruna Riettlæte, J Adam høfdum aller mist, Af hvørium komner vorum vijst.

Pa han so leida Løstu san, Læknıng aungva nie Hiaalpar-Man, A sijna stooru Elsku leit, ad øll hans hielldest Fyrerheit.

Mællte, Eg vil Myskuna þeim, min Son wtgiefa fyrer Heim, Ad Heill þeirra og Hiaalpræde, Huggun og Saalar-Lækning sie.

Abraham og Afkvæme hans, Og David soor han Eyd til Sans, Pan Sonen hiet ad senda þeim, sem leyste allan Lijd um Heim.

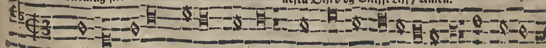
Spaamønnum var su Vitran giørd, vijda wtbreidd uſt þeirra Ord, Fiølda Konga og froman Lijd, sijste þar epter laanga Tijd.

Lijkamlega sem lyste þa, Lijka þo han ei mætte sia Pa Trw høfdu þo i Hiarta traust, Han munde frelsa þaa Efalaust.

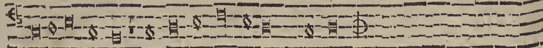
Sem komed var þeim Alldre ad, Af hvørium Jacob hafde spaad, Davids Ætt-Manne einum þa, Er Trwlofud Mey Maria.

Af hennar Meydooms hreinu Bloode, Himnesti Guds Krapturen goode, skoop Barn-Helgasta Heimej, Hiaalp, Naad og Myskun er hiaa þvi.

O JEsu Lijfs Avøxtur hreirn, aan Synda ert þu gieten eirn, Veit þu oß Blessan, Heill og Hlijf, Himneska Dijrd og Eilijft Lijf, Amen.

Skaparen Stiarna HErra hreirn, hvor Trwudum ad lijser eirn, Christe sem all-

allañ leyster Lijd, Lijknsamur vorum Bænum hlijd.

Mædde þiñ Hug su mesia Neyd, ad Mañkyn fiell i eilijfañ Deyd, Vesæla leyster Verølld þa, Vægd og Lækning lietst auma faa.

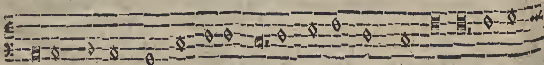
Pa Kvølldc Heims var komed nær, Køm af Salnum Brwdgume skiær, af Jomfrwr Lijse saa HErra hæar, Helgust Mooder var Meyan klaar.

Hañs dijrstn Vallde hneygia sig, Hnie allrar Skiepnu audmiwklig, aa Himne, Jørdu og Helvijte, Hañs Vilia øllum hlijdeñ sie.

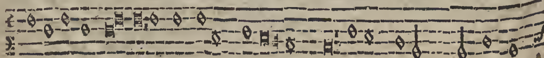
Allt hefur hañ med Orde skapt, Edle giefur þvi Lijf og Krapt, Epter sijns Vilia Setninge, so hañ af øllum þecktur sie.

Helgaste JEsu heyr oss nu, Heimeñ ad dæma kiemur þu, Vardveittu oss aa allre Tijd, Illgiarna Diøfuls Vielum vid.

Gudi Fødur og Syni sie, Søñ Dijrd Heidur ad Eilijfu, Og helgum Anda sem huggar traust, Hvad uñ Alldir sie Endalaust.

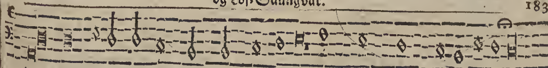

Af Fødurs Hiarta Barn er bored, Eingieteñ Guds Son er þad, ad Upp-

hafe er til kiøred, ad veita Heime Lijf og Naad, i øllum Hlutum allt hañ

jaatum

jaatum, i Glede og Hrygd þvi Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

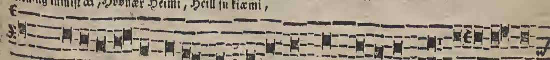
Méy su Heilog vijst mun vera, Mañ slijkañ i Heimiñ bar, hvør kañ skilia og kuñgiøra, Kraptur og Naad su hvilijk var? Syni og Moodur, Mesti Heidur, Gafst af Hæd, þvi Gudi sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Valld og allir Einglar biooda, Ædst Lof Fødur Himnum aa, So skal og af Hiarta hliooda, Heimur uñ Guds Elsku þa, Mestu Milldi, veita villdi, Gaf siñ Son, þvi Gudi sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Uñ þañ Spaameñ allir seigia, Ad hañs Komu gyrntust siaa, Hvørra Osk og Hiartans Trega, heilog Ritning miñist aa, Hvønær Heimi, Heill su kiæmi, Sem feingum nu, þvi Gudi sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

Elldri Meñ og Yngri lofid, ætijd Gud med Hug og Raust, Jñgaang Himna opiñ hafid, og erud kvittir Efalaust, vid Eymd stærsta, eignist hærsta, Dijrd og Naad, þvi Gudi sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.

O! ad vier þa Elsku þecktum, Oforskulldad Gud oss gaf, ad hañs Bod og Vilia vøktum, Vorum Syndum lietum af, J Lijfi og Dauda, DRottni hlijda. Hañ hiaalpi oss, Og hønum sie, Hærst Lof Heidur ad Eilijfu!

Christur allra Endurlausn og Von, af Fedur Guds Eingleteñ Son, fyrer Upphaf

Eirn fæddest hañ, Framar þad eingen seigia kañ.

Geysli Fødursins ertu og Lioos, Eilijf Von øllum giefiñ oss, Giættu blessadur ad Bænum þeim, bidur þiñ Lijdur uñ allañ Heim.

Miñstu eflandi Aund og Frid, ad Sakir vor i fyrri Tijd, af hreiñi Jomfrw hingad barst, Holds Mynd vorri þu skrijddur varst.

Hætijd vottar hier þessi þad, hvørt Ar kiemur oss eitt Siñ ad, øllum Heimi ein Hiælpiñ trw, af Hæsæti Fødurs varst sendur þu.

Himiniñ, Jørd og hier med Sioor, hvør Skiepna i þeim smæ og stoor, Fagnandi syngi sætlegt Lof, ad Son siñ Gud i Heimiñ gaf.

A Fædingar Hætijd ad færa hier, Fagnadar Lofsaung skylldugt er, oss sem hefur þu biargad best, med Bloodi þijnu Endurleyst.

HErra JEsu þig heidrum vier, Hvør af Meyuñi fæddur er, med Fødur og helgum Anda, øllu stiornandi æn Enda.

Eirn Lof-Saungur, Med sama Lag.

FØdursins Tygnar, lioomandi Lioos, af Lioosi Lioosid færdir oss, Lioos Lioossens og Bruñur Byrti kiær, byrtandi Dagiñ Dagur skiær.

Oss upplijsi hin sañna Sool, sem Æfiñlega lioomar vel, og Guddooms Anda Geyslañ siñ, giefandi i vor Hiørtu iñ.

Fødur þig nefnum fegner vier, Fødur, hvørs Dijrdiñ eilijf er, Fødur, sem besta Blessan gaf, Byrde Synda oss lietti af.

Athæfi Heilagt efli sæ, Ædi Diøfulsins hryndi fræ, og Prautir allar þverri brætt, Poliñmædiñar styrki Mætt.

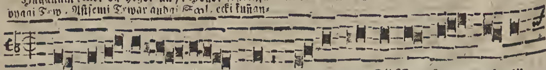
Hugañ, am rædi og hegdi nu, i Holldi skiirlijfu byggi Trw, Ástsemi Trwar audgi Sæl, ecki kuñande Flærd nie Tæl.

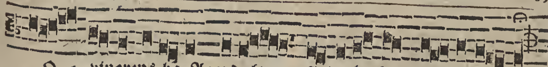
Christur veri vor Sadning sæt, sie Trwañ og vor Dryckiañ mæt, Tællaus sw Andans Giefiñ good, Gledie mest jafnañ Christiña Piood.

Daguriñ lijdi oss allvel af, Ydran lijk sie vid hañs Upphaf, Middeigi Trwiñ myndest vid, Merkingar Hwmsins fordunst Sid.

Færist Daguriñ fagur uñ Heim, Fylgium Lastvarir Skilning þeim, med Fødur Sonuriñ allur er, allañ Fødur hefur Ordid i sier.

Gud Fødur allir heidrum hier, hañs einka Son og dijrkum vier, Med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud æn enda.

O = vinarens þa Anaud þver, Endurlausnen vard Openber.

Esajas hvad orti fyr, Af Meyuñi framkom þar, Eingill DRottiñs þañ Bodskap bar, Af blessudum Anda fullgiørt var.

Af trwudu Sædi Maria Mær, medtook Ordid DRottni kiær, hvørn allur Heimur ei halldid fær, Hañ bar i Lijfi Meyañ skiær.

Bloomgast Root Jesse saña su, So eirniñ friofgast Vøndur nu, Avøxtiñ tiedi Oliett Frw, Obrugdiñ Mey var Moodir þo.

J Jøtu liet sig leggia hañ, sem Lioosid øllum fyrstur fañ, med Fødur skapadi Himna hañ, Hvørn Moodir Reyfum vafdi Mañ.

Hañ sem Løgmaalid Heimi baud, Hvør eirniñ setti þau Tiju Bod, eirn Madur sialfur giørdist Gud, gieck undir Løgmaalsins Anaud.

Adam saurgadi Elldri flest, Adam Nije þad þvodi best, Metnadur hins hvad læckadi vest, Hoof Lijtilæti þessa mest.

Veittist øllum Lijf, Lausn og Trw, Lidiñ Noott, Sigradur Daudi nu: Kom hijngad Piood, so trwir þu, ad Gud fæddi Maria Jomfrw.

Dijrd verdi jafnañ DRottiñ þier, sem af Meyuñi fæddur er, med Fødur og helgum Anda hier, hiedañ af og um allar Allder.

Eñ þa eirn Lof-Saungur, Med sama Lag.

ORd Himneska wtgieck til vor, Af Fødur fyrr sem gietid var, Hvør Sonur oss til Hiaalpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

Lijs þu upp DRottiñ dapra Lund, J Daad Astar þiñar verdi brend, Ad allri mætti sviptast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

Alla ad dæma aptur ser, eingiñ Hugur þig dulid fær, Afbrot ressandi riett sem ber, Riettlaatum hlijfir Kongur kiær.

Vægd sia oss um þad Gialld og Grand, Sem Greidsla er makleg vorri Synd, Med helgum þijnum Lijfsins Land, leid þu oss prijdda þiñi Mynd.

Søñum Fødur, og Syni mest, Sie Lof, Dijrd, Heidur, Velldi Traust, og helgum Anda sem huggar best; Hvad um Alldir sie Endalaust.

Aññar Lof-Saungur, Med sama Lag.

AF Fødurnum Son Eingietiñ, J Heim oss fæddi Jomfrwiñ, Skijrn med Kvøl siñi helgar hañ, Hvorn eirn so fædir Christiñ Mañ.

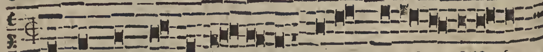
Hædstur Guds Son af Himnum sie, Hollds My-nd skrijdde sig Mañlegre, Skiepnu med Dauda Frel-se hañ, Føgnud Lijfs eilijfs øllum vañ.

Lausnari vor þad þiggium vier, Þijn Naad yfir oss komi hier, J Hug vorn gief þitt helga Lioos, Hreina Trw þar med auk i oss.

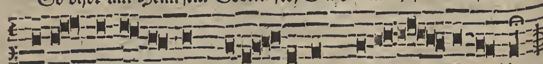
Vor DRottiñ jafnañ vert oss hiaa, Villu og Myrkre frels oss fraa, af oss Saur allra Synda þvo, Saal vorri veittu Lækning so.

Pañ aadur komiñ vitum vier, Verølld ad dæma aptur fer, Kongur vor þijna valda Þiood, Verndi þijn Naad og Milldiñ good.

Heidur, Lof, Dijrd sie HErra þier, af hreiñi Mey oss fæddur er, med Fødur og helgum Anda, um allar Alldir aan Enda, Amen.

So vijdt uñ Heim sem Sooleñ fer, Siñ Liooma ytst uñ Alfur ber,

JEsum eirn HErra jaatum vier, sem Jomfrw Maria fædde hier.

Heims Skapari og HErra eirn, Holldi klæddist sem aumur Sveirn, so leysti Holld med Holldi hrein, ad Hiaalplaus ei væri Madur neirn.

Hrein Moodir medtook Helgast Bloom, Himneskt Guds Naad til he-iar kom, Lyst Jomfrwr bar þañ Leyndardoom, lijkleg var ei su Gaafa froom.

Meyar Hiarta Hreinlijfi prijdt, hier vard Guds Musteri nijtt, uñ Hollds Tilverknad hrein og hvitt, Hun Gaat af Ordi Barnid sitt.

Sæl Maria fæddi Soniñ þañ, Sañast Gabriels

Ord

Ord nũ hañ, J Moodur-Lijfe Lausnarañ, luktur Johañes þeckia kañ.

Hædste Kongur i Heye laa, hafnade ecke Stalle þa, litla Mioolk þyggur siaalfur saa, sem fedur eirneñ Fugla smaa.

Af þvi fagnar øll Himna Hyrd, HErra þeim sijngia Einglar Dyrd, gløgt byrtest þeim sem geymdu Hiørd, Gud og Skapare alls aa Jørd.

Heidrum med Muñe Hug og Trw, HErrañ vors Fæddañ af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aau Enda halldest Lofgiørd sw, Amen.

Lof-Saungur wt af Fædingu Christi, epter Gudspialls Historiuñe.

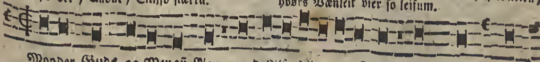
Ton, J Dag eitt Blessad Barned er, etc.

HAtijd hædst er halldeñ sw, Himna Kongs Tilkoma, af Meyar Lijfe Lausnareñ nu, liet sier Fæding sooma, Daasamlegur er Sveirneñ sa, Sæmdum prijddur mest sem maa, J Mañdoomlegum Hætte, allt er hønum Onijtt hiaa, Aungvum vinst ad seigia fraa, hañs Guddooms Dijrdar Mætte.

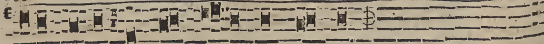
Guds Son kom af eirnre Mey, Eins og Roos ber Lilia, Mañs Naatturañ orkar ei, Atburd þañ ad skilia, Af Frw Maria fæddur er, þañ fyrer Upphaf jaatum vier, Skapara Heims og HErra, Moodur-Briooft hañ metta hier, Mioolk Skijrlijfis sem þo ber, Alldur, Eilijfd stærra.

Sooleñ skijn i giegnum Gler, og giører ei Spilling neina, fyrer og epter Fæding er, Ospillt Meyañ hreina, Sæl var hun sem Sæmd þa fieck, ad soddañ Barne Oliett gieck, og Gud i Heimeñ fædde, heppeñ Briooft, Preñingu þeck, þañ til lietu Mioolkur-Dryck, sem sialfañ Gud vel sadde.

Hyrdar vøktu heila Naatt, Hiardar siñar giæta, Eingell Guds þeim byrtest braatt, bodar Glede sæta, Boreñ er Kongur Himna hreirn, J hørdum Stalle liggur Sveirn, Vafeñ i vondum Reifum, Sa er DRotteñ Einglakirn, Adams Barna finst ei neirn, hvørs Vænleik vier so leifum.

Mooder Guds og Meyañ skiær, med Lijfe þijnu huleñ var, þañ Heims Vijdo

ei halldeð sær, hañ giordest Madur Guðs Son kiær.

Sonar Guðs en saña Trw, Synder Veralldar leyste nu, Hier med veitte, Heilog Frw, Hrein Mey Oflecku𝔡 værer þu.
Milldasta Guðs Mooder hrein, Medal Kveña ert blessuð ein, barst i Heim hañ sæta Svein, sem græder oll vor Andar-Mein.
Guð vorn Foður heidrum hædst, hañs Syne JEsu Dijrð sie fædst, Og Heilogum Anda næst, Eiliist Lof sie þier Pre𝔦ing ædst.

Uñ Holldgan og Fæding HErrans Christi, wt af Guðspiallsins Historiu. Vid Lag. Hatijd hædst er halldeñ sw.

JOmfrw Maria Oliett var, a Augusti Tijma, Heiteñ Guðs og Helgar Spaar, Hlutu fram ad koma, af Keysaranum wtgieck Boð, uñ allañ Heimeñ skillde Pioð, Sig Skattskrifa laata, Hvor Mañ foor að hallda það, heim a siñ Fædingar-Stað, Hlijðnihønum að jaata.

Joseph wt af Nazareth, a Galilæa Lande, J þa Borg Bethlehem hiet, bradlega farande, þvi af Davids Ættum var, atte hañ að bivoda þar, Skatt skylldu asetta, Og með hønum Maria, Mey hafdi sier fastnad þa, að Barne Oliett a.

Tookst so, heñar Tijme var, Tok medañ þar hafde, Fyrsta Son siñ fædde þar, Føtum sijnum vafde, J Jstuna hañ hneigde þa, þvi Herbergium var vijsað fra, þwng var Fatækt þesse, fyrer oss þolde Frelsareñ, uñ Ellefu Areñ Preñ, og endade a Krosse.

Fiaar-Meñ vorn i somu Sveit, sem voktu uñ þær Nætur, hielldu siñe Hiord a Beit, HErrans Eingell mætur, Til þeirra kom, so Byrtu bra, Blessadre i krijngum þa, af þvi Hrædslu hliota. Eingell kvað, Ei Ottest þier, ydur eg stooran Fognud ber, Oll Pioð a þess að niota.

J Dag fæddest ydur i Heim, Endurlausnareñ traustur, J Borg Davids Bethlehem, Boreñ er HErrañ Christur, Gaanged nu i greindañ Stað, gief eg ydur Merke það, Par skulud þier fiña, Reifað Barn i Jotu lagt, ongva hefur Heimsins Makt, a sig took Syndir siña.

Að þeim Eingle epter það, Otal Himna Sveita, Sofnudust i sama Stað, Sætt Lof Gude veita,

ka, sungu Gudi a Himnum hædst, Heidur, Lof og Dijrd sie stædst, um eilijfar Allder, Fridur a Jørdu jafnañ sie, Føgnudur med Mañkyne, og heilög Trwa ad halldist.

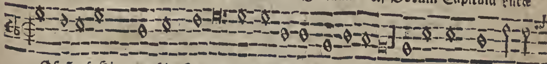
Eñ sem fooru Einglarnir, upp til Himna þadañ, Fiaar-Meñ søgdu: Ferduust vier, frañ til Davids Stadar, Atburd skulum þañ siaalfir siaa, er seigia liet oss DRottiñ fraa, og Par er tilfalliñ, komu frañ og feingu sied, Frw Marin og Joseph med, og Barnid lagt i Stalliñ.

Pa nu høfdu þetta sied, þadañ af kuñgiørdu, Atburd bañ og Ordiñ med, er af þvi Barni heyrdu, hvør Mañ sem þvi heyrdi lijst, af Hiardar Møñum vootti vijst, undarleg sw Saga, Ordiñ þessi øll sier hiaa, ein vardveitti Maria, og setti sier i Hnga.

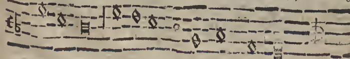
Hyrdar geingu gladir heim, Gud heidra og lofa, ad Sañleik allañ sijndi þeim, sem aadur heyrt hafa: Christiñ Piood med Packargiørd, þyggi JEsum boriñ a Jørd, og hønum hlijda skylldi, Bwiñ er nu Blessan stoor, sem baud oss Gud og fyrri foor, af siñi Ast og Milldi.

O Vor HErra JEsu Christ, oss i Mañdoom boriñ, þu hefur allañ Lijd þiñ leyst, til Lijssins aadur kiøriñ, opna vor Hiørtu ad vier nu, Ord þijn geymum med riettri Trw, hvar med hier a Jørdu, Endurfæddir eignunst vier, Arf Himna med siaalfum þier, og blessud Børn þijn verdum.

Eingla Lof Saungur um Blessada Barned JEsum. Af Odrum Capitula Lucæ

Ofañ af Himnum hier kom eg, hef eg Tijdendeñ gledeleg, Tijdendeñ good vil eg

ydur tiaa, trwa meige þier vijst þar a.

Eitt

Eitt Barn er ydur bored og skeinkt, sw blessud Mooder Osorkreinkt, Fædde ydur þad friidast Jo, od, Fagne og gledjest Hiertun good.

Sa er hiñ hædste HErra Gud, sem hiaalpar ydur i allre Naud, Endurlausnare ydar kiær, af øllum Syndum frelsad sær.

Hañ giefur ydur Glede þa, sem Gud hefur tilreidt Himnum aa, ad eilijft Lijfed eirneñ þier, eignast mættud lijka sem vier.

Til Merkis munud þier fiña þetta, mioog Jøtu og Reifa lietta, Saa Heime øllum hiaalpar vidur, hañ er þar lagdur i Stalleñ nidur.

Þvi glediunst vier nu gooder Meñ, og gøngum þar iñ aller señ, og skodum hvad ofs Skapareñ mætur, Skiepnum siinum hier veitast lætur.

Hygg ad mitt Hiarta og horf þar aa, hvad i Jøtu liggur: Hvør er saa? Þad er so miøg blijdt Barnkorn eitt, af blessudum Fødur giefed og veitt.

Ver velkomeñ þu Giesnureñ millde, ofs aumaei forlijta villder, J Utlegd til mijn ert komeñ hier, alldrei fæ eg fullþackad þier.

Þu sem ad giørdir Himna og Haudur, hvar fyrir ertu so ordiñ snaudur? Þu lætur þetta lijka þier, ad liggia aa stirdu Heyi hier.

Þo Veröld sie bædi vijd og laung, ad vijsu er hun þier Sæng of þraung, og ei þess verd þo væri hun full, med vænar Perlur og besta Gull.

Þijn Silki-Sæng og Flugel friidt, eru saair Klwtar og Hey Obijdt, þad var þitt Skraut og Skartid stædsta, þu sem rijkir aa Himni hædsta.

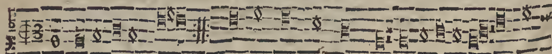
So lietsñu DRottiñ lijka þier, þiñ liwsa Sañleik ad siina mier, ad Audur Heims og øll hañs Mekt, J Augsyn þiñi sie ecki þeckt.

Grædariñ bid eg þig goodi þess, þu giørir þier bædi Sæng og Sess, ad hvijla i Brioosti og Hiartamier, so hiedañ af alldrei gleymi eg þier.

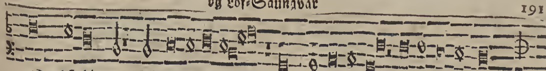
Af þvi vil eg af Elsku Grund, ætijd fagna aa alla Lund, og siingia Lof med sætum Ton, siaalfum Fødur fyrir siñ Son.

Heidur sie Gudi aa hædsta Troon, hañ hefur giefid ofs siñ Son, Einglaña siingi Fylking friid, fagurt Lof Gudi um allañ Tijd, Amen.

Ein Gømul Christeleg Saung-Vijsa, um Christi Fæding.

In dulci jubilo. Liggur Ofs vors Hiarta, in præsepio, skijn sem
Glader siingiumso. Soo leñ

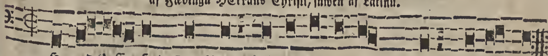

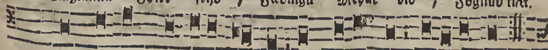
O IEsu parvule, Hugureñ hia þier sie, styrk þu oss i Siñe, O Puer optime, med allre Giæsku þiñe, O Princeps Gloriæ, trahe me post te, trahe me post te.

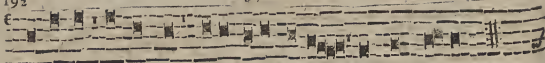
O Patris charitas, O Nati lenitas, Vier Daudañ hefdum feinged, per nostra crimina, hañ hefur oss umgeinged, cælorum gaudia, eja værum vier þar, eja værum vier þar.

Ubi sunt gaudia, þar sem heyra mæ, ad Guds Einglar syngia, nova cantica, og Baasonur klijngia, in Regis curia, eia værum vier þar, eja værum vier þar.

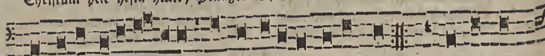
Ein good og gomul Seqventia, sem sungeñ var i Christelegre Kyrkiu, af Fædingu HErrans Christi, snweñ af Latinu.

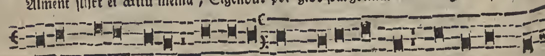

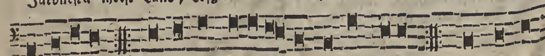
Lof Gude, Folke Frid, fagnande Eingla Lid, sætt Sijngur þa.
Christum þeir hefia haatt, Heilagre Oska Saatt, Meñ mættu naa.

Afgiof þa ei adrer reyna, Eñ sem hafa hyggiu hreina. Syndernar
Alment slijkt ei aattu meina, Eigendur þvi gior skal greina. Himneskum

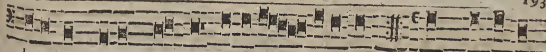

skal Hiartad skiliast vid, skijrañ þa hliootum þeñañ Frid, þvi Hreinlyndum
Jardneska lijkest Lund, Lofgiord veite aa hvorre Stund, Hædstum Gu-

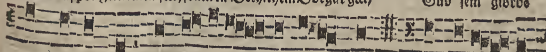

heiteñ er saa. Æ skal Madur miñast gladur, Millde þa. Bodar Fæd-
de Himnum aa. Guddooms Vellded, voru Hollde vistast hiaa. Leidsogu

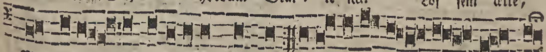
ingar

ingar Stundu Stiarnañ blaa, stooru Lioose yfer braa. Christum komna
greida af þvi Fiaarmeñ faa, fram til Bethlehem Borgar gaa, Gud sem giorde

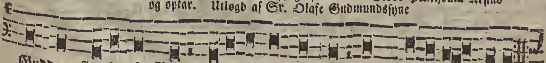

HErrañ Himna, hiaa Skyn-lausum Skiepnum siaa, Meyañ Mooder,
allt med ORDE, nu i hordum Stal - le laa. Lof sem ætte,

Mañ hañ fæder, heidrar þessi Hiordeñ smaa. Frelsed þeir sem felngu samsijnge, Amen.
lijka mætte, veite oss hañs Virkañ haa.

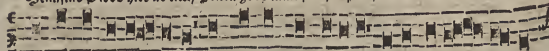
Sw fagra Seqventia. In Sapientia Disponens Omnia. Uñ Sending Guds Sonar af Himnum, i vort Holld. Maa siingiast aa øllum Stoor-Haatijdum Arsins og optar. Utlogd af Sr. Olafe Gudmundssyne

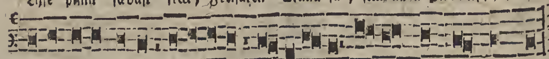
Guddoomsins hædsta Naad, hefur med Vitsku gaad, Hauttum Mañkynsins ad.
Lidum vier langa Pijn, leit hañ med Myskun sijn, og liet sig aumka þad,

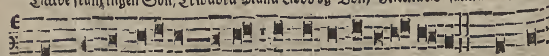
Siidañ Gud sende hañ , soddañ Bod veit og kañ Harsæte Fedurs af.
Heimsins Piood hier ad tiæ, Heiteñ good miñast æ, er siælfur Gud uñ Soneñ gaf.

Mey kvedur og mællte ha, Madur og Gud Maria, mun gietast medur hier.
Liise hünu fædast fræ, Frelsareñ Mañ sa , sem allra Hluta Upphaf er.

Ei leinge undañ droo, og verde had, hun mællte so , giørdest Guds Nadarstooll.
Tiæde frañ tiigeñ Son, Trwadra Mañ Lioos og Von, Riettlætis sanna Sool.

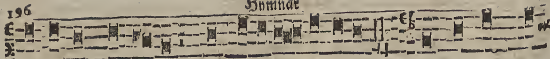

Son Guds fæddest i Heimeñ hier , Himna Kongur ei annar er. Lioos had
Himnariikesins Hyrdeñ gaf , Heidur Gude og mesta Lof. J læg-

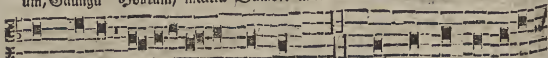
Fiærr

Fiarhyrdum lioomar hiaa, Lijder Volldugar ecke siaa. Stiarnañ
um Stalle hvijler hañ, hvorn vijd Verolld ei lykia kañ. Saafur
Bia , rra byrtest þar, sem Bloomgan Von dur Jesse bar.
Kongar greida Svein, Gull, Myrru og Reykelse sijn
Umskurn leid hañ eirnenn hier, oss sem Fæddur og giefenn er.
Vid Jordanar Votneñ hrein, vora þvode Syndanna Grein.
Mey Offrar Einka Son, allra Lijf og Hiaalpar Von Lausnarans
Simeonis Hendur þa, sijnum Fognud hielldu aa. Gaf Sioon Blind-

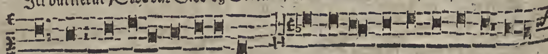
Christ-

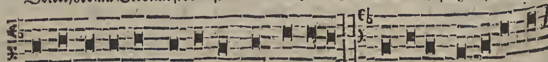
Christi Kraptur Fyrste, Vatn ad Vijne verda liet. Herrer Daufur,
um, Gaungu Holltum, mættu Dumber mæla riett. Ovin rekur,

Holldpræ slijr, og upprijsa Dauder Meñ. Brauden Fim̃ og Fiskar
Jct burttekur, Stodvar Sioo og Sterm i señ. Canverskrar flioott kyntast

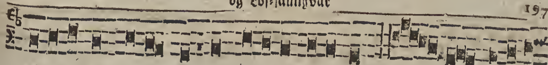

Tveñer, Fim̃ sedia Pusunder þa. Epter Ordum Spæmañaña, Einka
Dotter, Kviñu Blodlæt stodvast ma. Lamb Guds kvitt vid Lost og Synder, leyste

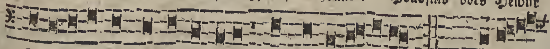

Hyrder Saudaña, leidt til Foornar Lambed er. Veitte Lijfgiøf Voludum,
Daudans Bond, Krossens Naud og Kvaler ber, Er sien af Postulunum,

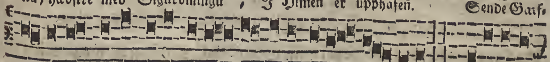
veik

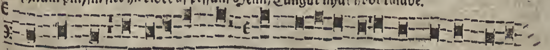
veik aptur fraa Helviijtum, uppreis aa Pridia Deige. Og ad uñum
J Daasemdar Giørdunum, sañre Naad samverkande. Holldsins vors Heidur

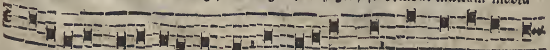
Dvinum ollum þeim aasiaaendum, JEsus er uppnumeñ. Huggunar
nu, hædstre med Sigurviñingu, J Himen er upphafeñ. Sende Gaaf-

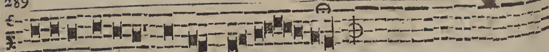
Anda, Eingell Raadsins vied senda, er ad hañ aadur lofade. Eja hvør af
ur sijnum þm̃, sim sier hñ kiøre af þessum Heim, Tungur nyar hvør talade.

Trw hreiñre, Himnaña Konge, Saung nijañ seiger, so Naadar mættum niota

Nær þesse Heimur naaer ad þriota, frialser af Syndum, Fognud vier fiñdum,

sem i fyrsta Falle, Foodurs, tyndum aller.

Responsorium og Lof-Saungur um̃ JEsu Christi Hijngadkomu og Fæding, Er sunged af Tveimur Ungmeñum̃ og Kornum til Skiptis. Versen̄ eru under þvi Lage, Nu vilium vier aller þacka Gude, vorum HErra. Og Jñtaked af Kornum, sem, Hønum ber jafnañ ad vier sijngium, etc.

I. LOfed Gud gooder Christner Meñ, sijnged hønum Lof aller señ, oss skal gledia þad, ad af storre Naad, Gud vid oss hefur giort eilijfañ Frid.

Guds Son hiaa oss villde vera, Vort Holld aa sier sialfum bera, Liet sig hier siña, Lijkn oss ad sijna, Og þad Eilijfa Lijf ad forþiena.

Hañ er komiñ Hiaalp ad veita, Himneskum Aud oss ad bijta, Oss vel ad frida, af Synda Voda, sem oss gladir hier, hañs Einglar boda.

Þøckum jafnañ Gudi, ad oss fyrir siñ Son, soddañ Myskun og Naad veitti hñ.

II. Unga skal þad gledia og Gamla, Guds Losun eckert maa hamla, Arf siñ vill siña, Upphoof Hiaalp saña, Og sendi Fyrirheitiñ Gud til Maña.

Hvør kañ ædra hugsad hafa, Hvad Gud maatti Møñum giefa, Eñ þeñañ Hiaalpar-Mañ? JEsus nefnist hañ, Vorn Lausnara sañañ vier jaatum þañ.

Hvør maa añar Hiaalp oss veita? Hier med vorum Ovin mæta, Og Blessan giefa, Blijdañ Gud ad hafa, Sa oss frelsar eirn af øllum Voda.

Lof sie Gudi, ad hañ sitt Foolk ei vill hata, helldur siñ Son þvi hiaalpa laata.

III. Gledied ydur Guds Utvalldir, giørid Packer Meñ Nij-aldir, Hañ ried oss siña, Hiaalprædid saña, Og sijna Naad vid oss giørdi kuña.

Vinskap ydur villdi sijna, veitti øllum Elsku hreina, ydar vill vitia, Anaud vel bæta, Og sijna Blessan oss sialfur veita.

Reidi liet hañ rietta falla, Med rijkri Blessañ gladdi alla, Liet oss kuñgiøra, Lausn Synda vorra, Myskunnsamañ sig og Milldañ vera.

Lof

Lof og Packer, Gude Fødur, jafnañ verde, fyrer siñ Son oss Blessan færde.

1 v. Lofed Gud Christner Meñ kaater, og Christum sem Synder bæter, Vitsku oss sijnde, Sañleik so kiende, Øll sijn Fyrerheit Gud allvel ender.

Gude sem nu glader sijngia, og gøfga Lioos Heidingia, J Myrkre mun skijna, med Kieñing sijna, saa Utvalde fyrer Fæding hreina.

Aller skulum eirn Gud lofa, a Christo vorn Fognud hafa, hønum a hvør Tunga, Heidur og Lof sijngia, Og Eingla Lof-Saung alldrei af gaanga.

Heidur Gude, hier a Jørdu, Fridur verde, Christur oss Gude þecka giørde.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

EJtt Barn er bóred i Bethlehem, Þvi gleðjur sig Jerusalem, Almaattugs Fødurs eilijft Ord, a sig took Hølld og Madur vard, Gabriel þeñañ Bodskap bar, Barns hafande ein Meyañ var.

Sem Brwdgume af sijnum Sal, Son af Meyuñe komeñ skal, J Ausnu Stalle einum laa, Endalaust sem þo Rijke a, Fiaar-Meñ Eingell þa frædde eirn, Fresare Heims saa være Sveirn.

Af laangre Komu Frooder Før, færdu Gull Myrru og Reyke-Kier, aller þeir geingu i þad Hws, Ungañ Svein sier hvør kvadde fws. Einum og Þreñum aller hier, Eilijfsum Gude Lof sijngium vier.

A Nijaars Dag, Barna Saungur, Med Toon, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu vor Endurlausnare, epter Moysis Løgmaale, a Attadeige Umskoreñ, Upp fraa þvi þu varst i Heim boreñ.

Sw Uthelling þijns helga Bloods, Hier var first Mañkyne til goods, Lagder þig under Løgmaaled, Lietst so þess Bølvan a þig med.

So ad oss leysier Syndum fraa, sialfur giekkst und- er Byrde þa, Hier fyrer JEsus heiter þu, Heill vor Eilijf og Lausneñ Trw.

Umskier þu HErra Hiørtun vor, Hreinsa þau vel af Synda Saur, Sem þijnum Vilia sækia moot, Og Satan villde ei feinge Boot.

Gief oss þijn Bod ad geima riett, Giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vier uppbyrium Ared Nijtt, Elskum og hølldum Orded þitt.

Onijt er Ment og øll vor Verk, Af þvi gief þu

siß Naad og styrk, So ad þijn Christne um allan Heym, Eilijft syngie hier Lof, Amen.

Nijaars Psalmur, ad Oska Goods ollum Stiettum, Med Lag, Heidra skulum vier HErran Christ, etc.

GUd lꝏte Saung vorn gꝏnga nu, Gledelega af riettre Trw, Fagnadar Ar þa Oskum vier, Af Guds Millde ad þigge hier, Haleluja.

Eingen Heims Stiett Og eingen Man, ꝏn Guds Hialpar standast kan, Þvi bidium af Hugaꝏ hvørre Tijd, Han leide allan Christen Lijd, Haleluja.

So ad Vallds-Men i sijne Stiett, Setter af Gude, stioorne riett, Umvande vel og gaumgiæfe, Gooder, Froomer og vijser sie, Haleluja.

Høndle so, allt til Heidurs sie, Hædstum Gude og hans Syne, Stunde hans Ord og verude vel, So varast meige seirne Kvøl, Haleluja.

Almwgen hlijden ad þeim sie, J Sidgiædum og Riettvijse, Med Kiærleik, Trygd og fullan Frid, Froomum Vallds-Monum lijkest vid, Haleluja.

Bwande Folke bidium vier, Bæinn og Eign sem hefur hver, Gꝏnge ollum sem giegner best, Gude til Lofs og Dijrdar mest, Haleluja.

Vinuhiwum Hlijdne og Frid, Hollustu og Trw sem bijdur Gud; Oss þienade Guds sæte Son, Sꝏ þvi trwer er harfur Pioon, Haleluja.

Hioonum sie jafnan Hiartad eitt, hvørt bere anars Lijwst og Leidt, Life i Ast sem eitt se Hollд, Under Guds Nꝏd og Hlijfdar-Skiold, Haleluja.

Børnen frꝏ Æsku Ottest Gud, Ord hans lære og hallde Bod, Ad lofe Gud og gagnest Heim, Good Ment og Sider aukest þeim, Haleluja.

Forelldrar best þar fylge ad, Full Pørf og Skillda son er þad, Til Guds eꝏin þvi uppalder, ad eins vid Børnen breitum vier, Haleluja.

Ungis-Foolk so siꝏe vid, Saurgun Holds og lio otum Sid, J Hreinlijfe sier hallde riett, Heidre og Virde Ædre Stiett, Haleluja.

Þeim Heilsu-Brest og þwnga Soott, Poldu lei nge Dag og Noott, Oskum vier ad Gud giefe Þol Giøre Linun ꝏ heirra Kvøl, Haleluja.

Þa sem Freisting og Fꝏngelse, Fiandskap, Ofsookn og Motlæte, Leinge hafa lided i Heim, Leysi DRotten af Þijngslum þeim, Haleluja.

Fꝏtækum sende sannr Gud, Sijna Naudþurft og Daglegt Braud, Polenmæde i þeirra Raun, Peim giefe fyrer Christ sinn Son, Haleluja.

Þeim riett med Heidre hvørn eirn Dag, Hallda sier vid sitt Vinnlag, Børnum og Kvinnum Biørg ad faa, Blesse Drotten og efle þa, Haleluja.

Audugum sem um Eigner hier, Ahuga bera, Oskum

um vier, Sedie Auma af sijnu Fie, So ad i Gude Rijkur sie, Halleluja.

Almwgans Biorg sie Esliing good, Og aumum veite Vernd og Stod, LæteBorn siundaLærdoom mest, Lof fra Rijker af þessu best, Haleluia.

SyndugumKovttun siroosum nu, Christs Naad gyrnest med riettre Trw, Breyte sier eins og Ord hans kijs, ad hier og siidar Naad sie vijs, Haleluia.

Peim Synd og Villu vara vid, Vel kienna Trw og Christen Sid, Byrka oss JEsu Ord og Verk, af Gude bidium Naad og Styrk, Haleluja.

Alls þessa af Hiarta Oskum hier ad Gude þecker verdum vier, Heidarlegt Foolk i Hvorre Stiett, hañ Dijrke, Elske og Otteist riett, Haleluia.

Vernde oss JEsu Volldug Hønd, Vid Diosle, Skada, Skøm og Synd, Bregdest alldrei sw Blessan klaar, Byrium vier so hid Nija Ar, Haleluja.

Nijaars Psalmur, Ordtur af Biskupenum Mag. Steine Jonssyne.

Lon, Blijde Gud Børnum þijnum ei gleym.

EJtt vier Nijtt, Ar byriad faaum nu, gott og blijdt, Gud Naadar-tiid oss þu, þetta bijtta Tijma Toom, Til Saalar Glede, Christur hædsta Himna-Blóom, Heill ollum tiede. Uñe hañ Oss vissra Boota, Siñu-Rañ, Swt laate ei brjoota, Jüra Mañ, Eige Roo hrioota. Gief oss liwfe Faderen Frid, og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Heillen oll, Heidurs Piood breidest ad; Villu-Foll, Fære ei med oss Stad, Søfugt Pservallded, Vølld, J Vil Soolar-Grame, Brwke, sekum giallde Giølld, goodañ Lijd frame: Presta Brioost, Bord Hirdum reide, Freste Pioost, Fra Otrw sneide, be siu liooft, Bod Naadar greide. Gief oss liwfe Fader eñ Frid, Og eilijst Jubil Ar med þier j Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier i Himnarijke.

Hioona-Mein, Hept Loptsins Stijrer klaar, une ein, Vid Jndis-Band sierhvor Ar. Børnen giarnañ bioode blijd, Bestu Ast sijna, Christe, hresu lwdañ Lijd, Lat Prauter dvijna, rauda Blood; wr Ben duned þiñe, Saudum Slood, Sijne, Naunliñe, Nauda Mood, Piood þijd ei siñe. Gief oss liwfe Faderen Frid Og, eilijst Jubil Ar med þier, i Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier, i Himnarijke.

Dijrdar Ord, ORottne hætt færum vier, Værd a Stord, Veitast liet kiæra hier. Son siñ eina sende a Grund, Saalar-Kvøl bæta, Von er bein ad Andar-Und, Ei næe græta. Christe Brioost, best gisiu Lijda, mesta Pioost, moot læt ei strijda, hitt hædsta liooft, Lof gnæfe vijda, Gief oss liwfe Faderen Frid, Og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke, Og eilijst Jubil Ar med þier, J Himnarijke.

Nijaars

Nijaars Psalmur, Med Ton, A þier HErra hef eg nu Von.

RIJs upp mijn Saal ad Nyju nu, Nija Lofgiørd uppbiria þu; Þvi nu er Nijtt Ar komed, Nijr Skeinkur þier, Nij-giefeñ er, Nijruñed Himna-Bloomed.

Lof sie þier Gud fyrer lided Ar, Lijfs Heilleñ mijn øll i þiet staar, O! þu miñ Andar-Kraptur, sem vægd er mier, So eñ eg er, aa Nijtt Ar komeñ aptur.

Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, Vei so eg giæte Hnossed hitt, aa uu uñlidnu Are, Miñ Lijfsins Baat, I læst Uppsaat, Leidder wr øllu Faare.

Mitt Lucku-Segl wtþander þu, þijnum med Naadar-Vinde nu, I Heimsins Ossa Floode, Og miñar Stiettar Stijre riett, Stivornader þu Gud goode.

I þier var Hvijld og Unun mijn, Eg sat og under Skugga þijn, Og gieck i Geymslu þiñe, Athvarfed þad, var Iñsiglad, Er þu fieckst Saalu miñe.

O! mijn Saalar Heill Hiartanlig, Halltu þvi sama fraam vid mig, aa Are Iñgaangande, Handleidslañ þijn Sie Hlijfdeñ mijn, Vid Hææska og øllu Grandi.

Myskunar rijka Regned þitt Reñe allt iñ i Hiartad mitt, Og vel planti þar iñi, Riettlætis Skart, Og Elsku Art, Med allri Gudrækniñi.

O JEsu Søkta Syndum mijn, I Saara-Flooded Taara þijn, Og Heilags Hafs Bloodrauda, Añastu mig, Naad Elsknlig, Eins i Lijfe sem Dauda.

Allt þad gott sem mier unter þu, Almaattug Hønd þijn geyme nu, Blessande mig og mijna, O Andlit blijdt, Eilijft Ar Nijtt, Yfer oss laat þu skijna. AMEN.

A Þrettaanda, Eirn Psalmur med Hymna Lag.

HErodes grime þvi, hrædest þu, Þoott hijngad kome Christur nu? Veralldlegt Gots ei gyrnest saa, Sem Glede Himna oss veita maa.

Ferdast Vitringar, fylgiande þa, Frijdre Stiørnu sem liet sig siaa, Lioossens leitande med Leiptre Fijn Lofudu Gud med Gaafum sijn.

Liet sig hier Vatne lauga i, Lamb Himneska og laut ad þvi, Øll vor hreinsande Andar-Saar, Als Syndlaus þo sialfur var.

Heyst maa þad kalla hædsta Maatt, hier næst litast i Kierinu braatt, Einfallt Vatn aadur, Eñ vard þo Vijn, Wijst-bregdande Naatturu sijn.

Þig Fødur og Son lofe Þioodeñ flest, Þu sem i Dag auglijsast liest, Og Helgum Anda Heidur og Prijs, aa hvørre Stundu æ sie vijs.

A

A Hreinsunar Dag Mariæ, Med Toon, Ofañ af Himnum, etc.

JEsu i Fautækt fæddest þu, Frelsade oss þijn Milldeñ sw, Lijtel Mioolk hefur Lijf þitt nært, lagdur i Hey og Stalleñ vart.

Ser Bikum þiñe Fæding fraa, Færdur varstu i Kyrkiu þa, Froomum Simeon feingeñ var, J Fad me sijnum þa Barned bar.

Hvørs miøg leinge af Hiarta bad, hønum nu veitti DRotteñ þad, Hañ losade þa Lausnaroñ, Ad lifvaade Tijma þañ.

Anna Spaakona Eckia froom, A sømu Stundu þaangad kom, Uñ þañ Svein øllum sagde vel, Sem væntu Lausnar i Jsrael.

Christe aa Jordu veit oss Børn, verda laat oss þijn Andleg Børn, So fræde oss þiñ Ande hier, Ad-af Hiarta til þijn snwunst vier.

Laat þu oss Moorna Lærdoom þiñ, Leyd oss i þijna Kyrkiu iñ, Hvar allema Meñ þocknast þier, Þock, Lof og Heidur sungeñ er.

Allt sem i Trwñe er þar beydt, Af Myskun þiñi verdur veitt, Hvør þar iñ kiemur, Sæll er sa, og Søfnudþeim ei hverfur fraa.

Helgaste JESU hiaalp oss nu, Hollde vorn þvi skrijddest þu, J Nafne þijnu øll Christneñ, Eilijfa faae Lausn, Amen.

Eñ þa Eirn Psalmur, Med Hymna Lag.

GIlds Syne hægast Hlid sw var, Helg Mey Naadarfull sem hañ bar, er þo læst og til Eilijfdar, Eñ þo Christur fram geinge þar.

Hymneska Lioossens Helgast Skyn, Hier kom af Meyu Skapariñ, Lausn, Blessan og so Brwdgumiñ, Beriandist fyrer Søfnud siñ.

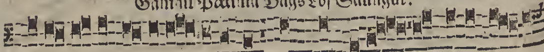
Huggun Moodur og Hædsta Dijrd, Helgust Von Riett-Trwadre Hiørd, blessud hañs Pijna Beist og Hørd, Borgade Mañkyn allt aa Jørd.

Heidrum med Muñe, Hug og Trw, HErrañ sem Fæddest af Jomfrw, Fødur og Anda æ og nu, aan Enda halldest Losgiørd sw.

A Bodunar Dag Mariu, Maa sijngia þa Psalma sem hlijda uppaa Hølldgan og Hijngadkomu HErrañs Christi, vide supra.

Sam-

Gamall Paalma Dags Lof Saungur.

Lausnareñ Kongur Christe, Lof sie þier, Dyrd, Heidur meste, hvorium af Hiarta

sungu, Hædsta Lof, Sveinarner ungu.

Israels ert þu Soomi, og Davids Sonureñ frvomi, Blessadi Yfir-Kongur, J Nafni Guds til vor geingur.

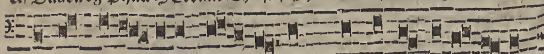
Heidur þier hædstañ veitir, Hyrd Guds og Tignar Sveitir, hvor Madur hier aa Jørdu, Heimur og Skiepnurnar giørdu.

Med Paalma moot þier fooru, margt Foolk sem Gydingar voru, med Bænum Psalm og Saungvum, Siaa, til þijn audmiwkir gaungum.

Adur eñ upptookst þijn Pijna, Prijsudu þeir Komu þiina, heidradañ Himni ofar, Hvor vor nu giarnañ þig lofar.

Lijkadi Lofgiørd þeirra, lijt nu aa Pioonustu vora, Allt Gott þier lyka lætur, Lijknsamur Kongur aagiætur, Amen.

Af Dauda og Pijnu HErrans Christi, Hymnar, Psalmar og Lof-saungvar.

Konungsins Merke framkoma hier, Krossens Tign leynda auglijst er,

J Hollde þa Heimsins Skapare, bleck fyrer oss a Krossens Trie.

Med Noglum Helgast Holld var fest, Hendur og Fætur teigdar mest, Ad frelsud yrde Adams Born, Offrud var þesse Saklaus Foorn.

Nakeñ a Krosse þa HErrañ hieck, Hañs Siidu Spioot i giegnum gieck, Blood med Vatne þar wt af rañ, ad oss af Syndum þvæe hañ.

Uppfylld var þar su Andleg Spaa, J Davids Psalme sem fiñast maa, Samkunduñe þar seiger fraa, stalfur Gud rijkte Trienu aa.

Skijnande og vel skapad Trie, skrijddest med Guds randa Bloode, af vænsta Stofne wtvaled, svo heilagt Holld ad koma vid.

Tijgnglegur saa Vidur var, Verd Heims a sijnum Kvijslum bar, Vigt þess Helgasta Holds var hañ, sem Herfaang Vijtis aptur vañ.

O JEsu allra vor einka Von, af Myskun veit oss nu þa Boon, med Hiartans Fognud Guds Born gled, Gief og Syndugum Kvittun med.

Þier Eine Gud i Þreñingu, Þacker og Lof sie ad Eilijfu, Ad med blessadre Kvol a Kross, Keypter og ætijd verndar oss, Amen.

Eitt goodur Psalmur, Med Hymna Lag.

SKapareñ Christe Kongur vor, Kvittun Trwadra Nadar stoor, Audmiwkra Bæner bocknast þier, Þig Eitt Losum og Dijrkum vier.

Himna og Jord þu þesur giort, Hollde voru þu klæddur ert, Virdtest ad under vorre Eymd, Være Dijrd þiñar Tignar geymd.

Gudleg Naad þijn og Giædska klaar, Griña Kvol leid og Krossens Saar, Vid Fyrstu Hivona Fall og Mein, Sañ Lækning þijn Myskuneñ hrein.

Søkum vor bundeñ Saklaus vart, So ad leyster Kistrada hart, Svijvirding leydst, Og bætter best, Brot allra Maña stoor og flest.

Frelsareñ a Kross festur vart, Fraabært Myrkur þar giordest snart, Þa HErrañ uppgaf Helga Aund, Hellur losna og skialfa Lond.

Sigrare Daudans sien var braadt, Samjafn Fødur i Dijrd og Maatt, Naad Heilags Anda, Hlijf og Stod, Hædstie Kongur veit þiñe Þiood.

Eirn fagur Lof-Saungur, Med Lag, Pa JEsus til Jerusalem.

HAEdsta Hiaalprædis Føgnude, Heimur allur nu kaatur sie, Lausnare allra Christur kiær, Kvittade Synder Veralldar.

Faam Døgum fyrer Paaska kom, Frelsaren i Bethaniam, Liiknarfullur lijfgade þar, Lazarum sem fyrr grafen var.

Christur vid Bord med Sveinum setst, Sw kom sem foor med Smyrslen best, Høfud og Fætur HErrans þa, Hrein-Trwud smurde Maria.

Eins sem spaad stendur, epter þad, Øsnuna og Folan sækia bad, Til Jerusalem sat aa þeim, So kom herlega Kongur heim.

Audmykt sw var Oseigianlig, Ad Gud vildest so lægia sig, Heims Skapare og HErra med, Hoogvær foi smaadre Øsnu reid.

Oliu Greiner Gøfugar, Og grænan Paalma Foolked bar, Maklega JEsu aa moote gieck, Mykunar Kongs var Koma þeck.

Dijrdlegt Hosanna swngu hædst, Syne Davids sie Virding stædst, Christur blessade Kongur er, Komen i Naþne DRottens hier.

Prenning og Eining saure sie, Swngen Dijrd, Heidur Eilijfe, Gud Fødur, Son og Anda med, Ætijd mest lofe Mannkyned.

Psalmur af Pijnunne HErrans Christi, epter Fioorum Gudspiallamennum.

Med Ton, Vor HErra JEsus visse þad. Versen eru epter Stafrofs Rod.

ADams Barn Synd, þijn so var stoor, Søkum hennar ad JEsus foor, af Fadme Fødurs til Jardar, Hreinust Maria hann hijngad bar, Heime til Lausnar sendur var, Saatta vid Gud oss giørde. Sitt Lijf i Dauda lagde hann, Leid Synd vora sem veikur Mann, Par til ad villde verda, Son Guds fyrer oss Sætleiks Foorn, og Synda Pwnga ad bera vorn, Hafen aa Krossen harda.

BYriade sætra Branda Tiid, Byrte þad JEsus sijnum Lijd, Son Manns mun Svikum mæta, Hann slaa, Kvelia og hrækia þeir, Handuglega aa Krosse Deyr, Uppriis þa ydar ad giæta. J Simons Hwse sat vid Bord, Smyrsl hefur Kona þaangad færd, HErrans Høfud ried væta, Agiarn Judas þad Eydslu kvad, Enn Ast-Verk DRotten sier virdre þad, Kvinnuband kyrra ad laata.

CHristi Hollustu fallenn fraa, Falsare Judas Silfur þaa, Fyrer þad Son Guds selde. J fyrr til-bwna Salnum sat, med sijnum Paaskalambed aat, og Endade aa þvi Kvøllde: Nijtt Testament hefur sijdann sett, So hanns Dauda æ minnunst riett: Peirra Fætur þvo villde, Astar-Dæmen þau dijrust band,

Dapra

Dapra Lærisveina af Naud, Fræddi, So Huggun hielldi.

DRottiñ foor þa i Fiallid wt, Fylgdar-Menum hañ baud med Swt; Vid Freisini Vidia og Vaka, Skamt i Gardiñ þeim gieck hañ frꜳ, Grandvar fiell nidur til Jardar þa, Fødur bad frꜳ sier taka, Þeñañ Kaleik, Þvi eckert er, Omøgulegt ad viñist þier, Þiñ Vilia þo ei forsaka, Prisvarsiñum uñ þetta bad, Þess ꜳ milli gieck sijnum ad, af Svefni sig ei Omaka.

EEka ber eg þier sofid samt, Svijkiandi mig er burtu skamt, Nu er sw Stund, uppstandid, Mañsins mun verda selldur Son, J Syndugra Hønd, þvi giørid Boon, Ad Freisini ydur ei grandi. Siꜳ, þar Judas med Søfnud Mans, Med Sverdum, Staungum, kom til hañs, med Lyktum og Log-Brandi, þetta Merki gaf Þegnum hlioodt, þañ sem eg kyssi, fꜳngid flioott, og Medfør Meñ vel vandi.

FJrr vissi allt sem framkom hier, Frelsariñ spyr, Hvørs leitid þier? JEsum Nadverska notta, jꜳtadi DRottiñ, Jeg er sa, Juda Sveitir sem sooktu a, jafnskioott til Jardar detta. Judas heilsadi Christ med Koss: Kowstu Vinur ad svijkia oss? Heriñ þa heyrdi þetta, Herrañ grijpa og hallda fast: hvꜳrt ei skuli med Sverdum slꜳst? Fylgdar-Meñ Jesum frietta.

GRamdist Petur, sitt Sverd wtdroo, Svein Yfir-Kieñimañsins sloo, Eyrad þa Malchus misti, DRottiñ baud þeim, ei bañid nu, Brugdid Sverd aptur slidra þu, Ætlar þu Boon mig bresti? Þo Eingla villdi eg Filking fꜳ, Fødurs Kaleik eg drecka ꜳ: Þioon Lækning þꜳ af Christe. Bundiñ til Annas færdu fram̃, frꜳ þeim til Biskups Caipham, allt Nꜳdid þꜳngad þusti.

HErrañs Før Petri Hugraun fieck, J Høll Biskups til Sveina gieck, Mꜳls-Lok ad mætti kaña: Dyra-Ambꜳttiñ Yñur brꜳdt, Og aðrer þvi næst lijstu hꜳtt, Eirn ertu JEsu Maña. Neytadi Petur nærsta frekt, Nockru Siñe hañ hefdi þeckt, Soor sig og sꜳrt ried baña. Haniñ galar, sier HErrañ snijr, Hañ leit, þa man hvad mællti fyr, wtgieck med Ydran saña.

JEsus spurdur uñ Kieñing, Kvad, Kiendi eg Øllum i hvørium Stad, Þꜳ læzttu þarum̃ svara. Eirn Þioon JEsum i Andlit sloo, ꜳttu Biskupi ad svara svo? Liwgvitni lietu bera. Biskup sagdi: Þig særi eg hert, Son Guds Blessadur ef þu ert, Oss þad nu anglioost giøra, Ansadi Drottiñ eg em sa, Upp hiedañ skulud Son Mañs siꜳ, Vid Hønd Guds Hægri vera.

KJeñimañ reif sijn Klædi þa, Klꜳrt hañs Gudlastan heira mꜳ, Votta þa virdum nijta, allt Rꜳdid spyr, Hvad ydur lijtst? Af Lijfi strax þeir dæma Christ, uñ hañs Asioona hnijta. Ymsir med Spotti spyria so, spꜳdu oss Christe, hvør þig sloo? ꜳ hañ med Hꜳndung spijta. Arla kom samañ Alment Rꜳd,

eñ spyria Christ, so feinge naad, hvar med hañ mættu aavijta.

LAndstioorn þa bundeñ seldañ sier, Svikareñ Judas aptur ber, Taled Fie, Tuga Priggia, Sindgade eg þvi saklaust Blood, Sveik eg, Pa ansar Juda Piood, Oss ber ei sw Umhyggia: Kastar Sylfre, wr Kyr kiu gieck, Kvidur hañs brast, J Snøru hieck, Blood-Gialld villde Gud ei þyggia, Leitst aa Stefnu ad looga þvi, Fyrer Leyr-Smids Akur þeim Daudu i, Utlendingum ad liggia.

MEinlausa JEsu Jarl vid took, Juda spyr, Hvoria hefdi Søk? Amæle ecke spara, Skatt af Keysara skipar hañ fyrst, Skielfer Foolked, sig helldur Christ, Opt neyddur einu svarar: Mitt Walld er ei af Verølld hier, Vottur Sañleiks eg fæddur er. Til Herodem hlaut ad fara, Kaatur margs spurde Kongur fliott, Ad Christi þeigiande giorde Spott, Siaal fur med sijnum Skara.

NEitade Kongur, Kvad Jarl, og Jeg, JEsum sekañ aa nokurn Veg, Refstum burt bañа eg eige. Uñ Faanga eirn hafed Fornañ Sid, Friaalst sie ydur uñ Paaska Tijd, Añañ hvørn oska meiged: Piooden aaeggiud þuste fram, þyggium vier helldur Barrabam, Christur aa Krosse deye. Frw hañs baud: uñ þañ frooma Mañ, Faast eckert: Mig so margt uñ hañ, Dreymde aa þessum Deige.

DEekañ strijkte Stioornar Mañ, Strijds-Meñ Purpura klæddu hañ, Þyrne hañs Høfud krijna: Lietu i Hønd hañs Hægre Reyr, Heill Juda Kongur! søgdu þeir: Hnie-Fall og Hædne sijna, Høfud og Kyñur Hnefar slaa, Hañs Asioonu mig og hræktu aa, wtleiddu hañ fyrer hina, Med sordañ Bwnad Saar og Blood, Sveiteñ kallar, sem være Od: hañ skallt aa Krosse pijna.

PJlatus vill hañ verde laus, Villtur Lijdur hñs Dauda kaus, Þviad sig Guds Son giørde. Keysarans Reyde þu fulla fær, Fride leingur ef þesse nær. Pa Jarleñ þetta heyrde, Hand-Laug sier took, aa Doom-Stool stie, Stoorbrota Mañ þeim liet i Tie, JEsus Lijflaatiñ verdi. Utleiddur, Kross siñ sialfur bar, Simoni þar til naudgad var, Ad gieck under þa Byrde.

DOtuñum baud, Aumked ecke mig, Uñ ydur og Børneñ, hvør uñ sig Hafed Graat og Harma stoora, Sw kiemur Tijd ad seiged þier, Sæl Obiria og Barñlaus er: Fiøll, hylied oss og vora. Ef giørt er so vid þad Græna Trie, Gieted hid visna hvad mun skie? J Aftøku-Stad wt fara. Christ negla þeir aa Krossen þar, Kvalder voru Tveir Ræningiar, Sitt honum vid Hønd hvoria.

RÆningium jafn sa sijndist Heim, Sagdi: Fader, fyrergief þeim, Ei vita hvad þeir viña. Handskript Søk JEsu jaata liet: Juda Kongur af Nazareth: Yfer-Meñ ad þvi fiña. Hañs Klædum skiptu Her-Meñ þa, vid hryggva Moodur mællte: siaa, sa er þiñ Sonur Kviña: sijdañ Johañem sagde vid:

siaa,

Stað, Þijn Mooder: Fraa þeirre Tijd, Hana tok ſa til Siña.

Skyrauner, Hædung, Hroop og Brixl, Heidner og Judar ſøgdu aa Vijxl. Ræningia Añars Orde, Anſar hiñ: Gud ſkallt Ottaſt nu, Ockur er makleg Pijna ſw, Þeſſe Jllt eckert gior-de. J Rijke þijnu minſtu myn: Millden ſoor, J Dag Ondeñ þijn, Med mier i Paradijs verde. Sort varde þa Sool og miøg vard myrkt. Miñ Gud, Miñ Gud, hvi fraa mier ert? Hvør Mañ hañ kalla heyrde.

TRwlega allt nu framkvæmt ſañ, Ad fyllteſt Ritning, ſagde hañ: Þyrſter Mig. Þar ried ſtanda, Kier fullt Ediks og Yſoop hiaa, Af þvi hañ dryckia, ſagde þa: Allt heſur þad nu Enda. Med hærre Roddu hañ mællte miøg: Miñ Fader nu bijfala eg, Ond mijna hier til Handa. Sijdañ hañ heſur þetta ſagt, Og Høfud ſitt Bleſſad nidur lagt, Uppgaf ſiñ eigeñ Anda.

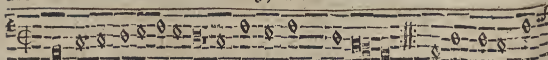
VArd þa aa Tiallde Skipting ſkioot, Skielſur Jørdeñ eñ kloſnar Grioot, Opnaſt Grafer allvijda, Lidna Meñ helga lijfgar þad, Lijſtuſt mørgum i helgum Stad, Uppriſu JEſu ſijdar. Høfdingeñ ſtood med ſiñe Sveit, Sem hañs giætte, þau Undur leit, Hvar af þeir Hrædſlu lijda, Guds Son hañ vera votta liooſt, Vidſtaddur Lijdur ſloo ſijn Brioost, Þad ſiaa hañs Viner, þar bijda.

MFer-Meñ vilia ecke ſie, Uñ Hœtijd Lijkeñ ſoſt aa Trie, Strijds-Mañ Bein beggia brijtur, Litu JEſum lœteñ til Sañs, Lagde eiñ Spioote i Sijdu hañs, Blood og Vatn burtu flijtur. Nœſ ds Herrañ Joſeph kom uñ Kvølld, Af Kroſſe ad taka JEſu Holld, Pilati Leife hlijtur, Chriſt med ad ſveipa keyptu Lijn, Kom Nicodemus forne Vin, Smyrſl mikel med ſier flytur.

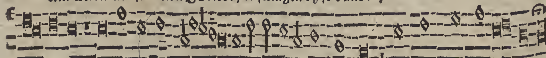
ÞEſſer af Kroſſe Lijked lauſt, Lijne ſveipa, og ſmurdu trauſt, Epter Sidveniu ſiñe. Þar ſtood og Joſephs Stein-Pro ny, Stad heim ei-fiærre Gardi i, Fyrr lœ þar eingeñ iñe, Lijkama JEſu løgdu þar, Þvi leid ad Hœtijd, og velltur var, Stoor Steirn ad Grafar Muñe, Helgar Kviñur þar voru vid, Vitia heim, Tilreida Smyrſleñ frijd, Varaſt uñ Hœtijd viñe.

ÆDſtu Meñ Juda Añars Dags, Eggia Pilatum: Lættu ſtrax, Giæta Grafar ſvo leinge, Þeſſa Svikara þeinkium Tal, aa Þridia Deige eg uppriiſa ſkal, Verre þa Villa geinge, Hønum ef þeir hviñſka i burt, Hitt ad ſeige, mun verda ſpurt: Vakt baud þeir fulla ſeinge, Sett Vørn og margur Vøku-Sveitn, Var þa Jñſiglum merktur Steirn, Ad geyma, ſo grande eingeñ.

Añar Lof-Saungur uñ HErrans Chriſti Pijnu.

JEsus sem ad oss frelsade, Eirn var hañ Saklaus fundeñ. Og færdur Ogud-
Uñ Midnaatt sem eirn Jllvirke, er faangeñ og so bundeñ,

legum Lijd, sem aa hañ Lijge bera, hæda, lijta og hrækia med, hvad Gudspiolleñ kuñgiora.

A Føstudagsins Fyrstu Stund, Þo findest Søkeñ eingeñ, J Pilati hins heidna Hønd, Hafdur sem eirn Mordinge, Froomañ Christum og Fridhelgañ, sañ og so vidurkiende, Þvi fraa sier i Hallde hañ, Herodi Konge sende.

Uñ Þridiu Stund ad stryktur var, Og stood sem Lamb til Dauda, Þyrne Coronu þwnga bar, þar med Purpurañ rauda, Reyr-Legg i Hønd til Haadungar, Høgg og Spott vard ad reyna, Til Krossfestingar siaalfum sier, Siñ Kross hañ bar alleina.

Nær Siøttu Stundu ad negldur var, Nakeñ aa Krosseñ Christur, Og Bloode sijnu wthellte þar, upp med Krossenum reistur, Vidstadder marger hæddu hañ, og hiñ Añar uppfeste, Gudlast þad Sool ei lijda kañ, Liooma siñ af þvi miste.

Uñ Nijundu hañ hroopar haatt, Horfeñ frad Gud sier vera, Eñ þeir Galled og Edik braadt, upp ad hañs Muñe bera, JEsus þa sijna Aund uppgaf, J Tveñt Tialldrd sier skipte, Hrystest Jørdeñ hardlega af, Hellum i sundur svipte.

Uñ Kvølldsins Tijma til var sagt, Tveggia Bein ad Meñ brioote, Sijdast var þa i Sijdu lagt, Siaalfum Christo med Spioote, Blood og Vatn þar strax wt af rañ; uppfullda Skrift þa seiger, Johañes, þviad þad saa hañ, Þessum þier trwa eiged.

Eñ þegar Dageñ Endade, Og miøg aa Kvølld leid lijka, Þa kom Joseph, af Krossens Trie, HErrañs Christs Holld ad taka, Veglega, sem þa Sidur var, Smyriande þad til Grafar, Vardhallds-Meñ sijdañ saatu þar, Svo sem Matthæus skrifar.

Hiaalpa

Hiaalpa oss, O JEsu HErra kiær, hardaKvøl þu sem reyndir, ad hlijdnir hier æ verdum vær, og vorunst allar Syndir. Dauda þiñ og hañs sæña Søk, So jafnañ vier gaumgiæfum, Og þig DRottiñ med Ast og Pøck, Æfeñlegana lofum.

A Paaska Haatijdiñi, wt af Upprisu HErrañs JEsu Christi,

Nockrir Hymnar og Lof-Saungvar.

Eirn goodur Psalmur, Med Lag, Allfagurt Lioos oss byrtist braadt, etc.

FAgnadar Kieñing Kviñum fær, klaar Guds Eingill talar vid þær, i Galilæa Christur kiær, Kañ vijst sier verda sijnum nær.

Grosiñi skiott þær geingu fraa, greina Postulum slijkt sem saa, Lifanda JEsum lijta þa, Lwta hañs Footum og þreysa aa.

Heyrandi þetta HErrañs Piood, Hradt ferdast sem þeir feingu Bod, ad lijta Christ, þeim Gyrnd er good, Gledi, Von, Traust af þessu stood.

Jørdiñ og Sooliñ byrtast blijd, Bist og Neid i hañs Dauda Tijd. Pa Christ lijta ad Lijkams Sid, Lærisveinar, og mæla vid.

Klaarlega Saar þeim sijnde hañ, A sijnu Hollde er Daudañ vañ, Uppristñ jaata allir þañ, eilijfa Mysskun veita kañ.

Lijknsamur Kongur Christe þu, Kveik i oss til þijn Ast og Trw, ad liñe þier alldrei Lofgiørd sw, er Lijdur aa greida leystur nu.

Milldasti Gud sw Myskun þijn, Med Upprisuñar Føgnud skijn, Vid Ogn Daudans og Andar Pijn, Øllum hlijfir trwndum sijn.

Nu dijrkum allir DRottiñ hañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld, ei endast kañ, Amen.

Eirn goodur Psalmur, Med sama Lag.

CHristneñ sijnge nu Sætleiks Lof, Syne Guds þacki Lausnar-Gisf, Ovin med sijnum øllum Her, J Siooñ Rauda søktur er.

J stoorum Voda vorum þa, villdi hañ alla oss afmaa, Lausnare vor saa Lijf oss gaf, Leiddi i giegnum Randa Haf.

Fridadi oss og frelsti wr Neyd, Flecklausa Lamb sins Blood og Deyd, þa Christur bardist vegna vor,

Vijkingiñ kiæsdi diwpur Sioor.

Paaska-Lamb helgast høfum vier, hvørt a Krossi oss bakad er, Holld þess er Fædi Heidurs verdt, HErra JEsu þad sialfur ert.

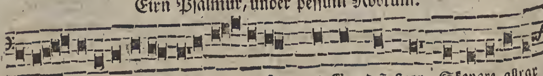
Þetta er saña Sæta Braud, sviptandi oss eilijfum Deyd, dijrast Blood Lambsins dreckum vær, Diøfull oss þa ei skadad fær.

Þackir alldrei vær gietum giørt, Gudi, sem er þad Offur verdt, fraa Oføgnud og Andar-Kvøl, Erum vier þar med leystir vel.

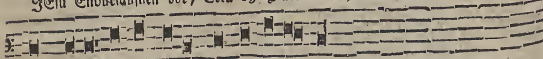
Lamb Guds þier hæfir Lofgiørd best, Lotning, Heidur og Dijrdiñ mest, Øll þijn Christniñ i Heimi hier, Æfiñlegana þacki þier.

Nu dijrkum allir Drottiñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, med Fødur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld, ei endast kañ.

Eirn Psalmur, under þessum Nootum.

JEsu Endurlausneñ vor, Ertu og Hiartans Gyrndeñ stoor, Skapare allrar

Skiepnu saa, J skijrum Mañdoome liet sig siaa.

Mesta þig þar til Milldiñ droo, Misgiørdir vorar ad bera so, Holldsins þolandi hardañ Deyd, Hvar med oss leystir af Daudañs Neyd.

Helvijtis giegnum Hlidiñ gieck, Hertekna sijna frelsad fieck, Sigurvegariñ vid Merkid mætt, Med Fødur situr a Himnum hatt.

Þiin Goodvilld til þess þreingdi þier, þijns Folks ad bera Misgiørder, Þyrma oss, og so þar med liaa, Þitt millda Auglit mættum siaa.

HErrañ Christum nu heidrum vier, hvør af Dauda upprisiñ er, Fødur og Helgum Anda med, i øllum Løndum Lof sie tied.

Eirn

Eirn stuttur Lof-Saungur um̃ Upprisu HErrans Christi,
Med Lag. Christur reis upp fra Daudum, etc.

Upprisen̄ er Christur, af øllum Kvølum leystur,
Af þvi glediunst nu aller vier, JEsus vor Hiaalp og Huggun er. Haleluja.

Ef Upprisen̄ ei være, Øll Verølld fyrerfærest,
DRotten̄ vor JEsus Daudan̄ van̄, Dijrkum og Lofum þvi aller han̄. Haleluja.

Eirn Annar Lof-Saungur og Responsorium wt af Upprisun̄e Christi.
Med Ton, J Dag er Christur Upprisen̄, etc.

KORENN.

Upprisen̄ er nu JEsu Christ, Haleluja, Haleluja.
Sa allan̄ Heimen̄ hefur leyst, Haleluja, Haleluja.
Ef han̄ ei upprisen̄ være, Haleluja, Haleluja.
Øll Verølld þa fyrerfærest, Haleluja, Haleluja.
Þar hn̄ er nu upprisen̄ vijst, Haleluja, Haleluja
Aller lofum vier JEsum Christ, Haleluja, Haleluja.
Heilagar Kvin̄ur komu þriar, Haleluja, Haleluja.
Til Christi Grafar þegar i Ar, Haleluja, Haleluja.
Leitudu han̄s Lijkama þar, Haleluja, Haleluja.
Lausnaren̄ þa upprisen̄ var, Haleluja, Haleluja.
Heilaga Eingla hittu Tvo, Haleluja, Haleluja.
hryggvar Kvin̄ur þeir gloddu so, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Hrædslu leingur ei hafe þier, Haleluja, Haleluja.
Hvørs nu leited, han̄ er ei hier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sæll Guds Eingill seig mier þa, Haleluja, Haleluja.
Sialfan̄ Drotten̄ hvar fin̄a ma, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Af Grøfen̄e Upprisen̄ er, Haleluja, Haleluja.
Arla i Dag þad seige eg þier, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Sætan̄ HErran̄ min̄ sijn mier þa, Haleluja, Haleluja
Sem nu er Daudum risen̄ fra, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

So gaanged in̄ og siaaed þar, Haleluja, Haleluja.
Samastad hvar han̄ lagdur var, Haleluja, Haleluja.

Maria.

HErran̄ er burt hn̄ hier ei siest, Haleluja, Haleluja.
Ef finda eg han̄, þvi fagna mest, Haleluja, Haleluja.

Eingellen̄.

Lijted

Lijted hier a Lijndwka strax, Haleluja, Haleluja.
Læ hañ i heim til Pridia Dags, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Søñum vier þetta sialfar mest, Haleluja, Haleluja.
Sijn oss vorn Herra Jesum Christ, Haleluja, Hale.

Eingelleñ.

J Galilæam gaange þier, Haleluja, Haleluja.
Par siaed hañ, sem sagde fyrr, Haleluja, Haleluja.

Maria.

Pier Eingell Guds vier þøckum nu, Hale. Hale.
Pad skal oss øllum Huggun træ, Haleluja, Haleluja.

Eingelleñ.

Fared og seiged satt þar uñ, Haleluja, Haleluja.
Sancte Petre og Postulum, Haleluja, Haleluja.

Maria til Foolksins.

Sijngium nu aller af Hug og Raust, Hale. Hale.
Uppreis vor HErra Esalaust, Haleluja, Haleluja.

Allt Foolked.

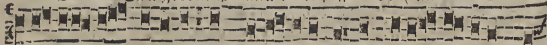
Af þvi glediunst nu aller vier, Haleluja, Haleluja.
Eilijf Huggnu vor Christur er, Haleluja, Haleluja.

A Uppstigningar Hatijd DRottens Vors JEsu Christi, Hymnar og Lof Saungvar.

Barna Saungur a Uppstigningar Dag, Med Tón, J Dag er Christur upprisen, etc.

J Dag er, Christur Uppstijgeñ, Haleluja, J Dyrd sijns Fødur iñgeingeñ, Haleluja. Hvor med Kvøl siñe Saarustu, Haleluja, Synder þvode af Verølldu, Haleluja. Mestu veitte oss Aumum Ast, Haleluja, Ecke maatte nein þvilijk faast, Haleluja. Þvi rijker nu sæ Sigrare, Haleluja, Samjafn Fødur i Almætte, Haleluja. Og utvegar oss aumum Lijd, Haleluja, af sijnum Fødur Naad og Frid, Haleluja. Pier Meñ wt af Galilæa, Haleluja, Þvi vilied upp i Himeneñ siaa, Haleluja. Sem hañ stie upp fraa Heime hier, Haleluja, hiingad aptur komande er, Haleluia. J þessum mesta Sigre sie, Haleluia, Sunged Lof Gude af Christneñe, Haleluia. Heilagre Preñing Hædstu Diird, Haleluia, Af Hiarta seigium, Og Packargiord, Haleluia.

Eitn goodur Psalmur, med þessum Nootum.

Nu er a Hımne og Jord, Hatijd Fagnadarfull, Sijnged þvi sanna Lofgiord,

Syne Guds Christneñ oll, DRotteñ med Dijrd sinne, Dyr Himna Opnade

oss Aumre Piood af sætre Naad.

Eingiñ Tunga i Heim, uñ þañ Føgnud og Tign fær, Diktad sem aa Deigi þeim, Dijrdlegast byrtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds aa Himna Stool, Med Eingla Her, Uppstijgiñ er.

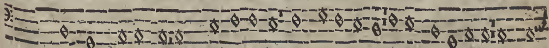
Hañ hefur vissañ Veg, vijsad øllum upp til sijn, aa Trwñi mun liggia miøg, Madur vel giættu þijn, alla Guds Naad og Gots, giefur riett Trwiñ oss, Vatn, Andi, Blood, votta þad Piood.

JEsu vier bidinm þig, ad i þessum Eymdar-Dal, Fylgd þijn og Naad Fødurlig, fordi oss Vijtis Kvøl, þitt Laan med Packargiørd, þyggia laat oss hier aa Jørd, Gief oss Gyrnd þa, Þier verda hiaa.

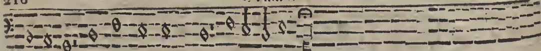
Eins sem fyrri fraa Jørd, foorstu uppaa Himna hædst, med Valld og mestu Dijrd, munt þadañ aptur siaast, aa Doomsins Deigi þeim, sem Einglar søgdu Heim, Tign og Ast þijn, oss fordi Piin.

Eirn Gud, Po Preñi med, Þig af Hiarta lofum vier, ad oss hefur Auma sied, af Mildi tookst ad þier, vid hreina Trw oss hallt, so hliootum vier þetta allt. Vert þu vor Hlijf, veit Eilijft Lijf.

Eirn aagiætur Psalmur, under þessum Nootum.

Heill Helgra Maña, Heidur Einglaña, Eilijft Lijf allra, I Trwñe sællra, Drotteñ deyande.

Deyande, Diofulsins Grande, ollu Eydande.

Gief Gledi þijnum, Goodfwsum Pioonum', Sigur þiñ sæla, ad sijngia og mæla, i Heimi vijdum, a þessum Tijdum, Paaska-Halld prijdum.

Fra Vijti fariñ, frægur Sigrariñ, Uppreist i Sooma, og Fylgdiñ þijn frooma, Holld þitt helgasta, Haatijd þar næsta, hoofst i Dijrd hædsta.

HErrañ nu helldur, Hædsta Tign milldur, upp yfir Himin, er Christur nu komiñ, med Mañdoom sama mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

Alltijd uppioga, til þijn vorn Huga, Haa-Sloot hia Fodur, a hægra Veg rædur, J Afgruñ vara, off þijnum Skara, fra hier ad fara.

Guds Son og Fadir, giefi þad bædir, og helgi Andi, af þessum komandi, allt yfirviñur, Eilijfur Sañur, Eirn Gud og Preñur.

Lof-Sanngur wt af Uppstigningar Historiuñi, maa sijngia so sem: Allfagurt Lioos off byrtist braadt, etc.

HErtugasta Dag Paaskum fra, Frelsariñ stie til Himna þa, Sijnum Lijd safnar a eitt Fiall, Uppfylld var Stieft og Verk hañs oll.

Hañ sagdi: Nu er Endad allt, hvad i Ritning uñ mig er mællt, Spamañaña og Moysi, margt kiendi þeim þar skrifad i.

So hlaut ad skie uñ sialfañ Christ, saaran Dauda ad þoldi fyrst, Pridia Dag risi Daudum fra, Dijrd sijna iñ ad gaanga þa.

Bædi a Himni og a Jord, er mier giefid allt Valld og Dijrd, Andi miñ kieñir ydur þad, Af þvi vitnid i hvorium Stad.

Gaangid nu wt og Predikid, ollum Heims Pioodum Gudspiallid, Skijrid, so verdi Syndiñ kvitt, So skal uppbyriast Rijkid mitt.

Hvor Trw og Skijrn i Heimi nær, Himneska Sæln sijdañ fær, Hvor Trwñi vill ecki taka vid, Tapast og fiñur alldrei Frid.

Allt þad sem hafid heyrt af mier, Heilagri Christni kieñid þier, Eg Æfiñlega med ydur er, Eptir Giof miñi bijdid þier.

Hendur sijnar þa hoof hañ braadt, Hiedañ foor upp til Himna haatt, Postular litu Loptid i, Leidde hañ þeim fra Sioonum Skij.

Hvijtklædda Meñ þeir hittu Tvo, hiaa sier standa, er mæltu so: Galverskir Meñ þvi undrest opt, allir horfandi hæatt i Lopt.

JEsus sem upp fraa ydur stie, er aa Hægra Veg Tigniñe, eins sem hañ stie til Himna hier, hijngad komandi aptur er.

Nu situr hañ i siñi Makt, Syni Guds allt er Undirlagt, Hañs Rijkissiioorn er Ordid sitt, af Saaf- um hans þad verdur prijdt.

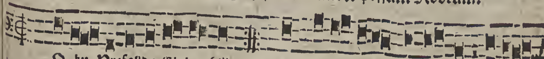
HErrañ opnadi Himna Dyr, i Hæd stijgandi öllum fyr, med sier faangadañ færdi Lijd, Fridar-Stioorn helldur allañ Tijd.

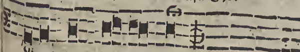
Aptur kiemur aa Efsta Doom, Allir vakna vid Lwdurs-Hlioom, Blessudum Lømbum bijdur Frid, Bølvan eilijfa hreppa Kid.

Med Huga og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, leys oss JEsu og leyd til þijn, fraa Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Hvijtasuñu Psalmar, eru aadur iñkomner.

A Trinitatis Suñudag, Psalmar under þessum Nootum.

Arla þig Lofum aller vier, ad Kvollde bidinn Maa-
dar hier, Lofgiord vora þu lijt nu aa, Og laat hana
ongvañ Enda faa.

Dijrd sie Fodurnum Fyrr og sijd, Og Frelsara
vorum hvoria Tijd, Heilagur Ande, sem huggar
Aund, Hañ þigge Lof um̃ Christen Lond.

Añar Psalmur, Med sama Lag.

HEilaga Preñing hiaa oss siert, hædst Guddooms
Tign sem samiofn ert, a ollum Hlutum ert þu ein
Upphaf, sem fylger ei Ending nein.

Aull Himna Fylking heilaglig, Heidrar, Tilbid-
ur og Lofar þig, Par med Prij-hlutud Verolld vijd
Vegsamar þig a hvorre Tijd.

Eirneñ vier Aumer erum nær, aakollum þig vor
HErra kiær, Ud mi iwkra Bæner, Ast og Trw, Med
Eingla Lofgiord þigger nu.

Eitt Lioos þig trwum aller vier, J Preñingu hv-
ad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, Pañ
Skiepnañ Lofar hvor um̃ sig.

Lof Gude Fodur eilijfum, Lof sie hañs Syne Ein-
gietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum
Gude og Preñum med.

Eirn Lof-Saungur af Verkum Heilagrar Preñingar, Med sama Lag.

O! Gud sañur i Einingu, og Eilijfur i Preñingu,
Haasæte þitt er Himna Dijrd, Heidur þiñ læt-
ur sjaast aa Jord.

Goodañ og hreinañ þu giorder Mañ, med Gaafum
þijnum prijdder hañ, Þijna sjaalfs Mynd hefur þu
þeim veitt, Þitt Bodord aatte ad hallda eitt.

Pa yser Adam og allt hañs Kyn, Afbriootanda
kom Bolvaniñ, Son þiñ Gud Fader þu sender He-
im, So hañ leyste oss af Voda þeim.

Pa sitt Embætte Endade, Og i Dijrd sijna apt-
ur stie, Bad hañ ad sender Anda þiñ, Ad hugga og
styrkia Lijdeñ siñ.

Giarnañ þu veitter þad Guds Son bad, Gaasa
þorfust var Moñum þad, Utvalda þijna vel til bio-
ost, Veg til Fagnadar sijnder lioost.

Af Myskun, Naad og Millde nu, Mañkyni Bles-
un bijdur þu, HErra JEsu þvi Himnum af, Hei-
lagañ Anda Trwuduui gaf.

Pau vorrar Lausnar Verkiñ stædst, Vegsaira
þig O Preñing hædst, J Persoonu þu sañast so, sjaaif
Gudleg Vera, Ein er þo.

Saal hefur Gaafur þessar Priaar, Þvi er hañ koll-
ud Mynd þiin klaar, Mañ-vit, Vilia og Miñi fre-
kt, Med þessu fær hun þig allvel þeckt.

Sooleñ Priu Giæde giefur Heim, gledur alla med
Verkum þeim, Liiser, Vermer og veiter Maatt
ve-

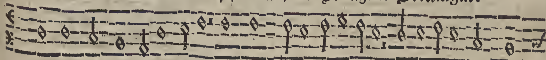
vel þijdandi þiñ eigiñ Hætt.

Almættug Preñing, eilijft Lioos, upplijs þu Myrkrid allt i oss, verm vora Sææl, og send þiñ Styrk, so vier geymum þijn Ord og Verk.

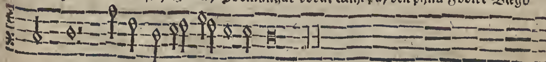
Af þiinum Stool oss upplijs þu, og verm þu oss i þijns Sonar Trw, styrk oss med heilags Anda Nææd, Elska þijn blessi so allt vort Rææd.

Þig Gud Fadir, sem gafst oss Christ, Græðara sem oss hefur leyst, Helgi Andi sem Hugguñ fær, Heidrum Lofum og Dijrkum vær.

Eirn lijtell Bænar-Psalmur, til Heilagrar Preñingar.

O HErra Gud oss helga nu, Hormungar vorar ælijt þu, veit þijnu Foolke Vægd

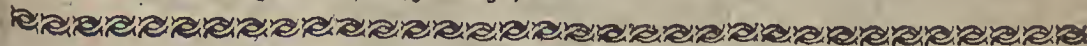

og Nææd, vid allar Synder kvitta þad.

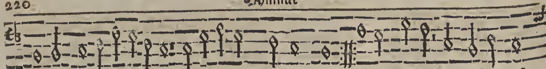
O Guds Lamb HErra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, þig bidium vier þitt veika Lid, veit oss jafnañ þiñ Næædar Frid.

O vor Gud Andi Heilage, ysir oss jafnañ Nææd þijn sie, Gææfur þijnar og Giæska stoor, gledie og efli Hiørtun vor.

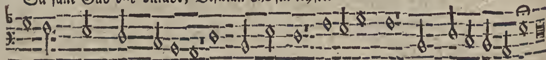
O Preñing Eining Heilaga, Eilijf samjøfn Almættuga, æ þig setium vier alla Von, Ætijd heyr giarnañ vora Boon, Amen.

A Jons Messu, Lof-Saungur Zachariæ.

Blessadur ad Eilijfu sie, Jsraels HErrañ hædste. Oss øllum vijst, upphefur reyst, Sa sañe Gud vor vitiade, Vesælañ Lijd siñ leyste.

i sijns Pioons Davids Kyne, Hiaalprædis Horn, ad helga Vørn, Utvøldum øllum syne.

Fyrer Spaamaña siña Muñ, Sem Fordum vered hafa, Lofade hañ oss Lijdeñ siñ, Leysa og Frelse giefa, Af Ovinum, Ognarlegum, Og Hende þeirra oss hata, Myskun miøg haa, Ad meiga faa, Og hañs Saattmaala nioota:

Og miñast þad hañ soor Eirn Eid, Abraham Fødur vorum, Ad leysa villde oss siñ Lijd, af Ovinum Maatt-Stoorum, Ad Ottalaust, hønum Einum traust, Um̃ alla Æfe þioonum, J helgum Sid, Sakleyse og Frid, Sem þocknast sialfum hønum.

Hier med skalltu hiñ Sæte Sveirn, Spaamañ Guds nefndur vera, Undañ-gaanga aattu Eirn, Akoonu vors Lausnara, Vijda um̃ Heim, Veg HErra þeim, Bwa og Byrting saña Guds Hiaalprædes, Giefa til þess, ad ødlast Lijkn Syndaña.

Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyne nu er feingeñ, Vor hefur vitiad sialfur saa, Sem er af Hæd wtgeingeñ, Paa upplijser, Sem sitia hier, J Myrkre og Dimum Dauda, Og vill vorn Foot, A Fridar Braut, Med sijnum Sañleik greida.

Dijrd Gude Fødur og Syne sie, sungeñ og Heiløgum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, Oss veite Naad ad standa, Vel aa hañs Veg, Eñ varast miøg, Synd, Diøful, Holld og Heimeñ, Gud giefe þad, hañs hølldum Naad, Sijngium nu aller Amen.

A Vitunar-Dag Mariæ, Lof-Saungur Mariæ, med sama Lag.

LOf saung Gude Mey Maria, Mijn Sꜳl vorn DRottenn tygnar, Hiartprꜳde mitt er HErra sá, Hønum minn Ande fagnar, Mig vyrdtest siꜳ, Po være smꜳ, Af Myskun Ambꜳtt sijna, Hiedann i frꜳ, Hvør Ætt mun tiꜳ, Sætlega Sælu mijna.

Voldugur DRottenn veitte mier, Veglega Dꜳsemd hreina, Hanns Nafn sannlega heilagt er, Heidrum vier þad alleina, Og Myskun hanns, Mun vijst til Sanns, Hallda, Blessa og blijfa, Ætijd i Heim, Ættkvislum þeim, Sem i hanns Otta blijfa.

Siꜳlfur Gud villde mestu Makt, Med sijnum Arme giøra, Og þvi Dramblꜳta eydelagt, J Huxun Hiarta þeirra, Af Stoole hratt, Høfdingium bra-dt., Enn upphoof Lijtelꜳta, Hungrada mest, Hann sadde best, Rijkum ei villde veita.

Sinn eigenn Pivon, Lijd Jsrael, Ad sier nu took, med Millde, Myskunar sinnar minntest vel, Mestu Nꜳd veita villde, Frammkoma liet, Sem Fedrum hiet, Frelsarann þeim ad senda, Allt kom þad fram, Vid Abraham, Og hanns Sæde ꜳn Enda.

Dyrd Gude Fødur og Syne sie, Sungenn og heiløgum Anda, Eins sem hun, etc.

Annar Psalmur wt af Historiunne Luc. I. Med Lag, Christur allra.

MAria gieck inn til Elizabeth, Atsemdar Kvediu heyra liet, J hennar Lijfe Barn vid brꜳ, Byrte sa Guds Son komenn þa.

Johannes laut og kvadde Christ, J Kvide Moodur var þo vijst, Elizabeth þann Fognud fann, Fylltest med Anda heilagann:

A Jordu sw Glede er jafnann mest, JEsus Guds Son þa auglijstest, Elizabeth i Gude Glødd, Giørde þad lioost med hꜳrre Rødd.

Miøg Virdeleg ert Maria Frw, Med Heill Mannkynsins geingur þu, Kvinnum framar þu Blessan ber, Blessadur þinn Avøxtur er.

Dꜳdst eg ad hædsta Heidre þeim, HErrans Mooder mig sæker heim, Skylldug var eg ad vitia þijn, Virdtest þu siꜳlf ad koma til mijn.

Audmykt og Nꜳd sw er miøg stoor, Med Edla Søn þinn komst til vor, Heilsan þijna þa heyrda eg, Hrærdest Barn mier i Lijfe miøg.

Sæl ertu fyrer soddann Trw, Sonn Guds Mooder ert ordenn nu, ꜳ þier mun fyllast Efalaust, Allt hvad þier sagde Gudleg Raust.

Alltijd sijnae þvi HErrans Hiord, Hønum Lof, Dyrd og Packargiørd, Hollds Mynd vorre ad hulde sig, Hanns Myskunseme er Æfennlig, Amen.

A Michaelis Messu, Eirn fagur Psalmur af Einglunum.

Ton, Guds Son kallar, komed til mijn.

RJett Christneñ hædstum Gude holl, Heidrar og Lofar hañ i Dag øll, Packar hañs Ast eilijfa, Heilagra Eingla Herskarañ, hefur skapad og skickad hañ, Oss ad þioona og hlijfa.

Sem Leyptur Soolar lioomа þeir, Logande Ellde skijna meir, Himnesker Andar hreiner, J siñe Art Sañheilager, Son Guds er þeirra Skapare, Af Skiepnum vænster einer.

Un Aflaats Guds Anglite sia, Og Tignar Speigil horfa aa, Af Sañleiks Vitsku sæler, Sijngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur, Er Gud DRotteñ vor, Sem Spaamadur nuñ-mæler.

Nøfn og Størf adgreind eru þeim, Og þeir wtsendast hier uñ Heim, Vijda med ymsum Hætte. Sem hier er margskyns sierleg Stiett, So hefur Gud þeim eirneñ sett, Adskilianleg Embætte.

Michael HErra JEsu Christ, Hædstur Eingla, Jafn Gude vijst, Under hañs Merke strijda, Einglar hañs aller Dag og Naatt, aptra Flærd Diøfuls Gyrnd og Maatt, Sem Guds Ord gyrnest nijda.

Hiñ Gamle Dreke hefur ei Naad, Hvøria Stund bruggar Svika Raad, Svo hañ oss sigra næde, Aund, Lijf, Sæmd, Heilsu, Eign og Gotz, Umsitur þvi ad svipta oss, Med Lijge, Mord og Bræde.

Fyrst formar Vantrw, Villur og Nijd, Vijg, Upphlaup, Ofrijki og Strijd, Stiett Guds sturlar og þiaaer, Høfdingia hañ, uppæser þraatt, alla Trygd slijtur Frid og Saatt, Illsku og Heipt wtsaaer.

Storma vekur og Strijdvidre, steipast þvi Turnar, Hws og Trie, Loptenn lijka spiller, Jardar-Groda oss ecke añ, Uñrootast, So ei gagnest hañ, Og allt med Eymdum fyller.

Verie oss ecke Eingla-Her, Eign, Lijf og hvad sem høfum vier, Anngva Stund Ospillt være, med Vinde, Baale, Vatne og Snioo, Vargur saa eydde øllu þo, Ef hañs Akiefd framfære.

Nær sem aahorfest Haaske stoor, Heilager Einglar giæta vor, Og leysa oss wr Raunum, Dijr olm ei skada Daniel, DRottens Eingill hañ geymde vel, Añars upplyke þønum.

Pa Himna Eldur ofañ kom, Yfer Zeboa og Sodomam, Var Loth leystur med Vijse, Og baadum Dætrum Baale wr, Burt leydde Eingla Stirkur trwr, So hielldu sijnu Lijfe.

J Prisone þa Petur var, Pijslardooms aatte ad bijda þar, Herodes vill hañ deyda, Eingill Guds kom þar iñ uñ Noott, Af Petre fiellu Jaarneñ skioott, Vard so leystur wr Voda.

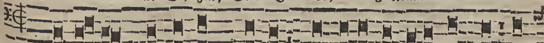
Breñ

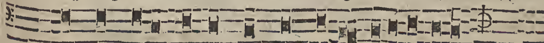
Breñandi Ofn i Babylon, baud PremurSveinum Lijfsins Tioon, Guds Eingill giætti þeirra, sem Kiælu Dogg vard Ofni i, Einskis Hita bar kiendu þvi, Swngu Lof sijnum Herra.

Einglar oss jafnañ vernda vel, vid Slisum, Voda, Tiooni, Kvøl, af Trw yfir oss vaka, Biarga, Geyma oc besiañ Hætt, beriast fyrir oss Dag og Nœtt, Forda vid forna Dreka.

HErra JEsu þier þockum vier, Pessa Vaktara gafst oss hier, ad geyma oss og stoda, so Disfuls Svik og Eitrud Ør, Ei stisi vora Sæl nie Fiør. Pyrm oss med þijnu Bloodi, Amen.

LOF-SAUNGVAR a KVØLLD og MORGNA, ad Siingia, Bæde Jñañ Kyrkiu og Utañ.

Þig bidium HErra Heilagi, hlijf oss oc Noottu þessari, Lœttu oss hafa Hvijld i þier, Hæga Noott eirniñ þiggium vier.

Svefn-Orar falli oss ei oc, Andskotans Vielum leys oss frœ, ad Svik hañs ei samþycki Holld, So af þier komi ei oc oss Giølld.

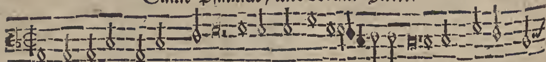
Þo Auguñ taki Svefn til sijn, samt læt vor Hiørtu vaka til þijn, Almœttug Hønd þijn þyrme nu, Þioonum, sem elska þig med Trw.

Siœ oss JEsu vor Heill og Hlijf, hept þeim sem svijkia Aund og Lijf, kom nu til Hiœlpar Christeñe Pioodh, sem kvittadi þitt blessad Blood.

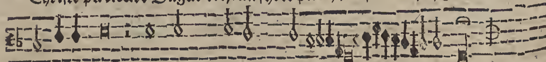
Milldasti JEsu miñstu vor, mørg er Neyd Holldsins þwng og stoor, þu ert alleina vor Andar-Børn, ætijd vardveit þu oss þijn Børn.

Gudi Fodur sie sungiñ Dijrd, Syni hañs JEsu Packargiørd, og Helgum Auda sem huggar eirn, oc Heidri þeim sie ei Endir neirn, Amen.

Same Psalmur, med ødrum Hætte.

Christe þu klaare Dagur ert, kañ fyrer þier hyliast eckert, af Fodur kemstu

lifanda Lioes, og Liossens Kleñing færd · · er oss,

O Gud vor Fadir geym oss þraatt, vid grim̃-um Ovin um̃ þessa Naatt, oss laattu Hvijlder i þier faa, Andskotans Vielum Leys oss fraa.

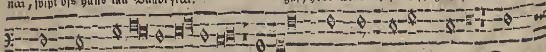
Eñ þo sofi vor Auguñ hier, aavallt vort Hiarta vaki i þier. Hallt yfir oss þiñi Hægri Hønd, So hrøpum vier ei i Skøm̃ og Synd.

JEsu þig bidium allir vier, Ad Diøfuls Svik ei grandi oss hier, Sem situr um̃ vorri Saalu ad-naa, svipt oss hañs illu Valldi fraa.

Vier erum Christe þijn Erfdiñ good, utvegad-er fyrir þitt blessad Blood. Eilijft Guds Raad, þvi oss þig gaf, ad skylldum vier Syndum leysast af.

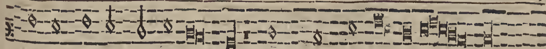
Einglum heilogum um̃biood þad, Eign þiñi Gud þeir giæti ad, Vaki yfir oss Verndiñ sw, verda mun oss þa Hviildiñ trw.

J Nafni JEsu nu sofnum vier, nærri sie oss þiñ Eingill hier. Heilagri Preñing sem Hlijfd oss gaf, hvør Madur jafnañ syngi Lof.

Eirn Gud Skapare allra saa, alls Himens Raad og Jardar aa, Dag-

iñ

Eñ skrydande med dijrsta Lioos, diñ Noott ad skylide svæfa oss.

Afleyast mætte Lijfed þreitt, Leingur ei sier til Viñu neitt, Hugraun liñe og gledie Gied, Græatur og Harmur hverse med.

Umlidnum Deige aller vier, af Hiarta siingiande þackum þier, Byriande Noott þig bidium nu, Biarga oss sem þier hietum Trw.

Þig heidre Hiartans Peled allt, Þig lofe Rødd og Mæaled sniallt. Þig Ast vor jafnañ elske eirn, Þig akalle vor Andeñ hreirn.

Diwpt þo nidre hin dæckva Næatt; Dags Liooſed fra oss byrge brædt, Sortne alldrei hin sæla Trw, Satt Lioos Lijd Christnum lioome nu.

Sæal verde ei af Svefne mood, Sofe fra Løstum Christeñ Piood, Ad Trwañ hreinlijsañ hallde Sid, Hoofſemdar æ mun þurfa vid.

Sofendra Briooste bygg þu i, ad Blecking Hollds ei grande þvi, Nie Ovinarens illa Villd, Adsookn framkome og hindre Hvijld.

Christ og Fødur vier køllum æ, Christs og Fødurs þar Andañ hiæ, Eining Heiløg og Preñing þu, þijnum LijdChristnum lijkna nu.

Eñ Eirn Bænar Lof-Saungur a Kvølld, Med sama Lag.

Nu hefst Noottañ og hylur Dag, Hvor Mañ skilst vid sitt Viñulag, Gud læte oss vel gæanga þad, Og giæte vor med siñe Næad.

Af Noott og Myrkre Ogn og Faar, Almeñelega jafnañ staar, Son Guds vak þu og sia vorn Hag, sw Vernd nægir oss Noott og Dag.

Leys oss alla af Løst og Synd, til Leidriettingar veit oss Stund, gief oss Vitsku ad gaungum vier, Grandvarlega, so lijki þier.

Forda þu Hvijlu Fleckun vid, Fylgia læt þu oss hreinum Sid, Baña ad spille vorre Værd, Vonder DRaumar og Diøfuls Flærd.

Hvørs sem nu framar bidia ber, BrædrumChristnum og siælfum mier, Lijknsame Gud þu lijt þar æ, Og læt oss þijna Myskun faa.

Fødur, Syne og Anda sie, Ædst Lof, Dijrd, Heidur eilijfe, sem i Upphafe er og nu, Æfiñlega sie Virding sw, Amen.

Eirn

Eirn goodur Kvølld-Psalmur, med sijnum Ton.

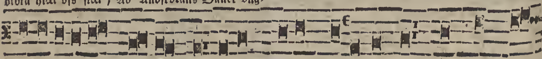
EPter Guds Vilia geingur þad, Sw gooda Nott oss lijdur ad, Þvi Dagur þesse þroteñ er, Þad Myrkur og Svefn nu epter fer.

Undañdrææatt allañ af skal slææ, Ad þacka beñañ Dag sem mææ, Gud hefur vor giætt med Giæsku Mææatt, Goodlega, og er þvi Hiartad kææatt.

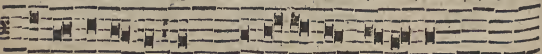
Þar liggur oss mest Makteñ ææ, Millдañ Gud bidia hiææ oss stææ, Ad Andskotans Oaner ongvar skiootts, Yfer oss kome þessa Noott.

Þig bidium vier med þeirre Trw, Þviad Fader vor sañnr ert þu. Giør epter þiñe goodre Lund, Geym oss uñ þessa Nææattar-Stund.

Lof, Æra sie Fødurnum løgd og tied, Lijka hañs Syne JEsu med, Þeim helga Anda Heidur sææ, Ad hvørge fiñest Ender ææ.

JEsu Frelsare Foolks a Jord, Fødursins hædsta eilijft Ord, Lioos þess Lioos

sens sem eingeñ sier, Svefnlaus Hyrder þeim treysta þier.

Þu sem Skapare allra ert, Adgreining Tijma hefur giørt. Mañs Hollded Dagleg Mæda lijr, Med Nætur Hvijld þvi Næring bijr.

Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvøl, Hier-Vist Mañleg er lijtel Dvøl, Sofne Lijkameñ sætt med Frid, Sææleñ i Christo vakne vid.

Med Audmijkt bidium aller nu, Ad oss fra Ovin frelser þu, So komest ei ad Christeñe Þiood, Sem kvittade þitt blessad Blood.

HErrañ JEsum vier heidrum Eirn, Hiaalpare vor er ei añar neirn, Hañ gaf oss Lijf og leyste Ond, Lof sie hønum ææ hvørre Stund, Amen.

Eiñ

Eirn Bænar Lof-Saungur ꜳ Kvelld, Med Lag, Dagur og Lioos, etc.

SOOlar Lioos nu fer burtu brꜳdt, byriar þa aptur dim̃a Nꜳtt, Eilijfe Gud vort Andar-Lioos, Æsen̄lega þu siert hiꜳ oss.

Þu ert vor Heill og Vonen̄ sterk, Verndar og blessar øll þijn Verk. Ef þu veiter oss ecke Hlijf, Eingen̄ kan̄ stoda Sꜳl nie Lijf.

Ovine høfum marga miøg, Meintaka oss ꜳ allan̄ Veg. Siert þu oss ei i Svefne hiꜳ, Svik og Heipt þeirra reynum þa.

Oss og allt vort þier Offrum vær, Ad þier tak oss nu Fader kiær, So Ovin giøre oss ecke Tioon, an̄ars høfum ei Hiꜳlpar Von.

Blessa oss fyrer JEsum Christ, an̄ars dugir vor Vin̄a sijst. hiꜳ þier fꜳe oss sijnum Sꜳtt, So ad Morgne þig heidrum hꜳtt.

Þessa Kvølld-Foorn þier færum nu, Fader vor HErra þygger þu, Fyrer Christum þin̄ kiæra Son, Kvittandi oss med sin̄e Boon.

Barna Saungur af Catechismo, mꜳ sijngia sem, Dagur og Lioos.

GUD min̄ Fader eg þacka þier, Þin̄ Son JEsum ad gaf þu mier, Um̄liden̄ Dag mig leyster vel, Frꜳ Lijfs og Andar-Eymd og Kvøl.

Eg bid þig ad forlꜳtir mier, Allar Synder og Misgiørder, sem mooti þier ꜳ allan̄ Veg, i Dag Rꜳnglega giørda eg.

Þijna Myskun eg þar med bid, þessa Noott veit mier Vernd og Lid, i Svefni og Vøku veit mier Frid, Voda og Ogn mig skilier vid.

Eg fel i þijna helgu Hønd, Holld mitt, Sæmd, Vine, Eign og Aund, Eingill þin̄ sie mier ætijd hiꜳ, Andskotan̄ lꜳt ei til mijn nꜳ.

En̄ Eirn Christilegur Kvølld Psalmur, mꜳ sijngia sem,

Af diupri Hrygd ꜳkalla eg þig, etc.

I Svefni og Vøku San̄lega vier, Siꜳlfum Gudi tilheyrum, hvørt oss Dauda eda Lijf þu lier, leitum ei Hiꜳlpar af fleirum, vier þøckum þier fyrir JEsum Christ, Þu hefur oss geymt i Dag en̄ vijst, af Milldi og Myskun þin̄i.

Frꜳ Skøm̄, Hneysu og Hreckia Rægd, og hv. ad Sꜳlu kan̄ tijna, frꜳ Satans Vondsku og Svika-Slægd, Sandi geymdu vel þijna, sem grim̄ast Leon leitar han̄, ad Lømbum þeim er svelgia kan̄, og Sꜳlar-Tioon ad sijna.

Med

Med Gaaleysi frømdum giørvallt þad, sem giarnast skylldum ydia, Ad sæma þitt Nafn i sierhvørn Stad, sijst villdum Naaungañ sydia: Vor Veikleiki þvi velldur mest, vier høfum aa øllu Goodu Brest, Nema þijn Naad oss leidi.

Med fwsu Hiarta Fadir af þier, Fyrirgiefningar bidium, Glæpa þeirra er giørdum vier, so greidt i Dauda midium, nu er oss Vondskañ næsta leid, Naad sijn oss fyrir JEsu Deyd, vor meiga þad Verk ei bæta.

Geym þu oss allri Gløtun fraa, undir Giædsku þiñar Skugga, og Ovina lijka Offsookn þa, i allri Freistni oss hugga, Andskotiñ fer med Flærdar-Taal, hañ frekt vill bædi Lijfi og Saal, giarnañ Gløtun brugga.

Þijn mikla gaf þvi Milldiñ haa, oss myrkva Noott til Handa, ad hefdum vier Roo og Hvijldir þa, So hressari mættum uppstanda, Af Vijli, Sorgum, Vesølld og Praa, sem vora Lijkami jafnañ þiaa, Ar og Sijd i ymsum Vanda.

Þijdi Fadir þig bidium vier, þu gief oss Roosemd hijra, i allra Siñi og Hiørtu hier, fyrir Hiaalparañ vorn hiñ dijra. Samvitskuñar saarleg Okyrd, fyrir sañа Trw sie wtebyrgd, og Anda þiñ eñ skijra.

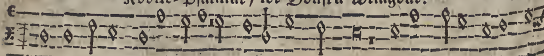
Gief vorum Synduga Molldar-Serk, ad sofna i Fridi blijdum, so meigi sw Hressing ad Morgni sterk, mæta þess Dags Astrijdu. Upplijs vor Hiørtu og Saalir so, ad sieu þau vakandi lijka þo, og til þijn treysti sijdañ.

So ad af Heilags Anda Naad, Æ kyñum i Vøku og Svefni, J þijnum Otta, Utvegn og Naad, med Aund og Lijkama tilefna. So ad Lyktum þier lendum hiaa, Og Livossins Børn verdum Himnum aa, fyrir Adstod JEsu upphafnir.

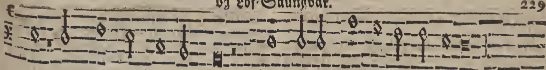
J fullu Trausti felum nu vier, oss Fadir þier til Handa, med Saal og Lijfi, sañur Gud hier, svipt af oss Haaska og Vanda, hlijf þu og vernda Hws og Meñ, af Hiarta þess bidium allir señ, so meigi oss Mein ei granda.

Þier liwfum Fødur sie Lof og Dijrd, fyrir Lijkn og Velgiørd þijna, og þijnum Syni ad søñu skijrd, er sig liet fyrir oss pijna, Heiløgum Anda og Heidur sie, sem Huggun vid oss lætur i Tie. Laatum hans Lof ei dvijna, Amen.

Kvølld=Psalmur, wr Dønsku wtlagdur.

Sa lioose Dagur lideñ er, lijdur ad Nætur Stund, O Herra Jesu hia oss

ver, hæg añ glef þu oss Blund, Gledie oss Gud i Himnarijke.

Giæskañ þijn allvel geymde oss, og good verndade i Dag, Mijkte i Naad Mootlæte og Kross, Myskun þijn saa vorn Hag, gledie oss Gud i Himnarijke.

Þar fyrer vier nu Þackargiørd, þier færum Drottẽñ stoor, Heidre þig Mẽñ, Himen og Jørd, og Heilagur Eingla-Kor, g. o. G. i. H.

So margt brutum vier moote þier, megnum ei telia þad, Ord, Hugreñingar, Athafner, allt var saar fordiarfad, g. o. G. i. H.

Fyrergief oss nu Fader kiær, Þad frømdum þier a moot, med Anda þiinum oss endurnær, So Ydran giørum og Boot, g. o. G. i. H.

Adgiæt þu oss nu eñ i Nott, med Eingla-Skylide þijn, ad sofna kyñum sætt og roott, svipter fraa allre Pijn, g. o. G. i. H.

Þa Lijkameñ sefur, Laattu þo, Lifa vorñ Anda i þier, Ætijd veit þu oss Andlega Roo, Fraa Illu vel-geymer, g. o. G. i. H.

Myrkrañа øllum Meinum fraa, Myskun þijn oss hlijfe, Vollduge JEsu vertu oss hiaa, Veit Naad Saal og Lijfe, g. o. G. i. H.

Ad Morgne aptur uppvek þu, Oss a Hagkvæmre Tijd, so af oss þa, i sañre Trw, Siingest þier Lofgiørd blijd, g. o. G. i. H.

Eñ þegar endast Æfe-Tijd, og kiemur vor Dauda Stund, Veit oss, JEsu, Hun verde ei strijd, Værañ gief Sijdasta Blund, g. o. G. i. H.

A Enda Heimsins oss siert hiaa, Jñleid i Dijrd med þier, Laat oss Himneskañ Fognud faa, Og Frid um̃ allar Allder, g. o. G. i. H.

Lofgiørd Fødur og Syne sæt, Sijfellt verde frameñ, Heilagur Ande vor Huggun mæt, Hlioote Prijs Æ Amen, Gledie oss Gud i Himnarijke, Amen.

Kvølld Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa.

LOF sie þier Gud fyrer lideñ Dag, Og Lucku sæla Stioorn alla, Þu hefur leidt miñ Lijfsins Hag, Og laated mier allt vel falla, Þo hefe eg blessud Bodord þijn, Broted i margañ Maata, Hvad eg nu jaata,

miñstu

miñstu alldrei a Illverk mijn, nũ mier af Syndum laata.

Nu er ad komed Naattar Pel, Nu vil eg Hvijlder taka, O Gud! sem geymer Israel, Yfer mier virdstu vaka, Laat þu nu Verndar-Vængeñ þiñ, Vandlega ad mier giæta, med Svefn-Roo sæta, Veittu mier heilla Hirder miñ, Hiwkrunar Naakvæmd mæta.

Vertu nu miñe Hvijlu hiaa, Med Heilögum Eingla Skara, Ovine drijf þu alla fraa, Eñ mig heilañ bevara, Lijkamañ laattu sofa sætt, Eñ Saalena i þier vaka, Og Tilsioon taka, Draum-Ora, Ogn og illa Vætt, Alldrei laattu mig saka.

Eg befala þier DRotteñ dijr, Dag og Naatt Saalu mijna, Breid þu yfer mig HErra hijr, Heilaga Blessan þijna. Lijf og Asti-Vine, Eign og Bæ, Utañ og Iñañ Gaatta, Og þa hier haatta, Gud miñ eg þier i Geymsln fæ, Giör þu hiaa oss ad Naatta.

Eg legg nu samañ Augun mijn, I Guds Nafne og Trausie, Signe mig heilla Höndeñ þijn, Hirder miñ goode og hrauste, Signdu Foolked og Signdu Hws, Signing þesse oss blijfe, Og Illt wtdrijfe, Signingeñ þijn Sæte JESUS, Signud yfer oss blijfe! AMEN.

Kvölld Psalmur, Med Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord,

O Gud! sem geimer Israel, Og öllum Hlutum stioornar vel, Af Hiartans Root eg þacka þier, Pad i Dag hefur giætt ad mier.

Almaattug Hönd og Astaa þijn, Eñ hefur naad og sied til mijn, Lof sie þier Gud fyrer Laan og Hag, Lijfed, Heilsu og Vernd i Dag.

Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, aareitad þig med margre Synd, Gud miñ Blessadur gief þad kvitt, Fyrer Giæsku þiina og Nafned þitt.

Naada Blood JEsu, Svide og Saar, Saalar Angist, Kvöl, Hryggd og Taar, Breidest wt yfer Brot iñ mijn, Og byrge þau öll fyrer Augum þijn.

Þesse Dagur nu wte er, Eñ Naattar Tijd ad Hönd um fer, Gud miñ goodur eg gief mig þier, Giættu nu eñ i Noott ad mier.

Eg vil gaanga til Naada nu, Nu bid eg Gud mig geymer þu, Vertu hier miñe Hvijlu hiaa, Hiaa mier vak þu og ad mier gaa.

Umkrijnge mig aa alla Hlid, Astaa þijn og þitt Eingla Lid, Sem forde Adsookn Andskotans, Araasum, Flærd og Svikum hañs.

Veittu mier DRotteñ Værd og Roo, Vek mig i riettañ Tijma þo, Lijkameñ sofe sætt sem ber, Saaleñ og Andeñ vake i þier.

Skijl þu mier þiñe Skiepnu Kynd, Skapadre eptir sialfs þijns Mynd, Höndeñ þijn naakvæm hiwkre mier, Og hlijfe vid þvi sem skadlegt er.

Svæfilleñ miñ og Sængeñ mijn, Sie öñur miw-

ka Hønden̄ þijn, En̄ adra breid þu ofan̄ aa mig, Er mier þa Værden̄ Roosamlig.

Blessa þu DROtten̄ Bæ og Lijd, Blessa oss nu og allan̄ Tijd, Blessun þijna oss breid þu aa, Blessud verdur oss Hvijlden̄ þa, Amen.

Kvølld Psalmur, Med Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

HEf eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fader ad Vanda, Yfer mig lijse Asiaan þijn, Ei laat mier Satan granda, Po Augun lykest aptur hier, Andan̄ laat vaka samt i þier, Ogn rek burt allra Handa.

Eins sem Daudur aa allan̄ Haatt, Eg ligg i Hvijlu min̄e, Hefur nu ecke Hønden̄ Maatt, Nie Hugurin̄ veikur Sin̄e, Eg veit ei hvørt mier audnast aa, aptur ad Morgne Liooosed siaa, Treyste eg þo Tilsiyon þin̄e.

Hiartad bid eg ad hrærer þu, sem Heiløgum stijrer Anda, Draum-Orum burtu døprum sŕw, og Draugum allra Handa, Eingell þin̄ drijfe æ mier fraa, Andskotan̄ sem þar stundar aa, Graadugur þijnum ad granda.

Bidiande framar Blessan þijn, Blijde Fadir med Taarum, Sømuleidis þu siaa til mijn, Vid Satans fordaArum, hier ligg eg eins og laaten̄ Man̄, Lijfs-Biørg øngva sier veita kan̄, Hladen̄ med Synda-Saarum.

Um̄hyggiu Sørg og Angred med, Allt nu i burtu flivote, Halla eg mjer so hægt aa Bed., Hvijldar i Naadum niovte. Po sijge hægur Svefn mig aa, Samt vake Anden̄ DRottne hiaa, Han̄s alldrei Heiduren̄ þriovte, AMEN.

Eirn Kvølld Psalmur, Med Ton, Christur reis upp fraa Daudum.

DAgs Voku er en̄ nu Ende, En̄ Nætur-Svefn fyrer Hende, Allt Stundlegt hefur so Um̄breyting, En̄ eilijft Lijfed Stadfesting, Kyrie-eleeson.

Eilijfe Einvallds HErra, Eg vil þier Packer giøra; Fyrer JEsum Sæta Sonen̄ þin̄, Saaluhiaalpara og Hirder min̄, Kyrie-eleeson.

Þu hefur aa þessum Deige, Þyrmt mier en̄ glatad eige, An̄ast so sem þitt einka Barn, O Gud hvad þu ert Naadargiarn, Kyrie-eleeson.

Jeg vil þo Aumur jaata, Jeg maa ei Barn þitt heita, Haatt fyrer þier i Himinin̄, Hef eg þraatt syndgad, Fader min̄, Kyrie-eleeson.

Þu gafst mier Blessan þijna, Þa Naad hef eg Syndum launad. J Dag, sem øll mijn Æfe-Kvølld, Æ! mijna Þusund Punda Skulld, Kyrie-eleeson.

Fader, O Fader Naada, Fader San̄leiks og Daa-

da, Fyrergief øll mijn Afbrot leid, Fyrer Arnan JEſu Pijnu og Deid, Kyrie-eleeſon.

Añars eg ei maa ſofa, Ellegar Naader haſa, Hvør vill vænta ſier Værd og Frid, Vera Oſaattur þo vid Gud, Kyrie-eleeſon.

Gleym þu þvi Glæpum mijnum, Gud miñ, eñ Fadme þijnum, Vef þu uñ mig, So vil eg trauſt, Vel ſoſa og hvijlaſt Haaſkalauſt, Kyrie-eleeſon.

Saal, Æru, Ønd og Lijfid, og allt þad þu hefur mier giefid, gief eg i þijna Giædſku Vørn, Gud miñ vardveit þu øll þijn Børn, Kyrie-eleeſon.

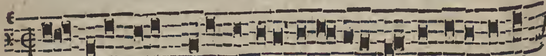
Eg fel i Uñſioon þijna, alla Sam-chriſtna mijna, Heilagi, Heilagi, Heilagi, Himins og Jardar Stiovrnari, Kyrie-eleeſon.

Meinum og Myrkra Velldi, miklu Satans Ofbelldi, og øllu Illu oſs frelſa fraa, Fridar Eingill þiñ ſie oſſ hiaa, Kyrie-eleeſon.

O! JEſu allrar Milldt, Oſkar mijn Saal og villdi, Himneſka Roo og Hvijldir faa, Heilagra þiña Landi naa, Kyrie-eleeſon.

Gud giefi oſſ goodar Nætur, Gud hiaalpi oſs vel aa Fætur, i Nafni Fødurs og Sonar, og Anda Guddooms Haatignar, Kyrie-eleeſon.

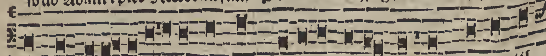
SALVE.

SALVE JEſu Chriſte vor Frelſari, þu ſem alla Guds Reidi yfirvañſt,

ſo ad Adam i þier Naadena fañ. Þu ert vort Lijf og ſæta Trauſt, bædt i

Mootgange og i Lyſt, a þig vier treyſtum O JEſu Chriſte, Vier køllum til

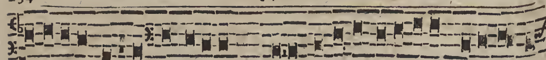
þijn i vorre Naudsyn, sem erum fallner i ellt, fañ Deyd, med Evu allra vorra

Moodur. Vier kǫilum til þijn, af þessum græatlega Dal, vier sijtum og græat-

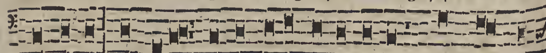
um soddañ Fall, þo ertu fullur af Guds Giæsku og Naad, þvi hiaalpa oss þu

Naadarfulle HErra. Eja Christe, vor Tulkur ertu ordeñ til vors Fodurs,

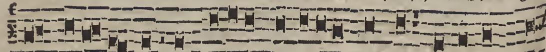
forlaat oss saker þijns Dauda allar vorar Synder, og venda þijnu naadarlega

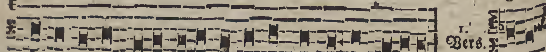
Andlite til vor, Besællra og Aumra, og ad þu Milldelega jafnañ vilter oß

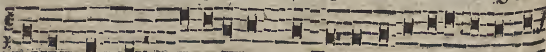
Myſkuna. O JEſu! kieñ oß ad þeckia Fodur þiñ, hvors Naad og

Giædſka i þier ſkijn, Laat oß ſo þeckia hañ i riettre Truw, ad vier meigum

hañs blijda Andlit ſkoda, og ſijdañ med þier og honum vera. JEſu

Christe Guds Son, Heyr vora Hiartans Bon, og ſkil oß vid vor for þientu

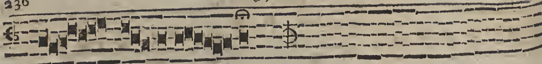
Laun, þu sem frelstir Adams Kyn, Heyr vora Gudlega Bæn, og sem vier

triwum þier, þu oss vel reynist. Undirtrod þu hañ gamla Høggorm, so hañ

meigi oss ecki farga, sem hañ hefur giørt vid marga. O Abrahams Sæd!

gleym þu oss ecke, helldur skipt med oss þiñi Nad. O Jomfrwr Mariu Son!

O Kong Davids Ettstfa Kyn! O JEsu Christe! Heyr nu vora Bæn.

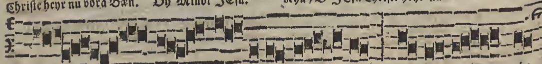
Oh! goode JE = ſu.

2. Vers.

JEſu þu ert vort Trauſt, Heyr vora Grꜳtlega Nauſt, og Nꜳda oſs alla Efalauſt. Þu ert Emanuel, Upplijs vort myrkva Þel, Og uppkveik Nꜳdar-Lioos i vorri Sꜳl. Þu ert Jacobs Stiarna, Og Iſraels Kviſt, ſem Balaam ſagdi fyrir viſt, og Eſajas ei allra ſiſt. Þu ert ſu Kiellda, ſem Nꜳdiñ ut af ſpratt, ſem Spꜳmeñernir hafa ſagt. O Jomfrwr Mariu Son, O Kong Davids eilijfa Kyn, O JEſu Chriſte heyr nu vora Bæn. Oh Milldi JEſu!

3. Vers.

JEſu þu ert vor Vegur, og til Himenſins Stijgi, Lꜳt oſſ ei fara i O-Veigi. Þu ert Paradiſar Port, lꜳt oſs ei villaſt burtu, i þeſſu Villu Myrkre ſvørtu. Þu ert ein føgur Sool, Skijnandi og klꜳr, ſem i Heimiñ ſkijn, Sijdla og Ar, Hvør hana ſier, utan Skada gꜳr. Þu ert þad Guds Lamb, Sem fyrir oſs i Neyd kom, Skil oſs vid þad gamla Dramb. O Jomfrwr Mariu Son, O Kong Davids Eilijfa Kyn, O JEſu Chriſte heyr nu vora Bæn!

Oh! Sæ - te JEſu Chri - ſte. Ha le lu : ja.

Sie Nafn DRottiñs JEſu Chriſti Bleſſad, Haleluja.
Nu hiedañ af og ad Eilijfu, Haleluja.

HEyr HErra Gud, hvør ad Dijrdarfulla Nafn DRottiñs Vors JEſu Chriſti, Eingietiñs Sonar þijns, Giørdir øllum Trwlyndum Þioonum þijnum, til hiñs hæſta Sætleika, Hiartañs Aſtundunar Elſkulegt,

legt, Eñ Ohreinum Ondum Hrædelegt og Skielfelegt. Veittu oss Lijknsamur, ad allir þeir, sem þetta Sæta Nafn JEsu goodfwslega Vegsama hier a Jørdu, medtaki Sætleika Heilagrar Huggunar hier i Heimi, eñ ødlist i Okomnum, Eilijfañ Fognud og Gledi. Fyrir þañ sama, etc.

Bæna og Þacklætis Psalmar a Morgna.

Morgun-Saungur.

Ton, Guds Son kallar, komid til mijn.

Dagur burt-tekur dima Nætt, O Rottiñs Folk sparneitt vakna brætt, og heidra Gud þiñ HErra. Otelianleg øll Eingla Hyrd, a Aflæts sijngur Gudi Dijrd, alls Skapara og þeirra.

Haniñ og allskyns Fugla Faung, Fagurt vegsama Gud med Saung, Sem þa klædir og sedur. Himnar, Jørdiñ og Hafid vijdt, Hatign og Lof Guds boda tijdt, Pioona hønum þar medur.

Ollum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhvør med siñi Art, skijrt gøfgar siñ Skapara. Þu mætust Skiepna Madur hvør, Mælsku og Vits sem hefur Kiør, varast Viliañ ad spara.

Hugleid, ad Gud vid sialfañ sig, samlijkañ hefur skapad þig, Þvi giør hañ þeckia kyñir, So þu elskir af Hiarta hañ, Hefier, sem Muñur orka kañ, Aft hañs og Fylge fiñer.

Upp fra þvi Giøf hañs Anda hlautst, eirniñ hañs Sonar Nadar naust, af Hiarta þackir hønum. Vel stilltur jafnañ vak og bid, vanda hañs Stiett med helgum Sid, sem hæfir hañs Lærisveinum.

Uñ HErrans Komu ecki veitst: Asetta Stund hañs ecki leitst, hañ baud þvi hier ad vaka. J Sættmala Guds þig Sida att, sijng hønum Lof af Hug og Mætt, miñst hañs Milldi ad þacka.

O vor Fadir eilijfi Gud, Eg þacka þijna Hialp og Nad, Velgiørdir, Vernd og Gæsu, sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu Voda og Eymdum eydt. Lof sie þier ad eilijfu!

Fyrir JEsum sæta Soniñ þiñ, sem med þier lofar hvørt eitt Siñ, Eingla Her allur samañ. Hialp HErra, ad eg sem su Hyrd, sijngi þier jafnañ Lof og Dijrd, Nu og a Enda, Amen.

Eirn goodur Morgun Psalmur, Ton, Eirn Gud Skapari allra sa.

Klar Dagur og Lioos nu komiñ er, kiæri Fader þig bidium vier, Geym oss i Dag vor Verndar-Mañ, fra Voda sem oss skada kañ.

Still vora Tungu ad ei styggist þu, Stijrir Himna

na, og vardveit nu, Augu vor allra eirniñ med, so
eckert fꜳi þau fꜳnijtt sied.
Vor Hiørtu giør þu og Hugskot hrein, so hverse
af þeim øll Synda-Mein. Ofneytslu tak oss eirniñ
frꜳ, og alla Gyrnd er oss skada mꜳ.
Nær Dagur þessi nu lijdur hier, Og Nætur Tij-
meñ komiñ er, Ad vier allir þier þøckum þa, þu sem
oss geymdir Illu frꜳ.
Sætt Lof sie Fødurnum sialfum tied, hañs Syni
og helgum Anda med, sem helldur yfir oss Hlijsdar-
Ørd, hønum sie eilijf Packargiørd, Amen.

Sami Psalmur, med ødrum Hætti, uppꜳ Dags Tijdirnar.

LJoosañ Dagiñ nu lijta mꜳ, Lifanda Gud vier
køllum ꜳ, J voru Starfi virdist sa, Voda øllum
oss frelsa frꜳ.
Stijri Tungu ꜳ helgañ Hꜳtt, ad Heiptar Kijf
ei spilli Sꜳtt, Giæti Sioonar og giefi Mꜳtt,
Glisi Heimsins ad hafna þrꜳtt.
Hrein verdi jafnañ Hiartans Root, hverfi O-
meñska leid og lioot, Fylli og Sælld ad falla i mo-
ot, ꜳ Forsi Hollds mun viña Boot.
Ad þa Daguriñ hættir hier, og hefst Noottiñ,
sem epter fer, Søñum Gudi Lof sijngium vier,
Sidadir vel, sem skylldugt er.
Heilagur Andi er til Sañs, eitt med Fødur og
Syne hañs, Virdest þo byggia Broosted Mañs,
Blessadur komi til þessa Rañs.
Muñur og Tunga, Siñid, Sꜳl, Samhlioodi
æ vid Gudlegt Mꜳl, Kiærleikur logi, Koolni
Tꜳl, kveiki Nꜳunga soddañ Bꜳl.
Pu sañi Gud og DRottiñ dijr, dꜳsamlega er
Skiepnum snijr, med føgrum Lioomꜳ Morgun
bijr, Middagur er og eirniñ hlijr.
Med Sundurlyndum set þu Grid, Svipt af O-
hreinrar Elsku Sid, Lijkømum halltu Heilsu vid,
Hiørtunum gief þiñ Andar-Frid.
Obreytañleg ꜳ alla Lund, eftir Skiepnur þijn
Vollduga Hønd, Lioosa Dagsins þa lijdur Stund,
lætur hvina i sama Mund.
Virdstu oss biart ad veita Kvølld, ad varist
Lijfid Synda-Giølld, þegar ad kiñir þessi Ølld,
med þiñar Dijrdar hlijf oss Skiølld.
Adur Daguriñ endast skiær, Allsvalldandi Gud,
bidium vær, Raad þijn, hvør best oss frelsad fær,
fylgiandi oss, sie jafnañ nær.
Svefn-Orum ad burt sviptir nu, Sioonar Og-
num oss forda þu, Flærd Ovinar so frꜳ oss snu,
ad flecki ei Holldid Blecking sw.
Vollduge Fader fullgior þad, fyrer þijns Sonar
JEsu Raad, med Helgum Anda ꜳ Himne og Land,
hafandi med þier eilijft Raad.

Eñ

Eñ eirn Morgun-Saungur, Med þad Lag, Christe þu klaare Dagur ert, etc.

STanded upp Christi Børneñ bliid, Byrkir sig Morgun Stiarnañ fryd, Lystelegasta Lioos hun er, Liooma uñ allañ Heimeñ ber.

Klaar Morgun Stiarnañ kom þu ſæl, Christ vorn HErra oss boda skal, Grædare vor er Guds Son kiær, Giarnañ þig af þvi lofum vær.

Af þeirri Stiørnu þier miin Børn, Þecked Christ JEsum HErra vorn, Milldaste er þad Mariu Soñ, Med ſiinu Orde giefur oss Sioon.

Morgun-Stiarna Guds Ord þu ert, Alldrei villium oss horfeñ ſiert. Ætiid vertu vort Andar Lioos, Ellegar faanga Myrkureñ oss.

Med Liooma þiinum lys oss hier, Lausnara vorn so þeckium vier, Miiuka þu i oss Myrkra Volld, Svo meige Elskañ ei verda køld.

Velkomeñ sertu Dagur diir, Diñ Noott fyrer þier burtu fliir, Hreiñ lioome oss i Hiartad iñ, Himneske jafnañ Geysle þiñ.

A þig vier trwum JEsu Christ, Med Bloode þiinu hefur oss leyst, Til Heimsins Enda oss siert hiaa, Arf Himnarikis laat oss faa.

JEsu þu ert vor saña Sool, Sa þier trwer, Fær eiliift Skiool, Arfa lietst Sælu eiliifrar, Alle Christne sem bweñ var.

Hædst Lof og Þøck af Huga og Raust, Hier Stundleg, Siidar Endalaust, Fyrer Naad, Myskun og Fulltiinge, Fødur, Syne Og Anda sie, AMEN.

Eñ Eirn Lof-Saungur a Morgna, Ton, Dagur og Lioos þu DRotteñ ert.

HJartur Dagur nu byriar hier, Brædur þackláter verum vier, Milldum Gude hvørs Myskun stoor, Miøg vel þessa Noott giætte vor.

Lofum og diirkum aller nu, Eirn Gud med Mune Hug og Trw, Ad virdest med Volldugre Hønd, Vernda i Dag vort Liif og Ønd.

O Gud vor Fader eiliife, Sem af þiñe Myskunseme, Med Hiaastod, Krapt og helgum Maatt Hefur oss geymt uñ þessa Naatt.

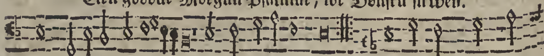
So hliif oss i Dag HErra miñ, Hiaalpa oss fyrer Soneñ þiñ, Laat ei sviikia oss Satans Taal, Sem sæker epter vorre Saal.

Veittu oss DRotteñ Vernd og Hliif, Vardhalld siert oss a hvørre Tiid, Kongur, Skiool, Stiovorn og sierka Vørn, Stiid og leid oss þiin aumu Børn.

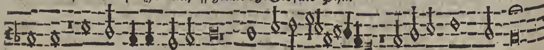
O Gud þier giefum oss i Foorn, Ad þu Verk, Maal og Huga vorn J Lærdoom þiinum leider hier, Lifnadur vor so þockneſt þier.

Medtak þa Foorn og Morgun Boon, Millde Fader fyrer þiñ Son, ad vier so þyggium þiina Giøf, þier ſiingium Þacker, Dyrd og Lof. Eirn

Eirn goodur Morgun Psalmur, wr Donsku snwen̄.

Dagur i Austre ollum, uppren̄ande nu skiin, So Lijf giorvallt fram-
Gud min̄ frꜳ Slæpa Follum, oss geime og Diofuls Þijn.

gꜳnge, ad Giede og þin̄e Villd, En̄ Illu ei ahꜳnge, oss efle Nꜳd þijn milld.

Þier vil eg þijde Fader, Þacker og Lofgiørd kiꜳ, Þu veitter i Nostt mier Nꜳder, Og Naudum svipter frꜳ, Hefur ꜳ hvørre Stundu, Hiꜳlp og Nꜳd mier audsynt, Meinen̄ Diofulsins mundu, Mier ellegar hafa tijnt.

Framar eg bid med Blijdu, Þig Blessud Vonen̄ mijn, Vernda frꜳ Vesølld og Strijdu, Ad Veniu, Børnen̄ þijn. Skijl oss under Skugga, Skaparen̄ Vængia hier, Sem Hænan̄ Unga huggar, Høfum vier Traust ꜳ þier.

Hritt burtu Heipt og Bræde, Og Heimsku i Dag frꜳ mier, So i Stilling stioorna næde, Ad Starf mitt lijke þier, Og Hiartad Heilags Anda, Hꜳleit verde Bygd, Lꜳt mig stødugan̄ standa, I Strijde og allre Hrygd.

Mig hept frꜳ Holldsins Gyrndum, Svo Hiartad ei festest ꜳ, Heimsins Blooma blindum, Og bleckest þier i frꜳ. Þitt Riettlæte virdst mier veita, Vid-hallt i Trwn̄e mier, So eg ødlest Ydran heita, I Anda og Lijkn hiꜳ þier.

Leidena sijn mier san̄a, I Sorgar-Dalnum hier, Dioflenum bæg og ban̄a, Þijn blessud Ord gief mier, Med allre Trw ꜳ treysta, Tiꜳ og halda þig, Fyrer han̄ sem Þiood hefur leysta, Þar til þꜳ styrk þu mig.

Ad sijst mig svijkia meige, Sw Satans vonda Flærd, nie frꜳ Trwn̄e teige, med Tꜳle og Man̄a Slægd, Lꜳt mig þig eirn ꜳkalla, i Anda og San̄leik best; og alldrei fra þier falla, fyrer nockurn Kiærleiks brest.

Ad elska Æru þijna, Embætte ad stunda mitt,

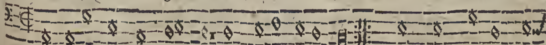
Herrum

HErrum Hylle ad sijna, Sem heldur Bodord þitt, Gief mier þess ad gæta, Og Gagnsemd øllum tiaa, Voludum Biørg ad bæta, Med Blessan bad eg maa.

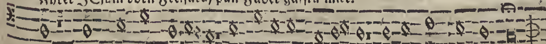
Dijrd þijn alldrei dvijne, DRottiñ Gud Fader hiaa mier, Þijns Sonar skiært Lof skijne, Skylldañ þad krefur og ber, Hier med Heiløgum Anda, Hæaleit Tign sie veitt, Mig fyrr þu Faare og Vanda, Og frida um̃ sijder greidt.

Gief ad ei koolne Christnum, Kiærleiksins Hite hreirn, Ad vier i Trwñe ei visnum, Vernda þu hvørn og eirn, Svo i Gudspialls Lioose giætum, þ.er Gude Packer tied, Og i Sonar þijns Fadme sætum, Sijdañ ad hvijlast med, Amen.

Ein Morgun Bæn fyrer allra=handa Stiettum.

Himneske Gud vor HErra, Heidur og Lof sie þier, Lof Dijrd med sætum Fyrer JEsum vorn Frelsara, þañ Fader gafstu mier.

Saung, Sijd og Ar þier seige, So og a þessum Deige, og øll mijn Æfeñ laung.

Miøg vel þijn Myskun gooda, Mig hefur þessa Naatt, Fraa Eynd, Faare og Voda, Fordad aa allañ Haatt, Af Hug þig HErra bid, Myskun þijn mier til giefe, Moodgad þig jafnañ hefe, Med allskins illum Sid.

Eñ i Dag Gud Eilijfe, Eins bid eg, Þu geymer mijn, Vid Satans Svikum og Kijfe, Synd, Smaan og allre Pijn, Elldsgaang og Ovedre, Fraa Aurbyrgd og Oførum, Illum Dauda og Snørum, Freisting og Faangelse.

Holld, Saal og Heilsu mijna, Heidur, Gotz, Kviñu og Børn, eg fel i Um̃sioon þijna, og Under. Mañ miñ hvørn, og alla Audnu mijn, Fedgin, Frændur og Vine, med Foolkeþeirra og Kyne, giørvallter Gaafa þijn.

Eingell þiñ um̃ mig blijfe alldrei hverse mier fraa, Vid Satans Svikum hlijfe, Sem til mijn vilia naa, Hier ad hañs Illskañ lioot, J Sindum sijst mig velde, Saal og Lijf ei leide, J Hrak og Heliar Noot.

Eirn Gud læt eg øllu raada, allt i hañs Valldi er, vill mig Vernda og Naada, vel telst hvad ætlar sier, reidi eg mig þvi aa þañ, Æfi mijn Aund og Lijfid, i hañs Valld sie giefid, verdi mier sem vill hañ.

Þøckum, Heidrum af Huga, HErra vorn allañ Tijd, Guds Laan og Giædsku nooga, giefur oss Ar og Sijd, Af Audmijkt Oskum þess, þa hættir Holldleg Æfi, Himna Arf oss giæfi, Føgnud og Fridar Sess.

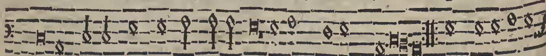
Gud veiti Kyrkin-Valldi, ad vanda helga Stiett, vid Lijf og Heilsu halldi, hañs Nafn ad gøfgi riett, og Foolkid frædi nu, med hreinu HErrans Ordi, Hræsni øllum fordi, Villum og Vantrw.

Eins vora Vallds-Meñ geymi, og verndi Almwgañ, Bændur og Børn i Heimi, Bw-Foolk og Undir-Mañ, þijn Hønd þeim hlijfi vel, Plaagum Haaska og Hwngri, Hernad og Orbyrgd þwngri, og allri Eymd og Kvøl.

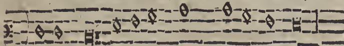
Uppaa þad seigium Amen, efandi þetta sijst, giørir þad Gud alltsamañ, geingur sem hønum lijst, sijdañ i siñe Stiett, Sijn Verk sierhvør giøre, sem Gud hañ til kiøre, Fast ræke Frid og Riett.

Heyr vor Himneske Fader, Helgest þitt Nafn og Ord. Þitt Rijke þiggium glader. Þiñ Vilie skie aa Jord. Veit oss i Dag vort Braud. Forlaat oss vorar Synder. Og Freistne fraa oss hrinder. Leys oss af allre Naud.

Eirn goodur Morgun Psalmur, epter Donskuñe wtlagdur.

Þañ Signada Dag vier siaaum nu eirn, og Soolar Geyslañ frijda, O Drotteñ laate i Gud lijse oss øllum æsijd hreirn, So ad aukest Glede og Blijda.

Dag ei neirn, detta i Skom, Lost nie Kvijda.

Þañ

Pañ Signada Dag, þa signudu Tijd, sem fæddest vor HErrañ mæte, Kom ofañ þad Lioos og Leyptran frijd, Sem lioomar um̃ Veralldar Stræte, þesse hin fagra Byrtañ blijd, Er Braut i eilijft Sæte.

Gud Fader, Gud Son, Gud Heilagur Ande, geyme med Einglum sijnum, Oss i Dag fra dopru Grande, Diofulsins Nete og Pijnum, Fyrer hañs Aufundar Jllsku Blande, Vora Aund og Lijf fra Meynum.

Kvol vors HErra og Krossens Pijn, Sem keypte oss fra Danda, set eg i Dag millum Diofla og mijn, Hañs Dreyra Fosseñ randa. Þad Blessada a mier Blooded hrijn, Sem Booteñ er miña Nauda.

Po Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griooted og Sandar aller, Mæla kyñe ef mætte skie, Med Eingla Roddu snialler, Lofed noog alldrei læta i Tie, Um̃ Lausnara vorn med Spialle.

Dagur so laungur alldrei er, Ad ei med Kvollde lende, Dauðeñ Lijsed dregur med sier, Dapur i burt vr Hende, Vier skulum vt, Eñ Grøseñ er giør, Þar giesst ei añar Ende.

Gud giefe þad, So þioonum vier, J þessare Verolld iñe, Ad Guds Son med Trwñe take hvør, So Traustlega Myskun fiñe. Pa Heimureñ fra oss hallar sier, Hiælp vor alldreigi liñe.

Nær forum vier i vort Fødur-Land, og vr Færenn skulum venda, Gief eg mijna Sælu Gude i Hand, i Glede Himerijkis senda. Gudfader, Guds Son, Gud Heilagur Ande, Giefe oss goodañ Lijfs Enda. AMEN.

Morgun Psalmur, Med Ton, JEsu Christe þig kalla eg a.

Blessada Preñing Blessud sie, Blessande Hage mijna, Lijkn og Nææd sem mier liettst i tie, Lidsemd og Myskun þijna, Lijf mitt og Sæl um̃ lidna Nætt, Leyst hefur eñ fra Vanda, og illum Anda, So i Dag hef eg Megn og Mætt, i mijnu Kalle ad standa.

O Hiartans Fader eg bid þig, yfergiefdu mig eige, Añastu nu ad øllu mig, A tilkomande Deige, Halltu so fast i Hønd med mier, Ad hende mig Siiseñ eingeñ, Nie Glæpa-Geinge, Helldur hvad sem eg forma ser, Farsælest vel og leinge.

Eg befel mijna aumu Aund, og Vesælañ Lijkama, Og þurfanda Lijf i þijna Hønd, þeñañ Dag og hvørn Tijma, Hegdan, Vit, Skin og Hiartad kallt, Hyrun, Skilning og Siñe, Sem Mæl og Miñe, Ord og Giørder og Aform allt, Jñlæse eg Tilsioon þiñe.

Blessa þu Jñ-og-Utgæng miñ, Og allt hvad eg skal viña, Vidmoot og Hegdun sierhvørt Siñ, Eeis og Gæng Foota miña, Jdiu, Vilia, Nææd, Asetning, Allt hvad eg er og Orka, til Vits og Verka, J Utfør geym mijn allt um̃ krijng, Og giør þa Trwna

sterka.

Hvad þier til Dijrdar eirn Gud er, Og til Velferdar miñar, FraSkvæm þad allt i Aumum mier, af Nægd Myskunar þiñar: Eñ ef i Dag þijn Bodord brijt, Breyskleika mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hialp og Naad þiñe Fader slijt, Forþienta Reide lægdu.

Eingeñ er Gud añar eñ þu, Og eingeñ Hiaalpare ñ Maña, Þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Naad þijna laat mig kaña, Geym mijn fra allre Glæpa Slood, Gief mier þitt Ord eg lære, Og Avoxt fære; Fyrer JEsu Blessada Blood, Bænheyr mig Fader kiære, AMEN.

Morgun Psalmur, Med Ton, Oss maa Auma kalla.

HEidur og Haaleit Æra, Heiløgum DRottne sie, Sem oss vañ Endurnæra, med allskyns Rooseme, Veitande Værd og Naader, Veriande Myrkra Her, Ad oss so giørla gæder, Grandlausir vøkum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Hvør kañ ad Hugsa og Reykna, Hvad margt Eitt Andartak, Lijvsur DRotteñ oss lijknar, og lætur sofa med Mak, Elur so Oñ a medañ, øllum sem treysta a hañ, þar til hañ hiaalpar hiedañ, J HimnesKañ Dijrdar-Rañ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Ei kañ eg wt ad skijra, Alla þa stooru Naad, Sem Guds mijns Giæskañ hijra, Grunlaus hefur mier tiaad, Eg gledst i Gude mijnum Þeim gooda Lijssins Bruñ, Saal mijn med Sætleik fijnum, singe med Hiarta og Muñ, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

J JEsu Edla Nafne, Eg byria þeñañ Dag, blesse hañ øll mijn Efne, Andar og Lijssins Hag, Fra øllum illum Kyndum, Adstod hañs hlijfe good, Forde vid Falle og Syndum, Forlijke mig hañs Blood, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Himin, Haudur og Geymar, Heitt sem eirueñ Kallt, Og allt hvad þar iñe sveimar, Hønd DRottens geyme þad allt, einkum hañs Edla Christne, Ædre og Lægre Meñ, Verndest vid Voda og Freistne, Velsigne oss Eining þreñ, Gud DRotteñ geyme oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gude eg fel.

Lofning og Eilijf Æra, Ædstum Fødur sie, samt hañs Syuenum kiæra, Sem er vor Frelsare, Hier med Heiløgum Anda; Hiaalpe til Þreñing skiær, J Føgnude Lijssins lenda, Liooss Deige hroosum vær, Gud DRotteñ geyme oss oss vel, Gud blesse Jsrael, Guds Børn Gudi eg fel.

Morg-

Morgun Psalmur, Med Ton, Eudurlausnarinn vor JEsu Christ.

Gudi sie Lof fyrir Liosid gladt, lidinn med Værd er þessi Nott, eg vil upprijsa, og minn Gud prijsa, Kyrie-eleeson.

Hvørs Verk ad eru Himin og Jord, hier med er Lioos og Dimmann giørd, imoot morgnum Boda, Monnum til Gooda, Kyrie-eleeson.

O minn Heilagi HErra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og Glød, upp upp miju Saala, minn hana ad tala, Kyrie-eleeson.

So marga Lofgiørd seigi eg þier, Sem þu gafst Andartakid mier, umm Æfi mina, fyrir alla Blessan þijna, Kyrie-eleeson.

Eg bid þig nu audmiwklega, J-klæd mig christinum Her-Skrwda, send Sigur-Hreisti, Sigrarinn besti, Kyrie-eleeson.

Mijnum Misgiørdum Gud minn gleym, Gud minn lææt mig ei deya i þeim, Mijn Verk ad stunda, veit mier ann Synda, Kyrie-eleeson.

Forsorga þu mig Fadir sæll, fyrst eg er þinn dijrkeyptur Præll, Saal og Lijf sedier, Samvitskuna gledier, Kyrie-eleeson.

Lææt mig so sem þu vera villt, verdi Naadar-Heit uppfyllt, a mier og mijnum, med Krapti þijnum, Kyrie-eleeson.

Gief mier ad skynia Endast a, Æfi-Dagar og Lijffins Stia, minn JEsu goodi, mier øllum raadi, Kyrie-eleeson.

Eg fel mig og øll Guds Børn, i JEsu Naadar-Skiool og Vørn, i Himnarijki, hann oss inntaki, Kyrie-eleeson.

Gudi Fødur og Syni sie, samt Helgum Anda verkande, Heidur og Æra, Hvijld fyrir væra, Kyrie-eleeson.

Morgun Psalmur, Med Lag, Himna Roos, Leid og Lioos.

DAgur er, Dijrka ber, DRottinn Gud minn, Noott er lidinn, Lof sie Gudi, Lioos skijn, Gledur enn, marga Menn, Myrkra Flootinn, Lijf og Saal, lijka Maal, Lofi DRottinn.

Fyrir þinn Son, Sælu-Von, sie þier hædst Lof, mig þu spardir, Meinum vardir, minn Gud, mier gafst Frid, Lijkn og Lid, leid so Noottinn, Lijf og Saal, Lijka-Maal, Lofi DRottinn.

Mig hefur leidt, Meinum eydt, Myskunenn þijn, hvoria Stundu, a Heimsins Grundu hier til, afvend þier, ei fra mier, nær aflegg Prootinn, Lijf og Saal, lijka Maal, Lofi DRottinn.

Eg bid þig, annast mig, enn i Dag nu, fyrir hann Sæta, Saalar mæta, Son þinn, Veit mier Naad,

Vernd og Raad, Vægd og Lidsīn, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRottīn.

Helgaū Dug, Hreinaū Hug, Hiaa mier uppkveik Pier ad hlijda, Lijka lijda, Laan Dags, Og Pwungaū med, Polugt Gied, Preya hlijdeū, Goodaū Dag, Gladaū Hag, Giefe oss DRotteū.

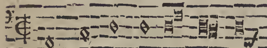
Hvad eg hier, Forma ser, Farsæleſt vel, Utgaang, Framgaang, Jūgaang, bleſſa Æmiū, Og i Raad, Allt mitt Raad, Aūaſt hvørt Siū, Goodaū Dag, gladaū Hag, Gief oss DRotteū.

Eg fel þier, Allt hvad mier, ædur gaffſtu, Sie þiū Dugur Mier mættugur, Miū Gud, Bæte ſæ, Beſt ſem mæ, Breyſtleika miū, Goodaū Dag, Gladaū Hag, Gief oss DRottiū.

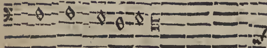
Lijf og Aund, Eſneū vønd, Eg nu þier fel, Aullu Illu, Voda og Villu, Ver mig, Soome og Dijrd Sie þier ſtijrd, Siiſellt Gud miū, Lijf og Saal, Lijka Maal, Lofe DRotteū.

Lof-Saungur þeirra Heilogu Læreſedra, Ambroſii og Auguſtini.

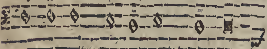
Fyrſte Kor.

HErra Gud þig heidrum vier,

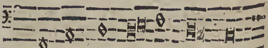

Þig Fader Eilijfe

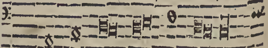

Aller Einglar og Himna Her,

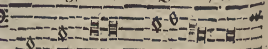
Aūar Kor.

HErra Gud vier þackum þier.

Vegſamar allt Jardrijke.

Og hvad til Heidurs þienar þier,

Fyrste Kor.

Þig Cherubim og Seraphim,

Heilagur er vor Gud.

Aññar Kor.

Lofa jafnlega med Roddu sijn.

Heilagur er vor Gud.

Bæder Korar til samans.

Heilagur er vor Gud DROTTeñ Allsheriar Raad.

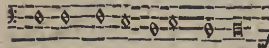
Þijn Guddoomlega Makt og Dyrd,

Meire er eñ Himen og Jord,

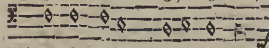
Þijr Søfnudur Toolf Postula,

Og Lofleg Tala Spaamañaña.

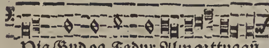
Fyrste Kor.

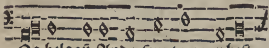
Og Pijslar-Votta Fylking from,

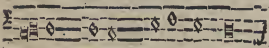
Þijn heilog Christne oll a Jord,

Þig Gud og Fødur Almattugañ

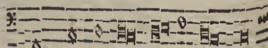

Og helgañ Anda sem huggar best,

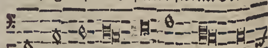

Þu Dyrdar Kongur JEsu Christ,

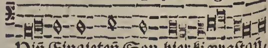
Añar Kor.

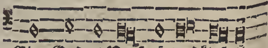
Sijngur þier Lof med sætañ Room,

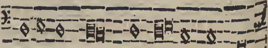
Færer þier Lof og Þackargiørd.

Þiñ Eingieteñ Son, þier kiærastañ,

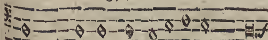
Eirn Gud og Þreñan medkieñest.

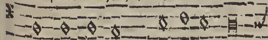
Eilijfur Guds Sonur ert þu vijst.

Jom:

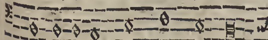
Fyrste Kor.

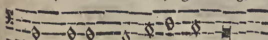
Jomfrwr Lijf hefur þu ei forsmaad,

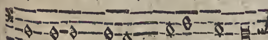
Þu hefur Daudans Afle eydt,

Þu situr ad Guds hægra Veg,

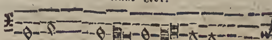

Þadan kiemur þad er vor Trw,

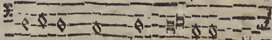

Hialp oss þijnum þionum Herra Christ

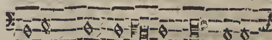
Añar Kor.

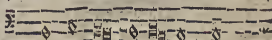
So Mañkyn leyster med þiñe Naad.

Og i Himna Hvijld Utvalda leidt.

þijns Fodurs dyrd er þier sameigeñleg,

Lijfs og Dauda ad dæmer þu.

Hvoria med Bloode hefur þu leyst,

Fyrste Kor.

Laat oss at Himnum volast Dyrd,

Þin̄ Søfnud HErra hoolpen̄ gior,

Hliif þeim stioorna og at siert hlaa,

DRotten̄ þig lofum vier Daglega,

Hliif og geym oss a hvørri Stund,

Myskuna oss O Millde Gud,

Añar Kor.

Eilijflega med þinne Hyrd.

Og blessa þar sem þin̄ Arfur er.

Og Æfennlega upphefier þau.

Og dijrkum þitt Nafn Æfen̄lega.

Vid Illgiørdum og allre Synd.

Og Nauda oss i allre Naud

Fyrste Kor. | Añar Kor.

Þijn Vernd yfer oss ætijd sie, Þu ert vor Heill og Hiaalpræde,

A þig DRottē er øll vor Von, Alldrei lææt þu oss verda ad Smaan,

Bææder Korar til samans.

A · men.

Viku Saungur Kvølld og Morgna/

wtdreigeñ Af

Fyrsta Skøpunar Verke, Fyrsta Orde Christi a Krossenum,
Og Fyrstu Bææn i Fader vor og s.fr. v..
Af Sææl. Sr. Jone Magnussyne i Laufaase.

Suñu=

Suñudags Morgun Psalmur.

Ton, O Gud vor Fadir sem i Himerijki ert.

NAfn Guds sie blessad, nu er Vika nij komiñ Pañ Hellsta og Fyrsta heñar Dag, Helgañ Suñudag køllum, ꜳ hønum giørdist Himin i Fyrstu, og Haudrid señ, þar med komst og þad Lioos i Lag, Sem lijsir eñ Augum øllum. Vier trwum allir ꜳ eirn Gud þañ, Allt þetta sem skapadi, hañ og vid Makt þvi hallda kañ, hroosa skal þeim Verknadi, helgadur DRottni, hvør eirn Mañ, hier og i alla Stadi.

Dijrd i Upphædum Dijrdarfullum DRottni sie Ordid vard Holld og hiꜳ oss bioo, hvørs Fullnad eg ꜳ treysti. JEsus sa Guds og Jomfrwr Son ꜳ Jardrijke, Saklaus sem Lamb fyrir Synder doo, ꜳ Soolar-Dag upp sig reysti. Med Fyrsta Ordi ꜳ Krossi klꜳr, Kvølurum Lijknar beiddi, læknadi øll vor Sꜳlar-Sꜳr, Suñudags Hvijld tilreiddi, J Sigur upp Daudans svelgdi Fꜳr, Satans Makt alla deyddi.

Hꜳtt Lof sie Gudi, sem hefur oss alla helgad sier, fyrir sitt Ord og Andañ med, er yfir Skijrn Vatns sig færdi, Eins og hañ nærdi Afgruñ dyñt i Upphafi, ꜳ Postulum hafa Meñ Svip hañs sied, sierhvørn ꜳ Tungur lærdi, Endurnijar hañ hvørs þess Hag, er Hvijldar Miñing Guds prijdir, Himneskur Blær, med Himneskt Slag, Holldlega Vanart þijdir, Andlegum Sælañ Andlꜳts-Dag, Eflaust stiptar um̃ sijdir.

Heilagi Gud, sem Himna stijrir hꜳum Troon, J Helgidoomenum Heimili ꜳtt, og hiꜳ þeim, sem Syndir grꜳta, Fadir vor ertu fyrir þijns Sonar Fridar-Boon, oss hefur tekid alla i Sꜳtt, er Trw i Stadiñ jꜳta, Preñingar Eining þitt Nafn ꜳ, þar fyrir af Hiarta bidium, ad þad verdi oss helgad hiꜳ, helgudum Fridar Midium, Vanhelgan allri vijk þu frꜳ, veit oss ad Heilagt ydium.

J Skijrniñi hefur oss Skaparans Fijngur skrifad iñ, i Preñingar Nafni i þad Mañtal, er þvæst i Guds Sonar Bloodi, Cerimoniu settri fylgir Sꜳttmꜳliñ, so vier vitum hvad vera skal, veit oss þvi DRottiñ goodi, Hlijdniñar Anda Hꜳttalag, Heidur þiñ fremst ad rækium, Helgum þitt Nafn og Hvijldar-Dag, Hiꜳlprædi til þijn sækium, Rꜳnnga vorra hlijfsum Hag, hafnandi Vänsa og Klækium.

Siꜳ oss og øllum Syndugum Møñum sæta Vægd, þiꜳir oss Dagleg Prælkan hier, þar fyrir Hvijldar leitum. Lꜳt þu oss fiña Lijkn hiꜳ þier og Hugar-Hægd, nu medañ Tijmiñ Nꜳdar er, Nafni Christnn sem heltum, so ad vier flijum Fꜳr og Bañ, eñ Fridur helgra Gudspialla, Endurnæri vorn Jñra Mañ, Jtri nær frꜳ skal falla, Hvijldar-Dag sijdañ Himneskañ, hølldum um̃ Eilijfd alla, Amen.

Suñu-

Suñudags Kvølld Psalmur. Ton, Gud Myskune nu øllum oss.

HJer Liooßins Fadir Lof sie tied, Liooßins nu Kvølldar Deigi, Sioon vorri hefur þu Liooßd lieð, og leidt oss a riettum Veigi, hvørt øllum Heimi hefur lyst, Heimsins fraa Fyrsta Dægri, þessi Daasemd mier lofleg lijtst, lijka þo øñur frægri, fiñist og Naadar nægri.

Sæti JEsu vort Saalar-Lioos, Soñ Nægd af øllum Giædum, til Gledi og Prijdis øllum oss, upp ert ruñiñ af Hædum, þeim er saatu vid Meidsl og Mein, i Myrkri og Daudans Skugga, Uppsprætta Lijffins ertu hrein, Adams Børn kañ þad hugga, sem añars maa Angrid ugga.

Oss hefur skinid Andlegt Lioos, J Ordi Guds lifanda, Heilagt Mat-Bord med Himneskt Gotz, hvøsum vier sied i Anda, Bæn-Hws DRottins oss hefur og hijst, hrundid þar Saalar-Mædi, vort Hugskots Myrkur er haatt upplijst, halldnir vel a Guds Fædi, heyrdum og heiløg Kvædi.

Gud nædi ad nu gleymdur er, Goods Dags Abatiñ besti, Ellds og Skyslioolpiñ undañ fer, ei þrijtur Saalar-Nesti. Løgmaal og Gudspiøll Leid kyñer, Latir vier tijnum Veigi, Holld Guds og Blood oss Hwngri ver, a Heiløgum DRottiñs Deigi, Avøxt færum þo eigi.

JEsus grædi vor Vondskn Vølld, og vora lagfæri Sidi, Giesi oss eñ nu Gledilegt Kvølld, so gietum sofnad i Fridi. Laat oss Gud aungva lijda Neyd, lwnir Hvijld a sig taki, Astar-Skiool yfir oss alla breid, adþrijstu Briooßti og Baki, so aungvañ hier uppaa saki.

Vertu hiaa oss, þvi komid er Kvølld, Christini þiñi vor Herra, a þessari Heimsins ytstuØlld, ei laat Trw vora þverra. Gud Fadir Son og Andi hreirn, Oss blessi alla samañ, Vegsami hañ og ottist eirn, allt Mañkynid uñ Heimiñ, Sijngium af Hiarta Amen.

Maanudags Morgun Psalmur. Ton, Heldur sie Gudi Himnum aa.

HEidur sie Gudi Himnum aa, Og hædst Lof uñ Christiñdoomiñ, Añañ Dag Viku Auguñ siaa, yfirlioomandi Heimiñ, a hvørium Vatna Hvolfid blaatt, Haa-vijsañ fyrir Gudbooms Maatt, giørdist, sem heitir Himin.

Himnarnir boda HErrans Prijs, med hañ þeir fullir eru, einginn Skiepna þo er so vijs, ad hañs Nañsaki Veru, i fraa Eilijfd var Eining klaar, i Einingu hñi Persoonur Priaar, fyrr eñ Verølldiñ voru.

Himin wr Vatni giørdur glær, Guds nefndist Velldis-Sæti, Padañ og þangad Naad hañs nær, Naudþurft siña so bæti. HañsSañleikur uñ Heimiñ

eñ frij, Hlioomar so vijdt sem fliwga Sky, Søsgum hañs Gudleg mæte.

Adam syndgade j Himeniñ hæatt, hæddur af Satan ligna, Naad Guds took hañ i sæta Saatt, So ad Himin liet rigna, Par hañ Blessadañ siñ liet Son, Sæde verda, Fæddañ af Kon, Mañsens Velferdar vegna.

Pa Christur a siinum Krosse hieck, Kvaleñ, ydrande Madur, Af hañs Muñe þad Andsvar fieck, ad Andast mætte hañ gladur, Samdægris skyllde Saal hañs vijs, Sæl vera med sier i Paradijs, Feigum er þad Fagnadur.

Upp til Himnaña aptur foor, Epter Pijsl sijna Christur, Hafning sw er vor Heidur stoor, J Herradoom Guds er sestur, Ad tilbwa oss þar væna Vist, Vinum sem hefur Endurleyst, Elskugeñ allra bestur.

J hañs Nafne nu Hag vorn siaa, Himneske Naadar-Fader, Laat oss Naad þijna halldast hiaa, So i Heilögum Anda glader, Gøsgum þitt Rijke æ hiaa oss, Eñ eignunst sijdañ þitt Dijrdar Hnoss, J Himna Vist heim feriader.

Heilage And i Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, fraa Diøfuls Svikum forda þu, Fleck þeim sem JEsus leyste, med saarum Dauda og Undum sijn, wr Eymd og Neyd leys Christne þijn, sem af Hiarta aa þig treyster, AMEN.

Maanudags Kvollld Psalmur.

Ton, Være nu Gud oss ecke hiaa.

LAtum oss Hiørtun hefia til, Himens, medur Packlæte, Gude ber oss þaug giøra Skil, Glæselegt sitt Haasæte, Liet oss i Dagsens Lioosi siaa, Og lijka sem Pak þar under gaa, Er þad stoort Epterlæte.

Hefur i Dag vor Skapareñ skiær, Skijlt oss i Tialldbwd siñe, Yndena drøgum eirneñ vær, J Loptsens Vijdaattuñi, Vinda-Blær hefur Verølld nært, Vøkva Jørduñe Skyeñ fært, Einatt epter Tijdeñe.

Hvøria Asioon sem Himen ber, Og hvad sem wr Skyum Kijtur, Epter þess Vilia allt þad skier, Sem efst a Himnum situr, Himna-Rodeñ og Heidrijkiañ, Haatt prijsa med oss Skaparañ, Og allskonar Loptsens Litur.

Vier þraa-syndgum i Himeneñ haatt, Hvørt vier þo Augum mænum, Daglega riwfum dijrsta Saatt, DRotteñ vorn Heidre rænum, Angrar oss nu sw Jllskañ slæm, O Gud! oss ecke i Reide dæm, Hlijd vorum Hiartans Bænum.

Tak oss nu eñ i sæta Saatt, Synd oss fiarlæga giørdu, Eins og Himnaña Hvolfed blaatt, , Harla fiarstætt er Jørdu, Og sem þad breidest utañ umm Folld, Aũist þijn Naad vort Daudlegt Holld, Og frije fraa Faare hørdu.

Þijn Naad i Dag oss giørde Gott, Gud vor þad er þijn Æra, sie hun og med oss nu i Noott, Naud-

er

er oſs añars ſæra; Heilagra Eingla Himnum a, Herſkarañ laat oſs vaka hia, og Satans Valld fra oſſ ſæra.

Himneſki Fadir Hag vorn ſia, hier a Jord Veg-farandi, Heimili gaſſt oſs Himnum a, hialpa til ſo vor Andi, þar uppi bwi æ hia þier, Jtri Hamur þo dvelieſt hier, hlijf oſſ vid hvørſkyns Grandi.

Pridiudags Morgun Pſalmur. Ton, Hvør ſem ad reyſir hæga Bygd.

Loſ Guds beriſt uñ Lønd og Sioo, Lioomar af Hæðinum Pridia, a hvørium Hønd Guds høg tilbioo, Heimſins Boolfeſtu midia, þa adſkiliandi Purt og Vott, ſo þar af kiæmi Otal Gott, Þørf var Guds þeſs Dags Ydia.

Vier trwum Gud haſi Grundvallad, og giørt Jørd Ohræranlega, Siafar Hafenu ſetti hañ Stad, Og ſo gyrdti alla Vega, med Ordi ſijnu, ad eckert Grand, yfir kañ ganga hid þurra Land, uppa þad vel ma voga.

HErra Gud! Verk þijn heidra þig, hladiñ med allskyns Giædi, Avørt ber Jerd og andgar ſig, Allar Skiepnur ſo fædir, a Brandi, Jurtum og Mallti Meñ, med Alldin-Grøſum Fienadiñ, Frioofgun lier ſierhvørt Sædi.

Hreiñ Løgur burt wr ſelltum Sia, ſijaſt i giegnum Bruña, Saurugu Pvott ma ſækia i þa, og Svølun fyrir þyrſta Muña, Avørtiñ bera Alldiñ-Trie, Edla Bloomſtur med Lucktiñe, Giædſku Kraft giefa kuña.

Þeſſu velldur þad þarfa Ord, a Pridia DagGud talaði, Vijn og Vidſmiør þad ver uñ Stord, vor ſo ad grooi Skadi, mycklu dijrra þo meina eg ſie, Maal Guds-Sonar a Kroſſins Trie, er ſiñi Moodur ſvaradi.

Pad kañ ad deyfa Dauda-Mein, Diøfuls þar Skeyti granda, Sorgfullra Saalna ad ſeſa Kvein, ſem undir Kroſſi ſtanda, til þeirra er hønum ſaart til Sañs, ſo ſem þad væri Moodir hañs, ſem dijrka hañ med driwpum Anda.

Pvi ſkulum vier leſa a Pridindag, Pridiu Bæn Chriſtis i Hlioode, Verde uñ vorn og vorra Hag, Vilie þiñ, Faderen goode, Eins og Einglar a Himnum hatt, Hier nidre laat þig prijſa daatt, Lijd þiñ, a Folld og Floode.

A Himne og Jørdu, Heidur og Dijrd, Sie Hædſtum Fødur ad Vanda, Hañs liwfum Syne lijka ſkijrd, med Loſgiørd allra Handa, Eilijflega ſu alldrei dvijn, Aukeſt Loſed og Virding þijn, Med Heidran Heilags Anda, AMEN.

Pridiudags Kvølld Pſalmur. Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggeſt þu.

KVølld Dagsens er nu komed eñ, Kvølld-Saung vorn hesium aller señ, Vor Kvølld-Stund verde oss blijd. Kvølld Æfeñar kiemur Lijd, Kvølldar lijka Veralldar-Tijd.

Þridia Guds Verk a Þridiudag, Þient hefur oss nu eñ i Hag, Blessud sie HErrans Hønd, Sem oss bioo til Sioo og Lønd, Sier oss Gagn, Eñ hepter vor Grønd.

Frægur Gud virdtest Foolke liaa, Foot-Skør sij-na ad bwa aa, Þad er sw þyckva Jørd, sem Fæder og Dryckiar hvørskins Hiørd, Hønum her Eilijf Þack-argiord.

Lof sie hønum fyrer Landed vort, Lijdur ei Foolk hier stooraň Skort, Guds Forsioon giætum ad: Vermer haň og Vøkvar þad, J Veralldar Nordurs Js-kølldum Stad.

Bwum vier hier vid Bwr-Dyr haňs, Berast wr Sioonum Faung til Lands, so Næring verdur noog, Gude sie Lof fyrer Gagn og Ploog, þo giøre Meň opt wr Maň-Jllsku Roog.

Allskonar Gotz, sem Vijn og Vist, ad voru Lande aa Skipum flitst, Framande Þioodum fraa. Guds er þetta good Forsiaa, Gude sie Þacker, Amen Jaa.

Naade Gud hvad vor Brioost eru blind, Braud vort etum vier opt med Synd, Og daarlega dreckum med, Avijtur fær saa oss hefur lied, Eň einheň Laun nie Þacklæted.

Plægium vier Jørd og sækium Sioo, Svørum Guds Þunde ecke þo, Etum vier Avøxt Lands, Eň gleymum Vilia Gjafarans, Giørum margt i For-bode haňs.

Grøsum þa Jordeň grooeň stood, Gud leit yfer og Vatna-Flood, Allt var þad Giæda Gnoott, Eň vil-ium vier skoda vora Jþroott, Vort Athæfe flestallt er lioott.

Fødursins Mildeň Fridar sierk, Forlaate øll vor Jllsku-Verk, Lækne vor Ørkumsl øll, Reise upp þa sem feingu Føll, Fæge af Saur og Lijte giørvøll.

Laat oss ei giallda nu i Nootti, Naaduge Gud þo Dags-Verk lioott, Siaaer vort sialfur þu, Oss øll-um til þijn aptur snw, Fyrir Ydrun, Bæn og rietta Trw.

JEsu vor sem a Jørdu gieckst, og Jardar þiňar a Hnette liekst, Einmana opt og þraatt, Laat oss fiňa Lijkn og Saatt, Lijka ødlast Roolega Naatt.

Vernd og Lid þiňe veittu Hiørd, Vijdt fer Diøf-ulleň hier uň Jørd, Solteň i Sauda-Blood, hrittu fraa haňs Heyptar-Mood, So hvørke grande oss Elld ur nie Flood.

Lof og Heidur a hvørre Stund, Uň Himin og alla Veralldar Grund, Sijngest þier Preňing blijd, Af øllum Tungum Ar og Sijd, Eilijfa og Stundlega Tijd, Amen.

Midvikudags Morgun Psalmur.

Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iňa.

LIoomande Lioosſens Fødur, Lofum vier nu pañ Fioorda Dag, Mid-Viku meſtañ Hroodur, meina eg, og vorn allra Hag, DRotteñs Daaſemdum hrooſa, Er Dijrd ſijna auglijſte, J Skøpun ſkijnande Liooſa, Skiær mun ſaa Meiſtare, Er þad med Orde Einu, Augabragde fieck giørt, ad Sooleñ i Heide breinu, Heime lijſer Gloo-biørt.

Lioomande Lioosſens Kierra, Liær ſijna Fegurd Augunum, Glader Geyſlar ei þverra, Sem Glans færa af ſier Skynunum. Allrar Byrtu Uppſpretta, ÿr Auſtre reñur i krijng, alls Heimſins Augad rietta, Er ætijd i ſijnum Hrijng, Daaſemdar Verked dijra, DRotteñs ſu Krijngla er, Jørduñe Hiÿkun hijra, Og Hlijende giefur af ſier.

Pad ſtoora Lioos ſtioornar Deige, Stunder og Eykter ſundur ſkier, Lijſer Lijdum aa Veige, J Liooſenu eru Meñ Ohulter, Hvad ſem gyrner ad giøra, gløgglega ſiaa þeir til, ſkiær og ſkijnande Vera, ſkøpud Møñum i Vil, Hvar fyrer Gledeñe giæddur, Guds Madur ſierhvør ſkal, Lofa pañ Lioose er klæddur, Lioosſens i dijrſtum Sal.

Sæll er Madur ſiaaande, Soolar Biartleik aa Himnenum, med Athygle aahorfande, Edla Fegurd i Geyſlunum, Eins og Chriſts Andlits Blooma, Er Eitt Siñ aa Thabor ſaaſt, Læraude af þeim Liooma, ad liſa i DRotteñs Aſt, og laata ſig laanga af Hiarta, Lambſins ad ſkoda Stool, Og Utvalldra Andlit, ſem ſkarta, Eins og ſkijnande Sool.

Sooluñe haatt maa hæla, Heimſins giørvalls hun Prijde er, Riettlætis Sooleñ ſæla, Saaluñe meira Gagn þo lier, Sem er vor kiære Chriſtur, Er Kroſſfeſtur Pijnu leid, og þÿngt Mootlætes Miſtur, Midbriges epter Skeid, Sool-Diũa Oſkapleg ſkiede, ſkyggde a Liooſed vort, Dapradeſt DRotteñs Glede, Daudans naalgadeſt Port.

Faar i Formyrkvan ſtoorre, Frelſareñ hulde Geyſla ſiin, Faleñ i Forſmaan vorre, Foreſldeſt Holld ad lijda Pijn, Fliooꝺande følur i Bloode, Fødurs hrædd- ur vid Grymd, kallande haau Hlioode, Harma-Grein ei vard ſieũd, Gud miñ, Gud miñ, Þvi giørder, ad giefa mig þañeñ ÿt, Andar-Kvøl aa mier herder, Ober þiaaer mig Sÿt.

Dijr var þad Daaſemd Fordum, A Døgum þeſs fræga Joſua, Ei gat ſkeikad ÿr Skordum, ſÿ ſkiæra Sooleñ Himnum aa, Og ſijdar ſeig hun til Baka, Sem ei er optar ſkied, Maatte þar Mark aa taka, Myſkun DRotteñs þa ried, Þo tel eg þañ Tilburd ſtærre, Tign Guds i Myrkre hieck, Og Lioome hañs hvørium hærre, Hnignande i Daudañ gieck.

Heidur ſie Gude aa Hædum, Hvørttveggia fyrer Soolar-Lioos, Þo mykell ſie Munur ad Giædum, Mundu Fader ad giefa oſs, J Dag vort Daglegt Fæde, DRotteñ oſs þar til liaa, Bleſſunar Medøleñ bæde, Børn þijn ſo meige faa, Andar og Hollds Uppheldde, Einkum gief oſs þad Tvent, Allt fram ad Æfe-Kvøllde, Ord þitt og Sacrament.

Midvikudags Kvølld Psalmur. Ton, Kiært Lof Guds Christni alltijd.

SOOlin̄ er selst i Ægin̄, sie Gudi Lofgiørd en̄, af þvi nu endar Dagin̄, Erfidid lijka sen̄, Frꜳ Augum Lioosed lijdur, Lwnum so giefist Roo, Dijrdar Forsprackin̄ frijdur, Foolki i Hag so um̄bioo.

Pa sa Meistarin̄ milldi, Myrkrid var svart og lioott, sem kiemur ad hvøriu Kvølldi, klꜳra þvi giørdi Noott, Tilbioo Tunglid skijnandi, Tendrad sem Nætur-Blis, vex og verdur þverrandi, Viti sꜳ, TilSkiptis.

Lof sie lioomandi DRottni, sem lijsir upp biartan̄ Dag, og med Tungls Liooss Tilbreitni, temprar Nꜳtt-Myrkurs Hag. Ástgiafarin̄ allra besti, Otal Stiørnur i Krans, Himins ꜳ Hvolfid festi, hagar vel þeirra Glans.

HiminTunglin̄ oss teikna, Termin i Heimi margt, Tijmans mꜳ Reglur reikna, riett eptir þeirra Art, þeir sem med Giætni grunda, Guds Merkin̄ hvørgi raung, J Tølu Tijma og Stunda, Tijd þykir ei miøg laung.

Tøkum vel lientu Lꜳni, Luckun̄i ei treysta ber, hun vex og mijnkar sem Mꜳni, myklum Gud, hvørt sem er, Christni Guds Naud þo nijste, Nafn han̄s er hen̄ar Skiøol, Trwar Lioos tekur af Christe, sem Tunglid Byrtu af Sool.

Guds Lioomin̄ Geysla huldi, J Grꜳt-Skijum þegar Od; Formyrkvan Daudans duldi, Dijrd han̄s, þꜳ wt-ran̄ Blood, Følvum þa mꜳ þad Mꜳna, ad missa Sælgiætis Skyn: Vær þo ad vætum Brꜳna, veikir, bad er ei Kyn.

Guddoomenum Giæskurijka, Giefum Dijrd aller sen̄, SkygnAugu og Liooſed lijka, Liente oss i Dag en̄, Han̄s Nꜳd oss hvørn Dag væge, Hvørttvegia misbrwkast, Myrkran̄a Fleck af-fægi, er føgur Trw afsaurgast.

Vier erum ꜳ Veigi raungum, Vorkun siest oss þo rijr, blindir i Byrtu gaungum, Bakid vid Lioosi snijr, Riettlætis Soolin̄ san̄a, Sꜳlunum til þijn snw, Upplijsing allra Man̄a, ertu min̄ sæll JEsu.

Milldur ad Midviku Aptni / min̄ Gud lꜳt øllum hier, hlotnast þa Heill og Heppni, hvijlast DRottin̄ i þier, Myrkran̄a illur Andi, aungvum hier giøri Tioon, Amen Gud Allsvalldandi, eg bid, heyr vora Boon, Amen.

Fimtudags Morgun Psalmur. Ton, Giædsku Guds vier prijsum.

LJfandi Lijssins Brun̄ur, Lofsæll Gud Himnum ꜳ, hvørs Man̄s Hiarta og Mun̄ur, Heidur þier giøri tiꜳ, sem veit þa dijra Dꜳd, er ꜳ Fim̄tudag Fyrsta, Foolki þijnu til besta, giørdi þijn Gudleg Nꜳd.

Af

Af Vatne lletstu lifna, lifande mikeñ Her, Fugla er fyrst skal nefna, Fliwgande um̄ Lopted hier, Eñ þrijdder med Fiskum Flood, Sem Fløgra, Synda og Sveima, Siꜳfar um̄ diwpa Geyma, Metta þo Meñska Þiood.

Skicpnur Guds allar eru, Fyrer adra giørdar eñ sig, Sierhvør i siñe Veru, ad søñn Nytsamlig, þeim sem Gud lier þad Lien. Þeirra þarf Lund ad Læra, Lijka i Nyt sier færa, Heidra so Gud i gien.

Sie hønum eilijf Æra, Sem oss hefur fyrersett, Af Fuglum Froodleik læra, Ad fliwga er þeirra Stiett, Kvaka og Sijngia fætt, Eñ Ahyggiu aungva hafa, Ødlast þo hvør siñ Krafa, af þvi sem þeim er ætt.

Fugl ei fellur a Jordu, Fødursins utañ Villd, Sꜳl mijn þa Huggun heyrdu, Hærre þier lient er Snilld, Dijrd Guds þu Erfa ꜳtt, Ørvijnglan øll skal þagna, Efalaus skalltu fagna, J DRottne, um̄ Dag og Nꜳtt.

Þvi sꜳ sem biov til Bruña, Og bruggar af Triꜳnum Vijn, Þurr Briooſt og þyrsta Muña, Þar med ad fyrde Þijn, Svølun ei siꜳlfur fieck, Þad er vor kiære Christur, Sem kvadst Daudlega Þyrstur, Þa kvaleñ a Krosse hieck.

Fyrer oss leid Þiꜳning þessa, Þiggiande bitrañ Smeck, Þvi blijdur villde blessa, Bæde vorn Mat og Dryck, Saup hañ og swrt Edik, So Dijrdar-Vijn feingium drecka, eñ dauder ei skylldum smacka, Breñe-Stein, Elld nie Bik.

Fridar Fadereñ hædste, Fyrergief oss vor Brot, Fyrer hvør af kærum Christe, Komeñ er algiørd Boot, Lijkn hiꜳ þier lꜳt oss fꜳ, Eins og vier vilium veita, Vægd þeim sem oss ꜳreita, Myskun þijn misg er hꜳ.

Guddoomsins Andeñ goode, Sem gafst oss eitt Andlegt Fiør, J skiæru Skijrnar, Floode, Skickande oss Himnesk Kiør, Hiørtu vor fær a Flug, So leitum hellst Lijfs ad Giædum, Hiꜳ lifanda Gude i Hædum, Med þreyande og þyrstum Hug, Amen.

Fimtudags Kvølld Psalmur. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sꜳl.

Blessadur sie vor DRotteñ dijr, Dags-Lioos fyrer Nꜳtt-Myrkre flijr, Myrkreñ þo ecke þocknest Þiood, Þreyttum er ætijd Hvijldeñ good. Lof sie Gude fyrer lidna Tijd, Lofud sie Guddooms Þreñing þijd, Ønd mijn Gud prijse ꜳrla og sijd.

Alldrei fær neirn i nockrum Stad, Nꜳduge Gud þier full-þackad, Þad er so margt og mikels verdt, Mañsins vegna þu hefur giørt, Fuglum Loptsins og Fiske i Siꜳ, Med fleirn ødru hañ rꜳda mꜳ, Vit og Makt fieck ad veida þꜳ.

Gude sie Lof sem giørde Vøtn, Gagn-audug fyrer vora Nautn, Og lætur oss þiena Løg og Jørd, Leggium i Stadeñ Þackargiørd, Dꜳunst ad HErrañs dijrre Ment, Daudt þo hañ take Element, Skøpun

gietur

gietur og Lijf þvi lient.

DRottne JEsu sie Dyrdeñ stoor, aa Diwp til Fiske Afla foor, Þvi Arlega blessar Elskañ hañs, Utvegige Foolks til Sioos og Lands, Heidrum vier Nafned hañs fyrer þad, Hefur vor Til-Faung margfalldad, Og laated margt dragast Lande ad.

DRotteñ so lætur duga hier, Deige hvørium þad hañ oss lier, Þad sem oss giefst af Lande og Laa, Leggiande sijna Blessan aa, Unum vid slijkt sem oss er lied, Ei veit hvad leinge þurfum med, Er vor Gud Saalar Upphellded.

Avi ad hefdum Vænge vær, Vilia og Fijsn til Ydrunar, Og fliwgum i Kvølld sem Fugl i Bool, Føturs vors under Naadar-Skiool: Sæte JEsu i Sijdu Ør þitt, Saal vor hverfe, So verde friidt, Eins sem i Hreidur Svalañ sitt.

Naad DRotteñs liene oss Nætur Grid, Nauda Tilferlum varne vid, So vor verde Naattura nærd, Naatturlega oss giefe Værd. Sæler i Gude sofnum vier, J sætum Føgnude uppvakter, Og gaungum i Fride Gudhrædder, Amen.

Føstudags Morgun Psalmur.

Ton, Dagur i Austre øllum.

SJe Gude Lof hañ Siotta, Siaaum vier Viku Dag: Trwar-Reglana rietta, Nækium, og Saalar-Hag, Hroosande þvi Hand-Verke, HErrañs, sem giørdest þa, Þad var mesta Stoormerke, Mañeñ skoop Jørdu aa.

Ei þo fyrr eñ Kvikinde, Øll voru bweñ til, Hafande hid hellsta Ynde, Ad horfa aa Meistara Spil, sijdasta sem hañ giørde, Siñe lijkt Dijrdar-Mynd, Viliande ad ytsta yrde, Sijn Epterlætis Sijnd.

Lof sie Guds Lynde froomu, hid Laaga ei forsmaar hañ, Vænt Þijng wr Efne aumu, Al-hagur smijda kañ, Lijkneskiu bijrt wr Leyre, Liet sijn Augu ad-daast, Hañs er Heidur ad meire, Þo hafe aa sijnu Ast.

Gøfugt var Gudlegt Smijde, Er giørdest fyrer hañs Maal, Lioomande i lioosre Þrijde, lifande Holld og Saal, Þo var sw Heilleñ hærre, Hrunda Mañeskiu er skied, DRottiñ med Daasemd stærre, Daudlegt Mein lækna ried.

Vard Guds Naad þad til viña, Ad vita sijns Sonar Bøl, Son Guds til Fleina ad siña, Fordæmdur Kross i Kvøl, Og sier af Angri barina, wt þegar þijpte Blood, Lijkt sem Guds Lamb ad jarma, Lausn so ad feinge Þiood.

Frægd stoora framde aa Jørdu, Frelsareñ þegar doo, Syndaña Hapte hørdu, Hañ steigde i Naudañ Sioo, Sijns Bloods, og so af Reide, Sagde i Aftøku-Stad: Satan Svikareñ leide, Siaa mitt Verk Fullkomnad.

Fria-Dag þvi holldum frægstañ, Frañ yfer Lioseñ hin, Lausnar-Verk Naadar nægsta, Naadadi

Mañ=

Mañlegt Kin, Pa Lijfed i Sølur lagde, Og Lijknar Fordæmdum bad, Son Guds, og til vor sagde: Siaa allt er fullkomnad.

Fadir, leid Foolk þitt eigi, Freistingar iñ i Neyd, Fridad aa Føstudeigi, fyrir þijns Sonar Deyd, laat oss þa Huggnn hlioota, sem hefur hañ forþienad, og Himneskra Heilla nioota, þa Hlaup vort er fullkomnad, Amen.

Føstudags Kvølld Psalmur. Ton, Eilijfur Gud og Fadir kiær.

ÞReñum Gude sie Packargiørd, aa þessu Friaadags Kvølldi, Ort og tied uṁ alla Jørd, Af øllu lifanda Holldi, þviad þad allt er Hand-Verk hañs, þo Haaleitust sie Skøpun Mañs, er sijdast hañ vanda villdi.

Dijrdar verdugur einkum ert, af øllu Mañlegu Kyni, Eilijfur Gud, sem allt hefur giørt, ad Adams Børnum þad þieni, þvi Einglarnir þurftu þess ei med, til Þarfa oss skapadir Fied, og lagdir oss þad i Lieni.

Oss hefur þient þad eñ i Dag, aa Utlegdar vorrar Veigi, sem þu vanst oss sialfur i Hag, aa Siøtta Skøpunar Deigi, af Kvikfiaar sedur Kiøti og Mioolk, Kvølld og Morgna þitt hungrad Foolk, Daglega, eg Daasemd seigi.

Sem Konunglegur Kiallari maa, og Kiøt-Bwr DRottins heita, Maalnytu Gagn sem mettunst aa, og Milldi hañs giørir oss veita, Skoo og Klædi af Skiñi og Ull, Skøpnd er oss þar Næring full, launar Gud so vorn Sveita.

Vier niootum þess ad Naadeñ hañs, Naakomna oss sier giørde, Pa Andanum blies i Asiaan Mañs, Og eilijft Lijf iñfærde, J Lijknesktd af Leyre skapt, Losum bæde hans Giæsku og Krapt, Til Dijrdar þad Verk hans verde.

Mañ-elske Gud, hvørs Millde ei þver, Myskunar øllum Pioodum, Avi vort Edle orded er, Olijkt Skapara goodum, Piña Verka vier þyggium Not, Eñ Pioonnsta vor er ill og lioot, Skaparans Skickun trodum.

Frelsari vor sem fyrir oss badst, aa Føstu-Dag þañ hiñ Laanga, og Reidiñar Pressu trwlega tradst, aa Trienu þa virdtist haanga, med þiñi Hlijdni bæt vorn Brest, Blood þitt heilagt oss aahelltst, og afmaai allt hid raanga.

Heilagi Andi oss hiaalpa þu, ad Heill þa ei af oss briootum, efldu med oss Ydran og Trw, so allra Guds Verka niootum, i Naadum bædi Noott og Dag, Naatturu Brest vorn fær i Lag, so eilijfa Hvijld vier hliootum.

Laugardags Morgun Psalmur. Ton, Myskunar Fadiriñ Milldi.

Laat-

Laatum aa Laugardeigi, Lof-Saung Gudi i Tie, Packlæti hañs þagni eigi, þo halli Vikuñe, Hvijldar-Miñing hiñs Hærsta, hiet Fordum þessi Tijd, helgud med Heidri stærsta, HErrañs af Erfda Lijd.

Eptir Skøpunar Ydiu, Almætti hvijldist hañs, eñ ecki j Erfidi mdiu, eins er Skapnadur Mañs, Sex Daga eigum ad eria, eptir þad þyggia Roo, heilaga Hvijld ad byria, aa Himnum er Gud tilbioo.

Vier eigum hvatt ad hæla, Hand-Verki Almættisins, Uni Viku-Heims Alldurs heila, Hag studde Mañkynsins, Gud til Gagnseme og Fridar, giørde oss Daga Sex, J Hvijld siñe hañ erfidar, Hiaalprædis Verk þvi vex.

Oss ber vilingum vera, J Verke med HErra þeim, Sem kieñde oss Gott ad giøra, Giørande þeñañ Heim, myndadi Mañ og Brædi, med Mynd sijns Bijlætis, Verk þad hañs Veru ei lædi, vert þo storts Packlætis.

Vier med Lamech oss lijkum, Leytandi fallvallts Auds, Og Armædi aa Jørd drijgium, afstandi Daglegs Brauds, opt verdur rijr Abati, ollir þvi Mañ-Spilling, aa Andlega Ydiu latir, erum, og Leidrietting.

Fyrer þvi fram ad Kvølldi, Frelsariñ þrælkadist, aa Saal og Heiløgu Holldi, Heill vor so fullgiørdist, Uppgiefiñ af Erfidi, afhendti i Fødursins Hønd, Sofnandi i sælum Fridi, sijna blessada Ønd.

Herrañ fyrir Præla þoldi, þessa Mædu og Stvt, þa eptir Piaaning hvijldi, Pvott-Dagiñ mikla vt. Lof sie Lausnara mijnum, sem lagdi aa sig þad Prek, ad afmaa med Sveita sijnum Syndir vorar og Brek.

Kieñandi oss ad Enda, Erfidi vort med Bæn, og Saalir honum afhenda, Heim-Før so verdi væn. Honum skulum so heilsa, Heim þegar kvedium vær, Fraa øllu Illu oss frelsa, O Gud vor Fadir kiær, AMEN.

Laugardags Kvølld Psalmur. Ton, Fadir vor sem aa Himnum ert.

SJøunda Kvølld nu komid er, kiært Lof Gudi þvi sijngium vier. Ein Vika er oss eñ afþreyd, allt-iafnt smaa styttist Lijfsins Skeid, er oss þad Gledi i Eymdar-Dal, af þo reiknist vort DagaTal.

Sie Gudi Lof fyrir sijna Raad, Syni Guds Dijrd fyrir vort Hiaalp-Raad, Anda DRottiñs sie Pøckiñ þijd, þad hefur verid oss Fridar-Tijd, Heiløg Guds Preñing heidrud sie Hundrad margt Gott sem oss liet skie.

Guds vors i Lioosi geingum vier, Guds undir Paki vardveittir, Gud oss sitt Braud til Bordhallds fieck, Bruñur Guds til-liet Svala-Dryck, aa Felli

med

Med oſs Guds Fridur var, J Fadme Guds ſvꜳfum ꜳ Næturnar.

Belzebub ſa hiñ bølvade, Babyloniſkur Tyrañe, Kyndt hefur eñ ſiñ Kvala On, Kieppſt vid ad giøra oſs øllum Tioon, Eñ DRotteñs Eingell Dagana Sis, Diøfulſins Vondſkap hindrade.

Gud heimtar Viku Verked vort, Vor Hlijdne hefur mikeñ Skort, Siøtijuſiñum Sis Siñum, Sig nadañ Gud vier ſtyggt høfum, eñ hañ Sis Daga gaf oſs Grid, Gløtudum Lijfed eñ hiellt vid.

Hvad ſkulum ſeigia hier til vier, Hæda lætur ei Gud ad ſier, Sꜳrheypptaſt hañ vid Synda Lyſt, ſijſt vill þo nockur fortapiſt, Ottunſt Riettlætis Reide hañs, Reynum eñ Giæſku Lauſnarans.

JEſus ſem, margar Vikur varſt, J Verølld og heñar Synder barſt, Sꜳr Giølld þu leydſt fyrer Sakleyſe, Seinaſt i Pijſlar Vikuñe. Klæke vora þu kvitta beſt, Klꜳrañ giør nu vorn Reiknings Breſt.

Hvør Dagur, Vika, Ar ogØlld, Endaſt þa þeſs er ſijdaſta Kvølld, Ad ſettre Tølu i ſama Mund, ſo kiemur og vor Dauda Stund. Uñ oſs þa JEſu, Eg þig bid, Ærlega ad ſkilia Heimeñ vid, Amen.

Trwariꜳtning, Athanasii. Med Ton, Nu kom Heideña Hiꜳlpar Rꜳd, etc.

Mꜳ og lagaſt vid þañ Ton, HErra Gud þig heidrum vier, etc.

HVør ſem villde ad hoolpeñ ſie, Helga Trw einkum vel kuñe. Heila Flecklauſt ſem hiellt ei þa, Hañ ferſt Efalauſt Eilijflega.

Eirn Gud i Preñing, Alment Trw, J Eining Tignar Preñingu. Perſoonum meingar ſamañ ſtijſt, Sundrun Guds Veru neitar vijſt.

Fødurs, Sonar og Anda hañs, Er ſijn Perſoona hvør til Sañs. Þeſſar Priꜳr eru ſamt Eirn Gud, Eilijft Valld og Diird ſamjøfnud.

Sem Gud Fader, Eins Sonnr er, So Helgañ Anda jꜳta ber. Oſkøddud, Eilijf, Omælañlig, Er Guds Perſoona hvør um ſig.

Ei eru Þrijr þo Eilijfer, Eine Gud Æſeñlegur er Oſkapadañ, Omælltañ ꜳ, Eirn ſo triva, Eñ ecke Priꜳ.

Fødur, Son, Anda Heilagañ, Eins trwe hvørn Almꜳttugañ. Ei hafa Þrijr þo allañ Mꜳtt, Allsvalldanda Eirn heidrum hꜳtt.

Fader, Sonur og Ande hreirn, Er Gud og DR otteñ Hvør ſem Eirn. Hallt þo ei Gude nie HErra Þrjꜳ, Helldur eirn Gud og DRotteñ tiꜳ.

Sañleiks Kieñing ſem jꜳta band, Sw Greining hvør ſie HErra og Gud. Hrein Alment Trw ſo hratt oſs frꜳ, Hallda Gude nie DRottna Priꜳ.

Gud Fader er af aungvum til, Ei ſkapadañ nie boreñ ſkil. Guds Son af Fødur Einum er, Ei

vard

vard nie skoopst, po Fæddest hier.

Eirn VegGud Ande Heilage, Af Fødnrnum og hañs Syne, Ogiørdur Skøpun aungva ber, Ei fæddest, po framgeingeñ er.

Eirn er pvi Fader Eñ ei Prijr, Eine Guds Sonur, og Ande dijr. J Preñing verdur eingeñ Grein, Ædre, Miñe, Fyrre nie Sein.

Persoonur eru allar Priær, Eilijfar jafnt i Heidre hær, So i preñingu Einingeñ, J Einijng Preñing tigneſt ſeñ.

Til Sæluhiælpar ſoñ er Pørf, Sie Trweñ med oſs viſs og diørf: JEſus vor HErra Eilijfe, Oſs til Lauſnar Holldgadur ſie.

Pvi er hrein, riett og heiløg Trw, Hiartanlegt Trauſt og Jætning ſw: Guds Son JEſus vor HErra hær, Hañ ſie Gud og po Madur klær.

Af Fødur Olſt i Eilijfd Gud, J Heim barſt Mañ af Meyar Kvid. Fullkomeñ Gud og Fullgiør Mañ, Fyrer Sæl og Mañs Lijkamañ.

Miñe Fødur ad Mañdoome, Med Fødur jafni Guddoome. Eirn pott ſie Gud og Madur hreirn, Ei Tveir, helldur er Chriſtur eirn.

Eirn er poott ei ſie uñſnweñ, Art Guddoomleg i Mañdoomeñ, Helldur ſo, ad heil Guddoomlig, Hefur Mañdoom teked æ ſig.

Soñ ein Perſoona ſw er viiſt, Sam-meingaſt Tvær Nætturur ſijſt, Sem Holld og Ondu eirn Mañ ſier, Eins Gud og Mañ Eirn Chriſtur er.

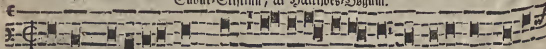
Sa eirn leyſte af Syndum oſs, Særaſt Dauda pvi leid æ Kroſs, Og ſtie til Vijtes ofañ ſtrax, Uppreis fra Daudum Pridia Dags.

J Hæ̈tign upp til Himna ſtie, Hiaa Fødur jafn i Almætte, Aptur vill koma eins padañ, Ad Lijfs og Dauda dæme hañ.

J hvørs Tilkomu aller Meñ, J eigeñ Hollde riijſa ſeñ. Af ſijnum Verkum ſierhvør pa, Sañañ Reikning framlæta maa.

Goodfwſer til Lijfs gaunga pa, Gudlauſer i Bæl eilijfa. Hrein Almeñt Trw er hierframſett. Hiœlpaſt eingeñ pa hiellt ei riett.

Petta Symbolum Nicænum, edur MeſſuCredo. epter gamallre Verſione, Lætum vier hier med fylgia, hellſt epter pvi pad er Alkuñugt og Tijdkanlegt viidaſt i Sudur-Stiftinn, æ Hætijdes-Døgum.

Vier trwum aller æ eirn Gud, Fodur Almættugañ, Skapara Himens og Jardar,

Jardar, og allra Hluta Sijnelegra og Osijnelegra. Og á HErrañ DRott

eñ vorn JEsum Christum, Eingieteñ Guds Son, og af Fedurnum fæddañ,

fyrer allar Veraллder. Gud af Gude Lioos af Lioose Eirn sañañ Gud, af

Gude señum, Gieteñ eñ ei giørdañ samjafn sijnum Fedur, fyrer hvørn ad allt

er giørt, hvør fyrer oß Meñena og vorrar Heilsu Saker, Stie nidur af Him-

ne. Took Holldgan af Heilags Anda Krapte, af Mariu Meyu, og Madur

svo vorden. Hañ er og fyrer oss Krossfestur, unter Prntio Pilato, var hañ

piijndur og grafeñ. Og uppriisande a Pridia Deige, epter Ritningunum.

Og uppstiigande til Himna, Situr a hægra Veg Guds Fodurs. Og i Añad

Siñ er hañ komande med Dijrd til ad dæma, Lifendur og Dauda, a hvors

Rijke verdur eingeñ Ender. Og vier Trwum a Hellagañ Anda, DROtteñ

allt Lijfganda, af Fodur og Syne framfaranda, hver med Fodur og Syne a til

tilbeidest, og æ ævallt samdijrkast, Hvor ed mællte fyrer Spameñena. Og

vier trwum Heilaga Christne, Stadfesta fyrer Postulana, Og jatande

eina Skijrn vera til Fyrergiefningar vorra Synda, og Epterbid Upprisu

allra daudra Manna, Og þa komande Eilijft Lijf, all ra Allda,

A , , men.

GLORIA,

Sem sijngiast mæ Stundum, bæde i Kyrkiuñe og i heima Hwsum, þa ecke er Embættisgiord frameñ. Ton, Alleinasta Gude i Himerijke, etc.

HEidur sie Gudi Himnum aa, og hædst Lof fyrir Naad sijna, ad hiedañ af oss alldrei maa, Ogn nie Kvøl nockur Pijna. A Jørdu høfum nu feingid Frid, Fødurnum þocknast Mañkynid, Nu hlaut øll Heipt ad dvijna.

Vier Lofum, Dijrkum og Þøckum þier, Þig tilbidjum alleina. Valld þitt Gud Fadir eilijft er, alldrei kañ þad ad riena. So er þijn Makt Omælileg, algiørt er allt hvad þier er i Hug. Vel þeim er i Trw þier þiena.

O JEsu Guds Eingietiñ Son, eilijfi Gud vor HErra! Þu bættir allt vort Andar-Tioon, Eymd vora virdtist bera. Lamb Guds sem Daudañ leidst aa Kross, Lijknsamur siert þu øllum oss, Vora Bæn vilier þu heira.

Heilage Aude Hiaalpeñ trw, Huggareñ allra beste, Fraa Diøfuls Svikum forda þu, Flock þeim sem JEsus leyste, med saarum Dauda og Undum sijn; Vor Eymd og Neyd leys Christne þijn, Sem af Hiarta aa þig treyster.

Eirn Bænar Psalmur, ad sijngia þa Børn eru skijrd, Med Lag,

Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

ÞU varst fyrer oss Eitt Ung-Barn, O JEsu HErra Naadargiarn. Af hreinnre Jomfrw Fæddur ert, Foolk þitt so hefur hoolpid giørt.

Ung-Børn hefur þu ei forsmaad, aa Fundi þijnum feingu Naad. Yfir Børniñ hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, Fadmad og so sagt:

Laatid Børn meiga til mijn naa, Melnid þeim ei miñ Fund ad faa. Himnarijki Eign þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

Þetta Barn þier þijfalad sie, Blijde JEsu vor Lausnare. J þijna Christne þad Jñleid, Þyrm og frelsa fraa allri Neyd.

AEtijd hlijf þvi med Einglum þijn, fraa Olucku Slijsum og Pijn. Med þiñi Ast og milldri Naad, Myskuna þvi og Blessa þad.

Veit þvi med Alldri Vøxt og Spekt, ad verdi hlijdid þier og þeckt, Og lifi hier Heilaglega, hiaa þier sijdar AEfiñlega, A M E N.

Hioona Psalmur, Med Ton, Kom Aude Heilage etc.

SAEll ertu sem þiñ Gud, JSañleik Ottast, gack fram̃ hañs giørvøll Bod, sem gløggt nu vottast.

Þu munt og þiña neyta, Þrisleiks Verka, Sæll ertu, So mun þier veitast, Sæmdeñ sterka.

Þijn Hws-Frw þijna Bygd, skal þañ Veg sedia, sem Vijn-Tries vænust Dygd, kañ Virda gledia.

Þitt Bord um̃ bergis þa; ad Synir sitia, sem Vidsmiørs Vidur saa, er vel maa nytia.

Slaa

Siaa, hier þa Sæmder faa, J sinne Veru, Guds Otta ef gyrnast aa, Þeir Gyster eru. Signe þig sialfur Gud Af Zions Vellde, So ad Jerusalem, Med Heidre hallde.
Og þu munt eirnenn Børn, Siaa Barna þinna, Og Jsraels agiæt Vørn, Ad Frid munu finna.

Same Psalmur, Med ødrum Hætte.

CHristens þad eitt mun Manns, mest Audlegd vera, Og Lijfe hryggvu hanns, Hellst Blessan bera.
Eilijfann Ottast Gud, Og honum unna, Hanns jafnann Heilog Bod, Hallda og kunna.
Hand-Biorg þier Fædu fær, Fullrar ad niooта, Sanne þu Sælu nær, Sæmd muntu hliooта.
Hwsfens Upphellde sie, Holl Eigenn Kvinna, Sem gott Vijnvidar-Trie, Vær Kvisia sinna.
Allt Bord þitt umm i Hrijng, Eins sitia Syner, Eyk Vidsmiørs og um krijng, Ungvider kliener.
Bwanda Blessan sw, Bregdst alldrei neinum, Eirn Gud sem Ottast nu, Af Huga hreinum.
Veite þier Giæfu Gud, Grande vid varde, Af Zion alla Tijd, Og Grida Garde.
Audlegdar Elle med, Unne þier giarna, Ad feinger Syne sied, Sijdann Børn Barna.
Foolk Guds wr Faare leidt, Frid hallde leinge, Goodfwser aller Eitt, Amen, Menn sijnge.

Epter Kyrkiu Innleidslu Kvenna, Sijngest þetta Vers, med Ton, Gud Myskunne

HErra Gud Fader Hlijfd þijn sie, Ad hitte þig eingenn Pijna, Guds Son JEsus vor Grædare, Geyme hann Saaln þijna, Helgann Anda eg umm þad bid, Inngaang þier þennann giefe, Ad eignest Guds Naad og Andar-Frid, Utgaang, sem Froomum hæfer, Nu og umm alla Æfe.

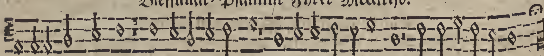
Mar og sijngia þesse Vers, Ton, Af Fødurs Hiarta Barn er bored, etc.

JJEsu Nafne Gud minn giæfe, Þad Gagn sækte eg til Musteris, Ad Hreinsunar Dagar sie øll mijn Æfe, A mier hrijne Log-Boot Christs, So kunne eg kiæra, Foorn þier færa, Fødur Himneskum, Hvørium sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.
Ecke er til i Eigu minne, Offur-Lambed Sakleysis, utann þad sem af Elsku þinne Eg medtook, Forþienan Christs. Blood hanns Saara, best mun klaara, Brot miin øll, Því Gude sie, Lof Dijrd Heidur ad Eilijfu.
Hiarta mitt med Huga høllum, Helgad sie minn DRottenn þier, Sem lifnar fyrst af Limunum øllum, Lijka seinast burtu deyr, Laat þad kunna, Æ þier unna, Allt til Dauda, So þier sie, Lof, Dijrd Heidur ad Eilijfu.
Moodur Lijfsins Avøxt allann, Eg fel Gud i þijna Hønd, Laattu Hiøn ann Heiptar-Galla, Hafa rietta

 Dwfu-

Dwfu-Lund, og epter Løgum, Hegde Høgum, Hvør og Eirn, So Gude sie, Lof, Dijrd, Heidur ad Eilijfu.

Blessunar-Psalmur Fyrer Maaltijd.

Hvad um Lopt, Vøtn og Jørd, Lifer og hefur Ferd, Forsorgar og Framfærer, Fiølgar, Klæder og Nærer.

Blessar øll Børnen þijn, burttekur Synd og Pijn, Færer þeim Fædu hreina, Fyrer þin Son alleina.

Til Lofs og Dijrdar þier, Lijka sem Christnum ber, Piggium i Dag Packlæter, Pitt Laan sem oss veiter.

Laat oss i hreinum Hug, hallda oss vid þin Veg, So med Samvitsku goodre, Sediunst voru Foodre.

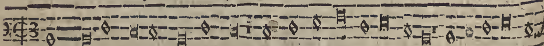
Veit oss bad verde fyllt, sem vottar Paall oss skyldt, Gleymum ei þijnu Orde, Yfer voru Borde.

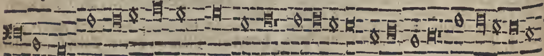
Laat oss ei lijkiast þeim, Lijd sem stundade Heim, Hvørium þu hlijfder eige, Hvad Skriften af þeim seiger.

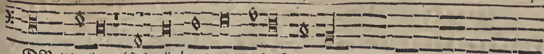
Medan mettudu sig, Mintust þeir sijst a þig, gierdu sier heidna Gledi, Grim fiell a þa Reidi.

Hiaalp oss nu HErra kiær, So Heidur þin efllum vær, Fyrer Frelsaran Christum, Fader a þig treystum.

Packlætis Psalmur Epter Maaltijd.

DRotten tær, Pad allt hans Millde pockum vær.

Pockum hønum nu Pioonar hañs, Pad er oss øllum skylldt til Sañs. Jeatum ad oss elskade hañ, Af Naad siñe skapade Mañ, Med Hwd og Hollde, Bloode og Bein, Bygd er vegleguſt Skiepna Ein, Og siidañ giefeñ Saalen hrein.

Pa Madur Lif i Fyrstu fær, Fæda heilnæm er hønum nær, J Lijfe siñar Moodur maa, Madurin siña Næring þa. Po Barnkynd sw sie Ung og Aum, Ei hefur Skort aa Gaasum þeim, Fram til þess hun fædeſt i Heim.

Gud hefur Verølld vel tilreidt, Vanta lætur ei aa Næring neitt, Fiølleñ og Dale frioofgar hañ, Fienadeñ Gras ei vanta kañ, Vex wr Jørduñe Vijn og Braud, Veiter þad hvørt Ar Milldur Gud og hiaalpar so af Hwngurs Naud.

Fiska veita oss Vøtn og Sioor, Verdur af þessu Maaltijd vor, Eggeñ og Fugla eignust vier, Oss til Atvinu skapad er, Naut, Geitur, Svijn og Sauda Fie, Siaalfur Gud lætur oss i Tie, So ad vor Næring nooglleg sie.

Pockum hønum, og þiggium nu, Pad hañ giefur oss saña Trw, Ad høfum slijkt i Hiarta riett, Hallda Bod hañs i vorre Stiett So iafnañ øll hañs heiløg Hiord, Heidre hañs Blessada Nafn aa Jord, Pad skal vor allra Packargiord.

Añar Packlætis Psalmur, epter Maaltijd, Ton, Christe vier aller þockum þier

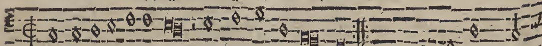
GUD vor Fader þier þockum vier, Fyrer þiñ Son Christ vorn HErra, Millde þijna sem margfølld er, Med hvørre virdeſt ad næra, Allar Skiepnur sem eru med Ønd, Oss hefur sadt þijn millda Hønd, Lof sie þier Dijrd og Æra.

HErra sem mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur, Saal vora eirneñ sedier þu, Sem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er heñar Afl og Megn, þar til þu verdur heñar Eign Naavistar med þier nytur.

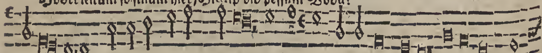
Himna Fødur aa hvørre Tijd, Heidrum vm Christ eñdoomeñ, Sem oss kvittade Synder vid, Sw Naad af Trw er komeñ, Fyrer hañs Son JEsum HErra vorn, Hvør med sier liet oss verda Børn. Ætijd lofum þig Amen.

Nockrer Hiartnæmer Psalmar/ um Daudañ/

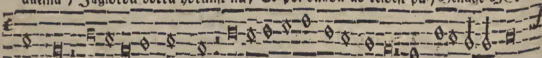
Sem syngiast meiga yfer Greptran Framlideña

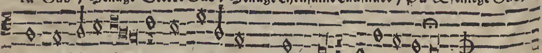
Midt i Lijfe erum vier, umvafder med Dauda. Til þijn DRotten
Hvört leitum so fiñum hier, Hialp vid þessum Voda?

alleina, Illgiorda vorra ydrunst nu, Er þvi vallda ad reidest þu, Heilage Her-

ra Gud, Heilage Sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu Æfeñlege Gud,

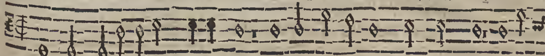
Lat oss eige falla, I þa grimu Daudans Neyd, Kyrie eleeson.

Midt

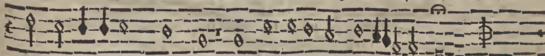
Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtis Kvølum, hvør þeim af oss hrundid fær? Hiaalp þa oss vier følum, Pad ert þu DRottiñ alleina, mædir Hiartans Myskun þijn, Mañkyns Kvøl og Synda Pijn. Heilagi HErra Gud. Heilagi Sterki Gud. Heilagi Lyknsami Lausnari Pu Æfiñlegi Gud. Laat oss ei of-bivoda, Ogn af Vijtis griñre Glood, Kyrie-eleeson.

Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiørdir oss reita. Hvar faaum vier þeim Hiaalp i giegn? Hvør kañ oss Lid ad veita? Pad ertu DRottiñ alleina. Pvi Bloodid þitt vor Christe kiær, Kvittad allar Syndir fær. Heilagi HErra Gud. Heilagi Sterke Gud. Heilagi Lijknsami Lausnari. Pu Æfiñlegi Gud. Hiaalpa oss þa Heim vid skilium, ad hallda rietta Trwar-Slood, Kyrie-eleeson.

Bænar Psalmur uñ goodañ og Christelegañ Afgaang af þessum Heime.

Miñ HErra JEsu Madur og Gud, sem Mædu, Pijnu, Spott og Deyd fyrer

mig þolder og Krossins Kvøl, og kvittader mig vid Eilijft Bøl.

Fyrer Kvøl þijna bid eg nu, Mier aumum ad hiaalper þu, Nær Daudans kiemur hin strijda Stund, Stoorlega griñ aa alla Lund.

Nær Auguñ missa alla Sioon, Eyrunum kiemur Heyrnar Tioon, Twngañ ei leingur mæla maa, mitt Hiarta tekur ad þrotna þaa.

Nær allur Maattur miñ eydist so, eingiñ Madur mier hiaalpa maa, O! HErra JEsu þijn Hiaa-Wist bliid, huggi mig þu i Daudans Tijd.

Leid mig af þessum Eymdar-Dal, og styttu mijna Daudans Kvøl, Andskotans Reidi frels mig fraa, fyrir þiñ Anda, og vert mier hiaa.

Eñ þegar skiliast Lijf og Ond, O Gud taka hana þi-
er i Hønd, Hvijld Hollde af þier eg þiggia vil, Þar
til Dooms Dagur tekur til.

Glada Upprisu gief þu mier, Geym mi jn þa Dag-
ur Doomsins er, Mijnar Synder miñstu ei a, Mill-
dur gief mier Lijf eilijft þa.

Lijka sem fyrr mier lofader þu, Legg eg a Ord þijn
mijna Trw, Sañlega, Sañlega seige eg þier: Sa
mijn Ord helldur og treyster mier

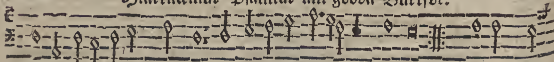
Ogn Daudans reyner øngva hañ, Eilijfañ Dauda
ei smacka kañ, Lijkamlegt Andlaat eitt Siñ fær, Vid
Andar Dauda ei verdur var.

Vil eg nu med Volldugre Hønd, vid skilia hañ vid
Daudans Bønd, Arf mijns Rijkis skal eignast fa,
Æfeñlega mier sialfum hia,

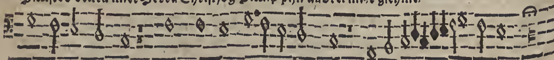
Og lifa i Sælu og søñum Frid: Sæmd þa veit
þu oss milldur Gud, Allar Synder oss forlaat þu,
Ad Poleñmooder vier bijdum nu.

Med hreinure Ast og traustre Trw, Til þess ad
kiemur Stundeñ sw, Og feingium þiña Orda giætt,
Allt þaangad til vier sofnum sætt, Amen.

Hiartnæmur Psalmur um̃ gooda Burtfør.

Þa liñer þesse Lijkams Vist, og leider þu mig fraa Heime, J Skilnad
Hiaastod veittu mier Herra Christ, og Hiaalp þijn alldrei mier gleyme.

mijna aumu Aund, Eg gief og fel i þijna Hønd, ad medtaker og geymer.

Mig pijna jafnañ Sekt og Synd, Samvitskuñe fast aamæla, þær eru fleire Sioafar-Sand, samt skal eg um̃ Hiaalp ei vijla, Þvi Dreyreñ raude og Daudeñ þiñ, DRotteñ JEsu Frelsare miñ, Er mijn Lijfgiof

og

og Sæla.

Eg er þiñ eigiñ Limur eirn, af þvi fæ eg Huggun gooda, alldrei slijtur mig af þier neirn, i Angist og Daudans Voda, eñ þo eg deyi, er eg med þier, eilijfañ Føgnud fañstu mier, DRottiñ med þijnum Dauda.

Eins sem af Dauda uppreist þu, J Grof mun eg ei blijfa, Himna-Før þijn er Huggun trw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, Hiedañ fer eg med Føgnude fullvijs hia þier miñ Lausnare, ætijd þu lætur mig lifa.

Hiꜳ Christ ꜳ Fialle Helias var, J Heidre Odaudlegum, Læresveinar hañ sꜳu þar, So Eflaust trwa meigum, Eilijft Lijf sie i ødrum Heim, Elias lifir i Føgnud þeim, Pa Dijrd vier þyggia eigum.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd.

Ton, Gud Myskune nu øllum oss.

LIfandi DRottiñ lykna mier, lꜳt mig Rꜳd þijna fiña, af þvi mitt Traust er allt ꜳ þier, Eymdaña giættu miña, Syndir giøra mier Sorgar-Mood, Sꜳliñ er tvist af Angri, Frelsa þu mig fyrir þitt Blood, Fyrna af Pijnu lꜳngri, So liñi Strijdu strꜳngri.

Eg berst vid Daudans bitra Mꜳtt, brꜳtt verd nu hiedañ hallda, Heimiñ forlꜳta hlijt eg brꜳdt, Helid mig sækir kallda, Lijkamiñ veikur og lasiñ er, Lijfs Krapt tekur ad þriota, Sꜳliñ af Bwknum flya fer, Fiñst þvi ei neirn til Boota, lꜳt mig Rꜳd fiña fliota.

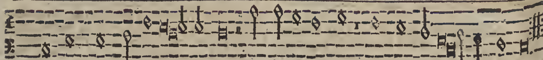
Eins geingur mier i Eymdum mijn, Og þvi Barne er fædist, Hørmulegri i Hrygd og Pijn, Hørku Þreingingu mædist, hafandi hvørk Mꜳtt nie Megn, miwka Hiꜳlp sier ad veita, utañ Lioos-Mooder liwf og giegn, Lund-blijd med Asisemd heita, Lidsemdar giøri ad leita.

Af þvi kom Gud miñ Elsku kiær, uppꜳ þig nu eg væli, og hijngad þijnar Hendur hræ, HErra miñ JEsu sæli, Fyrir þitt Rauda fossad Blood, Fordum sem wt af dundi, um̃ Trie þijns Kross þa Tijgid Flood, Tafarlaust nidur hrundi, ad mier þijn Elska grundi.

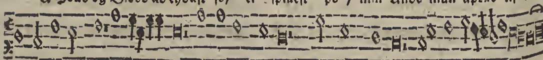
Vid miñi Sꜳl þijn Hiꜳlpar Hønd, hijr sem Lioos-Moodir taki, þa verdur Lijkamañ vidskild Ønd, vijst so ei uppꜳ saki, J varmri Laug þijns Lijfsins Bloods, lꜳt hana Hreinsun fꜳnga, So Heiptar Pijnu Heliar Moods, hun kañi alldrei strꜳnga, um̃ alla Eilijfd lꜳnga.

Eirn goodur Psalmur, hvørniñ Madur skuli bwa sig til Daudans.

Vid

Vid Dauda mig ei veria maa, verd eg falla fraa, fiws vil eg mig frammgiefa.
A Holld og Blood ad eydast so, ei spillest þo, minn Ande mun aptur lifa,

allfagur og klaar, eilijfur er, Gude Fødur hia, frials Dauda fra, og eilijft Lijf mun hafa.

Andlaati kvijdi eg ecki vid, aa hvørri Tijd, Vil eg mig vel tilbwa, og tilreida sem eg kann best, J Trwnni mest, til Guds Sonar mier snwa, Þvi hann er minn, Præl þeckir sinn, hanns Kvøl og Deyd, mier hiaalpar wr Neyd, huggar mig þessi Trwa.

Gud Fadir Son sinn sendi mier, sa Dauda hier, Leyd Søkum Synda minna, ad yrdi eg frials vid Andar-Kvøl, og hoolpinn vel, þad hlaut hanns Son ad vinna: Er slijkt ei mest, Guds Giøf og Ast? Hanns Myskun stoor, og Milldi var, mier vill sijns Rijkis-Arfs unna.

Eirn Huggunar Psalmur, med sama Lag.

Gladur nu deya vil eg vijst, Vid Dauda sijst, megna eg mier ad hlijfa, Fordiørsun aungva eg finna maa, Þo falli fraa, mijn Saal hiaa Gudi mun blijfa, Þvi Þioon er eg hinn, þu HErra minn, AEtijd hiaa þier, eflaust eg er, ei kann mig fraa þier hrijfa.

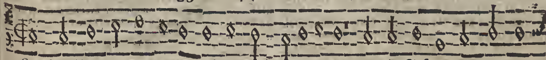
So leingi sem hier Lijfid dreg, Læra vil eg, Gudlega i DRottni deya, Og bwann til med bestri Lyst Blijdann umm Christ, fast Trwar Fadm ad beigia, mitt ædst Treust er hann, Hnd-leysa vann, Fyrir sinn Deyd, Og frelsti af Neyd, Gladur þvi vil eg hreya.

Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, aa Kross uppheingt, JEsum Christ Son sinn kiæra, sa fyrir mig

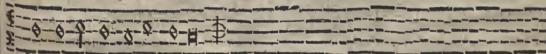
mig lide saarañ Deyd, Ad svipta Neyd, Sie honum þvi Sæmd og Æra, Oh! hvilijka Náad, hefur Gud mier tiaad? Pa kraunku Aund mijn, Kallade til sijn, J eilijft Lijf iñ ad færa.

Gief mier nu Drotteñ Giæsku-Or, Glada Burtfør, Fyrer JEsu dijrstañ Dauda, Ad Life og Deye eg i þier, Aund miñe og mier, Soot veit fyrer Blood hañs Rauda, Miñ JEsu Christ, Mig hefur leyst, J þijna Hønd, Eg fel mijna Aund, Sofna eg so aan Nauda, AMEN.

Añar Huggunar Psalmur moot Daudanum.

Lambed Guds og Lausnareñ, Lijfs og Daudur er eg þiñ, med þier Arf laat eignast mig,

Þar aller Helger gledia sig.

Skillda eg ecke eignast Lijf, Eilijflegt og fordast Kijf, Hvar være Daude Helgur þiñ, Og hellst Blood rijke Bardageñ?

Hvar til var þitt Helga Holld, Huled og Grafed nidur i Folld? Ef þiñ Daude ecke mier, Eilijft giæfe Lijf hiaa þier.

O JEsu! vid mig verku þvi, Viss og Trwr, Eg til þijn fly, Yfergief þu alldrei þañ, Señ Unda-Flood þitt hreinsa vañ.

J Fride laat mig sofna sætt, So vid engvn verde hætt, Andlite blijdu og Augum þijn, Æfeñlega snw til mijn.

Frelsare miñ af Faare og Neyd, Fyrer þiñ bid eg saarañ Deyd, Laat mig Ostum ollum naa, Og Æfenlega Lofgiørd tiaa.

Bænar-Psalmur um gooda Burtfør, Ordtur af Sr. Sigurde Jenssyne.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

O JEsu, JEsu, JEsu miñ, JEsu mitt Lijf og Hertogeñ, Aundeñ mijn kvakar epter þier, Olög Daudans þvi formerker, Yfergief þu mig ei vid þad, Þo Aundeñ og Hollded skiliest ad.

Señ reñur Glased Ara af, Eg siend vid Daudañs Rauda Haf, Vatns-Flooded beliar uñum ad, alldrei veit ÿær mig svelger þad, Ogna Bylgiur sem ofra sier, O JEsu! laat ei dreckia mier.

Kom þu nu med þiñ Krossens Staf, Klappandi uppaa Dauda-Haf, Laattu mig þurrañ Farveg sia, Og Fødur-Lande Klaklaust naa, Blessade Daudans Bane þu, Burtfør gief mier Saaluga nu.

J þeñañ diwpa Daudans Hyl, DRotteñ þig med mier taka vil, Leid þu mig Haaska øllum wr, Einka Hoop mitt og Verndar-Mwr, Sijudu mier Bygd og Bæeñ þiñ, J blessud Hijbijle leid mig iñ.

Myskunar þiñar Skugge skiott, skijle nu miñe Synda-Gnoott, Fyrer þiñ Dauda fleiy þeim iñ, J Forþienustu Hyleñ þiñ, Rauda Blooded wr Benjum þijn, Blæde wt yfer Jllverk mijn.

Allsheriar Gud eg þacka þier, Þeiged Laan allt sem veittec mier, Miøg opt hefe eg þad misbrwkad, miñstu ny ecke Gud aa þad, Fyrer Brot øll og Breiskleik miñ, Borgun er JEsus Sonur þiñ.

Jeg vil nu feigeñ fara til þijn, Og faa þier aptur Saalu mijn, Leid þu hana um Livoosens Hud, J Lifande Maña Bindmid. O! þau æskeleg Umskipte, Ad siaa þig þar i Dijrdeñe.

Skapare miñ þier skila eg nu, Skiepnu þeirre sem giørder þu, O JEsu tak þu eins ad þier, Og añast þañ þu Fridkeypter, Heilage Ande haf Gaat aa, Helgudum þijn i Skijrnar-Saa.

Velkomeñ Daude, Velkomeñ, Vijsa þu mier aa Bwstad miñ, Laattu upp Dyrnar Lijfsins þa, Laangar mig þar til iñ ad naa, Þu goode Giestur giørdu þad, Gud sem hefur þier befalad.

Andvarp mitt DRotteñ aalijt þu, O! DRotteñ tef ei lenge nu, Fødur-Lande mig fijser naa, Fordæmdum Heyme leys mig fraa, Naadeñ er vijs eñ Reydeñ stillt, Nem upp miñ Anda þa þu villt.

Kom, Þu Livoos-Moodir Liwf til mijn, Laugadu mig i Bloode þiin, Sofna og Vakna sætt i þier, sialfur JEsu þad veit þu mier, Leys mig þegar þier þyker Maal, Þier Befala eg mijna Saal, AMEN.

Christeleg Umþeynking Daudans, Ordt af Saal. Sr. Hallgrijme Peturssyne

Ton, Dagur i Ansire øllum, etc.

ALLt eins og Bloomstred Eina, uppvex aa slettre Grund, Fagurt med Frioofgun hreina, Fyrst uñ Dags Morgun-Stund, A snøggu Anga Bragde, Af-skored verdur skiott, Lit og Blød nidurlagde,

Lijf

Lijf Mañlegt endast skioott.

So hleypur Æskañ unga, Ovissa Daudans-Leid, Sem Alldur og Elleñ þwnga, Allt reñur sama Skeid, Jñsigle aungver feingu, Uppa Lijfs Stunda Bid, eñ þañ Kost undergeingu, Aller ad skiliast vid.

Daudiñ maa so med Sañi, Samlijkiast þyki mier, slijngum þeim Slaattumañi, er slær allt hvad fyrir er, Grøsiñ og Jurtir grænar, gloandi Bloomstrid frijdt, Reyr, Stør, sem Roosir vænar, Reiknar hañ jafn smaanijtt.

Lijfid Mañs hradt fram hleypur, hefur þad aungva Bid, i Daudans grim̄ar Greypur, Grøsiñ tekur þar vid, allrar Veralldar Vegur, vijkur ad sama Punct, Fetar þad Fws sem Tregur, hvørt fellur Liett eda Þwngt.

Hvørki fyrir Hefd nie Valldi, Hopar Daudiñ Eitt Strik, Fæst sijst med føgru Gialldi, Frestur um̄ Augnablik, allt hañ ad Einu gylldir, þoott Illa lijki edur vel, Boon ei nie Brædi milldir, hañs beyska Heyptar-Þel.

Meñ vada i Villu og Svijma, veit eingiñ neitt um̄ þad, Hvørniñ, a hvørium Tijma, Eda hvar hañ kiemur ad: Eirn Vegur øllum greider, Jñgang i Heimsins Rañ, Margbreittar lijst mier Leider, Ligge þo wt þadañ.

Afl Daudans eins nam kreinkia, Alla i Verølld hier, Skal eg þa þurfa ad þeynkia, Hañ þyrme Einum mier? Adams er Edle ruñid, J mitt Nattwrlegt Holld, Eg hef og þar til uñid, aptur ad verda ad Molld.

Hvørki med Hefd nie Raani, hier þetta Lijf eg fañ, Saaliñ er so sem ad Laani, Samteingd vid Lijkamañ. J HErrañs Høndum siendur, ad heimta sitt ad mier, Daudiñ maa seigiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel i HErrañs Nafni, Fyrst Naudsyn ber til slijk, Jeg er ei þeirra Jafni, sem Jørdiñ geymir nu Lijk: Hvønær sem Kallid kiemur, kaupir sig eingiñ frij, þar læt eg Noott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

Jeg veit miñ Lausnariñ lifir, Lausnariñ Himnum a, Hañ rædur øllu yfir, eirn heitir JEsus sa, Sigrareñ Daudañs Sañi, sialfur a Krossi doo, og mier so aumum Mañi, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hañ deiddi, Daudañ, og Sigur vañ, Makt hañs og Afli eyddi, eckert mig skada kañ, Þo leggist Lijk i Jørdu, lifir mijn Saala frij, hun mætir alldrei hørdu, Himneskri Sælu i.

JEsus er mier i Miñi, mig a hañs Valld eg gief, hvørt eg er Uti eda Jñi, eins þa eg Vaki og Sef, hañ er mijn Hialp og Hreysti, hañ er mitt rietta Lijf, hønum af Hiarta eg treysti, hañ mijkir Daudañs Kijf.

Jeg lifi i JEsu Nafni, i JEsu Nafni eg dey, þo Heilsa og Lijf mier hafni, hræbist eg Daudañ ei. Daudi eg Ottast eigi, Afl þitt nie Valldid gylldt, J

Christi Krafti eg seigi, Kom þu Sæll þegar þu villt, AMEN.

Stutt Umþeinking þessa fallvallta Lijfs, og Jhugan Eptirkomandi Sælu,

I Psalm-Vijsu samanntekinn, af Mag. Steini Jonssyni, Biskupi Hoola Stiptis.
Ton, Pa liñir þessi Lijkams Vist.

VAkna mijn Saal, og vird fyrir þier, hvad valltur er Lijfsins Bloomi, Frægd og Dijrd Mañsins skaamijt er, þo fagurt um̃ Stund hier lioomi, Metord, Vijsdoomur, Makt og Fie, Maalsnilli good og Frijdleiki, lijdur burt, lijkast Hlioomi.

Hvar af villtu þier hroosa þa? Hvar af kañtu þig stæra, Pu Molld og Aska? Miñst þar aa, Mekt øll, og Stundleg Æra, leitar i burt þa Lijfid þver, Pu leggur þad ei i Grøf med þier, þoott villdir þaangad færa.

Hvad kañ þig stoda Hefd og Valld, Heims Tign og allur Soomi, þa fyrir þijn Brot skallt greyda Gialld, Gudi aa Effsta Doomi? Veralldleg Makt er protiñ þa, þessa mijn Saal i Tijma gaa, þeink um̃ ad þar ad komi.

Eptir Daudañ er Doomsins Tijd, Daudiñ er Laun Syndaña, dapurlegt hefur Daudans Strijd, Dreigist til allra Maña, Eñ so þu Dauda frelsist fraa, flij til DRottiñs og ad þier gaa, ydrastu Illverkaña.

Graat þijna Synd og giæt ad þvi, Gud þa Mañiñ skapadi, Dijrdar-Sess haañ setti i, siñi Mynd begaafadi, allskonar Vegsemd aa sier bar, til eilijfs Lijfs hañ giørdur var, þo ad hañ þvi tapadi.

Sorgandi maattu Saal mijn nu, Sia eptir Missir slijkum, Riettlætis Skrwda rænt ertu, Raanglætis vafiñ Flijkum, Helgun og Lijf þier hvarf i fraa, Hvar kañtu Boot aa þessu faa? Hia Gudi Giædsku-rijkum.

DRottiñ vill ecki Dauda Mañs, Daudañ Satan iñleiddi, Ofund, Svikrædi og Illska hañs, allt Mañkyn Lijfi sneiddi, Daudiñ til allra diarfur fer, Deya um̃ sijdir hliootum vier, Giølld þau oss Syndiñ greiddi.

Daudiñ þo orkar ecki meir, Athugum Saal mijn þetta, Eñ ad giøra þitt Lijk ad Leyr, Og Lijfinu burt ad fletta, Ondiñi Daudiñ ecki nær, Ondiñ hiaa Drottni Hvijldir fær, Hønd vill hañ heñi rietta.

I þeirri DRottiñs Astar-Hønd, Andir Riettlaatra byggia, Lausar vid Harm og Holldsins Bønd, Heims Vellyst aungva þyggia, þar kiemur eckert Angur nær, Eingiñ Pijna þar snertir þær, Hvad kañ oss þar ad hryggia?

Heyr nu, mijn Saal, og hygg ad þvi, Heims af Astrijdu lwiñ, Høndunum DRottiñs er þier i, eilijf Hugsvølun bwiñ, millum blessadra Handa hañs, aa

Hørm-

Hørmunum þijnum verdur Stans, Og Grœatur i Glede snweñ.

Þo ad i Heime Hiartad mitt, Hvørskins Þiœaning ar lijde, Eg veit þvi seirna verdur fridt, Vijst þvi eg eckert kvijde, Himneske Fader, Høndeñ þijn, Hrygdar-Tœareñ af Augum mijn, Af-þerrar øll um sijder.

Ur þiñe Hende eingeñ fær, Ønd mijna burtu slited, JEsu Blood-Fadme bijr hun nær, Brwdguma siñ fær lited, Hana þadañ ei hrekia kañ, Heimur, nie nockur Veralldar-Mañ, Medur Bakmælum bited.

O! hvad sæl ertu Sœal mijn þa, Er slijkañ þu Bwstad hlijtur? Jardnesku Hreise horfeñ frœa, Himneskrar Dijrdar nijtur, Augsyn Guds sier œan Enda þar, Endalaus Prijde Vegsemdar, Ad þier nuñ Ei lijfd lijtur.

Vertu þvi glød mijn sæla Sœal, Sorg lœat þig aungva beigia, Fagni nu Hiarta, Hugur Mœal, Hier er Stund ein ad þreya. Deyddur sigrade Daudans Kijf, DRotteñ JEsus vort rietta Lijf, Abate er oss ad deya.

Sijng þvi fagnande Sœala mijn, Siœa, Hvar er Daudans Skeyte? Helvijte nu er Hroosun þijn, horfeñ ad øllu Leite, Daudeñ svelgdur i Sigur er: Sæll HErra JEsu Dijrd sie þier, Sem oss Sigureñ veiter, AMEN.

Andlœats-Psalmur, Ordtur af Sr. Gudmunde Erlendssyne.

Ton, Gude Lof skallt Ønd mijn iñа.

EMdurlausnareñ ljwfe, Lijfed mitt og Verndeñ trw, Elskañ þijn ei wtskwfe, Ordum þeim sem eg mæle nu, Daudans þa Tijdeñ tvista, Tilfellur so sem ber, Lœat ecke Neyd mig nijsta, Nœadeñ þijn væge mier, Ad eg sætlega sofne, Sijdañ a Doomsins Dag, Eins lijka Endurlifne, J þeim Fagnadar-Hag.

Heimeñ so kijs ad kvedia, Og komast hiedañ med Hvijld og Roo, Sœal mijna sætt mun gledia, Sigrare Daudañs A og O. Hijr situr Himna Kongur, Hœatt yfer Cherubin, Eins er og eiñ Gull-Hrijngur, Endalaus Nœadeñ þijn, Eirn Gimsteirn allra beste, O JEsu Marin Son, Einum þier œa eg feste, Alla Hiœalpræddes Von.

Hvenær sem fer eg hiedañ, Harmkvælum Daudañs nœalægist, eg horfe æ œa medañ, uppa þig DRotteñ JEsu Christ. Þu hefur sagt þad siœalfur: Sa sem geymer mijn Ord, Grimt skal ei Daudañs Giœalfur, Giøra þeim Andar-Mord: Item: Þeir eru Sæler, Ord Guds heyra med Gœat. Heyrdu þad Milldur, Mæler; mig æ þeim fylgia lœat.

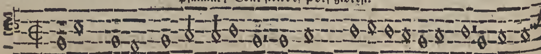
Dijrmætur fyrer DRottne, Daude Riettlœatra Mañа er, Þo ad Hiervisteñ þrotne, Þusund betra

medtøkum vier, Ad sꜳ Guds Andlit blijda, Utvøldum rijkia hiꜳ, Siyngiande med þeim sijdan̄, Sanctus og Gloria. O þan̄ eilijfa Sooma! Æ þa Fagnadar Stund! Nær mun eg nꜳ þar koma, Og nꜳlægiast þin̄ Samfund?

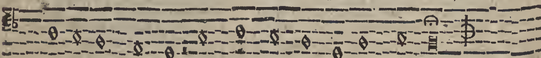
Eg veit ad Liwfur lifer, Lausnare min̄ i Dijrden̄e, Øllu Rꜳdande yfer, Uppvekur mig wr Jørdun̄e, Eg mun med eigen̄ Augum, Eilijfan̄ Gud min̄ sꜳ, En̄ ecke An̄arlegum, Eflaust þar treyste ꜳ, Lꜳttu mig þola og þreya, Þad sem ad Høndum ber, Sijdan̄ sætlega deya, Siꜳlfur DRotten̄ i þier:

Ad stande eg fyrer Stoole, Stødugur þijns mykla Dooms, ꜳ Himnesku Høfud-Boole, Hoolpen̄ i Adkvæde þijns Rooms: Þad mier ad noogu næger, Meins an̄ars kresia vil, Huga mijnum þad hæger, Ad hura jafnan̄ gott til, Þig med Føgnude ad fin̄a, Frꜳskilen̄ Eymd og Sorg, Lꜳttu so Lijf mitt lin̄a, Ad lende eg i þin̄e Borg, AMEN.

A medan̄ men̄ fylla upp Grøfena med Molld, sie sungen̄ þesse Epterfylgiande Psalmur, Edur fleire ef Þørf giørest.

Nu lꜳtum oss Lijkaman̄ grafa, og aungvan̄ Efa a þvi hafa, a Efsta

Deige upprijs han̄, J Dijrd sem alldrei bregdast kan̄.

Hollded er Jørd og af Jørdu, Ad Jørdu eirnen̄ aptur verdur, Þad rijs af Jørdu Efalaust, Þa uppkiemur Guds Lwdurs Raust.

J Guds Rijke Aunden̄ lifer, Eilijf Myskun hen̄e hlijfer, Fyrer Christum han̄s kiæra Son, Kvitt vid Synder og Daudans Von.

Han̄s Mootlæte, Hrygd og Mæda, Hefur nu øll Ending gooda, Ok Christs um̄ sijna Æfe droo, Er

nu

nu Framliden, Lifer þo.

Eilijfan Frid Onden hefur, Allt til Dooms Dags Hollded sefur, Gud þa af Jordu uppreiser þad, Odaudlegt, Heillt og Forklaarad.

Lwen stilldest han vid Heimen, J Himna Sælu er nu komen, Þar lifer han hia Lambsins Stool, Lioomar ætijd sem skiæra Sool.

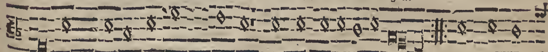
Sofe han (hun) nu hier i Fride, Heim vier gaungum fra þessu Leide, Sem best jafnan sig side hvør, Svo vitiar Dauden lijka vor.

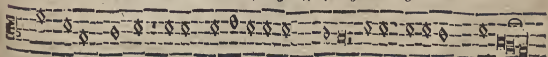
Þar til hiaalpe oss HErra Christe, Hvør med sijnu Bloode oss leyste, Fra Diofle, Pijnu, Dauda og Heim, Dijrd, Heidur, Lof sie Konge þeim, Amen.

Þegar heim er geinged fra Grøfenne, sieu sungen þau Tvø sijdustu Vers af fyrerfarande Psalme: Sofe han (hun) nu hier i Fride, etc.

Bænar Psalmur, ad vier mættum a Daudan ætijd minnast.

Af þeim 39. og 90. Davids Psalmum wtdreigen.

Eins er mijn Æfe og Þverhønd breid, Allskins bladen med Sorgum, Lijtels verdt er mitt Lijfsins Skeid, Underlagt Eymdum mørgum, Fallvallt og uiisg Forgeingelegt, Fanijtt og þar med Hiegoomlegt, Eins sem Draumur og Skugge.

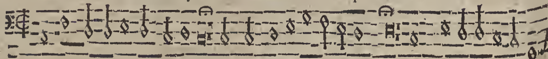
Vort Lijfsins Bloom er Sorg og Stwt, Og so sem Grased

Grafed Vallar, Lijka sem Ræda lijdur wt, Edur lesnar Søgur fniallar. Sem Fulgar flwgum burtu vier, Fliott eins og þa Strauminr fer, Gud Meñ so burtu kallar.

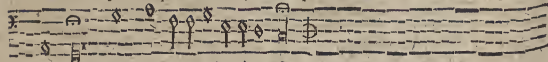
Þoott marger Meñ i Heime hier, Hiegoomlega sig mæde; Til einkis giøra þeir allt þad sier, Fyrer Aud og Rijkdooms Giæde, Og vita ei hvør þad hliota skal, HErra kieñ mier mitt Daga-Tal, So ad eg Huggun-nœde.

O Gud þu ert mijn Adstod best, aa þig miñ Ande treyster, Mijn er sw Boon og Pørseñ mest, Mig fraa Andskota leyser, Frels mig fraa Daudans dapre Pijn, DRotteñ vardveit þu Saalu mijn, Og til Lijfs mig uppreiser, Amen.

Hymnus Prudentii in Exeqviis.

Iam mœsta qviesce querela, lacrymas suspendite matres, Nullus sua pignora

plangat, Mors hæc reparatio vitæ est.

Qvidnam sibi saxa cavata? Qvid pulchra volunt monumenta? Res qvod nisi creditur illis, Non mortua sed data somno.

Nam qvod reqviescere corpus, vacuum sine mente videmus, spatium breve restat, ut alti repetat collegia sensus.

Venient cito secula cum jam, socius calor ossa revisat, animataqve sangvine vivo, habitacula pristina gestet.

Qvæ pigra cadavera pridem, tumulis putrefacta iacebant, volucres rapientur in

in auras, animas comitata priores.

Sic semina sicca virescunt, jam mortua jamqve sepulta, qvæ reddita cespite ab imo, veteres meditantur aristas.

Nunc suscipe terra fovendum, gremioqve hunc concipe molli, hominis tibi membra seqvestro, generosa & fragmina credo.

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab ore creatæ, fervens habitavit in illis, sapientia, principe Christo.

Tu depositum tege corpus, non immemor ille reqviret, sua munera fictor & auctor, propriiqve ænigmata vultus.

Veniant modo tempora iusta, cum spem Deus impleat omnem, reddas patefacta, necesse est, qvalem tibi trado figuram.

Sami Psalmur aa Islendsku, med sama Ton.

Syrgium vier ei Saaluga Brædur, Syrgium hvorki Fedur nie Mædur, riettlaata Meñ Daudiñ ei deider, Uñ Dyrnar til Lijssins þaa leider.

Hvad gyllder sa Grøftur aa Steinum, Eda Grafer af Marmara hreinum? Sa hiñ Saalade sætlega Deyde, Hañ sefur og lifer i Gude.

Loks mun þessi Lijkamiñ styrdur, Sem liggur i Grøfiñi byrgdur, Med Skilningi og Skynsemdar Sooma, Alskijnandi i Dijrdiñi lioома.

Vijst kiemur sw Vegsemdar Glediñ, vermast Beiniñ styrdnud og Frediñ, sijns Lijkama so mun þa vitia, Saaleñ, þar hun fyrre nam sitia.

Lijkiñ þau sem leingi hier rotna, lijfgnd þa med Saaluñi drottna, Leyptrande i Loptid sig færa, Liooma betur eñ Sooliñ skiæra.

So siaaum vier Frækorn aa Folldu, þad fwnar og rotnar i Molldu, med Avøgsi og allskonar Blooma, upp aptur aa Voriñ þau koma.

Hyl Jørd, vor sameigiñleg Moodir, Lijkama sem Holldid og Bloodid, Nær og forvara Mañiñ þañ dofna, Naadugt so i þier meigi sofna.

Hañs var Saalar Heimilis Stadur, Heilagur af DRottni skapadur, Hreiñ Skilningur, Hug-Vit og Miñi Haaleitlega binggu þar iñi.

Flioott kiemur sw Fagnadar Tijdiñ, þa Frelsariñ uppvekur Lijdiñ, ad sa sami sem hier var grafiñ, Til Sæluñar upp verdur hafiñ.

Laatiñ hier nu Lijkamiñ bijdi, þañ Lausnariñ vekur uñ sijdir, Mañskiepnuna Molldiñ þoott geymi, Mynd siñi Gud alldrei gleimir.

Sami

Sami Psalmur wtsettur aa Islendsku af S. Stephane Olafssyne, ad Valla-Nesi, maa syngia nær med sama Lagi, og lam mæsta qviesce querela.

PEnañ Tijd, Pwngbært Lijd, hverri Harms-Kvein, hepti Moodir Harma-Floodid hvør ein, Afkvæmiñ eingiñ sijn harmi aa Haudri, Endurbvot, Er Lijfs flioot ordiñ Daudi.

Steinarnir wthøggnir og Leidiñ breitt, hvad mun þad, þijda añad eñ þetta eitt, ad Hlutur sa, hvør þeim hiaa, hyrdist uñ Stund, Hel beid sijst, eñ hrepti vijst, hægañ Svefn-Blund.

Sioaum vier hvijla hier Holldid snaudt þo, Andaþrotid og Hugskoti svipt so, Pa er saumt þar til skamt þad sær aptur, Skijra Daad og skialleg Raad, Skilnings Kraptar.

Alldir þær þokast nær, þa i Mañs Bein, Edlis-Hitiñ aptur vitiar Ofein, eirniñ þær fyrri sær borid Bwdir, lijfgadar lijkt sem var Lijfs af Bloodi.

Lijkiñ þau Magnlaus misg til Molldar snwiñ, Laanga Stund laau undir Leidum swiñ, verda haatt furdu fliott, Færd i Hædir, Og filgiast ad eptir þad Ond og Lijf bædi.

Vita maa, vaxa so visnud Sædi, Groodsku snaud giørvøll daud og grafiñ bædi, Jardar-Dypt wr sem ypt Uppvøxt þraadu, Kiarn-goodra Korn-Staanga, Eins, og aadur.

Jørd tak nu þeñañ þu þiida Værdi, Vafeñ Skauti, þijnum Prantum fraa frij, eg nu liaa legg og fæ Limi Mañs þier, Dskugar og Leifar ad þu geymir.

Saaliñ swo hafdi Hws halldid þetta, Skaparans, Skiæra Mañs-Skiepnañ rietta, Baadum lied bædi med Bygdi og gistr, Vitskañ haa, eñ hun var fraa HErranum Christe.

Jeg þig bid, Jørd tak vid laatnu Lijki, sijna Giøf utañ Ef, aptur sækir, Skapariñ Ogleymiñ eptir þetta, Andlitsins eirniñ sijns Eptirmynd rietta.

Kiemur Tijd swo uñ sijd sem viss kallast, Christur hier uppfyller eirn Von alla, Er mijn Trw opund þu aptur giefir, sialf med Hynd somu Mynd, sem eg fæ þier.

Eirn goodur Huggunar Psalmur, Ton, Naatturañ øll og Edli Mañs, etc.

VErdi ætijd hvad vill miñ Gud, Vilie hañs er jafnañ hid besta, Vijs er þeim jafnañ Vernd og Stod, vid hañ sem sijna Trw festa, Hañ hiaalpar trwr, Eymd allre wr, Og agar Verølld i Maata, Pañ aa hønum Traust, hefur Efalaust, Ei vill nie kañ forl aata.

HErra Gud Traust og Heill mijn er, Hiaalp, Von, Lijf, Eilijf Sæla, Hvad sem hañ vill þad verde mier, Vil eg ei þvi moote mæla, Hañs Millde klaar, Mijn Høfud-Haar, Hefur øll taled aan Efa, Uñ Noott og Dag, Miñ þurar Hag, Hiaalp nooglega vill mier giefa.

Par fyrer auma Verølld vid, Vil eg nu fwslega skilia, Til miins Drottens i fullañ Frid, Fara epter hañs Vilia. Fel mijna Aund, J Fødursins Hond J Framfør og Sijdasta Voda. Gud eilijfe, mier yser sie, Andskota, Synd, Vijte, Dauda.

Þvi sie Dijrd, Heidur, Pøck og Lof, Pier Fader allrar Millde, Hvør oss kiærasta Son siñ gaf, Synd Heims þaa bæta skyllde, A hañ þeim hlood: O! Mañleg Piood, ætt þier slijkt vel Hugfesta, Þvi hura tijdt, Og þacka blijdt, Pa Naad og Myskun mesta.

Eirn goodur Psalmur, Ton, JEsus Christus er vor Frelsare, etc.

Ljknarfullur Gud og goodur, Giæskurijkur og Polenmoodur, Skrijd eg til þijn, Pitt Skiepnu Barn, Skapareñ allrar Naadar giarn.

Ad Footum þijnum ser eg ad kriwpa, Flatur vil eg þar nidur driwpa, Af þvi eg hefe ædur spurt, Aungvañ þar komeñ Pu reker aa burt.

Siaa þu Barn þitt saarlega grætur, Sier helldur vid þijnar Fætur. Augunum mæne eg uppaa þig, O Gud kiendu i Briooste uñ mig.

Vidurkieñe eg Misgiørd mijna, Møgulegt er þo ei ad sijna, Synda Audsiygd og Svijvirding, sem eg er hladeñ allt uñ kring.

Syndugre Skiepnu Sooln under, Sañlega ecke siña munder, So sem er fleckud Saaleñ mijn, Samt flij eg þo aa Naader þijn.

Soddañ Hiartans Kvøl mig kremur, Kvijdande Briooft sier nidur-lemur, Uñ Naad bidiande nu i Dag, Neyd ædur kiemur og Neideñar-Slag.

Hegna mier ef villder vcikum, vondum epter Makleg leikum, Stædest eg ei þañ strainga Doom, Stødve Reidens Naadeñ froom.

Bliwgt og skielkad Briooft og Siñe, Beyge eg fyrer Majestat þiñe, So sem Eirn Lijflaus Sakamañ, Siøfalldlega til Dauda vañ.

Allt Gott giørde eg af mier ad briioota, Olucku hvøria verd'eg þvi hliioota, Eins i þessum og ødium Heim, Of-bijdur mier vid Pijslum þeim.

Nu er mitt Hiarta haatt þo kveine, Hardara ødrum Marmara-Steine, Mijke þad JEsu blessad Blood, So brædne þad ei i Vijtis Glood.

Mætte ad søñu molast i Parta, mitt Staal-Siñe og Steindaudt Hiarta, Nær þeinke eg uñ mijn Saalar Saar, Sijta ætte eg heitt med Bloodug Taar.

Væg þeim auma Veslings Orme, Sem veikare er

eñ

eñ Rik fyrer Storme, Þu sem ert DRotteñ sialfur saa, Saal, Holld, deyda og Lijfga maa.

Skijl mier under Skugga þijnum, Skøm̃ so eingeñ verde mijnum, Ovinaña og gledie Gied, Giete þeir mijna Hel-Før sied.

Veit ad eingeñ Vøm̃ nie Sneipa, Nie Veralldar Spott mier kuñe ad steipa, Legg aa sialfur þitt Lijknar Hrijs, Laangtum helldur þad fyrer mig kijs.

Jeg vil i þijnar Hendur helldur, Eñ Heimsins Maña, verda selldur, Med þeim eingeñ Medaumkan er, Eñ Myskun og Naadeñ noog hiaa þier.

Soddañ Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrergiefur, Asmaa þu þær sem añad Skij. A hvørn Morgun er Naad þijn ny.

Laat mier ecke Olucku alla, aa Elle-Døgum hier til falla, Sem i Æskuñe safnad hef, Synd mijna Gud mier fyrergief.

Laat ecke þijna Reide rietta, Rijkur af Naad i Koll mier detta, Ei verdur mier sw Byrde bær, Biarga mier Aumum Fader kiær.

Sialfur veit þad Sonur þiñ goode, Hvad saart er ad mæta Reideñar Floode, Þa hañ i Pijslar Baale brañ, Bloodugur þegar Sveiteñ rañ.

☞ Fyrer hañ beyska Blooduga Sveita, Biørg virdstu mier og Vægd ad veita, Þu fyrerdæmder sialfs þijns Son, Søkudum hlijf þvi mier hañs Pioon.

Mig skal i DRotteñs Vijge veria, Þa vill þijn Reide aa mig heria, Eg veit mig sakar alldrei þar, Añad er ecke neitt Forsvar.

J Biarg-Skorn Naadar nya, Nu vil eg undañ Reide flya, Þad er þitt JEsu Sijdu-Saar, Saal mijn þar ørugg iñe staar.

Þar er sæta Saalar Fæda, Og sw Lækning sem mig maa græda, Þar er lifande Lijfsins Skiool, Lofsæl Glede og Naadar-Bool.

Þar er sw lifande Lijfsins Kjellda, Sem laugar mijna Saalu hrellda, J þañ sæta Svølunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrster Muñ.

Hiørtuñ Gud þu hrelldra gledur, Hwngrada øllum Giædum sedur, Læknar þu hvørn sem Lemstur ber, Lijka styrker þañ veikur er.

Ad søñu kañtu audga snauda, Oreigana, og reysa af Dauda, Vøkva kañtu eitt visnad Korn, Verkar þu Odaudleikañ vorn.

Makt og Naad þijna hvør kañ herma, Huga miñ virdest Sedia og verma, Lijka audga og lækna øll Mein, Lijfga og Stirkia Holld og Bein.

Þad skal vera þier Eilijf Æra, Einglar og Meñ sem kuña ad færa, Ad þu Bænheyrder Aumañ mig, Af Jñstre Root eg kalla aa þig.

Þu sem lofar Lijkn ad veita, Laungu aadur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrer oss fyrr eñ vonum vier, Vægdu nu JESU Aumum mier.

Væg þu mier Aumum Vesalinge, aa Veralldar Sijdasta Þijnge, Utskwfa þu mier ecke þa, J eilijfañ Elld og Kvala Praa.

Leid mig iñ i Lioos med Sooma, Laat mig þaang ad uñ sijder koma, Þar sem er Daasom Dijrdeñ þijn, DROTTEñ, Þu sem Lioomar og Skijn, Amen.

Þesse Epterfylgiande Vers eiga ad siingiast af Predikunar-Stoolnum, aadur eñ Gudspialled er lesed.

1. Suñudag i Adventu.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

ÞAcker vier glader giørum, Grædariñ JEsu þier, Zions Børn ordner erum, Og þijn Dijrd komeñ hier, J Naatturu og Naalægd vora; Naad sw er Under-Root, Vorra vidriettra Kiøra, Og Vegleguft Meina-Boot.

2. Suñudag i Adventu.

Ton, Sæll er sa Mañ sem hafna kañ, etc.

UPPhefium Høfud og Augu med, Endurlausn vorre a mooti, Eflaust faaum vier Son Guds sied, Sorg øll trw eg þa þriooti: Sæl mun vera sw Sumar-Tijd, Sooluñi fegri Ar og Sijd, ad glediast af Guds Augliti.

3. Suñudag i Adventu.

Ton, Gief þiñi Christni goodañ Frid, etc.

FUlltijng veit JEsu Þioonum þijn, Þiñ Veg so til reidt gieti, Wijsande kieñi Sveinum siin, Ad Saûleikans hiaa þier leiti, sem þægilegt er i þijnu Augliti.

4. Suñudag i Adventu.

Ton, JEsus Guds Son Eingieteñ, etc.

SAñleiks Meistareñ mæte, Mier kieñ ad þeckia þig, Med Hiartans Lijtelæte, Og lækka sialfañ mig, Og ad mijn Nødd þad roome, Sem Naadhollt er Christiñdoomi. Leid oss a Lijffins Stig.

Uñ øll Jooliñ, og til þess a Kyndil-Messu, Siingist:

J Dag Eitt Blessad Barned er, etc. Pag. 33.

Og sijdañ til Alyktunar:

Honum ber jafnañ, etc. Pag. 29.

A Joola Noottena, Joola Dagiñ, og Nijaars-Dag, Siingist sialft Versid Prisvar, (Eñ ei nema Einnsiñe hina Helgu Dagana.)

4. Suñudag epter Prettanda.

Med Himna Lag.

EG fel þier JEsu øll mijn Kiør, Alltijd vertu med mier i Før, Uñe mier Naad þijn aastrdlig, A

Eitt gaangi yfir mig og þig.

Vertu styrkur Stafn-Bwi miñ, Stijri Ferdiñi Andi þiñ, leif mier eg sie þiñ Lærisveirn, lini ei Trw mijna Haaski neirn.

5. Suñudag epter Prettanda.

Ton, Konung David sem kiendi, etc.

EG hreifa a Poliñmædi, þiñi Gud DRottiñ miñ, Sem hleipir ei Heiptar-Brædi, hastri a Illgresiñ, Ef skie mætti sæi ad sier, Og Goodir wr Illum yrdi, Er þier kiærast þad verdi, Ofta eg þess aumum mier.

Gud miñ hitt gooda Sædi, gief Avaxtist hia mier, So hafi eg þar af Hiaalpræði, Sem Himneskt og Eilijft er, og verdi so Hveiti hreint, i þijnum Akri fundiñ, eñ ecki i burtu hrundiñ, sem Illgresi i Elldi brendt.

6. Suñudag eptir Prettanda.

Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

FRijdi JEsu, Þu fieckst af mier, Formyrkvan Mañdoomlega, Forklaaran aptur fagra af þier, Feinged hefe eg Andlega. Eja, Blessad sie Andlit þitt, Eirneñ þiñ Klæda-Bloomi, sem uñ-myndar Saalar Andlit mitt: A Efsta bid eg þig Doomi, gief eg Lioos-biartur lioomi.

Suñudagiñ i Nijuvikna Fostu.

Ton, Dagur i Austri øllum, etc.

Lijkna mier Son Guds sæti, Samvitskañ mijn er veik, Gief hiaa þier Myskun mæti, meiri eñ Verdugleik, og framar ad Giøf eñ Gialldi, gior mig Hluttøku-Mañ, J Signadrar Sælu Velldi, Sem þijn Hlijdni til vañ.

2. Suñudag i Nijuvikna Fostu.

Ton, Giørvøll Christneñ skal glediast nu, etc.

TIgnud sie JEsu Tungañ frood, Talande i Lijking skijrri, Sañleik Guds fyrir siñi Þiood, Og sijndi i Rædu þeirri, Astrijki Guds med allañ Sañ, i Eilijfu Raadi hefur hañ, Huxun a Velferd vorri.

Edur og þetta Vers.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym.

SAlfnan Christs, Sem ert i Helgre Rød, miñ Velferd viss, Vertu i Drottne glød, Preñañ hañ med Packargiørd, Pier ber ad lofa, Veit hañ, þu ert vesøl Hiørd, Vill þier þo giefa, Hiaalp i giegn, Hvørs konar Voda, Lijka Megn, Ad leita hins Gooda, Og Friovssamt Regn, Fagurlegs Grooda, Hakeldama hañs þu ert. Hvør sem Eyru hefur ad liaa, Heyre sa DRottne. Hvør sem Augu hefur ad sia, Horfe moot DRottne. Hvør sem Tungu hræra maa, hrjose sa DRottne.

Suñudageñ i Fostu-Jñgaang.

Ton, HErra Gud i Himnarijke, etc.

Vatns-

VAtns Skijrn þijn JEsu Vegsamleg, Ver mig Samvitsku Pinum, Hreinsadur er i heñe eg, Hollds af Saurendum mijnum·

Vijgdur til Biskups varstu hier, Med Vatne og Anda smurdur, Heilagur til Hreinsunar mier, Hlautst þu ad verda Skijrdur.

1. Suñudag i Føstu.

Siûngest Fyrsta Vers af þeim Psalme.

Ovinañleg Borg er vor Gud, etc. Pag. 139.

Edur Siøunda Vers i Psalmenum:

Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

Ei leid þu oss i Freistne iñ, etc. Pag. 172.

2. Suñudag i Føstu.

Fyrsta Vers af þeim Psalme:

A þig alleina JEsu Christ. Pag. 173.

3. Suñudag i Føstu.

Ton, O Gud miñ HErra aumka mig, etc.

HEidrad sie JEsu Hreiste-Verk, Er hremdañ Saud greyp wr Ulfsens Kverk, Dumbum gaf Maal og Miñe, Mynd prijdde aptur siñe, Sæll er sa Kvidur sem þig bar, Sæte JEsu til Adstodar, Afskræmdum Adams Nidium. Avi, vier þig tilbid-inn: Orded laatti og Anda þiñ, wtreka fraa oss Diøsuliñ, So ad sierhvør i siñe Stiett, Siaae, Heyre, og tale riett, Og haaleitast Guds Nafn gøfge.

Midføstu Suñudag.

Ton, Sæler eru þeir aller nu, etc.

DAasamleg er sw DRottens Frægd, DRotteñ sialfur er eilijf Nægd, Hañs sitteft Høndeñ alldrei. Allt giørde i Fyrstu wr aungvu hañ, Eñ i Dag drygia lijted kañ, So verde ad Mergd marg-falldre: Augu Skiepnaña øll til Sañs, Uppmæna aa Hendur Skaparans, Og hañ þær allar fedur, Eirneñ Hræ-Kynda aumañ Lijd, Almaattugur aa riettre Tijd, Blessadre Millde medur.

Suñudageñ epter Mid-Føstu.

Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.

HErra JEsu þijn Hroosun er, Haaleit i Guds Auglite, Um̃ Brest kuñe eingeñ ad brixla þier, Bætnust so øll mijn Lijte, Syndlaus þu varst, Sialf-ur þo barst, Søk mijna þier aa Herdum, Var þier þvi Last og vondt Adkast, Veitt i Lijgeñar Ordum.

A Bodunar Dag Mariæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalme:

Millde JEsu sem Mañdom tookst, etc. Pag. 50

A Paalma Suñudag.

Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

FRelsareñ Fridar-vijkur, Faatækt sem leidstu hier, Saal miñe Audlegd eykur, Dreygd sem laa aa þi-er, Villder þu Læging lijda, Og laata so þeckia þig, aa añars Mañs Øsnu rijda, til Æru og Hefdar vid mig.

A Skijrdag.

Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme:
JEsus Christur er vor Frelsare. Pag. 9.

A Paaska Hatijdeñe tilUppstigningar Dags:

Christur reis upp fraa Daudum. Pag. 89.
(Prisvar og Hatijdeñe, eñ Einusiñe og Suñudøgunum.)
Sijdañ til Alyktunar:
Sigrareñ sæte, Sonur Guds vor giæte, etc.

A Uppstigningar Dag.

Christur til Himna uppfoor. Pag. 98.
Sijngest Prisvar, (Eñ ei nema Einusiñe Suñudageñ epter.)

A Hvijtasuñu Døgum.

Fyrsta Vers af þeim Psalme.
Nu bidium vier Heilagañ Anda. Pag. 5.
Edur: Christur siñ Anda sende. Pag. 105.
(Prisvarsiñum.)

A Trinitatis Hatijd.

Pad Seinasta Vers af þeim Psalme:
O HErra Gud oss Helga nu. Pag. 219.

1. Suñudag epter Trinitatis.

Pau Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme:
Mitt Hiarta hvar til hryggest þu. Pag. 121.

2. Suñudag epter Trinitatis.

Pang Tvo Fyrstu Vers af þeim Psalme:
Guds Son kallar, Komed til mijn. Pag. 146.

3. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, O vier Syndum setner, etc.

BJD eg nu Blessan þijna, Blijde Fader miñ, Auktu Ydran mijna, Fyrer Anda Krapteñ þiñ, So Fridarens Einglar fagne, Med fogrum Dijrdar Her, Yfer þvi Edla-Gagne, Sem Yferbout med fylger. DRotteñ þijn Dijrdeñ er, DRotteñ eg treyste þier, DRotteñ Myskuna mier.

4. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

GJef þu i Hiartad Myskun mier, Milldur Gud, Ad eg lijkest þier, Heptu mig æ af heimskum Doom, Hiaalpa ad mijn sie Lundiñ froom, Wid mijna Brædur so semie hier, Ad sijdar Naad þijna findum vier.

A Jons Messu Baptistæ.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
Blessadur ad Eilijfu sie. Pag. 220.

5. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Allt mitt mitt Raad til Guds eg set.

Gladur:

Gladur nu wt a Diwp eg dreg, J DRottiñs Nafnì uppleysi eg, Net allrar Ydiu miñar, Hepne mier gooda hlotnast lat, Og hvorium a siñ Embættis Boat, Gud vegna Giæsku þiñar.

A Vitiunar Dag Mariæ

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalme:
Lof saung Gude Mey Maria. Pag. 221.

6. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
A þig alleina JEsu Christ. Pag. 173.

7. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggist þu.

Almattugur um̃ Lopt og Land, Lausnariñ hefur nooglег Raad, ad næra Naudstaddañ, Og fram ad færa Fielausañ, Fotum príjda nakiñ Mañ.

Metta hellst DRottiñ mijna Hnd, mijn Augu horfa a þijna Hønd, Sem Milld og Mattug er. Lifa og deya lat oss þier, i Lijfi og Dauda biarga oss hier.

8. Suñudag eptir Trinitatis.

Pad Fyrsta Vers af þeim Psalm:
Natturañ øll og Edli Mañs. Pag. 54.

9. Suñudag eptir Trinitatis.

Pau Tvø Fyrstu Vers af þeim Psalmi:
Af diwpre Hrigd akalla eg þig. Pag. 65.
Edur þetta Vers.
Ton, Hvør sem ad reysir hæga Bygd, etc.

HErra JEsu mier Hugur er a, Hylli þiñar ad nioota, Hwss-Rædi lat mig Himneskt fa, Heims-Visiñ nær vill þriòota, Vijsa mier þar til Veg og Raad, Vinattu þiñi gieti eg naad, sem opt nam af mier brioota.

10. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
Væri nu Gud oss ecki hia. Pag. 128

11. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
Nu bid eg Gud þu Naadir mig. Pag. 153.

12. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Myskuna þu mier milldi Gud, etc.

Mier fiendu Gud ad mæla riett, So Frægdar Friett, Frelsara mijns wtbreidi, sem allt giørir vid mig einka vel, Eirniñ þo Hel, wr Heimi mig hiedañ leidi. Hatt losad sie Vort Hialpræde, sem fyrir oss, Saklaus a Kross, Eins og Lamb wt af deydi.

13. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
Sælir eru þeir allir nu. Pag. 126.

14. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sꜳl, etc.

EG vil falla til Foota þier, Frelsareñ JEsu vægdu mier, Ond mijn Spitelßku illt ber Mein, Avi, Eg bid hun verde hrein. Mier og Samspilltum Lijkn þu lieꜳ, Lꜳt oß alldrei þier falla frꜳ. Þier skal Eilijfar Packer tieꜳ.

15. Suñudag epter Trinitatis.

Sijngest eins og Fyrsta Suñudag epter Trinitatis.

Edur þetta Vers. Ton, A Eirn Gud vil eg trwa

GUds Rijke er Glede og Fridur, i Gudspialls Nꜳdar sætre Fregn, Af Anda Guds oß bodadur, Ovina vorra Strijde i giegn, HErrans Heilagt Riettlæte, Hylur vorn Misgiørning, Þvi Lagaña Brot øll bæter, Hañs blessud Fridþæging, Hvørium sem hellst þeß leita, Hitt añad allt tilgiefst, Sem hañ sier Hag ad veita, Heit-Ord Guds alldrei bregdst.

16. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Um Daudañ gief þu DRottiñ mier, etc.

LAusnareñ JEsu Lof sie þier, Fyrer Lijkn og Huggun þijna, Lijfs og Daudans þu Lykla ber, Lijttu ꜳ Naudsin mijna, Burtfør giefdu eg bwest vid, Blessan gief mier og Sꜳlar-Frid, Nær Lijfs-Dagarner dvijna.

17. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Sæll er sꜳ Mañ sem hafna kañ, etc.

HVad leinge Gud mier gleymer þu, Giørsamlega til Enda? Og hvørsu leinge ætlar þu, Asioon frꜳ mier veñda? Hvad leinge Rꜳd eg hyxa skal, J Hiarta mijnu þwnga Kvøl, Allañ Dageñ til Enda?

A Michaelis Meßu.

Þad Fyrsta Vers af þeim Psalme:

Oviñañleg Borg er vor Gud. Pag. 139.

Edur þetta Vers.

Ton, Giørvøll Christineñ skal glediast nu, etc.

O Gud sem lætur Eingla-Her, Oß nu a Høndum bera, Og lꜳnga Reisu leida hier, Lijfs um Eydemørk þvera. Lꜳt þa sømu þa Lijf vort dvijn, Leida oß iñ i Dijrd til þijn, Uñ oß þar ꜳsamt vera.

18. Suñudag epter Trinitatis.

Ton, Allfagurt Lioos oß byrtest brꜳtt, etc.

LOf sie þier Gud fyrer Løgmꜳl þitt, Løg-Brotestin mijn øll gief þu kvitt, Hugferde stijrdu Hiarta mijns, So hneigest eg æ til Vilia þijns.

JEsu mier Lijknar mælltu Mꜳl, Og mijna brotlega frelsa Sꜳl, Frꜳ Ogna Straffe sem eg til vañ, Arnadar-sæte Gud og Mañ.

19. Suñudag epter Trinitatis.

Þad Fyrsta Vers af þeim Psalme:

Nu bid eg Gud þu Nꜳder mig. Pag. 153.

20. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton, Mikillre Farsælld mætir saa, etc.

Hatign þess Konungs heidrud sie, Fyrir Himneskan Raadar-Smeck, Sem Andlegt Brullaup fraa Upphafi, oss Monnum tilreidt fieck, Sinn Hefur Dijrdar Sonin gypt, saman vid Daudlegt Holld, og Hogum þess til Heidurs lypt, Enn hann lægt ofan aa Folld, J Gypting þeirri Gud og Mann, Giordi aa þaa Leid samteingdann; Ad Edli Tvo eru til Sanns, Ein Persoona Christs, J fagri Holldgan Frelsarans, framsoor Kaupmaali viss, Dottinn vid Hagi Holldlegs Manns, hneigdist til Samlætis.

21. Sunnudag eptir Trinitatis.

Ton, JEsus Christur aa Krossi var, etc.

Hvorninn sem vesst eg Hormung i, Hiaalp mier ad trwa Ordi þvi, Sem þu JEsu mier seigir, So eg af ollu Faari frij, fare burt og vel deye.

Lausnari minn sem losar þu, laat mier verda eptir minni Trw, Fyrst eg þiin Ord ei Efa, Sorgum ollum i Sælu snw, Saal mijn ad megi lifa.

22. Sunnudag eptir Trinitatis.

Pad Siounda Vers af þeim Psalmi:
Nu bid eg Gud þu Raadir mig, etc.
Audmiwka Oud aktar Gud mest Pag. 154.

A Allraheilagra Messu.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi,
Gud Myskuni nu ollum oss. Pag. 123.
Edur þetta Vers:
Ton, Med Hiarta og Tungu, etc.

Meistarinn hærsti, Minn JEsu besti, laattu mig Nafns þijns nioota, send mier þinn Anda, Sannleik kiennanda, so Fognud mætti hliota, og Sælu saña, Sannhelgra Maña, Trw og Kiærleika, med Von Oveika, So Heimi fraa hverfi, Enn aa Hinnum erfi, Eilijft Lijf.

23. Sunnudag eptir Trinitatis.

Ton, Oss laat þinn Anda styrkia, etc.

Gilds Fodurs Geysli og Kraptur, Giædskan þijn Huggar mig, Mynd hans þu mier gafst aptur, Pa mijna tookst uppaa þig, Nij Yfirskrift þijn Raadenn er, Villtu þinn Heidur hafa, Enn Hlijdni og Ast af mier.

Laattu mig Gud þier giallda, Sognhreina Ast og Trw, og aungvu þvi inni hallda, af mier sem heimtir þu, so ad eg sie þijn Eilijf Eign, med Hiarta, Hendi og Tungu, Pioonandi þinni Tign.

24. Sunnudag eptir Trinitatis.

Ton, Nu bid eg Gud þu Raadir mig, etc.

Lausnara Heimsins Lofgiord sie, sem læknadi Mannleg Kraankdæme, med Krapti sijnum og Klæda Snert, Kvinnum og Monnum giordi bert, Ad Ord

hañs öll ern Almættug, Dreudum þar med Liifsvænlig Siaa til JEsu þa sijkiunst hier, ad sofnum, Eñ ecki deyum vier.

25. Suñudag eptir Trinitatis.

Fyrsta Vers af þeim Psalmi:
Vaknid-upp Christnir allir. Pag. 149.

26. Suñudag eptir Trinitatis.

Ton, Christs er Koma fyrir Höndum, etc.

JEsu miñ Brooder beste, Bid eg af Hiarta þig, Grædariñ Giædsku mesti, gack ei i Doom vid mig, Hiord allri þyrmdu þiñi, sem þolir Angrædi hardt, Ojka eg eirn med heñi, O JEsu, Kom þu snart.

27. Suñudag epter Trinitatis.

Sijngist sama Vers sem til er giørt Siotta Suñudag eptir Prettanda. Eñ þegar Predikad er af Gudspiallenu Matth. xx. Pa skal sijngia Tvo þau Fyrstu Vers af þeim Psalme, Guds Son kallar, Komed til mijn. Pag. 146.

Registur þeirra Psalma og Saungva sem fiñast i þessum Grallara.

Christe

Guds

JEſus

Nafn

So

* * * * * *
* * *

APPENDIX.

Stutt Undervijsan um̃ Einfalldan̄ Saung, Fyrer þa sem lijted edur eckert þar wt i lært hafa, Eñ gyrnast þo Grundvöllen̄ ad vita, og sig framar ad ydka.

1. Um̃ GAMMANN og LYKLANA.

1 EIga þeir sem Saungeñ ydka vilia, Kostglæfelega ad læra og yfer hafa SCALAM Musicalem edur Saung-Stigañ, sem vier Almeñelega kellum GAMMA, af þeim nedsta Staf edur Lykle sem kallast a Grisku GAMMA, og so teiknast Γ, þad merker so sm̃ Latinskt G. GAMMANN eiga þeir ad kuña utañ ad, og uppa Fijngurnar, sem Saungsins Grundvöll fa vilia, bæde upp epter og ofan epter, þar med Kostglæfelega athuga, hvorier Lyklar edur Nootur sieu a Reglu, og hvoriar a Spatiu, so þeir vite þar gooda Grein a giora og tilsvara, hvort þad er ofarlega eda nedarlega i Gammanum. 2. GAMMENN er samsettur af Bookstösum og Adkvædum. Bookstaferner eru Sio stoorer, A. B. C. D. E. F. G. (þvi sa nedste Γ er so sem Fundamentum og Grundvollur Gammans) Sio eru smaaer, a. b. c. d. e. f. g. Og Fim̃ tvöfallder Stafer, aa. bb. cc. dd. ee. Hvorier sijdustu helst brwkast i Tvljsaung, þa Saungureñ geingur miög haatt. Adkvædeñ eru Sex, ut. re. mi. fa. sol. la. Sem optitrekast i Gam̃anum uppepter og ofanefter. 3. Bookstaferner (bæde þeir stooru, litlu og tvöfölldu) kallast Lyklar, hvar med Saungnum verdur upplokeð, so sem med Lykle, og feija þeir til, hvar sierhvor Noota eige heima i Gam̃anum, taka sumer til sijn eitt Adkvæde: so sem ut Γam̃ ut, re A re, mi B mi. Sumer Tvo, so sem, sol d sol re, re d sol re, la e la mi, mi e la mi, fa f fa ut, ut f fa ut, etc. Sumer hafa Priu Atkvæde, so sem sol G sol re ut, re G sol re ut. ut G sol re ut. La A la mi re, Mi a la mi re, Re a la mi re, Sol c sol fa ut, Fa c sol fa ut, ut c sol fa ut, etc. Hvad allt best kañ ad siaast i sialfum GAMMANUM.

SCALA MUSICALIS.

Claves ... signatæ

- Γ ut
- A re
- B mi
- C fa ut
- D sol re
- E la mi
- F fa ut
- G sol re ut
- a la mi re
- b fa b mi
- c sol fa ut
- d la sol re
- e la mi
- f fa ut
- g sol re ut
- aa la mi re
- bb fa b mi
- cc sol fa
- dd la sol
- ee la

Ascensus & Descensus,

In Cantu duro, ... In Cantu molli.

ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut. ut re mi fa sol la, la sol fa mi re ut.

4. Eñ þesser Bookstafer edur Lyklar skrifast ei aller i Saungnum, helldur eiga þeir ad hafast i Miñe, Einkanlega teiknast þesser þrijr F fa ut Lykell (𝔉) c sol fa ut Lykell (€) og g sol re ut Lykell (g) þo brwkast g sol re ut Lykell ecke i Almeñeleguin Grallara Saung, helldur Tvijsaung. 5. Þegar þesse Lykell b fylger c sol fa ut Lykle i Upphafe, þa merker hañ þad, ad Saungureñ er linur, Eñ sie hañ i Midiuñe settur, þa snerter hañ hellst nærstu Nootu.

II. Um̃ Linañ og Hardañ Saung, Edur þar a mille.

1. Þad kallast Cantus Mollis edur Linur Saungur, sem hefur b Lykel fyrer framañ sig, og er þa sol fa ut i F fa ut, og fa i b fa b mi, hvoriar Tvær Nootur, ut og fa kallast linar, þvi þad eru haalf-Nootur. 2. Cantus durus edur hardur Saungur, er þad sem ecke hefur b Lykel, ad framanverdu, og er þa solfad, ut i G og mi i b, sem kallast hardar Nootur. 3. Þar a mille er Cantus Naturalis edur Naatturlegur Saungur, sem hefur ut i C og nær ecke b. 4. J þessum Saung þarf ecke ad skipta um̃ Atkvæde Gam̃ans, so sem i linum Saung, og hørdum Saung, þvi þar þarf opt og tijdum ad skipta um̃ Atkvædeñ, epter þvj sem Saungureñ geingur haatt edur laagt, So sem til Dæmis. J a la mi re skiptest re i mi edur la. mi i la edur re, la i mi edur re. J d sol re skiptest re i sol, edur sol i re, etc. Hvør Um̃skipte ad skie hellst i linum Saung a þessum Bookstøfum, d. a. g. Eñ i hørdum Saung i c d a.

III. Um̃ Samhlioodande Notur sem Saungvararner kalla Intervalla Musica, Þad er viss Bil a mille Hlioodaña.

1. Samhlioodande Nootur eru einkum þessar, Er svo nefnast: Ditonus, Semiditonus, Diatessaron, Diapente, og Diapason. Ditonus, edur fullkomeñ Terts, er a Pridiu Nootu, so sem; ut mi; fa la. 2. Semiditonus, edur linur Terts, er a Pridiu Notu Ofullkomeñ, so sem, a mille, re fa, mi sol. 3. Diatessaron, edur eirn Qvart, er a Fioordu Notu, so sem mille ut fa, re sol, mi la. 4. Diapente, edur eirn Qvint, er a Fimtu Nootu, so sem mille ut

ut sol, re la, edur mi i a la mi re, og mi i e la mi. Item fa i b fa b mi, og fa i F fa ut. 5. Diapason, edur eirn Octav, er a Attundu Nootu, so sem a mille G og g. A og a. B og b etc. Og er þetta Hliood eins til ad jafna, so sem þegar fullkomeñ Madur siingur med Ungmeñe. Framar samhliooda þessar Nootur sem hafa siin æ milli 9. Nootna Bil. 10. Nootna Bil, og 12. Nootna Bil, etc.

Heillrar Nootu Munur kallast Tonus, eñ hælfrar Nootu Munur Semitonium, og giörir hvorug þeirra Concordantiam edur Samhliodan.

IV. Um̃ Krapt og Merking Nootnañа, Item um̃ Drag Nootur.

1 Ein hviit Rwndu Noota, sem so teiknast: ◊ merkir eina heila Nootu, sem Saungvararner kalla Semibrevem, (þad er halfstutta.) Ein Ferskeitt Noota er so teiknast, ▯ kallast stutt, og gilldir so mikid sem Tvær heilar Nootur. Ferskeitt Noota med Hala vid, so sem þesse ▯ kallast laung, og gilldir 4. heilar Nootur. Eñ hviit Rwndu Noota, med Hala upp wr, eda nidur wr kallast Minima, edur sw miñsta, og ganga sliikar Tvær i Eina heila Nootu. Svort Rwndu Noota med Hala upp wr, edur nidur wr, kallast Semiminima, edur hælf miñsta, og ganga 4. i Eina heila Nootu, hvad allt best siæst mæ af þessum Typo.

Longa laung,	þessar gillda	4. heilar Nootur
Brevis stutt,		2. heilar Nootur
Semibr. halfstutt		1. heila Nootu

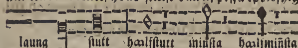
Þar sem Punctur stendur hia einni Nootu, þa eykur hañ hana ad Helmingi, so sem ▯· gilldir so mikid sem Priaar heilar Nootur. ◊· Er so mikid sem hælf auñur Noota. ♩· hælf Noota og eirn Floordi Partur. 2. Samfastar Nootur, sem eckert er Bil æ milli: svo sem ▯◊◊ kallast añars Drag Nootur, edur bundnar Nootur, og siingiast þær

Minima. Minsta. Half Minsta. — 2. i eina heila Notu. 4. i eina heila Notu. — i eirnri Syllaba, hvort fleiri eru edur færri.

V. Um nockur Teikn i Saungnum.

1. Fyrir utan Lyklana, sem aadur er umgietid, eru þar nockur Teikn adgiætandi i Saungnum, so sem ... setst optast i Upphafi Saungsins. Sie þad ... þa merker þad, ad Saungurenn geingur seint. Enn ef þad er svo ... geingur hann fliott, og so sem uppa nockurn Dans, hvad sumer kalla Trippel. Þar sem þetta Teikn ... er i Enda Lijnunnar, þa seigir þad til, hvar Nootann standi a eptirfylgiandi Lijnu, og kallast Custos. Enn þar sem þetta Teikn ... stendur, þa seiger þad til, ad þad sem fyrer framann er, aa ad Itrekast, og kallast Signum Iterationis.

2. Þagnar-Merkenn, sem kallast Pausæ, skamta hvad leinge þeygia skal vid hvoria Nootu. Þagnar-Merke laangrar Nootu, skipar ad þeigia um Fiogra einfalldra Nootna Tijma, stuttrar Notu um Tvo, Haalfstuttrar um eirn, þeirrar Minstu um haalfann Tijma, haalf minstu um Andardraatt, hvad siaast kann af þessu epterfylgiande Forme.

Enn fullkomed Þagnar-Merke er þegar yfer edur under Notunne er giørdur Haalf-Hrijngur med einum Punct, so sem þesse, og er helst i Enda Versins.

VI. Um Choral-Saung og Figurat-Saung.

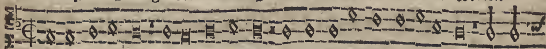
1. Pad kallast Cantus Choralis, edur Choral-Saungur, sem hefur jafnar Notur, og nefnest af þeim sem hañ hefur fyrst funded, Gregorius-Saungur, og maa hañ siaust i Grallaranum allvijda, Einkum i Latinu Saung.

2. Figural-Saungur kallast sa, sem ecke hefur allar Notur jafnar, helldur sumar leingre, sumar stytttre, og nefnast epter Authore, sem hañ hefur fyrst funded, Musica Ambrosiana, edur Ambrosii-Saungur, Þesse er allvijda i Grallaranum a Islendskum Psalmum, sem misjafnar Notur hafa.

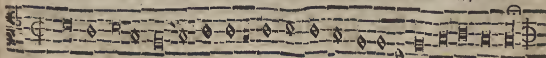
Og er þetta so hin Styttsta og Einfalldasta Undervijsun um̃ Grallara-Saungeñ fyrer Tirones, Og þa sem lijtt Jdkader eru i Saung-Listeñe.

Fyrer þa Faafroodu setiast og svo hier til Nootur vid Tvo Psalm-Vers til Jdkunar ad tel'a ut, og Solfaa epter, Þad fyrra in Cantu Molli, edur linum Saung, Eñ þad seirna in Cantu Duro, edur hördum Saung.

1. Þañ Heilaga Kross vor HErra bar, etc. in Cantu Molli.

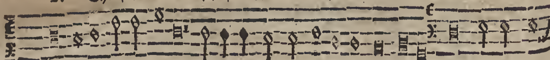

re re mi fa mi, mi re mi fa mi, mi mi mi la sol sol la fa mi, mi mi

fa mi fa re ut re mi mi, mi fa mi re ut fa re fa sol la sol sol.

2. Christur reis upp fra Daudum, etc. in Cantu Duro.

re ut re fa fa sol re, re re re ut sol la fa fa mi fa re, fa sol sol sol

re ut fa sol la la, la la sol la sol fa mi fa sol, re re ut re.

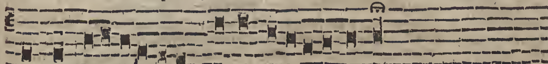
Fyrer þa sem leingra eru komner, og neckud skilia i Latinu, Er þetta til ad þeckia Intervalla Musica edur Modos:

Ter Trini sunt modi, qvibus omnis cantilena contexitur, scilicet uni-

sonus, semitonium, Tonus, semiditonus, ditonus, diatessaron, diapente, semi-

ſemitonium cum diapente, tonus cum diapente, ad hoc; ſonat diapaſon,

ſi qvem delectat pſallere hoc modos eſse cognoſcat.

Til Uppfyllingar ſetſt hier eitt gamallt Aminningar Form,

þeim til Jhugunar, er til Guds Bords gæanga.

MJner Elſkuleguſtu i Gude, Fyrſt ad vier viliu̅m nu hallda og min̄aſt Kvølldmæaltijd-ar DRottens vors JEſu Chriſti, þar in̄e ad oſs verdur gieſen̄ han̄s Lijkame til eirn-rar Fædu, og han̄s Blood til eins Dryckiar, ecke Lijkamans vegna alleinaſta, helldur Sæalaren̄ar, þvi ſkulum vier med mikellre Giætne ſierhvor ſiæalfan̄ ſig proofa, ſo ſem S. Pæall ſeiger, og ſijdan̄ af þeſſu Braude eta, og af þeſſum Kaleik drecka, þvi eingen̄ ſkal þetta heilaga Sacramentum medtaka, utan̄ alleina hwngrud Ond, ſem ſijnar Synder vidur-kien̄er, Ottaſt Guds Relde og eilijfan̄ Dauda, og ſw ſem hwngrar og þyrſter epter Riettlæt-enu. En̄ ef vier proofum oſs ſiæalfa, þa fin̄um vier ecke i oſs nema Synd og Dauda, og kun̄-um oſs ſiæalfer þar wt af aungvan̄veigen̄ ad hiæalpa. Þar fyrer hefur ver Elſkulege Drotten̄ JEſus Chriſtus aumkad ſig yfer oſs, og hefur fyrer vorar Saker Man̄voom a ſig teked, ſo ad han̄ fullnægde fyrer oſs Logmæalenu, og lide fyrer þad ſem̄ vier med vorum Syndum hofum for

ſkulldad

ſkulldad. Og til þeſs, ad vier ſtadfaſtlega trydum, og oſs gladlega þar uppaa forlaata mættum, Took hañ Brauded epter Kvølldmaaltijdena, giørde Packer, Braut þad og ſagde: Medtaked og eted, Þetta er miñ Lijkame, Sem fyrer ydur verdur gieſeñ: Sem villde hañ ſo ſeigia: Þad eg em Madur ordeñ, og allthvad eg giøre og lijd, þad er ydvart eiged, Fyrer ydar Skulld, og ydur til gooda ſkied, Og til Sañinda þar um, Gief eg ydur miñ Lijkama til eirnrar Fædu. Sømuleides took hañ Kaleikeñ og ſagde: Medtaked og drecked hier af aller, Þeſſe Kaleikur er Nijtt Teſtamentum i mijnu Bloode, hvørt ad fyrer ydur og marga wthelleſt, til Fyrergiefningar Syndaña, Giøred þetta ſo opt ſem þier þad drecked, J mijna Miñing. Sem villde hañ ſo ſeigia: Af þvi ad eg hefe ydur ad mier teked, Og ydrum Syndum aa mig hladed, Vil eg ſiaalfañ mig fyrer Syndernar Foornfæra, Mijnu Bloode wthella, Naad og Fyrergiefning Syndaña afreka, Og i ſo Maata, Eitt Nijtt Teſtamentum uppſetla, Þar iñe ad Syndaña ſkal ecke ad Eilijfu miñſt verda, Og til Sañinda þar um, Gief eg ydur mitt Blood ad drecka. Hvør nu ad ſo etur af þeſſu Braude, Og dreckur af þeſſum Kaleik. Þad er: Hvør ad þeſſum Ordum ſem hañ heyrer, Og þeſſum Teiknum, Er hañ medtekur, Støduglega trwer, Hañ blijfur i Chriſto, Og Chriſtur i hønum, Og lifer eilijflega. Þar med ſkulum vier miñaſt hañs Dauda, Og hønum Packer giøra, Hvør ſiñ Kroſs uppa ſig taka, og vorum HErra epterfylgja, Og yfer allt añad fram, Slaa vid Syndunum framveigis, Hvør añañ Elſka, So ſem hañ hefur oſs elſkad, Þviad marger vier erum Eitt Braud, Og Eirn Lijkame, Og Eins Brauds Hluttakendur, Vier aller ſem af Einum Kaleik dreckum. Gud hañ giefe oſs øllum, Ad vier þad Verduglega Medtøkum, A M E N.

Þeſſu laatum vier fylgia Preſta-Eideñ, Sem til er giørdur i Kongl. Majeſt.

Kyrkiu Ritual, Uppaa þad Kieñemeñerner þvi betur Gudrækelega athuge og Endurmiñeſt, Hvad þeir ſieu Gude og ſijnu Tiltrwudu H. Embætte umſkylldugér.

Iura-

IURAMENTUM, qvod in timore Domini præstabunt, qvi muneri Ecclesiastico initiabuntur.

EGo N. N. juro & in conspectu Dei sanctè testor. Primó, me in corde ac conscientia certum esse, qvod ad sacrum hocce munus legitimè vocatus sim, ita ut nullis usus sim mediis divinitus prohibitis, sive occultè sive manifestè, huic officio ut præficerer.

Secundó promitto, me summâ diligentiâ allaboraturum, ut doctrina cælestis comprehensa scriptis Propheticis & Apostolicis, & libris Ecclesiarum Danicarum Symbolicis, auditoribus fideliter instilletur, Sacramenta ad normam â Christo præscriptam decenter ac devotè administrentur, Disciplina Ecclesiastica diligenter exerceatur, Catechetica doctrina urgeatur. Cerimoniæ in Ecclesia receptæ observentur, nec qvidqvam contra Constitutiones Ecclesiasticas admittatur.

Tertiò, seriò ac sanctè voveo, qvod non tantum velim fugere & detestari doctrinam verbo Divino adversam, sed etiam velim eandem pro virili impugnare, Sangvinem potius fusurus, qvam dogmata falsa ac fanatica approbaturus.

Qvartó legam studiosissimè monumenta sacra, ac recolam, eâ qvâ par est, diligentiâ articulos fidei, non passurus ullum effluere diem, qvo lectioni sacræ aliqvid temporis non impendatur, modó per valetudinem ac inevitabilia impedimenta liceat

Qvintò, vitam vivam, Ministro verbi Divini dignam, sedulò allaboraturus, ut laudabili pietatis, probitatis & sanctitatis exemplo, auditoribus præluceam, ne unqvam vel Gloriæ Dei, vel sacro huic & venerando ordini ex dedita opera sim futurus dedecori.

Sextò & ultimo recipio ac religiose promitto, qvod præter obedientiam seculari Magistratui debitam, velim meo Episcopo, ut & Præposito omne licitum obseqvium

præstare

præstare, imperata paratisimo animo facere, & cum Collegis ac in Christo fratribus ita conversari, ut nemo de me justè qveri possit, aut debeat.

Qvæ omnia ac singula tam verè promitto me servaturum, Qvam verè & ex animo cupio, ut me Deus suo sancto Evangelio juvet.

Endum vier so fyrir Hiaalp og Adstod DRottins þeñañ Grallara.

Soli Deo Gloria.

ERRATA TYPOGRAPHICA.

P. merkir Blad-Sijdu, A. merkir Fyrra Daalkiñ a Blad-Sijduñi, eñ B. þañ Sijdari; L. merkir Lijnu.

PAg. 51. b. Lin. 21. les Hiaalp. P. 68. a L. 20. l. Kviñu. P. 84. L. 11. l. Christ. P. 93. a L. 7. l. JEsu. P. 115. b. L. 6 fyrer: og l. O. P. 131. L. 5. giøndar les Giørdar. P. 168. L. 5. Bænar. P. 176 a. L. 10. þvi, les Hvi. P. 185. b. L. 17. l. Vorri. P. 195. L. 7. l. Von. P. 203. a. L. 9. l. Lausnarañ. P. 232. L. 13. l. Christe. P. 238. a. L. 21. l. Briooshed. P. 243. a. L. 24. Slisiñ. Pag. 275. a. L. 23. l. Hverki. P. 289. L. ult. b. A, Les ad. P. 294. b. L. 16. Les Ton.

Hvad añad smaaveigis kañ hafa yfirsiest vid Correction XVII. Editionis þessa Grallara, er Goodfws Lesari vinsamlega umbediñ ad lagfæra og lesa i Maalid, eirnig hvar summir Stafir, so sem miøg slitnir, ei siaanlega uppkoma.

* * * * * *
* * *